

คู่มือปฏิบัติงานอาคารสืบ

พ.ศ. ๒๕๕๕

เล่มที่ ๑

(ฉบับปรับปรุง)

คู่มือปฏิบัติงานฮาวูธปีน

เล่มที่ ๑

(ฉบับปรับปรุง)

พ.ศ. ๒๕๕๕

คำนำ

กรมการปกครองได้เคยจัดทำคู่มือปฏิบัติงานอาวุธปืนเล่ม ๑ เพื่อเป็นคู่มือประกอบการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และให้ความสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเผยแพร่แก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องและประชาชนผู้สนใจทั่วไป ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นต้นมา

เนื่องจากระยะเวลาได้ล่วงเลยมานาน สมควรจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาของคู่มือปฏิบัติงานอาวุธปืน เล่ม ๑ จึงได้จัดทำคู่มืออาวุธปืน เล่ม ๑ ฉบับปรับปรุงเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน และแจกจ่ายให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

กรมการปกครองหวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือคู่มือปฏิบัติงานอาวุธปืน เล่ม ๑ ฉบับปรับปรุงจะเป็นประโยชน์ต่อผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องและประชาชนผู้สนใจทั่วไป

อธิบดีกรมการปกครอง

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ กฎหมาย ประกาศ ระเบียบและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน

ตาม พ.ร.บ. อาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑
- พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙	๓
ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง คำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่ง หรือเอกสารแนบท้ายคำสั่ง	๒๖
- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖	๒๗
- พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙	๔๒
ตารางเปรียบเทียบมาตราของกฎหมายลักษณะอาญากับประมวลกฎหมายอาญา ตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่ง พ.ร.บ. อาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๔๕
- พระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๕๗
- พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตตามมอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕	๘๔
- พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตตามมอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖	๘๖
- พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐	๘๘
- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑๐๐
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑๒๕
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑๒๖
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑๒๘
- กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๐๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ.๒๔๙๐	๑๒๙
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑๓๓
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐	๑๓๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- กฎกระทรวง การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ และการมอบให้ประชาชนมี และใช้เพื่อช่วยเหลือราชการ พ.ศ. ๒๕๕๓ ๑๓๗
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๕๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ๑๔๕
- กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ๑๕๑
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาการขอรับ ใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ ๑๕๔
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืน ของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ๑๖๐
- ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืน ของพนักงานฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ๑๖๖
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ เรื่อง ระเบียบการปฏิบัติตาม พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ๑๗๐
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๗๕๙/๒๔๙๔ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ๑๗๙
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๓๖/๒๔๙๘ เรื่อง อนุญาตให้นายทะเบียนท้องที่ กำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาวัตถุระเบิด ๑๘๒
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๗๐/๒๕๑๓ เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕๘๔๕/๒๕๐๐ ๑๘๖
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๓๖๗/๒๕๔๔ เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาต ว่าด้วยการเก็บรักษาดอกไม้เพลิง ๑๘๗
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ เรื่อง จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคล สั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนบางชนิด ๑๘๘

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๖๐/๒๕๓๕ เรื่อง กำหนดชนิดประเภทอาวูธป็นสัน
ใช้ในการกีฬา ๑๘๙
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒
เรื่อง การออกใบอนุญาตร้านค้าอาวูธป็น เครื่องกระสุนป็น ร้ายประกอบ
ซ่อมแซมเปลี่ยนลักษณะอาวูธป็นและกำหนดจำนวนอาวูธป็น เครื่องกระสุนป็น
สำหรับการค้า ๑๙๐
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๒๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒
เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒
ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ๑๙๓
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๓๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓
เรื่อง การห้ามมิให้อนุญาตสั่ง นำเข้า และอนุญาตให้มีและใช้อาวูธป็นยาว
ที่มีอนุภาพร้ายแรง ๑๙๔
- คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕/๒๕๔๘ เรื่อง การมอบอำนาจให้ปลัดกระทรวง
และผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติอาวูธป็นฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ๑๙๖
- ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงาน ออกหนังสืออนุญาต
ให้ย้ายวัตถุระเบิดตามพระราชบัญญัติอาวูธป็นฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ๑๙๘
- ประกาศกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงแรงงาน และกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุม
และกำกับดูแลสินค้าการค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิด
ที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง พ.ศ. ๒๕๔๓ ๑๙๙
- บันทึกข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาต ซื่อ มี ใช้ และย้ายวัตถุระเบิดเพื่อไปใช้
ในการระเบิดและย่อยหินในท้องที่ จ. นราธิวาส จ. ยะลา และ จ. ปัตตานี ๒๑๔

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ส่วนที่ ๒ ขั้นตอนการปฏิบัติงานทะเบียนอาวุธปืน และความเป็นมาของกฎหมาย อาวุธปืนในประเทศไทย

๒๑๗

ขั้นตอนการปฏิบัติงานทะเบียนอาวุธปืน

- การขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ๒๑๙
- การส่งนำเข้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเพื่อใช้ส่วนตัว ๒๒๙
- การขออนุญาตนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนเข้ามาในราชอาณาจักรส่วนตัวชั่วคราว
และขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนชั่วคราว ๒๓๑
- การแจ้งย้ายอาวุธปืน ๒๓๒
- การออกใบแทนและคำขอคัดสำเนา ๒๓๓
- ขั้นตอนการขออนุญาตให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน
เพื่อรักษาทรัพย์สินของตน ๒๓๔
- การขอรับใบอนุญาตอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืนสำหรับการค้า ๒๓๖
- การขออนุญาตทำ ซ้อม มีใช้ ส่ง นำเข้า ค้า หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งวัตถุระเบิด ๒๓๙
- การขออนุญาตทำ ส่ง นำเข้า หรือค้าดอกไม้เพลิง ๒๔๑
- การขออนุญาตส่ง นำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืน ๒๔๒
- ความเป็นมาของกฎหมายอาวุธปืนในประเทศไทย ๒๔๓

ส่วนที่ ๑

กฎหมาย ประกาศ ระเบียบและคำสั่ง
ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติ
ฮาร์ดแวร์เครื่องกระสุนปืนวิศวะระเบียบ
ศอกไม้เพลิง และสิ่งเทียบมฮาร์ดแวร์

พ.ศ. ๒๕๕๐

พระราชบัญญัติ
วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
พ.ศ. ๒๕๓๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๙

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่สมควรมีกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน นับแต่วันถัดจากวันประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครองตามกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณีที่ยกเว้นโดยกฎหมายใดกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่องใดไว้ โดยเฉพาะและมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการ ไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับชั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งที่กำหนดในกฎหมาย

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) รัฐสภาและคณะรัฐมนตรี

(๒) องค์การที่ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยเฉพาะ

(๓) การพิจารณาของนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีในงานทางนโยบายโดยตรง

(๔) การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลและการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาคดี การบังคับคดี และการวางทรัพย์

(๕) การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์และการสั่งการตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๖) การดำเนินงานเกี่ยวกับนโยบายการต่างประเทศ

(๗) การดำเนินงานเกี่ยวกับราชการทหารหรือเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ทางยุทธการร่วมกับทหารในการป้องกันและรักษาความมั่นคงของราชอาณาจักรจากภัยคุกคามทั้งภายนอกและภายในประเทศ

(๘) การดำเนินงานตามกระบวนการยุติธรรมทางอาญา

(๙) การดำเนินกิจการขององค์การทางศาสนา

การยกเว้นไม่ให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การดำเนินกิจการใดหรือกับหน่วยงานใดนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามข้อเสนอของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครองหรือกฎ และรวมถึงการดำเนินการใด ๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

“การพิจารณาทางปกครอง” หมายความว่า การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง

“คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

(๒) การอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

“กฎ” หมายความว่า พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง ข้อบัญญัติท้องถิ่น ระเบียบ ข้อบังคับ หรือบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป โดยไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดหรือบุคคลใดเป็นการเฉพาะ

“คณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท” หมายความว่า คณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายที่มีการจัดองค์กรและวิธีพิจารณาสำหรับการวินิจฉัยชี้ขาดสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า บุคคล คณะบุคคล หรือนิติบุคคล ซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางปกครองของรัฐ ในการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจหรือกิจการอื่นของรัฐหรือไม่ก็ตาม

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้ยื่นคำขอหรือผู้คัดค้านคำขอ ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง และผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองเนื่องจากสิทธิของผู้นั้นจะถูกระทบกระเทือนจากผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับ

หมวด ๑

คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๗ ให้คณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง” ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการคณะรัฐมนตรี เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาและผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคนเป็นกรรมการ

ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งประธานกรรมการและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ โดยแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ หรือการบริหารราชการแผ่นดิน แต่ผู้นั้นต้องไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๘ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวาระ แต่ยังมีได้แต่งตั้งกรรมการใหม่ ให้กรรมการนั้น ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่าจะได้แต่งตั้งกรรมการใหม่

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 8 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะรัฐมนตรีมติให้ออกหรือเมื่อมีเหตุหนึ่งเหตุใดตามมาตรา ๗๖

มาตรา ๑๐ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง รับผิดชอบงานธุรการ งานประชุม การศึกษาหาข้อมูลและกิจการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๑๑ คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สอดส่องดูแลและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ให้คำปรึกษาแก่เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามที่บุคคล ดังกล่าวร้องขอ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองกำหนด

(๓) มีหนังสือเรียกให้เจ้าหน้าที่หรือบุคคลอื่นใดมาชี้แจงหรือแสดงความเห็นประกอบการพิจารณาได้

(๔) เสนอแนะในการตราพระราชกฤษฎีกาและการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตาม พระราชบัญญัตินี้

(๕) จัดทำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเป็น ครั้งคราวตามความเหมาะสมแต่อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง เพื่อพัฒนาและปรับปรุงการปฏิบัติราชการ ทางปกครองให้เป็นไปโดยมีความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

(๖) เรื่องอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

หมวด ๒

คำสั่งทางปกครอง

ส่วนที่ ๑

เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๒ คำสั่งทางปกครองจะต้องกระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในเรื่องนั้น

มาตรา ๑๓ เจ้าหน้าที่ดังต่อไปนี้จะทำการพิจารณาทางปกครองไม่ได้

(๑) เป็นคู่กรณี

(๒) เป็นคู่หมั้นหรือคู่สมรสของคู่กรณี

(๓) เป็นญาติของคู่กรณี คือ เป็นบุพการีหรือผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือเป็นพี่น้อง หรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้แทนโดยชอบธรรมหรือผู้พิทักษ์หรือผู้แทนหรือตัวแทน ของคู่กรณี

(๕) เป็นเจ้าหน้าที่หรือลูกหนี้ หรือเป็นนายจ้างของคู่กรณี

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่าเจ้าหน้าที่ผู้ใดเป็นบุคคลตามมาตรา ๑๓ ให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งทราบ เพื่อที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวจะได้มีคำสั่งต่อไป

การยื่นคำคัดค้าน การพิจารณาคำคัดค้านและการสั่งให้เจ้าหน้าที่อื่นเข้าปฏิบัติหน้าแทนผู้ที่ถูกคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เมื่อมีกรณีตามมาตรา ๑๓ หรือคู่กรณีคัดค้านว่ากรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีลักษณะดังกล่าว ให้ประธานกรรมการเรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวกรรมการผู้ถูกคัดค้าน เมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

ถ้าคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองคณะใดมีผู้ถูกคัดค้านในระหว่างที่กรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการคณะนั้น ประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

การยื่นคำคัดค้านและการพิจารณาคำคัดค้านให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในกรณีมีเหตุอื่นใดนอกจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ เกี่ยวกับเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง เจ้าหน้าที่หรือกรรมการผู้นั้นจะกระทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

ในกรณีตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ถ้าผู้นั้นเห็นเองว่าตนมีกรณีดังกล่าว ให้ผู้นั้นหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อน และแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้ามีคู่กรณีคัดค้านว่าผู้นั้นมีเหตุดังกล่าว หากผู้นั้นเห็นว่าตนไม่มีเหตุตามที่คัดค้านนั้น ผู้นั้นจะกระทำการพิจารณาเรื่องต่อไปก็ได้แต่ต้องแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาเหนือตนขึ้นไปชั้นหนึ่งหรือประธานกรรมการทราบ แล้วแต่กรณี

(๓) ให้ผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองซึ่งผู้นั้นเป็นกรรมการอยู่มีคำสั่งหรือมีมติโดยไม่ชักช้า แล้วแต่กรณีว่าผู้นั้นมีอำนาจในการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นหรือไม่

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ วรรคสอง และมาตรา ๑๕ วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๗ การกระทำใด ๆ ของเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่เจ้าหน้าที่ผู้เข้าปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ถูกคัดค้านหรือคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครอง แล้วแต่กรณีจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

มาตรา ๑๘ บทบัญญัติมาตรา ๑๓ ถึงมาตรา ๑๖ ไม่ให้นำมาใช้บังคับกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน หากปล่อยให้ล่าช้าไปจะเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะหรือสิทธิของบุคคลจะเสียหายโดยไม่มีทางแก้ไขได้ หรือไม่มีเจ้าหน้าที่อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนผู้นั้นได้

มาตรา ๑๙ ถ้าปรากฏภายหลังว่าเจ้าหน้าที่หรือกรรมการในคณะกรรมการที่มีอำนาจพิจารณาทางปกครองใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามหรือการแต่งตั้งไม่ชอบด้วยกฎหมาย อันเป็นเหตุให้ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่งการพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ไม่กระทบกระเทือนถึงการใดที่ผู้นั้นได้ปฏิบัติไปตามอำนาจหน้าที่

มาตรา ๒๐ ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่งตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๖ ให้หมายความรวมถึง ผู้ซึ่งกฎหมายกำหนดให้มีอำนาจกำกับหรือควบคุมดูแลสำหรับกรณีของเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีผู้บังคับบัญชาโดยตรง และนายกรัฐมนตรีสำหรับกรณีที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นเป็นรัฐมนตรี

ส่วนที่ ๒ คู่กรณี

มาตรา ๒๑ บุคคลธรรมดา คณะบุคคล หรือนิติบุคคล อาจเป็นคู่กรณีในการพิจารณาทางปกครองได้ตามขอบเขตที่สิทธิของตนถูกกระทบกระเทือนหรืออาจถูกกระทบกระเทือนโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้

มาตรา ๒๒ ผู้มีความสามารถกระทำการในกระบวนการพิจารณาทางปกครองไว้จะต้องเป็น

(๑) ผู้ซึ่งบรรลุนิติภาวะ

(๒) ผู้ซึ่งมีบทกฎหมายเฉพาะกำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(๓) นิติบุคคลหรือคณะบุคคลตามมาตรา ๒๑ โดยผู้แทนหรือตัวแทน แล้วแต่กรณี

(๔) ผู้ซึ่งมีประกาศของนายกรัฐมนตรี หรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้มีความสามารถกระทำการในเรื่องที่กำหนดได้ แม้ผู้นั้นจะยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือความสามารถถูกจำกัด ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๓ ในการพิจารณาทางปกครองที่คู่กรณีต้องมาปรากฏตัวต่อหน้าเจ้าหน้าที่ คู่กรณีมีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาในการพิจารณาทางปกครองได้

การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าคู่กรณีให้ถือว่าเป็นการกระทำของคู่กรณี เว้นแต่คู่กรณีจะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

มาตรา ๒๔ คู่กรณีอาจมีหนังสือแต่งตั้งให้บุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งบรรลุนิติภาวะ กระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนดแทนตนในกระบวนการพิจารณาทางปกครองใด ๆ ได้ ในการนี้เจ้าหน้าที่จะดำเนินกระบวนการพิจารณาทางปกครองกับตัวคู่กรณีได้เฉพาะเมื่อเป็นเรื่อง ที่ผู้นั้นมีหน้าที่โดยตรงที่จะต้องทำกรานั้น ด้วยตนเองและต้องแจ้งให้ผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ กระทำการแทนทราบด้วย

หากปรากฏว่าผู้ได้รับการแต่งตั้งให้กระทำการแทนผู้ใดไม่ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น เพียงพอหรือมีเหตุไม่ควรไว้วางใจในความสามารถของบุคคลดังกล่าว ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้คู่กรณี ทราบโดยไม่ชักช้า

การแต่งตั้งให้กระทำการแทนไม่ถือว่าสิ้นสุดลงเพราะความตายของคู่กรณีหรือการที่ ความสามารถหรือความเป็นผู้แทนของคู่กรณีเปลี่ยนแปลงไป เว้นแต่ผู้สืบสันดานตามกฎหมาย ของคู่กรณีหรือคู่กรณีจะถอนการแต่งตั้งดังกล่าว

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอโดยมีผู้ลงชื่อร่วมกันเกินห้าสิบคนหรือมีคู่กรณี เกินห้าสิบคนยื่นคำขอที่มีข้อความอย่างเดียวกันหรือทำนองเดียวกัน ถ้าในคำขอมีการระบุ ให้บุคคลใดเป็นตัวแทนของบุคคลดังกล่าวหรือมีข้อความบรรยายให้เข้าใจได้เช่นนั้น ให้ถือว่า ผู้ที่ถูกระบุชื่อดังกล่าวเป็นตัวแทนร่วมของคู่กรณีเหล่านั้น

ในกรณีที่มีคู่กรณีเกินห้าสิบคนยื่นคำขอให้มีการสั่งทางปกครองในเรื่องเดียวกัน โดยไม่มีการกำหนดให้บุคคลใดเป็นตัวแทนร่วมของตนตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าหน้าที่ในเรื่องนั้น แต่งตั้งบุคคลที่คู่กรณีฝ่ายข้างมากเห็นชอบเป็นตัวแทนร่วมของบุคคลดังกล่าว ในกรณีนี้ ให้นำมาตรา ๒๔ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ตัวแทนร่วมตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองต้องเป็นบุคคลธรรมดา

คู่กรณีจะบอกเลิกการให้ตัวแทนร่วมดำเนินการแทนตนเมื่อใดก็ได้แต่ต้องมีหนังสือแจ้ง ให้เจ้าหน้าที่ทราบและดำเนินการใด ๆ ในกระบวนการพิจารณาทางปกครองต่อไปด้วยตนเอง

ตัวแทนร่วมจะบอกเลิกการเป็นตัวแทนเมื่อใดก็ได้ แต่ต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ ทราบกับต้องแจ้งให้คู่กรณีทุกรายทราบด้วย

ส่วนที่ ๓ การพิจารณา

มาตรา ๒๖ เอกสารที่ยื่นต่อเจ้าหน้าที่ให้จัดทำเป็นภาษาไทย ถ้าเป็นเอกสารที่ทำขึ้น เป็นภาษาต่างประเทศ ให้คู่กรณีจัดทำคำแปลเป็นภาษาไทยที่มีการรับรองความถูกต้องมาให้ ภายในระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่กำหนด ในกรณีนี้ให้ถือว่าเอกสารดังกล่าวได้ยื่นต่อเจ้าหน้าที่

ในวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำแปลนั้น เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ และในกรณีนี้ให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นเอกสารฉบับที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศเป็นวันที่เจ้าหน้าที่ได้รับเอกสารดังกล่าว

การรับรองความถูกต้องของคำแปลเป็นภาษาไทยหรือการยอมรับเอกสารที่ทำขึ้นเป็นภาษาต่างประเทศ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ให้เจ้าหน้าที่แจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง ให้คู่กรณีทราบตามความจำเป็นแก่กรณี

ถ้าคำขอหรือคำแถลงมีข้อบกพร่องหรือมีข้อความที่อ่านไม่เข้าใจหรือผิดพลาดอันเห็นได้ชัดว่าเกิดจากความไม่รู้หรือความเลินเล่อของคู่กรณี ให้เจ้าหน้าที่แนะนำให้คู่กรณีแก้ไขเพิ่มเติมให้ถูกต้อง

มาตรา ๒๘ ในการพิจารณาทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสมในเรื่องนั้น ๆ โดยไม่ต้องผูกพันอยู่กับคำขอหรือพยานหลักฐานของคู่กรณี

มาตรา ๒๙ เจ้าหน้าที่ต้องพิจารณาพยานหลักฐานที่ตนเห็นว่าจำเป็นแก่การพิสูจน์ข้อเท็จจริง ในการนี้ ให้รวมถึงการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) แสวงหาพยานหลักฐานทุกอย่างที่เกี่ยวข้อง

(๒) รับฟังพยานหลักฐาน คำชี้แจง หรือความเห็นของคู่กรณีหรือของพยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่คู่กรณีกล่าวอ้าง เว้นแต่เจ้าหน้าที่เห็นว่าเป็นการกล่าวอ้างที่ไม่จำเป็น ฟุ่มเฟือยหรือเพื่อประวิงเวลา

(๓) ขอข้อเท็จจริงหรือความเห็นจากคู่กรณี พยานบุคคล หรือพยานผู้เชี่ยวชาญ

(๔) ขอให้ผู้ครอบครองเอกสารส่งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

(๕) ออกไปตรวจสอบสถานที่

คู่กรณีต้องให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการพิสูจน์ข้อเท็จจริง และมีหน้าที่แจ้งพยานหลักฐานที่ตนทราบแก่เจ้าหน้าที่

พยานหรือพยานผู้เชี่ยวชาญที่เจ้าหน้าที่เรียกมาให้ถ้อยคำหรือให้ความเห็นมีสิทธิได้รับค่าบ่วยการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี เจ้าหน้าที่ต้องให้คู่กรณีมีโอกาสดังต่อไปนี้ได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีดังต่อไปนี้ เว้นแต่เจ้าหน้าที่จะเห็นสมควรปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

(๑) เมื่อมีความจำเป็นรีบด่วนหากปล่อยไว้ให้นั่งช้าไปจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือจะกระทบต่อประโยชน์สาธารณะ

(๒) เมื่อจะมีผลทำให้ระยะเวลาที่กฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ในการทำคำสั่งทางปกครองต้องล่าช้าออกไป

(๓) เมื่อเป็นข้อเท็จจริงที่คู่กรณีนั้นเองได้ให้ไว้ในคำขอ คำให้การหรือคำแถลง

(๔) เมื่อโดยสภาพเห็นได้ชัดในตัวเองว่าการให้โอกาสดังกล่าวไม่อาจกระทำได้

(๕) เมื่อเป็นมาตรการบังคับทางปกครอง

(๖) กรณีอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉ. ๒

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ให้โอกาสตามวรรคหนึ่ง ถ้าจะก่อให้เกิดผลเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะ

มาตรา ๓๑ คู่กรณีมีสิทธิขอตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้ แต่ถ้ายังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น คู่กรณีไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย

การตรวจดูเอกสาร ค่าใช้จ่ายในการตรวจดูเอกสาร หรือการจัดทำสำเนาเอกสารให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ เจ้าหน้าที่อาจไม่อนุญาตให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานได้ถ้าเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ

มาตรา ๓๓ เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ความประหยัดและความมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานของรัฐ ให้คณะรัฐมนตรีวางระเบียบกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้เจ้าหน้าที่กำหนดเวลาสำหรับการพิจารณาทางปกครองขึ้นไว้ตามความเหมาะสมแก่กรณี ทั้งนี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือกฎในเรื่องนั้น

ในกรณีที่มีการดำเนินงานในเรื่องใดจะต้องผ่านการพิจารณาของเจ้าหน้าที่มากกว่าหนึ่งราย เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ต้องประสานงานกันในการกำหนดเวลาเพื่อการดำเนินงานในเรื่องนั้น

ส่วนที่ ๔

รูปแบบและผลของคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๓๔ คำสั่งทางปกครองอาจทำเป็นหนังสือหรือวาจา หรือโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่นก็ได้ แต่ต้องมีข้อความหรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอที่จะเข้าใจได้

มาตรา ๓๕ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองเป็นคำสั่งด้วยวาจา ถ้าผู้รับคำสั่งนั้นร้องขอ และการร้องขอได้กระทำโดยมีเหตุอันสมควรภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีคำสั่งดังกล่าวเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งต้องยืนยันคำสั่งนั้นเป็นหนังสือ

มาตรา ๓๖ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสืออย่างน้อยต้องระบุ วัน เดือนและปีที่ทำคำสั่ง ชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่ง พร้อมทั้งมีลายมือชื่อของเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้น

มาตรา ๓๗ คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือต้องจัดให้มีเหตุผลไว้ด้วย และเหตุผลนั้นอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญ
- (๒) ข้อกฎหมายที่อ้างอิง
- (๓) ข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนในการใช้ดุลพินิจ

นายกรัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายอาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้คำสั่งทางปกครองกรณีหนึ่งกรณีใดต้องมีเหตุผลไว้ในคำสั่งนั้นเองหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งนั้นก็ได้

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่งมิใช่บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นกรณีที่มีผลตรงตามคำขอและไม่กระทบสิทธิและหน้าที่ของบุคคลอื่น
- (๒) เหตุผลนั้นเป็นที่รู้จักกันอยู่แล้วโดยไม่จำเป็นต้องระบุอีก
- (๓) เป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับตามมาตรา ๓๒
- (๔) เป็นการออกคำสั่งทางปกครองด้วยวาจาหรือเป็นกรณีเร่งด่วนแต่ต้องให้เหตุผล

เป็นลายลักษณ์อักษรในเวลาอันควรหากผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งนั้นร้องขอ

มาตรา ๓๘ บทบัญญัติตามมาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง มิใช่บังคับกับคำสั่งทางปกครองที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๙ การออกคำสั่งทางปกครองของเจ้าหน้าที่อาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ได้เท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมาย เว้นแต่กฎหมายจะกำหนดข้อจำกัดดุลพินิจเป็นอย่างอื่น

การกำหนดเงื่อนไขตามวรรคหนึ่ง ให้หมายความรวมถึงการกำหนดเงื่อนไขในกรณีดังต่อไปนี้ ตามความเหมาะสมแก่กรณีด้วย

- (๑) การกำหนดให้สิทธิหรือภาระหน้าที่เริ่มมีผลหรือสิ้นผล ณ เวลาใดเวลาหนึ่ง
- (๒) การกำหนดให้การเริ่มหรือมีผลหรือสิ้นผลของสิทธิหรือภาระหน้าที่ต้องขึ้นอยู่กับ

เหตุการณ์ในอนาคตที่ไม่แน่นอน

(๓) ข้อสงวนสิทธิที่จะยกเลิกคำสั่งทางปกครอง

(๔) การกำหนดให้ผู้ได้รับประโยชน์ต้องกระทำหรืองดเว้นกระทำ หรือต้องมีภาระหน้าที่หรือยอมรับภาระหน้าที่หรือความรับผิดชอบบางประการ หรือการกำหนดข้อความในการจัดให้มีเปลี่ยนแปลง หรือเพิ่มข้อกำหนดดังกล่าว

มาตรา ๔๐ คำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ให้ระบุกรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งดังกล่าวไว้ด้วย

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง ให้ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งเริ่มนับใหม่ตั้งแต่วันที่ได้รับแจ้งหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง แต่ถ้าไม่มีการแจ้งใหม่ และระยะเวลาดังกล่าวมีระยะเวลาสั้นกว่าหนึ่งปี ให้ขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๑ คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้ ไม่เป็นเหตุให้คำสั่งทางปกครองนั้นไม่สมบูรณ์

(๑) การออกคำสั่งทางปกครองโดยยังไม่มีผู้ยื่นคำขอในกรณีที่เจ้าหน้าที่จะดำเนินการเอง ไม่ได้นอกจากจะมีผู้ยื่นคำขอ ถ้าต่อมาในภายหลังได้มีการยื่นคำขอเช่นนั้นแล้ว

(๒) คำสั่งทางปกครองที่ต้องจัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง ถ้าได้มีการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง

(๓) การรับฟังคู่กรณีที่เป็นต้องกระทำได้ดำเนินการมาโดยไม่สมบูรณ์ ถ้าได้มีการรับฟังให้สมบูรณ์ในภายหลัง

(๔) คำสั่งทางปกครองที่ต้องให้เจ้าหน้าที่อื่นให้ความเห็นชอบก่อน ถ้าเจ้าหน้าที่นั้นได้ให้ความเห็นชอบในภายหลัง

เมื่อมีการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) แล้ว และเจ้าหน้าที่ผู้มีคำสั่งทางปกครองประสงค์ให้ผลเป็นไปตามคำสั่งเดิมให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นบันทึกข้อเท็จจริงและความประสงค์ของตนไว้ในหรือแนบไว้กับคำสั่งเดิมและต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์ของตนให้คู่กรณีทราบด้วย

กรณีตาม (๒) (๓) และ (๔) จะต้องกระทำก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ของหมวดนี้ หรือตามกฎหมายเฉพาะว่าด้วยการนั้น หรือถ้าเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์ดังกล่าวก็ต้องก่อนมีการนำคำสั่งทางปกครองไปสู่การพิจารณาของผู้มีอำนาจพิจารณา วินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองนั้น

มาตรา ๔๒ คำสั่งทางปกครองให้มีผลใช้ยันต่อบุคคลตั้งแต่ขณะที่ผู้นั้นได้รับแจ้งเป็นต้นไป

คำสั่งทางปกครองย่อมมีผลตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลลงโดยเงื่อนไขเวลาหรือโดยเหตุผล

เมื่อมีคำสั่งทางปกครองสิ้นผลลง ให้เจ้าหน้าที่มีอำนาจเรียกผู้ซึ่งครอบครองเอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการมีคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งมีข้อความหรือเครื่องหมายแสดงถึงการมีอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้น ให้ส่งคืนสิ่งนั้นหรือให้นำสิ่งของดังกล่าวอันเป็นกรรมสิทธิ์ของผู้นั้นมาให้เจ้าหน้าที่จัดทำเครื่องหมายแสดงการสิ้นผลของคำสั่งทางปกครองดังกล่าวได้

มาตรา ๔๓ คำสั่งทางปกครองที่มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยหรือผิดหลงเล็กน้อยนั้น เจ้าหน้าที่อาจแก้ไขเพิ่มเติมได้เสมอ

ในการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองตามวรรคหนึ่งให้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบตามควรแก่กรณี ในการนี้เจ้าหน้าที่อาจเรียกให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจัดส่งคำสั่งทางปกครอง เอกสารหรือวัตถุอื่นใดที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องในการคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมา เพื่อการแก้ไขเพิ่มเติมได้

ส่วนที่ ๕

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรีและไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

คำอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือโดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่อ้างอิงประกอบด้วย

การอุทธรณ์ไม่เป็นเหตุให้หยุดการบังคับตามคำสั่งทางปกครอง เว้นแต่จะมีการสั่งให้หยุดการบังคับตามมาตรา ๕๖ วรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๕ ให้เจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง พิจารณาคำอุทธรณ์และแจ้งผู้อุทธรณ์โดยไม่ชักช้า แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์ ในกรณีที่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้ดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลาดังกล่าวด้วย

ถ้าเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ให้เร่งรายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ตนได้รับรายงาน ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาดังกล่าว ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาคำอุทธรณ์ออกไปได้ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ผู้ใดจะเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์ตามวรรคสองให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

บทบัญญัติมาตรานี้ไม่ใช้กับกรณีที่มีกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๔๖ ในการพิจารณาคำอุทธรณ์ ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนคำสั่งทางปกครอง ได้ไม่ว่าจะเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย หรือความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครอง และอาจมีคำสั่งเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเดิมหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งนั้นไปในทางใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มภาระหรือลดภาระหรือใช้ดุลพินิจแทนในเรื่องความเหมาะสมของการทำคำสั่งทางปกครองหรือมีข้อกำหนดเป็นเงื่อนไขไปอย่างไรก็ได้

มาตรา ๔๗ การใดที่กฎหมายกำหนดให้อุทธรณ์ต่อเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ขอบเขตการพิจารณาคำอุทธรณ์ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น สำหรับกระบวนการพิจารณา ให้ปฏิบัติตามบทบัญญัติ หมวด ๒ นี้ เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายดังกล่าว

มาตรา ๔๘ คำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ไม่ว่าจะจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายหรือไม่ ให้คู่กรณีมีสิทธิโต้แย้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น แต่ถ้าคณะกรรมการดังกล่าวเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาท สิทธิการอุทธรณ์และกำหนดเวลาอุทธรณ์ให้เป็นไปตามที่บัญญัติในกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่วนที่ ๖

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๔๙ เจ้าหน้าที่หรือผู้บังคับบัญชาของเจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนคำสั่งทางปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ในมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ไม่ว่าจะพ้นขั้นตอนการกำหนดให้อุทธรณ์หรือให้โต้แย้งตามกฎหมายนี้หรือกฎหมายอื่นมาแล้วหรือไม่

การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่มีลักษณะเป็นการให้ประโยชน์ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ได้รู้ถึงเหตุที่จะให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองนั้น เว้นแต่คำสั่งทางปกครองจะได้ทำขึ้นเพราะการแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งหรือการข่มขู่หรือการชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๕๐ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วน โดยจะให้มียกยอนหลังหรือไม่ยกยอนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ แต่ถ้าคำสั่งนั้นเป็นคำสั่งซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับ การเพิกถอนต้องเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๕๑ และมาตรา ๕๒

มาตรา ๕๑ การเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ ให้คำนึงถึงความเชื่อโดยสุจริตของผู้รับประโยชน์ในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองนั้นกับประโยชน์สาธารณะประกอบกัน

ความเชื่อโดยสุจริตตามวรรคหนึ่งจะได้รับความคุ้มครองต่อเมื่อผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ให้ประโยชน์อันเกิดจากคำสั่งทางปกครองหรือได้ดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินไปแล้วโดยไม่อาจแก้ไขเปลี่ยนแปลงได้หรือการเปลี่ยนแปลงจะทำให้ผู้นั้น ต้องเสียหายเกินควรแก่กรณี

ในกรณีดังต่อไปนี้ ผู้รับคำสั่งทางปกครองจะอ้างความเชื่อโดยสุจริตไม่ได้

(๑) ผู้นั้นได้แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งหรือข่มขู่หรือชักจูงใจโดยการให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์อื่นใดที่มีชอบด้วยกฎหมาย

(๒) ผู้นั้นได้ให้ข้อความซึ่งไม่ถูกต้องหรือไม่ครบถ้วนในสาระสำคัญ

(๓) ผู้นั้นได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองในขณะที่ได้รับคำสั่งทางปกครองหรือการไม่รู้นั้นเป็นไปโดยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

ในกรณีที่เพิกถอนโดยให้มีผลย้อนหลัง การคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ผู้รับคำสั่งทางปกครองได้ไป ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยลาภมิควรได้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยถ้าเมื่อใดผู้รับคำสั่งทางปกครองได้รู้ถึงความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งทางปกครองหรือควรได้รู้เช่นนั้น หากผู้นั้นมิได้ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงให้ถือว่าผู้นั้นตกอยู่ในฐานะไม่สุจริตตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นไป และในกรณีตามวรรคสาม ผู้นั้นต้องได้รับผิดในการคืนเงิน ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ได้รับไปเต็มจำนวน

มาตรา ๕๒ คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่อยู่ในบังคับของมาตรา ๕๑ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนได้ แต่ผู้ได้รับผลกระทบจากการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายเนื่องจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำความในมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ต้องร้องขอค่าทดแทนภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ได้รับแจ้งให้ทราบถึงการเพิกถอนนั้น

ค่าทดแทนความเสียหายตามมาตรานี้จะต้องไม่สูงกว่าประโยชน์ที่ผู้นั้นอาจได้รับหากคำสั่งทางปกครองดังกล่าวไม่ถูกเพิกถอน

มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่ขอด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่เป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอนหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องทำคำสั่งทางปกครองที่มีเนื้อหาทำนองเดียวกันนั้นอีก หรือเป็นกรณีที่การเพิกถอนไม่อาจกระทำได้เพราะเหตุอื่น ทั้งนี้ให้คำนึงถึงประโยชน์ของบุคคลภายนอกประกอบด้วย

คำสั่งทางปกครองที่ขอด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้ประโยชน์แก่ผู้รับคำสั่งทางปกครองอาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลตั้งแต่ขณะที่เพิกถอน หรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่งตามที่กำหนดได้เฉพาะเมื่อมีกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีกฎหมายกำหนดให้เพิกถอนได้หรือมีข้อสงวนสิทธิให้เพิกถอนได้ในคำสั่งทางปกครองนั่นเอง

(๒) คำสั่งทางปกครองนั้นมีข้อกำหนดให้ผู้รับประโยชน์ต้องปฏิบัติ แต่ไม่มีการปฏิบัติภายในเวลาที่กำหนด

(๓) ข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีข้อเท็จจริงและพฤติการณ์เช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้วเจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น และหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๔) บทกฎหมายเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งหากมีบทกฎหมายเช่นนี้ในขณะที่ทำคำสั่งทางปกครองแล้ว เจ้าหน้าที่คงจะไม่ทำคำสั่งทางปกครองนั้น แต่การเพิกถอนในกรณีนี้ให้กระทำได้เท่าที่ผู้รับประโยชน์ยังไม่ได้ใช้ประโยชน์ หรือยังมิได้รับประโยชน์ตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าวและหากไม่เพิกถอนจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะได้

(๕) อาจเกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชนอันจำเป็นต้องป้องกันหรือขจัดเหตุดังกล่าว

ในกรณีที่มีการเพิกถอนคำสั่งทางปกครองเพราะเหตุตามวรรคสอง (๓) (๔) และ (๕) ผู้ได้รับประโยชน์มีสิทธิได้รับค่าทดแทนความเสียหายอันเกิดจากความเชื่อโดยสุจริตในความคงอยู่ของคำสั่งทางปกครองได้ และให้นำมาตรา ๕๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คำสั่งทางปกครองที่ขอด้วยกฎหมายซึ่งเป็นการให้เงินหรือให้ทรัพย์สินหรือให้ประโยชน์ที่อาจแบ่งแยกได้ อาจถูกเพิกถอนทั้งหมดหรือบางส่วนโดยให้มีผลย้อนหลังหรือไม่มีผลย้อนหลังหรือมีผลในอนาคตไปถึงขณะใดขณะหนึ่ง ตามที่กำหนดได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง

(๒) ผู้ได้รับประโยชน์มิได้ปฏิบัติหรือปฏิบัติล่าช้าในอันที่จะดำเนินการให้เป็นไปตามเงื่อนไขของคำสั่งทางปกครอง

ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๕๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

การขอให้พิจารณาใหม่

มาตรา ๕๔ เมื่อคู่กรณีมีคำขอ เจ้าหน้าที่อาจเพิกถอนหรือแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งทางปกครองที่พ้นกำหนดอุทธรณ์ตามส่วนที่ ๕ ได้ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังเป็นยุติแล้วนั้น เปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ

(๒) คู่กรณีที่แท้จริงมิได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครองหรือได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาครั้งก่อนแล้วแต่ถูกตัดโอกาสโดยไม่เป็นธรรมในการมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง

(๓) เจ้าหน้าที่ไม่มีอำนาจที่จะทำคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้น

(๔) ถ้าคำสั่งทางปกครองได้ออกโดยอาศัยข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายใดและต่อมาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายนั้นเปลี่ยนแปลงไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่คู่กรณี

การยื่นคำขอตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) หรือ (๓) ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อคู่กรณีไม่อาจทราบถึงเหตุนั้น ในการพิจารณาครั้งที่แล้วมาก่อนโดยไม่ใช้ความผิดของผู้นั้น

การยื่นคำขอให้พิจารณาใหม่ต้องกระทำภายในเก้าสิบวันนับแต่ผู้นั้นได้รู้ถึงเหตุซึ่งอาจขอให้พิจารณาใหม่ได้

ส่วนที่ ๔

การบังคับทางปกครอง

มาตรา ๕๕ การบังคับทางปกครองไม่ใช้กับเจ้าหน้าที่ด้วยกัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๕๖ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองมีอำนาจที่จะพิจารณาใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้ตามบทบัญญัติในส่วนนี้ เว้นแต่จะมีการสั่งให้ทุเลาการบังคับไว้ก่อนโดยเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเอง ผู้มีอำนาจพิจารณาคำอุทธรณ์หรือผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยความถูกต้องของคำสั่งทางปกครองดังกล่าว

เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งจะมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ใต้บังคับบัญชาหรือเจ้าหน้าที่อื่นเป็นผู้ดำเนินการก็ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้เจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของคำสั่งทางปกครอง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองน้อยที่สุด

มาตรา ๕๓ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ผู้ใดชำระเงิน ถ้าถึงกำหนดแล้วไม่มีการชำระโดยถูกต้องครบถ้วน ให้เจ้าหน้าที่ที่มีหนังสือเตือนให้ผู้นั้นชำระภายในระยะเวลาที่กำหนด แต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน ถ้าไม่มีการปฏิบัติตามคำเตือน เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้นั้นและขายทอดตลาดเพื่อชำระเงินให้ครบถ้วน

วิธีการยึด การอายัดและการขายทอดตลาดทรัพย์สินให้ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งโดยอนุโลม ส่วนผู้มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดหรือขายทอดตลาดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๔ คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำหรือละเว้นกระทำ ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทนโดยผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายและเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสิบห้าต่อปีของค่าใช้จ่ายดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่

(๒) ให้มีการชำระค่าปรับทางปกครองตามจำนวนที่สมควรแก่เหตุแต่ต้องไม่เกินสองหมื่นบาทต่อวัน

เจ้าหน้าที่ระดับใดมีอำนาจกำหนดค่าปรับทางปกครองจำนวนเท่าใด สำหรับในกรณีใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่มีความจำเป็นที่จะต้องบังคับการโดยเร่งด่วน เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำที่ขัดต่อกฎหมายที่มีโทษทางอาญาหรือมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะ เจ้าหน้าที่อาจใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยไม่ต้องออกคำสั่งทางปกครองให้กระทำหรือละเว้นกระทำก่อนก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุและภายในขอบเขตอำนาจหน้าที่ของตน

มาตรา ๕๕ ก่อนใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามมาตรา ๕๔ เจ้าหน้าที่จะต้องมีคำเตือนเป็นหนังสือให้มีการกระทำหรือละเว้นกระทำตามคำสั่งทางปกครองภายในระยะเวลาที่กำหนดตามสมควรแก่กรณี คำเตือนดังกล่าวจะกำหนดไปพร้อมกับคำสั่งทางปกครองก็ได้

คำเตือนนั้นจะต้องระบุ

(๑) มาตรการบังคับทางปกครองที่จะใช้ให้ชัดเจน แต่จะกำหนดมากกว่าหนึ่งมาตรการในคราวเดียวกันไม่ได้

(๒) ค่าใช้จ่ายในการที่เจ้าหน้าที่เข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้บุคคลอื่นกระทำการแทน หรือจำนวนค่าปรับทางปกครองแล้วแต่กรณี

การกำหนดค่าใช้จ่ายในคำเตือน ไม่เป็นการตัดสิทธิที่จะเรียกค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นหากจะต้องเสียค่าใช้จ่ายจริงมากกว่าที่ได้กำหนดไว้

มาตรา ๖๐ เจ้าหน้าที่จะต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามที่กำหนดไว้ในคำเตือนตามมาตรา ๕๙ การเปลี่ยนแปลงมาตรการจะกระทำได้อีกต่อเมื่อปรากฏว่ามาตรการที่กำหนดไว้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์

ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองต่อผู้ขัดขวางการบังคับทางปกครอง เจ้าหน้าที่อาจใช้กำลังเข้าดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมาตรการบังคับทางปกครองได้ แต่ต้องกระทำโดยสมควรแก่เหตุ ในกรณีจำเป็นเจ้าหน้าที่อาจขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจได้

มาตรา ๖๑ ในกรณีไม่มีการชำระค่าปรับทางปกครอง ให้เจ้าหน้าที่ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๗

มาตรา ๖๒ ผู้ถูกดำเนินการตามมาตรการบังคับทางปกครองอาจอุทธรณ์การบังคับทางปกครองนั้นได้

การอุทธรณ์การบังคับทางปกครองให้ใช้หลักเกณฑ์และวิธีการเดียวกันกับการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

มาตรา ๖๓ ถ้าบทกฎหมายใดกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองไว้โดยเฉพาะแล้ว แต่เจ้าหน้าที่เห็นว่ามาตรการบังคับนั้นมีลักษณะที่จะเกิดผลน้อยกว่ามาตรการบังคับตามหมวดนี้ เจ้าหน้าที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองตามหมวดนี้แทนก็ได้

หมวด ๓

ระยะเวลาและอายุความ

มาตรา ๖๔ กำหนดเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือน หรือปีนั้น มิให้นับวันแรกแห่งระยเวลานั้นรวมเข้าด้วย เว้นแต่จะได้เริ่มการในวันนั้นหรือมีการกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นโดยเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่เจ้าหน้าที่มีหน้าที่ต้องกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ นับวันสิ้นสุดของระยเวลานั้นรวมเข้าด้วยแม้ว่าวันสุดท้ายเป็นหยุดทำการงานสำหรับเจ้าหน้าที่

ในกรณีที่บุคคลใดต้องการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดโดยกฎหมาย หรือโดยคำสั่งของเจ้าหน้าที่ ถ้าวันสุดท้ายเป็นวันหยุดการทำงานสำหรับเจ้าหน้าที่หรือวันหยุด ตามประเพณีของบุคคลผู้รับคำสั่ง ให้ถือว่าระยะเวลานั้นสิ้นสุดในวันทำงานที่ถัดจากวันหยุดนั้น เว้นแต่กฎหมายหรือเจ้าหน้าที่ที่มีคำสั่งจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๖๕ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งของเจ้าหน้าที่อาจมีการขยายอีกก็ได้ และถ้าระยะเวลานั้นได้สิ้นสุดลงแล้วเจ้าหน้าที่อาจขยายโดยกำหนดให้มีผลย้อนหลังได้เช่นกัน ถ้าการสิ้นสุดตามระยะเวลาเดิมจะก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมที่จะให้สิ้นสุดลงตามนั้น

มาตรา ๖๖ ในกรณีที่ผู้ใดไม่อาจกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในกฎหมายได้เพราะมีเหตุการณ์ที่จำเป็นอันมิได้เกิดขึ้นจากความรับผิดชอบของผู้นั้น ถ้าผู้นั้นมีคำขอเจ้าหน้าที่อาจขยายระยะเวลาและดำเนินการการส่วนหนึ่งส่วนใดที่ล่วงมาแล้ว เสียใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ต้องยื่นคำขอภายในสิบห้าวันนับแต่วันนับเหตุการณ์เช่นว่านั้นได้สิ้นสุดลง

มาตรา ๖๗ เมื่อมีการอุทธรณ์ตามบทบัญญัติในส่วนที่ ๕ ของหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือการยื่นคำขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทหรือคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ ตามกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อให้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ ไม่นับในระหว่างนั้นจนกว่าการพิจารณาจะถึงที่สุดหรือเสร็จไปโดยประการอื่น แต่ถ้าเสร็จไป เพราะเหตุถอนคำขอหรือทั้งคำขอให้ถือว่าอายุความเรียกร้องของผู้ยื่นคำขอไม่เคยมีการสะดุดหยุดอยู่เลย

หมวด ๔

การแจ้ง

มาตรา ๖๘ บทบัญญัติในหมวดนี้มีให้ใช้บังคับกับการแจ้งซึ่งไม่อาจกระทำโดยวาจา หรือเป็นหนังสือได้หรือมีกฎหมายกำหนดวิธีการแจ้งไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีคำสั่งทางปกครองที่แสดงให้ทราบโดยการสื่อความหมายในรูปแบบอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้มีผลเมื่อได้แจ้ง

มาตรา ๖๙ การแจ้งคำสั่งทางปกครอง การนัดพิจารณา หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ หรือการอย่างอื่นที่เจ้าหน้าที่ต้องแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบอาจกระทำด้วยวาจาก็ได้ แต่ถ้าผู้นั้นประสงค์จะให้กระทำเป็นหนังสือ ก็ให้แจ้งเป็นหนังสือ

การแจ้งเป็นหนังสือให้ส่งหนังสือแจ้งต่อผู้นั้น หรือถ้าได้ส่งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งตั้งแต่วันที่ไปถึง

ในการดำเนินการเรื่องใดที่มีการให้ที่อยู่ไว้กับเจ้าหน้าที่ไว้แล้ว การแจ้งไปยังที่อยู่ดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการแจ้งไปยังภูมิลำเนาของผู้นั้นแล้ว

มาตรา ๗๐ การแจ้งเป็นหนังสือโดยวิธีให้บุคคลนำไปส่ง ถ้าผู้รับไม่ยอมรับ หรือถ้าขณะนำไปส่งไม่พบผู้รับ และหากได้ส่งให้กับบุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะที่อยู่หรือทำงาน ในสถานที่นั้น หรือในกรณีผู้รับนั้นไม่ยอมรับ หากได้วางหนังสือนั้นหรือปิดหนังสือนั้นไว้ในที่ ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สถานที่นั้นต่อหน้าเจ้าพนักงานตามที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ไปเป็นพยาน ก็ให้ถือว่าได้รับแจ้งแล้ว

มาตรา ๗๑ การแจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนด เจ็ดวันนับแต่วันส่ง สำหรับกรณีภายในประเทศหรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วัน สำหรับกรณี ส่งไปยังต่างประเทศ เว้นแต่จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่มีผู้รับเกินห้าสิบคนเจ้าหน้าที่จะแจ้งให้ทราบตั้งแต่เริ่มดำเนินการ ในเรื่องนั้นมากกว่าการแจ้งต่อบุคคลเหล่านั้นจะกระทำโดยวิธีปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการของ เจ้าหน้าที่และที่ว่าการอำเภอที่ผู้รับมีภูมิลำเนาก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลา สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๓ ในกรณีที่ไม่รู้ตัวผู้รับหรือรู้ตัวแต่ไม่รู้ภูมิลำเนาหรือรู้ตัว และภูมิลำเนา แต่มีผู้รับเกินหนึ่งร้อยคน การแจ้งเป็นหนังสือจะกระทำโดยการประกาศในหนังสือพิมพ์ ซึ่งแพร่หลายในท้องถิ่นนั้นก็ได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้แจ้งโดยวิธีดังกล่าว

มาตรา ๗๔ ในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนการแจ้งคำสั่งทางปกครองจะใช้วิธีส่งทาง เครื่องโทรสารก็ได้ แต่ต้องมีหลักฐานการได้ส่งจากหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมที่เป็นสื่อ ในการส่งโทรสารนั้น และต้องจัดส่งคำสั่งทางปกครองตัวจริงโดยวิธีใดวิธีหนึ่งตามหมวดนี้ ให้แก่ผู้รับในทันทีที่อาจกระทำได้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าผู้รับได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือ ตามวัน เวลา ที่ปรากฏในหลักฐานของหน่วยงานผู้จัดบริการโทรคมนาคมดังกล่าว เว้นแต่ จะมีการพิสูจน์ได้ว่าไม่มีการได้รับหรือได้รับก่อนหรือหลังวันนั้น

หมวด ๕

คณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครอง

มาตรา ๗๕ การแต่งตั้งกรรมการในลักษณะที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้แต่งตั้งโดยระบุ ตัวบุคคล

มาตรา ๗๖ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

(๖) มีเหตุต้องพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๓๓ ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอาจ แต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้ และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระ อยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ ของกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๓๖ การให้กรรมการในคณะกรรมการวินิจฉัย ข้อพิพาทพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระจะกระทำมิได้ เว้นแต่กรณีมีเหตุบกพร่องอย่างยิ่ง ต่อหน้าที่หรือมีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

มาตรา ๓๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ วรรคสอง การประชุมของคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยถึงหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม เว้นแต่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย หรือกฎหรือคำสั่งที่จัดให้มีคณะกรรมการชุดนั้นจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีมีกรรมการครบที่จะเป็นองค์ประชุมได้ แต่การพิจารณาเรื่องใดถ้าต้องเลื่อนมา เพราะไม่ครบองค์ประชุม ถ้าเป็นการประชุมของคณะกรรมการซึ่งมิใช่คณะกรรมการวินิจฉัย ข้อพิพาท หากได้มีการประชุมเรื่องนั้นอีกภายในสี่สิบวันนับแต่วันนัดประชุมที่เลื่อนมาและการ ประชุมครั้งหลังนี้มีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นองค์ประชุม แต่ทั้งนี้ต้องระบุนความประสงค์ให้เกิดผลตามบทบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือ นัดประชุมด้วย

มาตรา ๔๐ การประชุมให้เป็นไปตามระเบียบการที่คณะกรรมการกำหนด

การนัดประชุมต้องทำเป็นหนังสือและแจ้งให้กรรมการทุกคนทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า สามสิบวัน เว้นแต่กรรมการนั้นจะได้ทราบการบอกนัดในที่ประชุมแล้ว กรณีดังกล่าวนี้จะทำหนังสือ แจ้งนัดเฉพาะกรรมการที่ไม่ได้มาประชุมก็ได้

บทบัญญัติในวรรคสองมิให้นำมาใช้บังคับในกรณีมีเหตุจำเป็นเร่งด่วน ซึ่งประธาน กรรมการจะนัดประชุมเป็นอย่างอื่นก็ได้

มาตรา ๔๑ ประธานกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการประชุม และเพื่อรักษา ความเรียบร้อยในการประชุม ให้ประธานมีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ตามความจำเป็นได้

ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองประธานกรรมการหรือมีแต่ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน

ในกรณีที่ประธานกรรมการมีหน้าที่ต้องดำเนินการใด ๆ นอกจากการดำเนินการประชุมให้นำความในวรรคสองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๘๒ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีหนึ่งเสียงในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

เรื่องใดถ้าไม่มีผู้คัดค้าน ให้ประธานถามที่ประชุมว่ามีผู้เห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่เมื่อไม่มีผู้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าที่ประชุมลงมติเห็นชอบในเรื่องนั้น

มาตรา ๘๓ ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นหนังสือ

ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึกความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

มาตรา ๘๔ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยข้อพิพาทต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยเรื่องนั้น

ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๕ ให้ถือว่าระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ เป็นระเบียบที่คณะรัฐมนตรีวางขึ้นตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘๖ บรรดาคำขอเพื่อให้มีคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ได้รับไว้ก่อนที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้เจ้าหน้าที่ทำการพิจารณาคำขอดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายหรือกฎสำหรับเรื่องนั้นได้กำหนดไว้

มาตรา ๘๗ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองขึ้นแล้ว บทบัญญัติมาตรา ๔๘ ให้เป็นอันยกเลิก

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

บรรหาร ศิลปอาชา

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การดำเนินงานทางปกครองในปัจจุบันยังไม่มีหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่เหมาะสม จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่าง ๆ สำหรับการดำเนินงานทางปกครองขึ้นเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย มีประสิทธิภาพในการใช้บังคับกฎหมายให้สามารถรักษาประโยชน์สาธารณะได้ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน อีกทั้งยังเป็นการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
เรื่อง คำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่ง
หรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๓๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นายกรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ให้คำสั่งทางปกครองที่ทำเป็นหนังสือและการยืนยันคำสั่งทางปกครองเป็นหนังสือในกรณีดังต่อไปนี้ เป็นคำสั่งทางปกครองที่ต้องระบุเหตุผลไว้ในคำสั่งหรือในเอกสารแนบท้ายคำสั่งตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง

(๑) คำสั่งทางปกครองที่เป็นการปฏิเสธการก่อตั้งสิทธิของคู่กรณี เช่น การไม่รับคำขอไม่อนุญาต ไม่อนุมัติ ไม่รับรอง ไม่รับอุทธรณ์ หรือไม่รับจดทะเบียน

(๒) คำสั่งทางปกครองที่เป็นการเพิกถอนสิทธิ เช่น การเพิกถอนใบอนุญาต เพิกถอนการอนุมัติ เพิกถอนการรับรอง หรือเพิกถอนการรับจดทะเบียน

(๓) คำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้กระทำการหรือละเว้นการกระทำการ

(๔) คำสั่งทางปกครองที่เป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์

(๕) คำสั่งยกเลิกการสอบราคา การประกวดราคา หรือการประมูลราคาที่มีผู้ได้รับคัดเลือกจากคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาผลการดำเนินการดังกล่าว

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้ในกรณีที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๒

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

พระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
พ.ศ. ๒๕๔๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖
เป็นปีที่ ๕๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยประกอบ กับมาตรา ๓/๑ และมาตรา ๓๑/๑๐(๕) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ในเรื่องใดสมควรที่ส่วนราชการใด จะปฏิบัติเมื่อใด และจะต้องมีเงื่อนไขอย่างไร ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนดตาม ข้อเสนอแนะของ ก.พ.ร.

มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า ส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม และหน่วยงานอื่นของรัฐที่อยู่ในกำกับของราชการฝ่ายบริหาร แต่ไม่รวมถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติหรือพระราช กฤษฎีกา

“ข้าราชการ” หมายความว่า รวมถึงพนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานในส่วนราชการ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

มาตรา ๖ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ได้แก่ การบริหารราชการเพื่อบรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้

- (๑) เกิดประโยชน์สุขของประชาชน
- (๒) เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ
- (๓) มีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ
- (๔) ไม่มีขั้นตอนการปฏิบัติงานเกินความจำเป็น
- (๕) มีการปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการให้ทันต่อสถานการณ์
- (๖) ประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ
- (๗) มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอ

หมวด ๒

การบริหารราชการเพื่อให้เกิดประโยชน์สุขของประชาชน

มาตรา ๗ การบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน หมายถึง การปฏิบัติราชการที่มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดความผาสุกและความเป็นอยู่ที่ดีของประชาชน ความสงบและปลอดภัยของสังคมส่วนรวม ตลอดจนประโยชน์สูงสุดของประเทศ

มาตรา ๘ ในการบริหารราชการเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน ส่วนราชการจะต้องดำเนินการโดยถือว่าประชาชนเป็นศูนย์กลางที่จะได้รับการบริการจากรัฐ และจะต้องมีแนวทางการบริหารราชการดังต่อไปนี้

- (๑) การกำหนดภารกิจของรัฐและส่วนราชการต้องเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๗ และสอดคล้องกับแนวนโยบายแห่งรัฐ และนโยบายของคณะรัฐมนตรีที่แถลงต่อรัฐสภา
- (๒) การปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการต้องเป็นไปโดยซื่อสัตย์สุจริต สามารถตรวจสอบได้ และมุ่งให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่น
- (๓) ก่อนเริ่มดำเนินการ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการศึกษาวิเคราะห์ผลดีและผลเสียให้ครบถ้วนทุกด้าน กำหนดขั้นตอนการดำเนินการที่โปร่งใส มีกลไกตรวจสอบการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน ในกรณีที่ภารกิจใดจะมีผลกระทบต่อประชาชน ส่วนราชการต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนหรือชี้แจงทำความเข้าใจเพื่อให้ประชาชนได้ตระหนักถึงประโยชน์ที่ส่วนรวมจะได้รับจากภารกิจนั้น

(๔) ให้เป็นหน้าที่ของข้าราชการที่จะต้องคอยรับฟังความคิดเห็นและความพึงพอใจของสังคมโดยรวมและประชาชนผู้รับบริการ เพื่อปรับปรุงหรือเสนอแนะต่อผู้บังคับบัญชา เพื่อให้มีการปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

(๕) ในกรณีที่เกิดปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินการ ให้ส่วนราชการดำเนินการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคนั้นโดยเร็ว ในกรณีที่ปัญหาหรืออุปสรรคนั้นเกิดขึ้นจากส่วนราชการอื่น หรือระเบียบข้อบังคับที่ออกโดยส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการแจ้งให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโดยเร็วต่อไป และให้แจ้ง ก.พ.ร. ทราบด้วย

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการกำหนดวิธีปฏิบัติให้เหมาะสมกับภารกิจแต่ละเรื่อง ทั้งนี้ ก.พ.ร. จะกำหนดแนวทางการดำเนินการทั่วไปให้ส่วนราชการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรฐานด้วยก็ได้

หมวด ๓

การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

มาตรา ๙ การบริหารราชการเพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ ให้ส่วนราชการปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนจะดำเนินการตามภารกิจใด ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการไว้เป็นการล่วงหน้า

(๒) การกำหนดแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการตาม (๑) ต้องมีรายละเอียดของขั้นตอน ระยะเวลาและงบประมาณที่จะต้องใช้ในการดำเนินการของแต่ละขั้นตอน เป้าหมายของภารกิจ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ และตัวชี้วัดความสำเร็จของภารกิจ

(๓) ส่วนราชการต้องจัดให้มีการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติราชการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ส่วนราชการกำหนดขึ้น ซึ่งต้องสอดคล้องกับมาตรฐานที่ ก.พ.ร. กำหนด

(๔) ในกรณีที่มีการปฏิบัติภารกิจ หรือการปฏิบัติตามแบบแผนปฏิบัติราชการเกิดผลกระทบต่อประชาชน ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่จะต้องดำเนินการแก้ไขหรือบรรเทาผลกระทบนั้น หรือเปลี่ยนแผนปฏิบัติราชการให้เหมาะสม

มาตรา ๑๐ ในกรณีที่ภารกิจใดมีความเกี่ยวข้องกับหลายส่วนราชการหรือเป็นภารกิจที่ใกล้เคียงหรือต่อเนื่องกัน ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องนั้น กำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการ เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแบบบูรณาการร่วมกัน โดยมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ

ให้ส่วนราชการมีหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติราชการของผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าคณะผู้แทนในต่างประเทศ เพื่อให้การบริหารราชการแบบบูรณาการในจังหวัดหรือในต่างประเทศแล้วแต่กรณี สามารถใช้อำนาจตามกฎหมายได้ครบถ้วนตามความจำเป็นและบริหารราชการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๑๑ ส่วนราชการมีหน้าที่พัฒนาความรู้ในส่วนราชการ เพื่อให้มีลักษณะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ โดยต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารและสามารถประมวลผลความรู้ในด้านต่าง ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและเหมาะสมกับสถานการณ์ รวมทั้งต้องส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถ สร้างวิสัยทัศน์และปรับเปลี่ยนทัศนคติของข้าราชการในสังกัดให้เป็นบุคลากรที่มีประสิทธิภาพและมีการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการของส่วนราชการให้สอดคล้องกับการบริหารราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ก.พ.ร. อาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดมาตรการกำกับการปฏิบัติราชการ โดยวิธีการจัดทำความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร หรือโดยวิธีการอื่นใด เพื่อแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๑๓ ให้คณะรัฐมนตรีจัดให้มีแผนการบริหารราชการแผ่นดินตลอดระยะเวลาการบริหารราชการของคณะรัฐมนตรี

เมื่อคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาแล้ว ให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานประมาณ ร่วมกันจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาภายในเก้าสิบวันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา

เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบในแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามวรรคหนึ่งแล้วให้มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรี รัฐมนตรี และส่วนราชการ ที่จะต้องดำเนินการจัดทำภารกิจให้เป็นไปตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินนั้น

มาตรา ๑๔ ในการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๓ ให้จัดทำเป็นแผนสี่ปี โดยนำนโยบายของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภามาพิจารณาดำเนินการให้สอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และแผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ อย่างน้อยจะต้องมีสาระสำคัญเกี่ยวกับการกำหนดเป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน ส่วนราชการหรือบุคคลที่จะรับผิดชอบในแต่ละภารกิจ ประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรต่าง ๆ ที่จะต้องใช้ ระยะเวลาการดำเนินการ และการติดตามประเมินผล

มาตรา ๑๕ เมื่อมีการประกาศใช้บังคับแผนการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีร่วมกันพิจารณาจัดทำแผนนิติบัญญัติ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับกฎหมายที่จะต้องจัดให้มีขึ้นใหม่หรือกฎหมายที่ต้องมีการแก้ไขเพิ่มเติมหรือยกเลิกให้สอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดิน ส่วนราชการผู้รับผิดชอบ และระยะเวลาที่ต้องดำเนินการ

แผนนิติบัญญัตินั้นเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามที่สำนักคณะกรรมการกฤษฎีกาและสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเสนอแล้ว ให้มีผลผูกพันส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ในกรณีที่เห็นสมควร สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์การจัดทำแผนนิติบัญญัติเพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติงานก็ได้

มาตรา ๑๖ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการนั้น โดยจัดทำเป็นแผนสี่ปี ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับแผนการบริหารราชการแผ่นดินตามมาตรา ๑๓

ในแต่ละปีงบประมาณ ให้ส่วนราชการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปี โดยให้ระบุสาระสำคัญเกี่ยวกับนโยบายการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงานรวมทั้งประมาณการรายได้และรายจ่ายและทรัพยากรอื่นที่จะต้องใช้จ่าย เสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ

เมื่อรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการใด ตามวรรคสองแล้ว ให้สำนักงบประมาณดำเนินการจัดสรรงบประมาณเพื่อปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จในแต่ละภารกิจตามแผนปฏิบัติราชการดังกล่าว

ในกรณีที่ส่วนราชการมิได้เสนอแผนปฏิบัติราชการในภารกิจใดหรือภารกิจใดไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี มิให้สำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณสำหรับภารกิจนั้น

เมื่อสิ้นปีงบประมาณให้ส่วนราชการจัดทำรายงานแสดงผลสัมฤทธิ์ของแผนปฏิบัติราชการประจำปีเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณกำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนปฏิบัติราชการเพื่อขอรับงบประมาณ ให้สำนักงบประมาณและ ก.พ.ร. ร่วมกันกำหนดแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติราชการตามมาตรา ๑๖ ให้สามารถใช้ได้กับแผนปฏิบัติราชการที่ต้องจัดทำตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เพิ่มภาระงานในการจัดทำแผนจนเกินสมควร

มาตรา ๑๘ เมื่อมีการกำหนดงบประมาณรายจ่ายประจำปีตามแผนปฏิบัติราชการของส่วนราชการใดแล้ว การโอนงบประมาณจากภารกิจหนึ่งตามที่กำหนดในแผนปฏิบัติราชการไปดำเนินการอย่างอื่น ซึ่งมีผลทำให้ภารกิจเดิมไม่บรรลุเป้าหมายหรือนำไปใช้ในภารกิจใหม่ที่มีได้กำหนดในแผนปฏิบัติราชการ จะกระทำได้อีกเมื่อได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีให้ปรับแผนปฏิบัติราชการให้สอดคล้องกันแล้ว

การปรับแผนปฏิบัติราชการตามวรรคหนึ่งจะกระทำได้เฉพาะในกรณีที่งานหรือภารกิจใดไม่อาจดำเนินการตามวัตถุประสงค์ต่อไปได้ หรือหมดความจำเป็นหรือไม่เป็นประโยชน์ หรือหากดำเนินการต่อไปจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินความจำเป็น หรือมีความจำเป็นอย่างอื่นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ที่จะต้องเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการ

เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ปรับแผนปฏิบัติราชการแล้ว ให้ดำเนินการแก้ไขแผนการบริหารราชการแผ่นดินให้สอดคล้องกันด้วย

มาตรา ๑๙ เมื่อนายกรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง ให้หัวหน้าส่วนราชการมีหน้าที่สรุปผลการปฏิบัติราชการและให้ข้อมูลต่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ตามที่นายกรัฐมนตรีคนใหม่สั่งการ ทั้งนี้ เพื่อนายกรัฐมนตรีคนใหม่จะได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณากำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินต่อไป

หมวด ๔

การบริหารราชการอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ

มาตรา ๒๐ เพื่อให้มีการปฏิบัติราชการภายในส่วนราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้ส่วนราชการกำหนดเป้าหมาย แผนการทำงาน ระยะเวลาแล้วเสร็จของงานหรือโครงการ และงบประมาณที่จะต้องใช้ในแต่ละงานหรือโครงการ และต้องเผยแพร่ให้ข้าราชการและประชาชนทราบทั่วกันด้วย

มาตรา ๒๑ ให้ส่วนราชการจัดทำบัญชีต้นทุนในงานบริการสาธารณะแต่ละประเภท ขึ้นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ให้ส่วนราชการคำนวณรายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการนั้นตามระยะเวลาที่กรมบัญชีกลางกำหนด และรายงานให้สำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และ ก.พ.ร. ทราบ

ในกรณีที่รายจ่ายต่อหน่วยงานของงานบริการสาธารณะใดของส่วนราชการใดสูงกว่ารายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะประเภทและคุณภาพเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันของส่วนราชการอื่น ให้ส่วนราชการนั้นจัดทำแผนการลดรายจ่ายต่อหน่วยของงานบริการสาธารณะดังกล่าวเสนอสำนักงบประมาณ กรมบัญชีกลาง และ ก.พ.ร. ทราบ และถ้ามิได้มีข้อทักท้วงประการใด ภายในสิบห้าวันก็ให้ส่วนราชการดังกล่าวถือปฏิบัติตามแผนการลดรายจ่ายนั้นต่อไปได้

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และสำนักงานประมาณร่วมกันจัดให้มีการประเมินความคุ้มค่าในการปฏิบัติการกิจของรัฐ ที่ส่วนราชการดำเนินการอยู่ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีสำหรับเป็นแนวทางในการพิจารณาว่า การกิจใดสมควรจะได้ดำเนินการต่อไปหรือยุบเลิก และเพื่อประโยชน์ในการจัดตั้งงบประมาณ ของส่วนราชการในปีต่อไป ทั้งนี้ ตามระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

ในการประเมินความคุ้มค่าตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงประเภทและสภาพของแต่ละภารกิจ ความเป็นไปได้ของภารกิจหรือโครงการที่ดำเนินการ ประโยชน์ที่รัฐและประชาชนจะพึงได้ และรายจ่ายที่ต้องเสียไปก่อนและหลังที่ส่วนราชการดำเนินการด้วย

ความคุ้มค่าตามมาตรานี้ ให้ความหมายถึงประโยชน์หรือผลเสียทางสังคม และประโยชน์ หรือผลเสียอื่น ซึ่งไม่อาจคำนวณเป็นตัวเงินได้ด้วย

มาตรา ๒๓ ในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง ให้ส่วนราชการดำเนินการโดยเปิดเผยและ เที่ยงธรรม โดยพิจารณาถึงประโยชน์และผลเสียทางสังคม ภาระต่อประชาชน คุณภาพ วัสดุประสงค์ ที่จะใช้ ราคา และประโยชน์ระยะยาวของส่วนราชการที่จะได้รับประกอบกัน

ในกรณีที่วัสดุประสงค์ในการใช้เป็นเหตุให้ต้องคำนึงถึงคุณภาพและการดูแลรักษา เป็นสำคัญ ให้สามารถกระทำได้โดยไม่ต้องถือราคาต่ำสุดในการเสนอซื้อหรือจ้างเสมอไป

ให้ส่วนราชการที่มีหน้าที่ดูแลระเบียบเกี่ยวกับการพัสดุปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ส่วนราชการดำเนินการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติการกิจใด หากส่วนราชการจำเป็นต้องได้รับอนุญาต อนุมัติ หรือความเห็นชอบจากส่วนราชการอื่นตามที่มิถุนหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือ มติคณะรัฐมนตรีกำหนด ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบดังกล่าว แจ้งผลการพิจารณาให้ส่วนราชการที่ยื่นคำขอทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่เรื่องใดมิถุนหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือมติคณะรัฐมนตรี กำหนดขั้นตอนการปฏิบัติไว้ และขั้นตอนการปฏิบัตินั้นต้องใช้ระยะเวลาเกินสิบห้าวัน ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบ ประกาศกำหนดระยะเวลาการ พิจารณาไว้ให้ส่วนราชการอื่นทราบ

ส่วนราชการใดที่มีอำนาจอนุญาต อนุมัติ หรือให้ความเห็นชอบมิได้ดำเนินการให้แล้วเสร็จ ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หากเกิดความเสียหายใดขึ้นให้ถือว่าข้าราชการซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้อง และหัวหน้าส่วนราชการนั้นประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าความล่าช้า นั้น มิได้เกิดขึ้นจากความผิดของตน

มาตรา ๒๕ ในการพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดปัญหาใด ๆ ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการที่รับผิดชอบในปัญหานั้น ๆ จะต้องพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดโดยเร็ว การตั้งคณะกรรมการขึ้นพิจารณาวินิจฉัย ให้ดำเนินการได้เท่าที่จำเป็นอันไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

ในการพิจารณาเรื่องใด โดยคณะกรรมการ เมื่อคณะกรรมการมีมติเป็นประการใดแล้ว ให้มติของคณะกรรมการผูกพันส่วนราชการซึ่งมีผู้แทนร่วมเป็นกรรมการอยู่ด้วย แม้ว่าการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนั้นผู้แทนของส่วนราชการที่เป็นกรรมการจะมีได้เข้าร่วมพิจารณาวินิจฉัยก็ตาม ถ้ามีความเห็นแตกต่างกันสองฝ่าย ให้บันทึกความเห็นของกรรมการฝ่ายข้างน้อยไว้ให้ปรากฏในเรื่องนั้นด้วย

ความผูกพันที่กำหนดไว้ในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับกับการวินิจฉัยในปัญหาด้านกฎหมาย

มาตรา ๒๖ การสั่งราชการโดยปกติให้กระทำเป็นลายลักษณ์อักษรเว้นแต่ในกรณีที่อยู่บังคับบัญชาที่มีความจำเป็นที่ไม่อาจสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรในขณะนั้น จะสั่งราชการด้วยวาจาก็ได้ แต่ให้ผู้รับคำสั่งนั้นบันทึกคำสั่งด้วยวาจาไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและเมื่อได้ปฏิบัติราชการตามคำสั่งดังกล่าวแล้วให้บันทึกรายงานให้ผู้สั่งราชการทราบ ในบันทึกให้อ้างอิงคำสั่งด้วยวาจาไว้ด้วย

หมวด ๕

การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน

มาตรา ๒๗ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจเกี่ยวกับการสั่งการอนุญาต การอนุมัติ การปฏิบัติราชการ หรือการดำเนินการอื่นใดของผู้ดำรงตำแหน่งใด ให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการในเรื่องนั้นโดยตรง เพื่อให้เกิดความรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติราชการ ทั้งนี้ ในการกระจายอำนาจการตัดสินใจดังกล่าว ต้องมุ่งผลให้เกิดความสะดวกและรวดเร็วในการบริการประชาชน

เมื่อได้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ส่วนราชการกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมติดตามและกำกับดูแลการใช้อำนาจและความรับผิดชอบของผู้รับมอบอำนาจและผู้มอบอำนาจไว้ด้วย หลักเกณฑ์ดังกล่าวต้องไม่สร้างขั้นตอนหรือการกั้นกรงงานที่ไม่จำเป็นในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ในกรณีนี้ หากสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมแล้วจะเป็นการลดขั้นตอน เพิ่มประสิทธิภาพและประหยัดค่าใช้จ่าย รวมทั้งไม่เกิดผลเสียหายแก่ราชการ ให้ส่วนราชการดำเนินการให้ข้าราชการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามความเหมาะสมและกำลังเงินงบประมาณ

เมื่อส่วนราชการใดได้มีการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามวรรคหนึ่ง หรือได้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือโทรคมนาคมตามวรรคสองแล้ว ให้ส่วนราชการนั้นเผยแพร่ให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป

มาตรา ๒๘ เพื่อประโยชน์ในการกระจายอำนาจการตัดสินใจตามมาตรา ๒๗ ก.พ.ร. ด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการหรือแนวทางในการกระจายอำนาจการตัดสินใจ ความรับผิดชอบระหว่างผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ และการลดขั้นตอนในการปฏิบัติราชการให้ส่วนราชการถือปฏิบัติก็ได้

มาตรา ๒๙ ในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือการติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการแต่ละแห่งจัดทำแผนภูมิขั้นตอนและระยะเวลา การดำเนินการ รวมทั้งรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในแต่ละขั้นตอนเปิดเผยไว้ ณ ที่ทำการของส่วนราชการและในระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบได้

มาตรา ๓๐ ในกระทรวงหนึ่ง ให้เป็นหน้าที่ของปลัดกระทรวงที่จะต้องจัดให้ส่วนราชการภายในกระทรวงที่รับผิดชอบปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริการประชาชนร่วมกันจัดตั้งศูนย์บริการร่วมเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หรือกฎอื่นใด ทั้งนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถติดต่อสอบถาม ขอทราบข้อมูล ขออนุญาต หรือขออนุมัติในเรื่องใด ๆ ที่เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในกระทรวงเดียวกัน โดยติดต่อเจ้าหน้าที่ ณ ศูนย์บริการร่วมเพียงแห่งเดียว

มาตรา ๓๑ ในศูนย์บริการร่วมตามมาตรา ๓๐ ให้จัดให้มีเจ้าหน้าที่รับเรื่องราวต่าง ๆ และดำเนินการส่งต่อให้เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการต่อไป โดยมีข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของทุกส่วนราชการในกระทรวง รวมทั้งแบบคำขอต่าง ๆ ไว้ให้พร้อมที่จะบริการประชาชนได้ ณ ศูนย์บริการร่วม

ให้เป็นหน้าที่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องที่จะต้องจัดพิมพ์รายละเอียดของเอกสารหลักฐานที่ประชาชนจะต้องจัดทำในการขออนุมัติหรือขออนุญาตในแต่ละเรื่องมอบให้แก่เจ้าหน้าที่ของศูนย์บริการร่วม และให้เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ศูนย์บริการร่วมที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนที่มาติดต่อได้ทราบในครั้งแรกที่มาติดต่อ และตรวจสอบว่าเอกสารหลักฐานที่จำเป็นดังกล่าวนั้นประชาชนได้ยื่นมาครบถ้วนหรือไม่ พร้อมทั้งแจ้งให้ทราบถึงระยะเวลาที่จะต้องใช้ในการในเรื่องนั้น

ในการยื่นคำร้องหรือคำขอต่อศูนย์บริการร่วมตามมาตรา ๓๐ ให้ถือว่าเป็นการยื่นต่อส่วนราชการที่เกี่ยวข้องทั้งหมดตามที่ระบุไว้ในกฎหมายหรือกฎแล้ว

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากมีปัญหาหรืออุปสรรคในการปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎหมายหรือกฎในเรื่องใด ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องแจ้งให้ ก.พ.ร. ทราบ เพื่อดำเนินการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้มีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมายหรือกฎนั้นต่อไป

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ และปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ จัดให้มีส่วนราชการที่รับผิดชอบดำเนินการเกี่ยวกับการบริการประชาชนในเรื่องเดียวกันหรือต่อเนื่องกันในจังหวัด อำเภอ หรือกิ่งอำเภอนั้น ร่วมกันจัดตั้งศูนย์บริการร่วมไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ หรือที่ว่าการกิ่งอำเภอ หรือสถานที่อื่นตามที่เห็นสมควร โดยประกาศให้ประชาชนทราบ และให้นำความในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับด้วย โดยอนุโลม

หมวด ๖

การปรับปรุงภารกิจของส่วนราชการ

มาตรา ๓๓ ให้ส่วนราชการจัดให้มีการทบทวนภารกิจของตนว่าภารกิจใดมีความจำเป็นหรือสมควรที่จะได้ดำเนินการต่อไปหรือไม่ โดยคำนึงถึงแผนการบริหารราชการแผ่นดินนโยบายของคณะรัฐมนตรี กำลังเงินงบประมาณของประเทศ ความคุ้มครองของภารกิจและสถานการณ์อื่นประกอบกัน

กำหนดเวลาในการจัดให้มีการทบทวนตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่ ก.พ.ร. กำหนด

ในกรณีที่ส่วนราชการเห็นควรยกเลิก ปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงภารกิจ ให้ส่วนราชการดำเนินการปรับปรุงอำนาจหน้าที่ โครงสร้าง และอัตรากำลัง ของส่วนราชการให้สอดคล้องกัน และเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่ ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นว่าภารกิจของรัฐที่ส่วนราชการใดรับผิดชอบดำเนินการอยู่สมควรเปลี่ยนแปลง ยกเลิก หรือเพิ่มเติม ให้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาเมื่อคณะรัฐมนตรีเห็นชอบแล้ว ให้ส่วนราชการนั้นดำเนินการปรับปรุงภารกิจ อำนาจหน้าที่ โครงสร้างและอัตรากำลัง ของส่วนราชการนั้นให้สอดคล้องกัน

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่มีการยุบเลิก โอน หรือรวมส่วนราชการใดทั้งหมดหรือบางส่วน ห้ามมิให้จัดตั้งส่วนราชการที่มีภารกิจหรืออำนาจหน้าที่ที่มีลักษณะเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับส่วนราชการดังกล่าวขึ้นอีก เว้นแต่มีการเปลี่ยนแปลงแผนการบริหารราชการแผ่นดินและมีเหตุผลจำเป็นเพื่อรักษาความมั่นคงของรัฐหรือเศรษฐกิจของประเทศ หรือรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน และโดยได้รับความเห็นชอบจาก ก.พ.ร.

มาตรา ๓๕ ส่วนราชการมีหน้าที่สำรวจ ตรวจสอบ และทบทวนกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบ เพื่อดำเนินการยกเลิก ปรับปรุง หรือจัดให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศขึ้นใหม่ ให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสภาวการณ์ หรือสอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความสะดวกรวดเร็วและลดภาระของประชาชนเป็นสำคัญ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้ส่วนราชการนำความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของประชาชนมาประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการใด ไม่สอดคล้องหรือเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศ เป็นอุปสรรคต่อการประกอบกิจการหรือการดำรงชีวิตของประชาชน หรือก่อให้เกิดภาระหรือความยุ่งยากต่อประชาชนเกินสมควร ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอแนะต่อส่วนราชการนั้นเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกโดยเร็วต่อไป

ในกรณีที่ส่วนราชการที่ได้รับการเสนอแนะไม่เห็นชอบด้วยกับคำเสนอแนะของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้เสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาวินิจฉัย

หมวด ๓

การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน

มาตรา ๓๗ ในการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานและประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป ส่วนราชการใดมิได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานใด และ ก.พ.ร. พิจารณาเห็นว่างานนั้นมีลักษณะที่สามารถกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จได้ หรือส่วนราชการได้กำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จไว้ แต่ ก.พ.ร. เห็นว่าเป็นระยะเวลาที่ล่าช้าเกินสมควร ก.พ.ร. จะกำหนดเวลาแล้วเสร็จให้ส่วนราชการนั้นต้องปฏิบัติก็ได้

ให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะต้องตรวจสอบให้ข้าราชการปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๓๘ เมื่อส่วนราชการใดได้รับการติดต่อสอบถามเป็นหนังสือจากประชาชน หรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้นให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการดำเนินการให้ทราบภายในสิบห้าวัน หรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๗

มาตรา ๓๙ ให้ส่วนราชการจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนที่จะสามารถติดต่อสอบถามหรือขอข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการของส่วนราชการ

ระบบเครือข่ายสารสนเทศตามวรรคหนึ่ง ต้องจัดทำในระบบเดียวกับที่กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดให้มีขึ้นตามมาตรา ๔๐

มาตรา ๔๐ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่ประชาชนในการติดต่อกับส่วนราชการทุกแห่ง ให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศกลางขึ้น

ในกรณีที่ส่วนราชการใดไม่อาจจัดให้มีระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการได้ อาจร้องขอให้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารดำเนินการจัดทำระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการดังกล่าวก็ได้ ในกรณีนี้กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะขอให้ส่วนราชการให้ความช่วยเหลือด้านบุคลากร ค่าใช้จ่าย และข้อมูลในการดำเนินการก็ได้

มาตรา ๔๑ ในกรณีที่ส่วนราชการได้รับคำร้องเรียน เสนอแนะ หรือความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติราชการ อุปสรรค ความยุ่งยาก หรือปัญหาอื่นใดจากบุคคลใด โดยมีข้อมูลและสาระตามสมควร ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องพิจารณาดำเนินการให้ลุล่วงไปและในกรณีที่มืออยู่ของบุคคลนั้น ให้แจ้งให้บุคคลนั้นทราบผลการดำเนินการด้วย ทั้งนี้ อาจแจ้งให้ทราบผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการด้วยก็ได้

ในกรณีการแจ้งผ่านทางระบบเครือข่ายสารสนเทศ มิให้เปิดเผยชื่อหรือที่อยู่ของผู้ร้องเรียน เสนอแนะ หรือแสดงความคิดเห็น

มาตรา ๔๒ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดความสะดวกรวดเร็ว ให้ส่วนราชการที่มีอำนาจออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ เพื่อใช้บังคับกับส่วนราชการอื่น มีหน้าที่ตรวจสอบว่ากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้น เป็นอุปสรรคหรือก่อให้เกิดความยุ่งยาก ข้ำซ้อน หรือความล่าช้า ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการอื่นหรือไม่ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมโดยเร็วต่อไป

ในกรณีที่ได้รับการร้องเรียนหรือเสนอแนะจากข้าราชการหรือส่วนราชการอื่นในเรื่องใด ให้ส่วนราชการที่ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้นพิจารณาโดยทันที และในกรณี ที่เห็นว่าการร้องเรียนหรือเสนอแนะนั้นเกิดจากความเข้าใจผิดหรือความไม่เข้าใจในกฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ ให้ชี้แจงให้ผู้ร้องเรียนหรือเสนอแนะทราบภายในสิบห้าวัน

การร้องเรียนหรือเสนอแนะตามวรรคสอง จะแจ้งผ่าน ก.พ.ร. ก็ได้

ในกรณีที่ ก.พ.ร. เห็นว่า กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศใดมีลักษณะตาม วรรคหนึ่ง ให้ ก.พ.ร. แจ้งให้ส่วนราชการที่ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศนั้นทราบ เพื่อดำเนินการปรับปรุงแก้ไข หรือยกเลิก ต่อไปโดยเร็ว

มาตรา ๔๓ การปฏิบัติราชการในเรื่องใด ๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผยเว้น แต่กรณีมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคง ทางเศรษฐกิจการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล จึงให้กำหนดเป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น

มาตรา ๔๔ ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่าย แต่ละปี ราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูล ดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบหรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใด ในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง

ในการจัดทำสัญญาจัดซื้อหรือจัดจ้าง ห้ามมิให้มีข้อความหรือข้อตกลงห้ามมิให้เปิดเผย ข้อความหรือข้อตกลงในสัญญาดังกล่าว เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่อยู่ภายใต้บังคับ กฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับที่เกี่ยวกับการคุ้มครองความลับทางราชการ หรือในส่วน ที่เป็นความลับทางการค้า

หมวด ๘

การประเมินผลการปฏิบัติราชการ

มาตรา ๔๕ นอกจากการจัดให้มีการประเมินผลตามมาตรา ๙ (๓) แล้ว ให้ส่วนราชการ จัดให้มีคณะผู้ประเมินอิสระดำเนินการประเมินผลการปฏิบัติราชการของส่วนราชการที่เกี่ยวกับ ผลสัมฤทธิ์ของภารกิจ คุณภาพการให้บริการ ความพึงพอใจของประชาชนผู้รับบริการ ความคุ้มค่า ในภารกิจ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่ ก.พ.ร. กำหนด

มาตรา ๔๖ ส่วนราชการอาจจัดให้มีการประเมินภาพรวมของผู้บังคับบัญชาแต่ละระดับหรือหน่วยงานในส่วนราชการก็ได้ ทั้งนี้ การประเมินดังกล่าวต้องกระทำเป็นความลับและเป็นไปเพื่อประโยชน์แห่งความสามัคคีของข้าราชการ

มาตรา ๔๗ ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการเพื่อประโยชน์ในการบริหารงานบุคคล ให้ส่วนราชการประเมินโดยคำนึงถึงผลการปฏิบัติงานเฉพาะตัวข้าราชการผู้นั้นในตำแหน่งที่ปฏิบัติ ประโยชน์และผลสัมฤทธิ์ที่หน่วยงานที่ข้าราชการผู้นั้นสังกัดได้รับการปฏิบัติงานของข้าราชการผู้นั้น

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่ส่วนราชการใดดำเนินการให้บริการที่มีคุณภาพและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งเป็นที่พึงพอใจแก่ประชาชน ให้ ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีจัดสรรเงินเพิ่มพิเศษเป็นบำเหน็จความชอบแก่ส่วนราชการหรือให้ส่วนราชการใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายของส่วนราชการนั้น เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือจัดสรรเป็นรางวัลให้ข้าราชการในสังกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๔๙ เมื่อส่วนราชการใดได้ดำเนินงานไปตามเป้าหมาย สามารถเพิ่มผลงานและผลสัมฤทธิ์โดยไม่เป็นการเพิ่มค่าใช้จ่ายและค้ำค่าต่อภารกิจของรัฐหรือสามารถดำเนินการตามแผนการลดค่าใช้จ่ายต่อหน่วยได้ตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ร. กำหนด ให้ ก.พ.ร. เสนอคณะรัฐมนตรีจัดสรรเงินรางวัลการเพิ่มประสิทธิภาพให้แก่ส่วนราชการนั้น หรือให้ส่วนราชการใช้เงินงบประมาณเหลือจ่ายของส่วนราชการนั้น เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงการปฏิบัติงานของส่วนราชการหรือจัดสรรเป็นรางวัลให้ข้าราชการในสังกัด ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ.ร. กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

หมวด ๙

บทเบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๐ เพื่อให้การบริหารราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ก.พ.ร. โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อาจกำหนดให้ส่วนราชการต้องปฏิบัติตามใดนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ รวมทั้งกำหนดมาตรการอื่นเพิ่มเติมจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔๘ และมาตรา ๔๙ ก็ได้

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่พระราชกฤษฎีกานี้กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนงานในเรื่องใดและมีกฎหมายฉบับอื่นกำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดทำแผนงานในเรื่องเดียวกันทั้งหมดหรือบางส่วน เมื่อส่วนราชการได้จัดทำแผนงานตามกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าส่วนราชการนั้นได้จัดทำแผนตามพระราชกฤษฎีกานี้ด้วยแล้ว

มาตรา ๕๒ ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกานี้ โดยอย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และการอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชนที่สอดคล้องกับบทบัญญัติในหมวด ๕ และหมวด ๗

ให้เป็นหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทยดูแลและให้ความช่วยเหลือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕๓ ให้องค์การมหาชนและรัฐวิสาหกิจ จัดให้มีหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีตามแนวทางของพระราชกฤษฎีกานี้

ในกรณีที่ ก.พ.ร. เห็นว่าองค์การมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจใดไม่จัดให้มีหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ไม่สอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกานี้ ให้แจ้งรัฐมนตรีซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลองค์การมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อพิจารณาสั่งการให้องค์การมหาชนหรือรัฐวิสาหกิจนั้นดำเนินการให้ถูกต้องต่อไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่มีการปฏิรูประบบราชการ เพื่อให้การปฏิบัติงานของส่วนราชการตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการบริหารราชการและการปฏิบัติหน้าที่ของส่วนราชการนี้ ต้องใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินเป็นไป เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน เกิดผลสัมฤทธิ์ต่อภารกิจของรัฐ มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าในเชิงภารกิจของรัฐ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงานที่เกินความจำเป็น และประชาชนได้รับการอำนวยความสะดวกและได้รับการตอบสนองความต้องการ รวมทั้งมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างสม่ำเสมอและเนื่องจากมาตรา ๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ บัญญัติให้การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติราชการและการสั่งการให้ส่วนราชการและข้าราชการปฏิบัติราชการเพื่อให้เกิดการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีกระทำ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา

พ.ศ. ๒๔๙๙

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๙๙

เป็นปีที่ ๑๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายอาญาเสียใหม่เพราะตั้งแต่ได้ประกาศใช้กฎหมายลักษณะอาญาใน พุทธศักราช ๒๔๕๑ เป็นต้นมา พฤติการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติขึ้นให้ใช้ประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๙๙”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ประมวลกฎหมายอาญาท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นต้นไป

มาตรา ๔ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้วให้ยกเลิกกฎหมายลักษณะอาญา

มาตรา ๕ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว ในกรณีที่ยกกฎหมายใดได้กำหนดโทษอ้างอิงถึงโทษลหุโทษในกฎหมายลักษณะอาญาไว้ ให้ถือว่ากฎหมายนั้นได้อ้างอิงโทษดังต่อไปนี้

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๑ หมายความว่า ปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๒ หมายความว่า ปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๓ หมายความว่า จำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าอ้างถึงโทษชั้น ๔ หมายความว่า จำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖ เมื่อประมวลกฎหมายได้ใช้บังคับแล้ว ในการจำคุกแทนค่าปรับตามกฎหมายใด ไม่ว่ากฎหมายนั้นจะบัญญัติไว้ประการใดให้นำประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แต่สำหรับความผิดที่ได้กระทำก่อนวันที่ประมวลกฎหมายอาญาใช้บังคับ มิให้กักขังเกินกว่าหนึ่งปี สำหรับโทษปรับกระหนงดียว และสองปีสำหรับโทษปรับหลายกระทง

มาตรา ๗ ในกรณีวิธีการเพื่อความปลอดภัยตามมาตรา ๔๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญาให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาใช้บังคับเสมือนเป็นความผิดอาญา แต่ห้ามมิให้คุมขังชั้นสอบสวนเกินกว่าสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ถูกจับมาถึงทำการของพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวผู้ถูกจับมาศาลรวมเข้าในกำหนดเวลาสี่สิบแปดชั่วโมงนั้นด้วย

มาตรา ๘ เมื่อประมวลกฎหมายอาญาได้ใช้บังคับแล้ว บทบัญญัติแห่งกฎหมายใดอ้างถึงกฎหมายลักษณะอาญา หรืออ้างถึงบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญา ให้ถือว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นอ้างถึงประมวลกฎหมายอาญา หรือบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายอาญาในบทมาตรานี้มีนัยเช่นเดียวกัน แล้วแต่กรณี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ : เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ กฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗ ได้ประกาศใช้มานานแล้ว และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอยู่หลายแห่งกระจัดกระจายกันอยู่ จึงเป็นการสมควรที่จะได้ชำระสะสาง และนำเข้ารูปเป็นประมวลกฎหมายอาญาเสียในฉบับเดียวกัน

อนึ่ง ปรากฏว่าหลักการบางอย่างและวิธีการลงโทษบางอย่างควรจะได้ปรับปรุงให้สมกับ กาลสมัยและแนวโน้มของนานาประเทศ ในสมัยปัจจุบันหลักเดิมบางประการจึงล้ำสมัย สมควรจะได้ปรับปรุงเสียให้สอดคล้องกับหลักการปกครองในระบบประชาธิปไตย

**ตารางเปรียบเทียบมาตราของกฎหมายลักษณะอาญา กับ ประมวลกฎหมายอาญา
ตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่ง พ.ร.บ. อาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐**

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๙๗ ผู้ใดทงองอาจรกระทำประทุษร้ายต่อพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กิติ สมเด็จพระมหาลีก็ดี มกุฎราชกุมารกิติ ต่อผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในเวลารักษาราชการต่างพระองค์สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกิติ ทานว่าโทษของมันถึงต้องประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดพยายามจะกระทำการประทุษร้ายเช่นว่ามาแล้ว แม้เพียงตระเตรียมกิติ สมคบกันเพื่อการประทุษร้ายนั้นกิติ หรือสมรู้เป็นใจด้วยผู้ประทุษร้าย ผู้พยายามจะประทุษร้ายกิติ มันรู้ว่าผู้ใดคิดประทุษร้าย เช่นว่ามานี้มันช่วยปกปิดไม่เอาความนั้นไปร้องเรียนขึ้นกิติ ทานว่าโทษมันถึงตายคุกกัน</p>	<p>มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการตระเตรียมเพื่อปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ หรือรู้ว่ามีผู้จะปลงพระชนม์พระมหากษัตริย์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการตระเตรียมเพื่อประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ หรือรู้ว่ามีผู้จะกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระมหากษัตริย์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบหกปีถึงยี่สิบปี</p> <p>มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือฆ่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการตระเตรียมเพื่อปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือเพื่อฆ่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือรู้ว่ามีผู้จะปลงพระชนม์พระราชินีหรือรัชทายาท หรือจะฆ่าผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี</p> <p>มาตรา ๑๑๐ ผู้ใดกระทำการประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบหกปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ผู้ใดพยายามกระทำการเช่นว่านั้น ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน</p> <p>ถ้าการกระทำนั้นมีลักษณะอันน่าจะเป็นอันตรายแก่พระชนม์หรือชีวิตผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ผู้ใดกระทำการใดอันเป็นการตระเตรียมเพื่อประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ หรือรู้ว่ามีผู้จะประทุษร้ายต่อพระองค์ หรือเสรีภาพของพระราชินีหรือรัชทายาท หรือประทุษร้ายต่อร่างกายหรือเสรีภาพของผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ กระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๕๘ ผู้ใดทงองอาจ แสดงความอาฆาตมาดร้าย หรือหมิ่นประมาทต่อสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว กิติ สมเด็จพระมหาลีเกิติ มกุฎราชกุมารกิติ ต่อผู้สำเร็จราชการแผ่นดินในเวลารักษาราชการต่างพระองค์ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกิติ ท่านว่าโทษของมันถึงจำคุกไม่เกินกว่าเจ็ดปี และให้ปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท ด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>(มาตรา ๕๘ ทวิ ถึงมาตรา ๑๐๐ ยกเลิกโดย พ.ร.บ. แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายลักษณะอาญา (ฉบับที่ ๑๓ พุทธศักราช ๒๕๔๖))</p> <p>มาตรา ๑๐๑ ผู้ใดทงองอาจ กระทำการประทุษร้ายอย่างใดใดเพื่อจะทำลายรัฐบาลเสียกิติ เพื่อจะเปลี่ยนแปลงราชประเพณีการปกครอง พระราชอาณาจักกิติ เพื่อจะแย่งชิงเอาพระราชอาณาจัก แม้แต่ส่วนใดส่วนหนึ่งกิติ ท่านว่าเป็นกบฏ ให้เอาตัวมันไปประหารชีวิตเสีย หรือมิฉะนั้น ให้จำคุกมันไว้จนตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๐๒ ผู้ใดพยายามจะก่อการกบฏและมันสะสมกำลังหรือเครื่องสาตราวุธกิติ หรือเตรียมการหรือสมคบกันคิดการเพื่อจะกบฏประทุษร้ายกิติ หรือยุยงไพร่บ้านพลเมืองจะให้เป็นกบฏกิติ และผู้ใดรู้ว่ามันคิดประทุษร้ายต่อพระราชอาณาจัก มันช่วยปกปิดไม่เอาความไปร้องเรียนขึ้นกิติท่านให้ลงอาญาจำคุกมันตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงสิบห้าปี และให้ปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไปจนถึงห้าพันบาท ด้วยอีกโสดหนึ่ง ถ้าแลได้มีการกบฏเกิดขึ้นตุจมันพยายามไซร์ ท่านให้ลงอาญาแก่มันฐานโทษกบฏตั้งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐๑ นั้น</p> <p>มาตรา ๑๐๓ ผู้ใดยุยงผู้ซึ่งรับราชการทหาร ตำรวจจนครบบาล หรือตำรวจภูธร ให้ขาดหนีกิติ ให้กำเรบขึ้นกิติ ให้ละเลยไม่กระทำตามหน้าที่กิติ ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าห้าปี และให้ปรับไม่เกินกว่าพันบาท ด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>ถ้าความผิดตั้งระบุไว้ในวรรคก่อนนี้ ได้กระทำลงโดยประสงค์จะบ่อนให้วินัยและสมรรถภาพของกรมกองทหารหรือตำรวจจนครบบาล หรือตำรวจภูธร เสื่อมทรามลงไซร์ ท่านว่ามันผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าสิบปีและให้ปรับไม่เกินกว่าห้าพันบาท ด้วยอีกโสดหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๑๐ ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น</p> <p>มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดหมิ่นประมาท ดูหมิ่น หรือแสดงความอาฆาตมาดร้ายพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี</p> <p>มาตรา ๑๑๓ ผู้ใดใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เชิญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ (๑) ล้มล้างหรือเปลี่ยนแปลงรัฐธรรมนูญ (๒) ล้มล้างอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร หรืออำนาจตุลาการแห่งรัฐธรรมนูญ หรือให้ใช้อำนาจดังกล่าวแล้วไม่ได้ หรือ (๓) แบ่งแยกราชอาณาจักร หรือยึดอำนาจปกครองในส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งราชอาณาจักร ผู้นั้นกระทำ ความผิดฐานเป็นกบฏ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๑๔ ผู้ใดสะสมกำลังพลหรืออาวุธ ตรีเตรียมการอื่นใด หรือสมคบกันเพื่อเป็นกบฏ หรือกระทำความผิดใด ๆ อันเป็นส่วนของแผนการเพื่อเป็นกบฏ หรือยุยงราษฎรให้เป็นกบฏ หรือรู้ว่ามันผู้จะเป็นกบฏ แล้วกระทำการใดอันเป็นการช่วยปกปิดไว้ ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี</p> <p>มาตรา ๑๑๕ ผู้ใดยุยงทหารหรือตำรวจให้หนีราชการ ให้ละเลยไม่กระทำตามหน้าที่ หรือให้ก่อการกำเรบ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี ถ้าความผิดนั้นได้กระทำลงโดยมุ่งหมายจะบ่อนให้วินัยและสมรรถภาพของกรมกองทหารหรือตำรวจเสื่อมทรามลง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>และถ้าหากว่าการกระทำผิดดังกล่าวมาแล้วนั้นเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่จะล้างล้มรัฐบาล หรือจะเปลี่ยนแปลงประเพณีการเมือง หรือเศรษฐกิจ ด้วยใช้กำลังบังคับ หรือกระทำร้ายไซ้ร่า ทว่าว่ามีผู้กระทำมีความผิด ต้องระวางโทษถึงประหารชีวิต หรือจำคุกไว้ตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๐๔</p> <p>๑) ผู้ใดกระทำการให้ปรากฏแก่คนทั้งหลายด้วยวาจาหรือลายลักษณ์อักษร หรือเอกสารตีพิมพ์หรือด้วยอุบายอย่างใด ๆ ดังต่อไปนี้ ก) ให้เกิดความหวาดหวั่นต่อพระมหากษัตริย์หรือรัฐบาล หรือข้าราชการแผ่นดินในหมู่ประชาชนก็ดี ข) ที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาล หรือในกฎหมายแผ่นดินโดยใช้กำลังบังคับหรือกระทำร้ายก็ดี ค) ที่จะให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างในหมู่ประชาชนถึงกับก่อความไม่สงบขึ้นในแผ่นดินก็ดี ง) ยุยงประชาชนให้ล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดินก็ดี ผู้ใดมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าเจ็ดปี และให้ปรับไม่เกินกว่าสองพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>แต่ถ้าวาจา หรือลายลักษณ์อักษร หรือเอกสารตีพิมพ์หรืออุบายอย่างใด ๆ ที่ได้กระทำไปภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรือเพื่อสาธารณประโยชน์ หรือเป็นเพียงการติชมตามปกติวิสัยในบรรดาการกระทำตามของรัฐบาลหรือของราชการแผ่นดิน การกระทำนั้นไม่ถือถือว่าเป็นความผิด</p> <p>๒) ผู้ใดยุยง เลี้ยมสอน หรือแนะนำให้เกิดการนัดหยุดงาน หรือการปิดงานงดจ้าง หรือการนัดหยุดการค้าขายใด ๆ เพื่อความประสงค์ที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในรัฐบาล หรือในกฎหมายแผ่นดิน หรือประเพณีของบ้านเมือง หรือจะบังคับให้รัฐบาล หรือจะข่มขู่ประชาชนผู้ใดที่มีความผิดระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าเจ็ดปีและให้ปรับไม่เกินกว่าสองพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>ผู้ใดทราบความประสงค์ดังกล่าวแล้วข้างต้นนี้ และบังอาจเข้ามีส่วนด้วยในการนัดหยุดงาน หรือการปิดงานงดจ้างหรือการนัดหยุดการค้าขายดังกล่าวแล้วนั้น ผู้ใดมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าห้าปี และปรับไม่เกินกว่าพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>๓) ผู้ใดบังคับหรือพยายามบังคับด้วยทำให้อีกแล้วหรือจะทำร้าย หรือใช้กำลังกระทำร้ายด้วยประการใด ๆ ให้บุคคลผู้หนึ่งผู้ใดเข้ามีส่วนในการนัดหยุดงานหรือการปิดงานงดจ้างหรือการนัดหยุดการค้าขายดังที่ได้กล่าวไว้ในข้อ ๒ แห่งมาตรานี้ก็ดี หรือให้ช่วยเหลือในการนัดหยุดงาน หรือการปิดงานงดจ้าง หรือการนัดหยุดการค้าขายดังว่านนี้ก็ดี ผู้ใดมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและให้ปรับไม่เกินกว่าสองพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา หนังสือหรือวิธีอื่นใดอันมิใช่เป็นการกระทำภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ หรือมิใช่เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือติชมโดยสุจริต (๑) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดินหรือรัฐบาล โดยใช้กำลังข่มขู่หรือใช้กำลังประทุษร้าย (๒) เพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร หรือ (๓) เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดินต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี</p> <p>มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดยุยงหรือจัดให้เกิดการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงดจ้าง หรือร่วมกันไม่ยอมค้าขาย หรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายแผ่นดิน เพื่อบังคับรัฐบาลหรือเพื่อข่มขู่ประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าวและเข้ามามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงานการร่วมกันปิดงานงดจ้างหรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ผู้ใดทราบความมุ่งหมายดังกล่าว และใช้กำลังประทุษร้าย ซ้ำเชื่อว่า จะใช้กำลังประทุษร้ายหรือทำให้หวาดกลัวด้วยประการใด ๆ เพื่อให้บุคคลเข้ามามีส่วนหรือเข้าช่วยในการร่วมกันหยุดงาน การร่วมกันปิดงานงดจ้างหรือการร่วมกันไม่ยอมค้าขายหรือติดต่อทางธุรกิจกับบุคคลใด ๆ นั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดกระทำการใด ๆ ต่อธงหรือเครื่องหมายอื่นใดอันมีความหมายถึงรัฐ เพื่อเหยียดหยามประเทศชาติ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>๔) ผู้ใดกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดดังที่ได้ระบุไว้ในมาตรานี้ และการกระทำผิดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของแผนการที่จะล้มล้างรัฐบาล หรือจะเปลี่ยนแปลงประเพณีการเมืองหรือเศรษฐกิจด้วยการใช้กำลังบังคับหรือกระทำความร้าย ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ยี่สิบปีขึ้นไปจนถึงตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๐๕ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใดแห่งราชอาณาจักรตกไปอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐต่างประเทศหรือให้เอกราชของรัฐเสื่อมเสียไปไม่มีความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๐๖ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อความ หนังสือ หรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้เป็นความลับ สำหรับความปลอดภัยของประเทศ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินห้าพันบาทถ้วน</p> <p>มาตรา ๑๐๗ ผู้ใดเปิดเผยข้อความ หนังสือ หรือสิ่งใดใดอันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศ มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินห้าพันบาท</p> <p>ถ้าความผิดนั้น ได้กระทำในระหว่างที่ประเทศอยู่ในการรับหรือการสงคราม ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท</p> <p>ถ้าความผิดดังกล่าวในสองวรรคก่อน ได้กระทำเพื่อให้รัฐต่างประเทศได้ประโยชน์ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต</p>	<p>มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ราชอาณาจักรหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของราชอาณาจักรตกไปอยู่ใต้อำนาจอธิปไตยของรัฐต่างประเทศหรือเพื่อให้เอกราชของรัฐเสื่อมเสียไป ต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดคบคิดกับบุคคลซึ่งกระทำการเพื่อประโยชน์ของรัฐต่างประเทศด้วยความประสงค์ที่จะก่อให้เกิดการดำเนินการต่อรัฐหรือในทางอื่นที่เป็นปรปักษ์ต่อรัฐ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี</p> <p>มาตรา ๑๒๑ คนไทยคนใดกระทำการรบต่อประเทศหรือเข้าร่วมเป็นข้าศึกของประเทศ ต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๒๒ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่ออุปการะแก่การดำเนินการรบหรือการตระเตรียมการรบของข้าศึก ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี</p> <p>ถ้าการอุปการะนั้นเป็นการ (๑) ทำให้ป้อม ค่าย สนามบิน ยานรบ ยานพาหนะ ทางคมนาคม สิ่งที่ใช้ในการสื่อสาร ยุทโธปกรณ์ เสบียงอาหาร อยู่เรือ อาคาร หรือสิ่งอื่นใด สำหรับใช้เพื่อการสงครามใช้การไม่ได้หรือตกไปอยู่ในเงื้อมมือของข้าศึก (๒) ยุยงทหารให้ละเลยไม่กระทำการตามหน้าที่ ก่อการกำเริบหนักราชการหรือละเมิดวินัย (๓) กระทำอาชกรรมนำหรือแนะทางให้ข้าศึก หรือ (๔) กระทำโดยประการอื่นใดให้ข้าศึกได้เปรียบในการรบ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๒๓ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อความเอกสารหรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี</p> <p>มาตรา ๑๒๔ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้ผู้อื่นล่วงรู้ หรือได้ไปซึ่งข้อความเอกสารหรือสิ่งใด ๆ อันปกปิดไว้เป็นความลับสำหรับความปลอดภัยของประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี</p> <p>ถ้าความผิดนั้นได้กระทำในระหว่างประเทศอยู่ในการรบหรือการสงคราม ผู้ต้องกระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี</p> <p>ถ้าความผิดดังกล่าวมาในสองวรรคก่อน ได้กระทำเพื่อให้รัฐต่างประเทศได้ประโยชน์ ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๒๕ ผู้ใดปลอม ทำเทียมขึ้น กักไว้ ซ่อนเร้น ปิดบัง ยกย่ำ ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งเอกสารหรือแบบใด ๆ อันเกี่ยวกับส่วนได้ส่วนเสียของรัฐในการระหว่างประเทศ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๑๐๘ ผู้ใดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้กระทำการของรัฐบาลกับรัฐบาลต่างประเทศ ไม่ปฏิบัติตามการตามที่ได้รับมอบหมาย และการปฏิบัตินั้นกระทำไปโดยทุจริต มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท</p> <p>มาตรา ๑๐๙ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศจากภายนอก มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งร้อยถึงห้าพันบาท</p> <p>ถ้าเหตุร้ายเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๑๐ ผู้ใด ตระเตรียม หรือ พยายามกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนั้น ๆ</p> <p>มาตรา ๑๑๑ ผู้ใดเป็นผู้สมรู้ในความผิดใด ๆ ในหมวดนี้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนี้มีความผิดต้องระวางโทษตามที่บัญญัติสำหรับความผิดนั้น ๆ</p> <p>มาตรา ๑๒๐ ผู้ใดใช้กำลังทำร้าย หรือใช้วาจาขู่เข็ญว่าจะทำร้ายด้วยประการใด โดยประสงค์จะต่อสู้หรือขัดขวางต่อเจ้าพนักงานผู้กระทำความผิดที่อื่นชอบด้วยกฎหมายก็ดี จะต่อสู้หรือขัดขวางผู้หนึ่งผู้ใด ซึ่งจะต้องช่วยเจ้าพนักงานตามบังคับโดยชอบด้วยกฎหมายก็ดี จะข่มขืนเจ้าพนักงานคนใดให้กระทำการ หรือดเว้นการอย่างหนึ่งอย่างใดอันเกี่ยวกับหน้าที่อื่นชอบด้วยกฎหมายก็ดี ท่านว่ามันผู้กระทำความผิดหรือขู่เข็ญจะทำร้ายเช่นว่ามาในมาตรานี้มีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าสองปี แลให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปถึงห้าร้อยบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>ถ้าแลมันมีเครื่องศาสตราวุธมากระทำความผิดตัวที่ว่ามานี้ก็ดี มันคุมกันเป็นพรรคพวกตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป</p>	<p>มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดได้รับมอบหมายจากรัฐบาลให้กระทำการของรัฐบาลกับรัฐบาลต่างประเทศ ถ้าและโดยทุจริตไม่ปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายต้องระวางโทษจำคุกตั้งหนึ่งปีถึงสิบปี</p> <p>มาตรา ๑๒๗ ผู้ใดกระทำการใด ๆ เพื่อให้เกิดเหตุร้ายแก่ประเทศจากภายนอก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี</p> <p>ถ้าเหตุร้ายเกิดขึ้น ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี</p> <p>มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดตระเตรียมการ หรือพยายามกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนี้ ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น</p> <p>มาตรา ๑๒๙ ผู้ใดเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดใด ๆ ในหมวดนี้ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับตัวการในความผิดนั้น</p> <p>มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง ถ้าการต่อสู้หรือขัดขวางนั้น ได้กระทำโดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๓๙ ผู้ใดข่มขืนใจเจ้าพนักงานให้ปฏิบัติการอันมิชอบด้วยหน้าที่ หรือให้ละเว้นการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้ายต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับไม่เกินแปดพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๔๐ ถ้าความผิดตามมาตรา ๑๓๘ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๓๙ ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้ากระทำความผิดโดยอ้างอำนาจอัยหรือของโจร ไม่ว่าอัยหรือของโจรนั้นจะมีอยู่หรือไม่ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าความผิดตามมาตรานี้ได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในสองวรรคก่อนกึ่งหนึ่ง</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๑๗๗ ผู้ใดเป็นสมาชิกในสมาคมอันใด ที่ปกปิดวิธีการของสมาคม และเป็นสมาคมที่ตั้งขึ้น เพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ท่านว่ามันคือพวกอั้งยี่ และถ้าผู้ใดเป็นพวกอั้งยี่ ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าสามปี แลให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงห้าพันบาท ด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>ถ้าผู้ใดเป็นหัวหน้าอั้งยี่ก็ตี เป็นผู้จัดการของอั้งยี่ก็ตี หรือเป็นผู้มีตำแหน่งพนักงานอย่างใดในพวกอั้งยี่ก็ตี ท่านว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินห้าปี แลให้ปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงห้าพันบาท ด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๑๗๘ ถ้าบุคคลตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปสมคบกัน เพื่อจะกระทำความผิดอย่างใดใด ที่ว่าไว้ตั้งแต่ส่วนที่ ๒ จนถึงส่วนที่ ๙ ในภาค ๒ แห่งกฎหมายนี้ แลเป็นความผิดอันต้องด้วยลักษณะโทษจำคุกเกินกว่าปีหนึ่งขึ้นไปด้วยไซร์ ท่านว่ามันสมคบกันเป็นช้องโจรผู้ร้าย มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี แลปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงห้าร้อยบาท ด้วยอีกโสດหนึ่ง ด้วยกันทุกคน</p> <p>ถ้าแลมันผู้สมคบกันเช่นว่านี้ ได้ตระเตรียม เพื่อจะทำการปล้นด้วยไซร์ ท่านว่ามันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปจนถึงสิบปี แลปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงพันบาท อีกโสດหนึ่ง ด้วยกันทุกคน</p> <p>มาตรา ๑๗๙ ถ้าผู้ใดไปประชุมกับพวกอั้งยี่ก็ตี หรือไปประชุมกับพวกที่สมคบกันเป็นช้องโจรผู้ร้ายด้วย ท่านให้ถือว่ามันเป็นพวกอั้งยี่ แลพวกช้องโจรผู้ร้ายด้วย เว้นไว้แต่มันจะสามารถพิสูจน์ตัวให้เห็นจริงได้ว่า เมื่อไปนั้น มันมิได้รู้ว่าเป็นการประชุมพวกอั้งยี่ หรือช้องโจรผู้ร้าย แลมิได้รู้ว่าเป็นการประชุมในการอั้งยี่ หรือช้องโจรผู้ร้าย พิสูจน์ได้เช่นนั้นท่านจึงมิให้เอาโทษแก่มัน</p> <p>มาตรา ๑๘๐ ผู้ใดกระทำการอุดหนุนแก่พวกอั้งยี่ก็ตี แก่พวกที่สมคบกันเป็นช้องโจรผู้ร้ายก็ตีด้วย ประการใดประการหนึ่งดังกล่าวต่อไปในมาตรานี้ คือ (๑) ช่วยหาที่สำนักรและที่ประชุมให้ก็ตี (๒) ช่วยชักชวนคนให้เป็นสมาชิกหรือเป็นพรรคพวกก็ตี (๓) ให้เงิน หรือช่วยอุปการะด้วยประการอย่างอื่นก็ตี (๔) ช่วยจำหน่ายทรัพย์สินที่พวกช้องโจรผู้ร้ายได้มา โดยการกระทำความผิดก็ตี ท่านว่ามันผู้กระทำการดังกล่าวมานี้มีความผิดต้องระวางโทษฐานเป็นอั้งยี่หรือเป็นพวกช้องโจรที่สมคบกันเป็นโจรผู้ร้ายนั้น</p>	<p>มาตรา ๒๐๙ ผู้ใดเป็นสมาชิกของคณะบุคคลซึ่งปกปิดวิธีดำเนินการ และมีความมุ่งหมายเพื่อการอันมิชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า ผู้จัดการ หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในคณะบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับไม่เกินสองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๒๑๐ ผู้ใดสมคบกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ นี้ และความผิดนั้น มีกำหนดโทษจำคุกอย่างสูงตั้งแต่หนึ่งปีขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นช้องโจร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าเป็นการสมคบเพื่อกระทำความผิด ที่มีระวางโทษถึงประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกอย่างสูงตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๒๑๑ ผู้ใดประชุมในที่ประชุมอั้งยี่หรือช้องโจร ผู้นั้นกระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช้องโจร เว้นแต่ผู้นั้นจะแสดงได้ว่าได้ประชุมโดยไม่รู้ว่าเป็นการประชุมของอั้งยี่หรือช้องโจร</p> <p>มาตรา ๒๑๒ ผู้ใด (๑) จัดหาที่ประชุมหรือที่พำนักให้แก่อั้งยี่หรือช้องโจร (๒) ชักชวนบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกช้องโจร (๓) อุปการะอั้งยี่หรือช้องโจรโดยให้ทรัพย์สินหรือโดยประการอื่น หรือ (๔) ช่วยจำหน่ายทรัพย์สินที่อั้งยี่หรือช้องโจรได้มาโดยการกระทำความผิด ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้กระทำความผิดฐานเป็นอั้งยี่หรือช้องโจรแล้วแต่กรณี</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๑๔๑ ถ้าหากว่าอั้งยี่พวกใด แมแต่คนเดียว ไปกระทำความผิดที่เป็นความมุ่งหมายของอั้งยี่จำพวกนั้นก็ดี บุคคลที่ได้สมคบเข้าช่องโจรผู้ร้าย แมแต่คนเดียว ไปกระทำความผิดที่เป็นความประสงค์ของช่องโจรผู้ร้ายจำพวกนั้นก็ดี ท่านว่ามันผู้พรรคพวกที่ไปด้วยก็ตาม หรือที่ได้ประชุมลงเนื้อเห็นด้วยในการที่จะไปกระทำนั้นก็ตาม ตลอดจนบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการและผู้มีตำแหน่งในอั้งยี่แลในช่องโจรผู้ร้ายจำพวกนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดอันนั้นด้วยกันทุกคน</p> <p>มาตรา ๑๔๒ ผู้ใดประพฤติดังผิดคน เป็นคนหาที่พัก ที่ซ่อนเร้น หรือที่ประชุมให้บุคคลที่มันรู้ยั่วว่าเป็นผู้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ตั้งแต่ส่วนที่ ๑ จนถึงส่วนที่ ๙ ในภาคที่ ๒ แห่งกฎหมายนี้ ท่านว่ามันมีความผิดต้องระวางโทษฐานผู้สมรู้ในความผิดนั้น ๆ</p> <p>มาตรา ๑๔๓ ถ้าบุคคลมั่วสมกัน ณ ที่ใดใด ตั้งแต่สืบคนขึ้นไป ใช้กำลังกระทำร้ายหรือขู่เข็ญว่าจะทำร้ายก็ดี หรือมันกระทำการอย่างใดอย่างใดใดขึ้นให้วุ่นวายในบ้านเมืองของท่านก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดฐานก่อการจลาจล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน และให้ปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท อีกสัดหนึ่งด้วยกันทุกคน</p> <p>ถ้าในพวกที่ก่อการจลาจลนั้น มีสาตราวุธไปด้วยกัน ตั้งแต่คนหนึ่งขึ้นไปท่านว่าพวกนั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี แลให้ปรับไม่เกินกว่าสองร้อยบาท อีกสัดหนึ่ง ด้วยกันทุกคน</p> <p>มาตรา ๒๔๙ ผู้ใดกระทำโดยเจตนาให้ผู้อื่นผู้ใดถึงแก่ความตาย ท่านว่ามันฆ่าคนโดยเจตนา มีความผิด ให้ลงอาญาแก้มันตามโทษานุโทษเป็นสามสถาน คือ สถานหนึ่งให้ประหารชีวิตให้มันตายตกไปตามกัน สถานหนึ่งให้จำคุกไว้จนตลอดชีวิต สถานหนึ่งให้จำคุกตั้งแต่สิบห้าปีขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี</p> <p>มาตรา ๒๕๐ ผู้ใดฆ่าโดยเจตนา ต้องตามลักษณะอย่างใดที่ว่าต่อไปในมาตรานี้ คือ (๑) ฆ่าบิดามารดา หรือฆ่าญาติที่สืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปก็ดี (๒) ฆ่าเจ้าพนักงานผู้ประจำหน้าที่ หรือฆ่าเพราะเหตุที่กระทำการตามหน้าที่ก็ดี (๓) ฆ่าคนโดยพยายามด้วยความพยายามทรมานภัยก็ดี (๔) ฆ่าคนด้วยการกระทำทรมาน หรือการแสดงความดูร้าย ทำแก่ผู้ตายให้ได้ความลำบากอย่างสาหัสก็ดี (๕) ฆ่าคนเพื่อประโยชน์ที่จะเตรียมการ หรือให้เป็นการสะดวกที่มันจะกระทำผิดอย่างอื่นก็ดี (๖) ฆ่าคนเพื่อที่จะเอาประโยชน์อันเกิดแต่การกระทำผิดอย่างอื่นมาเป็นของมัน หรือเพื่อจะปกปิดการกระทำผิดอย่างอื่นหรือเพื่อจะหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอย่างอื่นก็ดี</p> <p>ท่านว่ามันผู้ฆ่าคนตายโดยเจตนา ในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังว่ามานี้เป็นคนทารุณร้ายกาจให้ลงอาญาฆ่ามันให้ตายตกไปตามกัน</p>	<p>มาตรา ๒๑๓ ถ้าสมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกช่องโจรคนหนึ่งคนใด ได้กระทำความผิดตามความมุ่งหมายของอั้งยี่หรือช่องโจรนั้น สมาชิกอั้งยี่หรือพรรคพวกช่องโจรที่อยู่ด้วยในขณะที่กระทำความผิด หรืออยู่ด้วยในที่ประชุมแต่ไม่ได้คัดค้านในการตกลงให้กระทำความผิดนั้น และบรรดาหัวหน้า ผู้จัดการ หรือผู้มีตำแหน่งหน้าที่ในอั้งยี่หรือช่องโจรนั้น ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นทุกคน</p> <p>มาตรา ๒๑๔ ผู้ใดประพฤติดังผิดคน เป็นผู้จัดหาที่พักที่ซ่อนเร้นหรือที่ประชุมให้บุคคลซึ่งตนรู้ว่าเป็นผู้กระทำความผิดที่บัญญัติไว้ในภาค ๒ นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดนั้น เป็นการกระทำเพื่อช่วยบิดา มารดา บุตร สามีมหรือภริยาของผู้กระทำ ศาลจะไม่ลงโทษก็ได้</p> <p>มาตรา ๒๑๕ ผู้ใดมั่วสมกันตั้งแต่สืบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้าย ขู่เข็ญว่าจะใช้กำลังประทุษร้าย หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมือง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธ บรรดาผู้ที่กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นหัวหน้า หรือเป็นผู้มีหน้าที่สั่งการในการกระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๔๘ ผู้ใดฆ่าผู้อื่นต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>มาตรา ๒๔๙ ผู้ใด (๑) ฆ่าบุพการี (๒) ฆ่าเจ้านักงาน ซึ่งกระทำการตามหน้าที่ หรือเพราะเหตุที่จะกระทำ หรือได้กระทำการตามหน้าที่ (๓) ฆ่าผู้ช่วยเหลือเจ้านักงาน ในการที่เจ้านักงานนั้นกระทำความผิดหรือเพราะเหตุที่บุคคลนั้นจะช่วยหรือได้ช่วยเจ้านักงานดังกล่าวแล้ว (๔) ฆ่าผู้อื่นโดยไตร่ตรองไว้ก่อน (๕) ฆ่าผู้อื่นโดยทรมานหรือโดยกระทำทารุณโหดร้าย (๖) ฆ่าผู้อื่นเพื่อเตรียมการ หรือเพื่อความสะดวกในการที่จะกระทำความผิดอย่างอื่น หรือ (๗) ฆ่าผู้อื่นเพื่อจะเอาหรือเอาไว้ซึ่งผลประโยชน์อันเกิดแต่การที่ตนได้กระทำความผิดอื่น เพื่อปกปิดความผิดอื่นของตน หรือเพื่อหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาในความผิดอื่นที่ตนได้กระทำไว้ ต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๒๕๔ ผู้ใดมีเจตนาจะฆ่าให้ตาย แต่มีนทำแก่เขาถึงบาดเจ็บ หรือทำแก่เขาถึงวิกลจริตก็ดี ท่านว่ามันมีความผิดฐานประทุษร้ายแก่ร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี แลให้ปรับไม่เกินกว่าห้าร้อยบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๕๕ ผู้ใดกระทำความผิดฐานประทุษร้ายแก่ร่างกายบุคคลบางจำพวก คือ บิดา มารดา ของมันเองเป็นต้นก็ดี หรือว่าทำด้วยความทารุณร้ายกาจ เช่น ใช้การทรมานคนที่มันประทุษร้ายเป็นต้นก็ดี ดังได้จำแนกไว้ในมาตรา ๒๕๐ นั้น ข้อใดข้อหนึ่งไซ้ ท่านว่ามันต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าสามปี แลให้ปรับไม่เกินกว่าห้าร้อยบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๕๖ ผู้ใดกระทำประทุษร้ายแก่ร่างกายจนมีผลถึงสาหัสแก่ผู้ถูกกระทำร้ายคือว่า (๑) ถึงเสียแขนขาใช้ไม่ได้ก็ดี (๒) ถึงตาบอดทั้งสองข้าง หรือแต่ข้างเดียวก็ดี (๓) ถึงหูหนวกทั้งสองข้าง หรือแต่ข้างเดียวก็ดี (๔) ถึงสิ้นขาดก็ดี (๕) ถึงเสียสิ่งซึ่งสำหรับเกิดพืชพันธุ์ก็ดี (๖) ถึงรูปหน้าเสียโฉมติดตัวก็ดี (๗) ถึงความทุพพลภาพ หรือพยาธิ ที่ทำให้เป็นคนพิการไปจนตลอดชีวิตหรือแม้ว่าจะเห็นได้ว่าจะเป็นคนพิการไปจนตลอดชีวิตก็ดี (๘) ถึงความทุพพลภาพ หรือพยาธิ มีอาการประกอบด้วยทุกขเวทนา กล้าเกินกว่ายี่สิบวันก็ดี หรือแม้ถึงไม่สามารถจะประกอบการหาเลี้ยงชีพได้โดยปกติเพราะความทุพพลภาพหรือพยาธิ นั้นเกินกว่ายี่สิบวันก็ดี</p> <p>ท่านว่าความผิดนั้นของมันเป็นฐานประทุษร้ายแก่ร่างกายอย่างสาหัส มันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี</p> <p>มาตรา ๒๕๗ ผู้ใดประทุษร้ายแก่ร่างกายอย่างสาหัสแก่บุคคลบางจำพวก คือ บิดา มารดาของมันเองเป็นต้น หรือกระทำโดยลักษณะทารุณอย่างร้ายกาจ ดังจำแนกไว้ในมาตรา ๒๕๐ นั้น ข้อใดข้อหนึ่งไซ้ว่า ท่านว่ามันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงสิบปี</p>	<p>มาตรา ๒๕๕ ผู้ใดทำร้ายผู้อื่น จนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจของผู้อื่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๕๖ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๒๕๗ ผู้ใดกระทำความผิดฐานทำร้ายร่างกาย จนเป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำร้ายรับอันตรายสาหัส ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี อันตรายสาหัสนั้น คือ (๑) ตาบอด หูหนวก ลิ้นขาด หรือเสียมานประสาท (๒) เสียอวัยวะสืบพันธุ์ หรือความสามารถสืบพันธุ์ (๓) เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้วหรืออวัยวะอื่นใด (๔) หน้าเสียโฉมอย่างติดตัว (๕) แหว่งลูก (๖) จิตพิการอย่างติดตัว (๗) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บเรื้อรังซึ่งอาจถึงตลอดชีวิต (๘) ทุพพลภาพ หรือป่วยเจ็บด้วยอาการทุกขเวทนาเกินกว่ายี่สิบวันหรือจนประกอบกรณียกิจตามปกติไม่ได้เกินกว่ายี่สิบวัน</p> <p>มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๒๕๗ ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๒๙๓ ถ้าหากว่าการลักทรัพย์ได้กระทำ ประกอบด้วยเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังว่าต่อไป ในมาตรานี้ คือ (๑) ถ้าลักทรัพย์เขาในเวลาค่าคืนกิติ (๒) ลักทรัพย์เขาโดยป็นปาย หรือตัดช่องเข้าไปลักภายในบริเวณที่เขาทำไว้สำหรับป้องกันภัยอันตรายแก่คนหรือทรัพย์เขา กิติ (๓) ลักทรัพย์เขาโดยมันย่องเบาเข้าทางช่องทาง อันมิใช่สำหรับให้คนไปมา หรือใช้ช่องทางที่พรรคพวกหรือผู้สมรู้เป็นใจด้วยมันผู้ร้าย ปล่อยให้ให้กิติ (๔) ลักทรัพย์เขา โดยลอบไขกุญแจด้วยลูกกุญแจที่มันมีอยู่โดยผิดกฎหมาย หรือไขด้วยเครื่องมืออย่างอื่น กิติ (๕) ลักทรัพย์เขา โดยมันงัดฝา หรือพาเอาสิ่งที่เขาใช้บรรจทรัพย์ไป กิติ (๖) ลักทรัพย์ โดยอาศัยโอกาสที่เกิดเหตุภัยอันตราย เช่นว่าในเวลาเกิดเพลิงไหม้ ดินระเบิด รถไฟชำรุด หรือเสีย หรือเวลามหาชนตื่นเหตุกลัวอันตราย เป็นต้น กิติ (๗) ลักทรัพย์เขาโดยมันมีสาตราวุธติดตัวไปด้วย กิติ (๘) ลักทรัพย์เขา โดยมันปลอมตัวหรือมอมหน้า เข้าไปลักทรัพย์ กิติ (๙) ลักทรัพย์เขาโดยมันปลอมตัวเป็นผู้อื่น กิติ (๑๐) ลักทรัพย์เขาโดยมันปลอมว่ามันทำการตามอำนาจอันชอบด้วยกฎหมาย กิติ (๑๑) ลักทรัพย์เขาโดยมีพรรคพวกนับทั้งตัวมันตั้งแต่สองคนขึ้นไปกิติ</p> <p>ถ้าผู้ใดลักทรัพย์ประกอบด้วยเหตุตั้งว่ามาในมาตรานี้ไซ้ร้ทำนว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี แลให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๙๔ ถ้าหากว่าการลักทรัพย์ได้กระทำ ประกอบด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตั้งว่าต่อไป ในมาตรานี้ คือ (๑) เข้าไปลักทรัพย์ถึงเคหสถานที่เขาทรัพย์มิได้อนุญาตให้มันเข้าไป กิติ (๒) ลักทรัพย์ในสถานที่บูชาในทางศาสนา กิติ (๓) ลักทรัพย์ในที่จอดรถไฟ ที่ท่าเรือ แลที่รับส่งสินค้า กิติ (๔) ลักทรัพย์ที่จะใช้สำหรับราชการหรือที่จะใช้เพื่อสาธารณประโยชน์ กิติ (๕) ลักทรัพย์ของนาย หรือของผู้ที่เขาจ้างมัน กิติ (๖) ลักปลูสัตว์ หรือสัตว์พาหนะ กิติ</p> <p>ถ้าผู้ใดลักทรัพย์ กระทำประกอบด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตั้งว่ามาในมาตรานี้ ทำนว่ามันมีความผิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี แลให้ปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไปจนถึงพันบาทด้วยอีกโสดหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๓๕ ผู้ใดลักทรัพย์ (๑) ในเวลากลางคืน (๒) ในที่หรือบริเวณที่มีเหตุเพลิงไหม้ การระเบิด อุทกภัย หรือในที่หรือบริเวณที่มีอุบัติเหตุ เหตุอุกภัยแก่รถไฟ หรือยานพาหนะอื่นที่ประชาชนโดยสารหรือภัยพิบัติอื่นทำนองเดียวกันหรืออาศัยโอกาสที่มีเหตุเช่นว่านั้น หรืออาศัยโอกาสที่ประชาชนกำลังตื่นกลัวอันตรายใด ๆ (๓) โดยทำอันตรายสิ่งกีดกันสำหรับคุ้มครองบุคคลหรือทรัพย์ หรือโดยผ่านสิ่งเช่นว่านั้น เข้าไปด้วยประการใด ๆ (๔) โดยเข้าทางช่องทางซึ่งได้ทำขึ้นโดยไม่ได้จ้างให้เป็นทางคนเข้า หรือเข้าทางช่องทางซึ่งผู้เป็นใจเปิดไว้ให้ (๕) โดยแปลงตัวหรือปลอมตัวเป็นผู้อื่น มอมหน้าหรือทำด้วยประการอื่นเพื่อไม่ให้เห็นหรือจำหน้าได้ (๖) โดยสวมว่าเป็นเจ้าพนักงาน (๗) โดยมีอาวุธหรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป (๘) ในเคหสถาน สถานที่ราชการหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อให้บริการสาธารณะที่ตนได้เข้าไป โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือซ่อนตัวอยู่ในสถานที่นั้น ๆ (๙) ในสถานที่บูชาสาธารณะ สถานีรถไฟ ท่าอากาศยาน ที่จอดรถหรือเรือสาธารณะ สาธารณสถานสำหรับขนถ่ายสินค้าหรือในสวนสาธารณะ (๑๐) ที่ใช้หรือมิใช่เพื่อสาธารณประโยชน์ (๑๑) ที่เป็นของนายจ้างหรือที่อยู่ในความครอบครองของนายจ้าง (๑๒) ที่เป็นของผู้มีอาชีพกสิกรรม บรรดาที่เป็นผลิตภัณฑ์ พืชพันธุ์ สัตว์หรือเครื่องมืออันมิใช่สำหรับประกอบกิจการหรือได้มาจากกิจการนั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี แลปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะตั้งที่บัญญัติไว้ในอนุมาตรา ดังกล่าวแล้วตั้งแต่สองอนุมาตราขึ้นไป ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงเจ็ดปี แลปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสี่พันบาท</p> <p>ถ้าความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำต่อทรัพย์ที่เป็นโค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่มีมูลค่าหรือมีค่าสำหรับประกอบกิจการ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี แลปรับตั้งแต่หกพันถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรานี้ เป็นการกระทำโดยความจำใจหรือความยากจนเหลือทนทาน และทรัพย์นั้นมีราคาเล็กน้อย ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๔ ก็ได้</p> <p>มาตรา ๓๓๕ ทวิ ผู้ใดลักทรัพย์ที่เป็นพระพุทธรูปหรือวัตถุในทางศาสนา ถ้าทรัพย์นั้นเป็นที่สักการบูชาของประชาชน หรือเก็บรักษาไว้เป็นสมบัติของชาติ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพระพุทธรูป หรือวัตถุดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี แลปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ได้กระทำในวัด สำนักสงฆ์ สถานอันเป็นที่เคารพในทางศาสนา โบราณสถานอันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน สถานที่ราชการหรือพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี แลปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๒๔๕ ถ้าผู้ใดลักทรัพย์ ในเคหสถาน ในเวลาค่าคืนแลมันได้กระทำความผิดนั้น ประคบด้วยเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตั้งว่ามาในมาตรา ๒๔๓ นั้นด้วยไซ้ร้ ท่านว่ามันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี แลให้ปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงพันบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๔๖ ถ้าผู้ใดลักข้างแม่แต่เชือกเดี๋ยวกี้ดี หรือลักปลศสัตว์พาหนะตั้งแต่สามตัวขึ้นไปกี้ดี ท่านว่า มันต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี แลให้ปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงพันบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๒๔๗ ผู้ใดลักทรัพย์ โดยใช้กิริยาฉกฉวย เอาทรัพย์พาหนีไปต่อหน้า ท่านว่ามันมีความผิดฐาน เป็นโจรวิ่งราวทรัพย์ ถ้าแลมันมิได้ทำให้ผู้ใดมีบาดเจ็บด้วย ท่านว่ามันต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไป จนถึงห้าปี แลให้ปรับตั้งแต่ยี่สิบบาทขึ้นไปจนถึง ห้าร้อยบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง ถ้าแลมันมิได้ทำให้เขาบาดเจ็บ ด้วยไซ้ร้ ท่านว่ามันควรรับอาญาตามท่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๐๐ นั้น</p> <p>มาตรา ๒๔๘ ผู้ใดลักทรัพย์ด้วยใช้กำลังทำร้าย ผู้อื่นหรือขู่เข็ญว่าจะทำร้ายเขาเพื่อเหตุอย่างใดอย่าง หนึ่งน้คือ (๑) เพื่อประโยชน์ที่จะตระเตรียมการ หรือให้เป็นความสะดวกในการที่มันจะลักทรัพย์กี้ดี (๒) เพื่อจะเอาทรัพย์ หรือให้ผู้ใดส่งทรัพย์ให้แก่มัน กี้ดี (๓) เพื่อที่จะเอาผลประโยชน์อันเกิดแต่การที่มัน ลักทรัพย์นั้นกี้ดี (๔) เพื่อจะปกปิดการกระทำของมัน กี้ดี (๕) เพื่อจะหลีกเลี่ยงให้พ้นอาญาสำหรับความผิด นั้นกี้ดี</p> <p>ท่านว่ามันมีความผิดฐานเป็นโจรชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี แลให้ปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงพันบาท ด้วยอีก โสດหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๓๖ ผู้ใดลักทรัพย์โดยฉกฉวยเอาซึ่งหน้า ผู้นั้นกระทำ ความผิดฐานวิ่งราวทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำผิดต้องได้รับโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่ สี่พันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสอง หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการวิ่งราวทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึง สามหมื่นบาท</p> <p>มาตรา ๓๓๖ ทวิ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๔ มาตรา ๓๓๕ มาตรา ๓๓๖ ทวิ หรือมาตรา ๓๓๖ โดยแต่งเครื่องแบบ ทหารหรือตำรวจหรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือโดยมี หรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้ยานพาหนะเพื่อสะดวก แก่การกระทำความผิดหรือการพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กิ่งหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๓๓๙ ผู้ใดลักทรัพย์โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือขู่เข็ญว่า ในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้าย เพื่อ (๑) ให้ความสะดวกแก่การ ลักทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป (๒) ให้ยื่นให้ซึ่งทรัพย์นั้น (๓) ยึดถือ เอาทรัพย์นั้นไว้ (๔) ปกปิดการกระทำความผิดนั้น หรือ (๕) ให้พ้นจาก การจับกุม ผู้นั้นกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสองหมื่นบาท</p> <p>ถ้าความผิดนั้นเป็นการกระทำที่ประกอบด้วยลักษณะดังที่บัญญัติไว้ ในอนุมาตราหนึ่งอนุมาตราใดแห่งมาตรา ๓๓๕ หรือเป็นการกระทำต่อ ทรัพย์ที่เป็น โค กระบือ เครื่องกลหรือเครื่องจักรที่ผู้มีอาชีพกสิกรรมมิได้ สำหรับประกอบกสิกรรม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๒๙๙ ถ้าการชิงทรัพย์นั้น ประกอบด้วย ความฉกรรจ์อย่างหนึ่งอย่างใด เช่นว่าไว้ในมาตรา ๒๙๓ และ ๒๙๔ ท่านว่ามันผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามปีขึ้นไปจนถึงสิบปี แลให้ปรับตั้งแต่ ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงสองพันบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๓๐๐ ถ้าในการชิงทรัพย์นั้นเป็นเหตุ ให้ผู้ใดต้องบาดเจ็บ ท่านว่ามันผู้กระทำความผิดนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีขึ้นไปจนถึงสิบห้าปี แลให้ปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงสองพันบาท ด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>ถ้าแลเป็นเหตุให้เขาต้องบาดเจ็บถึงสาหัส ท่านว่า มันผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีขึ้นไป จนถึงสองพันบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>แต่ความที่ว่าในตอนหลังนี้ ท่านไม่ประสงค์จะให้ ใช้ลบล้างอาญาที่ท่านบัญญัติไว้สำหรับโทษที่กระทำ ให้คนตาย</p> <p>มาตรา ๓๐๑ ถ้าคนตั้งแต่สามคนด้วยกันขึ้นไป แลมันมีสาตราวุธแม้แต่คนเดียวก็ตี กระทำการ ชิงทรัพย์ ท่านว่ามันมีความผิดฐานเป็นโจรลักทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีขึ้นไปจนถึงห้าปี</p> <p>ถ้าในการปล้นนั้น ทำให้เขาบาดเจ็บถึงสาหัส ท่าน ว่ามันผู้เป็นโจรนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี ขึ้นไปจนถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าในการปล้นนั้น ทำให้เขาบาดเจ็บโดยใช้อาวุธ ปืนยิงหรือใช้วัตถุระเบิดทำร้าย หรือกระทำทรมาน หรือการแสดง ความดุร้าย ให้ได้รับความยากลำบาก อย่างสาหัส ท่านว่ามันผู้เป็นโจรนั้น ต้องระวางโทษ จำคุกยี่สิบปีหรือจำคุกจนตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าแลในการปล้นนั้น ทำให้เขาถึงตาย ท่านว่า มันผู้เป็นโจรนั้นต้องระวางโทษ จำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต แต่ความในตอนนี้ท่านไม่ประสงค์ จะให้เอาไปใช้ลบล้างอาญาที่ท่านบัญญัติไว้สำหรับ ความผิดฐานฆ่าคนตาย โดยฉกรรจ์อย่างหนึ่งอย่างใด ที่ท่านกล่าวไว้ในมาตรา ๒๕๐ นั้น</p>	<p>ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาท ถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>มาตรา ๓๓๙ ทวิ ถ้าการชิงทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตาม มาตรา ๓๓๕ ทวิวรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงสิบห้าปีและปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ตั้งที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๓๓๕ ทวิวรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่น รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปี ถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับ อันตรายสาหัสผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการชิงทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ ความตายผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>มาตรา ๓๔๐ ผู้ใดชิงทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกัน ตั้งแต่สามคนขึ้นไป ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่สามคนขึ้นไป และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสามหมื่นบาท</p> <p>ถ้าในการปล้นทรัพย์ ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไป ด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบสองปีถึงยี่สิบปี และปรับ ตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำโดยแสดง ความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่น รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ใช้ปืนยิง ใช้วัตถุระเบิด หรือกระทำทรมาน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์เป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความ ผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p>

กฎหมายลักษณะอาญา	ประมวลกฎหมายอาญา
<p>มาตรา ๓๐๒ ผู้ใดเป็นโจรสลัด ท่านให้ลงโทษมันตามลักษณะโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๙๘, ๒๙๙, ๓๐๐ และ ๓๐๑ นั้น</p> <p>มาตรา ๓๐๓ ผู้ใดไม่มีอำนาจที่จะบังคับได้โดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าแลมันบังอาจบังคับผู้อื่นโดยมันใช้กำลังข่มขืนหรือขู่เข็ญขึ้นใจ ให้เขาสัญญาว่าจะส่งทรัพย์สินอย่างใดใดให้แก่ผู้ใดก็ดี ให้เขาทำหรือถอนหรือทำลายหนังสือสำคัญอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่ามันผู้ใช้อบายบังคับเขาเช่นว่ามานี้ มีความผิดฐานกรโชก ต้องระวางโทษ จำคุกตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปจนถึงห้าปี แลให้ปรับตั้งแต่ห้าสิบบาทขึ้นไปจนถึงสองพันบาท ด้วยอีกโสດหนึ่ง</p> <p>ถ้าหากว่ามันกรโชกเขาด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังว่าต่อไปนี้ คือ (๑) ด้วยอุบายว่าจะเปิดเผยความลับสำหรับตัวเขา หรือพูดว่าจะกระทำให้เขาเสื่อมเสียชื่อเสียงด้วยประการใด ก็ดี (๒) ขู่ว่าจะฆ่าหรือจะกระทำร้ายต่อร่างกายเขาให้ถึงสาหัสหรือจะเอาไฟเผาทรัพย์สินของเขาเสีย ก็ดี (๓) มันมีลาตราวุธมาขู่เขา ก็ดี ท่านว่าระวางโทษของมันถึงจำคุกตั้งแต่สองปีขึ้นไปจนถึงเจ็ดปี แลให้ปรับตั้งแต่ร้อยบาทขึ้นไปจนถึงห้าพันบาทด้วยอีกโสດหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๓๔๐ ทวิ ถ้าการปล้นทรัพย์ได้กระทำต่อทรัพย์ตามมาตรา ๓๓๕ ทวิ วรรคแรก ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงสิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์นั้นเป็นการกระทำในสถานที่ตั้งที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๓๕ ทวิวรรคสองด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ผู้กระทำความผิดคนหนึ่งคนใดมีอาวุธติดตัวไปด้วย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายสาหัสผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองได้กระทำโดยแสดงความทารุณจนเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ไซ้ป็นยิงใช้วัตถุระเบิดหรือกระทำความทราม ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิตหรือจำคุกตลอดชีวิต</p> <p>ถ้าการปล้นทรัพย์ตามวรรคแรกหรือวรรคสองเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต</p> <p>มาตรา ๓๔๐ ตริ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๓๓๙ มาตรา ๓๓๙ ทวิ มาตรา ๓๔๐ หรือมาตรา ๓๔๐ ทวิ โดยแต่งเครื่องแบบทหารหรือตำรวจหรือแต่งกายให้เข้าใจว่าเป็นทหารหรือตำรวจ หรือโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อานพาหนะเพื่อกระทำความผิดหรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ กิ่งหนึ่ง</p> <p>มาตรา ๓๓๗ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่นให้ยอมให้หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้กำลังประทุษร้ายหรือโดยขู่เข็ญว่าจะทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของผู้ถูกขู่เข็ญหรือของบุคคลที่สาม จนถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานกรโชก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทถ้าความผิดฐานกรโชกได้กระทำโดย (๑) ขู่ว่าจะฆ่า ขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายให้ผู้ถูกข่มขืนใจ หรือผู้อื่นได้รับอันตรายสาหัสหรือขู่ว่าจะทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่ทรัพย์สินของผู้ถูกข่มขืนใจ หรือผู้อื่น หรือ (๒) มีอาวุธติดตัวมาขู่เข็ญผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นสิบบาท</p> <p>มาตรา ๓๓๘ ผู้ใดข่มขืนใจผู้อื่น ให้ยอมให้ หรือยอมจะให้ตนหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สิน โดยใช้ขู่เข็ญว่าจะเปิดเผยความลับซึ่งการเปิดเผยนั้นจะทำให้ผู้ถูกขู่เข็ญหรือบุคคลที่สามเสียหายจนผู้ถูกข่มขืนใจยอมเช่นนั้น ผู้นั้นกระทำความผิดฐานริดเอาทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท</p>

พระราชบัญญัติ
อาวูฐปิ่น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบ็ด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูฐปิ่น

พ.ศ. ๒๔๙๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนชัยนาทนเรนทร

พระยามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยอาวูฐปิ่น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบ็ด และดอกไม้เพลิง กับควบคุมสิ่งเทียมอาวูฐปิ่น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอาวูฐปิ่น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบ็ด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูฐปิ่น พ.ศ. ๒๔๙๐”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติอาวูฐปิ่นเครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบ็ดและดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๒) พระราชบัญญัติอาวูฐปิ่น เครื่องกระสุนปืน วัดถูระเบ็ดและดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗

(๓) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

(๔) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๙

(๕) พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๔

และบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑)^๒ “อาวุธปืน” หมายความว่ารวมตลอดถึงอาวุธทุกชนิดซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุนปืน โดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊สหรืออัดลมหรือเครื่องกลไกอย่างไรก็ดี ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงาน และส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญและได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง

(๒)^๓ “เครื่องกระสุนปืน” หมายความว่ารวมตลอดถึงกระสุนโดด กระสุนปราย กระสุนแตก ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ทั้งชนิดที่มีหรือไม่มีกรดแก๊ส เชื้อเพลิง เชื้อโรค ไอพิษ หมอกหรือควัน หรือกระสุน ลูกกระเบิด ตอร์ปิโด ทุ่นระเบิดและจรวด ที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกัน หรือเครื่องหรือสิ่งสำหรับอัดหรือทำ หรือใช้ประกอบเครื่องกระสุนปืน

(๓)^๔ “วัตถุระเบิด” คือ วัตถุที่สามารถส่งกำลังดันอย่างแรงต่อสิ่งห่อหุ้มล้อมโดยฉับพลัน ในเมื่อระเบิดขึ้น โดยมีสิ่งเหมาะมาทำให้เกิดกำลังดัน หรือโดยการสลายตัวของวัตถุระเบิดนั้น ทำให้มีแรงทำลายหรือแรงประหาร กับหมายความว่ารวมตลอดถึงเชื้อประทุต่าง ๆ หรือวัตถุอื่นใด อันมีสภาพคล้ายคลึงกัน ซึ่งใช้ หรือทำขึ้นเพื่อให้การระเบิดซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา

(๔) “ดอกไม้เพลิง” หมายความว่ารวมตลอดถึงพลุ ประทัดไฟ ประทัดลม และวัตถุอื่นใด อันมีสภาพคล้ายคลึงกัน

(๕) “สิ่งเทียมอาวุธปืน” หมายความว่า สิ่งซึ่งมีรูปและลักษณะอันน่าจะทำให้หลงเชื่อว่าเป็นอาวุธปืน

^๒มาตรา ๔ (๑) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

^๓มาตรา ๔ (๒) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

^๔มาตรา ๔ (๓) แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

(๖) “มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ครอบครองแต่ไม่หมายความถึงการที่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดที่มีไว้โดยชอบด้วยกฎหมายและตกอยู่ในความครอบครอง ของบุคคลอื่น ซึ่งไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาลิขสิทธิ์ที่ว่ามีให้สูญหาย

(๗) “ส่ง” หมายความว่า ให้บุคคลใดส่งหรือนำเข้ามาจากภายนอกราชอาณาจักร

(๘) “นำเข้า” หมายความว่า นำเข้ามาจากภายนอกราชอาณาจักรไม่ว่าโดยวิธีใด ๆ

(๙) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕^๕ พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๔ ทวิ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ของ

(ก) ราชการทหารและตำรวจที่มีหรือใช้ในราชการ

(ข) หน่วยราชการที่มีหรือใช้เพื่อป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

(ค) หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่มีและใช้ในการป้องกันและรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(ง) ราชการทหารและตำรวจตาม (ก) หรือหน่วยราชการตาม (ข) ที่มอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจ หรือของหน่วยราชการ แล้วแต่กรณี

(๒) อาวุธและเครื่องกระสุนปืนประจำเรือเดินทะเล รถไฟและอากาศยานตามปกติ ซึ่งได้แสดงและให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว

(๓) ดอกไม้เพลิงสัญญาณประจำเรือเดินทะเล อากาศยาน และสนามบินตามปกติ

หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามวรรคหนึ่ง (๑) (ข) หรือ (ค) รวมทั้งชนิด ขนาด และการกำหนดจำนวน ตลอดจนการมีและใช้ การเก็บรักษา การพาดิตตัว การซ่อมแซมหรือเปลี่ยนแปลงลักษณะ และการอย่างอื่นที่จำเป็นเพื่อการรักษาความปลอดภัยอันเกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ให้หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจดังกล่าวมีและใช้หรือมอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการนั้น ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๖^๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่น และออกกฎกระทรวงในเรื่องต่อไปนี้คือ

^๕มาตรา ๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

^๖มาตรา ๖ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑) จำกัดชนิดและจำนวนอาวุธปืนของกระทรวง ทบวง กรมอื่น นอกจากของราชการทหารและตำรวจหรือหน่วยราชการตามมาตรา ๕ วรรคสอง

(๒) วางระเบียบการทะเบียน การขอและการออกใบอนุญาต

(๓) กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมซึ่งต้องไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๔) กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตราหนึ่ง (๑) ตามมาตรา ๕ วรรคสอง และตามมาตรา ๕๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมร่วมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วย

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน

ส่วนที่ ๑

อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล

มาตรา ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ชื่อ มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมีเครื่องกระสุนปืนซึ่งมิใช่สำหรับใช้กับอาวุธปืนที่ตนได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้

มาตรา ๕ ทวิ^๑ ห้ามมิให้ผู้ใดพาอาวุธปืนติดตัวไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว เว้นแต่เป็นกรณีที่ต้องมีติดตัวเมื่อมีเหตุจำเป็น และเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์

ไม่ว่ากรณีใด ห้ามมิให้พาอาวุธปืนไปโดยเปิดเผย หรือพาไปในชุมนุมชนที่ได้จัดให้มีขึ้น เพื่อนมัสการ การรื่นเริง การมหรสพ หรือการอื่นใด

ความในมาตรานี้ มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหารและตำรวจ ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่

^๑มาตรา ๕ ทวิ เพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

(๒) ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ข) หรือ (ค) ซึ่งอยู่ในระหว่างการปฏิบัติหน้าที่เพื่อการป้องกันประเทศหรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(๓) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง (๑) (ง) ซึ่งอยู่ในระหว่าง การช่วยเหลือราชการและมีเหตุจำเป็นต้องมีและใช้อาวุธปืนในการนั้น^๔

มาตรา ๙ ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ให้ออกให้แก่บุคคล สำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์

ใบอนุญาตนั้นให้ออกสำหรับอาวุธปืนแต่ละกระบอก

มาตรา ๑๐ อาวุธปืนที่ได้ออกใบอนุญาตให้ตามมาตรา ก่อน ให้นายทะเบียนทำเครื่องหมาย ประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๑ ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บให้ออกได้สำหรับอาวุธปืนที่นายทะเบียน เห็นว่าชำรุดจนใช้ยังไม่ได้หรืออาวุธปืนแบบพันสมัย หรืออาวุธปืนซึ่งได้รับเป็นรางวัลจากการ แข่งขันยิงปืนในทางราชการ

มาตรา ๑๒ อาวุธปืนซึ่งได้รับอนุญาตให้มีไว้เพื่อเก็บนั้น ห้ามมิให้ยิง และห้ามมิให้มี เครื่องกระสุนปืนไว้สำหรับอาวุธปืนนั้น

มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(๑) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๙๓ ถึงมาตรา ๓๐๓

(ข) มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษ ถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นหรือเพื่อป้องกันหรือ โดยถูกยั่วโทษ

(๒) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ หรือพระราชบัญญัตินี้ มาตรา ๗ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔

(๓) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไปจากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) และ (๒) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

^๔มาตรา ๘ ทวิ วรรคสาม แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

- (๔) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ
- (๕) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการหรือทุพพลภาพ เว้นแต่จะมีไว้เพื่อเก็บตามมาตรา ๑๑
- (๖) บุคคลซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๗) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้
- (๘) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง
- (๙) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

สำหรับใบอนุญาตให้มีและให้ใช้อาวุธปืน ห้ามมิให้ออกให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน^๔

มาตรา ๑๔ บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน สำหรับรักษาทรัพย์สินของตนอันจักต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแล หรือจักต้องส่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความประสงค์เช่นว่านั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่ที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่ หนังสืออนุญาตนี้นายทะเบียนจะออกให้ได้แต่โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งไว้

ผู้จะรับมอบอาวุธปืนตามความในวรรคก่อน ต้องเป็นผู้ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓

มาตรา ๑๕ ในการส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามหมวดนี้ ให้นำมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๖ ในการนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากรณ ด่านที่แรกมาถึงจากนอกราชอาณาจักร เว้นแต่ในกรณีซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดให้มอบแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านอื่น

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับหนังสือแจ้งและรับมอบอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนไว้แล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด

แต่ถ้าผ่านเข้ามาในท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากร ให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่นายทะเบียนท้องที่ หรือผู้ทำการแทนนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด โดยไม่ชักช้า

^๔มาตรา ๑๓ วรรคสอง เพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

มาตรา ๑๓ ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา ๑๖ ในกรณีที่ผู้นำเข้ายังไม่ได้รับอนุญาตให้ผู้นำเข้ายื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีถิ่นที่อยู่

ต่อนายทะเบียนอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ให้ผู้นำเข้าขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันรับแจ้งความการอนุญาตนั้นเป็นหนังสือ

ต่อนายทะเบียนไม่อนุญาตให้ส่งเป็นหนังสือ ให้ผู้นำเข้าส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและไม่เกินหกเดือน นับแต่วันที่ผู้นำเข้าได้รับคำสั่ง ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้นำเข้าทราบได้ ให้นายทะเบียนโฆษณาคำสั่งนั้นทางหนังสือพิมพ์และปิดประกาศในที่เปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดให้ถือว่าผู้นำเข้าได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา ๑๔ ถ้าอาวุธปืนหรือกระสุนปืน ซึ่งได้มอบไว้แก่พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา ๑๖ เป็นของสำหรับใช้ส่วนตัวโดยปกติของผู้นำเข้าซึ่งเดินทางผ่านหรือจะอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราว ให้พนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่แล้วแต่กรณีรักษาไว้จนเมื่อผู้นำเข้านั้นจะออกไปนอกราชอาณาจักรจึงคืนให้ แต่ถ้าผู้นำเข้าประสงค์จะใช้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักร ก็ให้ขอรับใบอนุญาตให้มีและใช้ชั่วคราวต่อนายทะเบียนท้องที่ หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้กำหนดขึ้นเพื่อการนี้

มาตรา ๑๕ ถ้าผู้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนมิได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันส่งมอบ หรือในกรณีที่นายทะเบียนท้องที่อนุญาตให้นำเข้าแล้ว ผู้นำเข้าไม่มารับใบอนุญาตภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่นายทะเบียนสั่งอนุญาตหรือมิได้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามมาตรา ๑๓ หรือเมื่อได้รับอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแล้วไม่มารับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นไปจากพนักงานศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่จนพ้นกำหนดอายุใบอนุญาต หรือผู้นำเข้าซึ่งได้เดินทางผ่านหรือจะอยู่ในราชอาณาจักรชั่วคราวไม่รับคืนอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไปเมื่อออกนอกราชอาณาจักร ให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๒๐ อาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปขออนุญาตมีและใช้ต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร

มาตรา ๒๑ ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาตแล้วถูกทำลายหรือสูญหายโดยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งเหตุและส่งมอบใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวันนับแต่วันทราบเหตุ

มาตรา ๒๒^{๑๐} ให้เจ้าพนักงานต่อไปนี้มีอำนาจออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน มีอาวุธปืนติดตัวไปได้ตามความที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้

- (๑) อธิบดีกรมตำรวจ สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร และทั่วราชอาณาจักร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะภายในเขตจังหวัดของตน และเฉพาะผู้ที่มีถิ่นที่อยู่ในเขตจังหวัดนั้น

เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือถ้าผู้รับใบอนุญาตแสดงตนให้เป็นที่น่าหวาดเสียวต่อประชาชน ผู้ออกใบอนุญาตจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตที่ออกให้ตามมาตรานี้โดยมีกำหนดระยะเวลา หรือจะสั่งเพิกถอนได้

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

- (๑) ใบอนุญาตให้ทำ ให้ออกได้เฉพาะสำหรับทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เองและเฉพาะผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนซึ่งใช้ดินปืนมีควัน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้นั้นมีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นอยู่
- (๒) ใบอนุญาตให้ซื้อ มีอายุหกเดือนนับแต่วันออก
- (๓) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน มีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตเป็นเจ้าของอาวุธปืนนั้น
- (๔) ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนชั่วคราวมีอายุหกเดือนนับแต่วันออก
- (๕) ใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้า มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก
- (๖) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บมีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ
- (๗) ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันออก

ส่วนที่ ๒

อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ส่ง นำเข้าหรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

^{๑๐}มาตรา ๒๒ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๑๙

มาตรา ๒๕ ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า นั้น เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีแล้วจึงให้นายทะเบียนท้องที่ ออกให้

มาตรา ๒๖ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในส่วนนี้แก่บุคคลต่อไปนี้

(๑) บุคคลที่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓

(๒) บุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาล ให้ปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือจำคุกแม้แต่ครั้งเดียวฐานกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดและดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗ หรือพระราชบัญญัตินี้ และพ้นโทษครั้งสุดท้ายยังไม่เกินสิบปี นับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต

มาตรา ๒๗ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่จะกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตว่าด้วยกำหนดเวลาการจำหน่ายการเก็บรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนก็ได้ตามสมควร

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตตามความในส่วนนี้ ต้องทำบัญชีตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ทั้งต้องรับพิตชอบรักษาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ให้ตรงกับบัญชีเช่นว่านั้น

มาตรา ๒๙ ผู้รับใบอนุญาตให้ทำหรือประกอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ ผู้รับอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ต้องนำใบอนุญาตนั้นไปแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากรหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ก่อนส่ง

มาตรา ๓๑ เมื่ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาถึงแล้วถ้าไม่มีผู้รับไปจากกรมศุลกากรภายในกำหนดสี่เดือนนับแต่วันเข้ามาถึง ให้เจ้าพนักงานศุลกากรแจ้งเป็นหนังสือแก่ผู้รับใบอนุญาต แต่ถ้าส่งหนังสือนั้นไม่ได้ ก็ให้แจ้งแก่เจ้าของยานพาหนะหรือผู้ขนส่งที่นำเข้าไปส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น มิฉะนั้นให้อาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๓๒ อาวุธปืนที่ส่งหรือนำเข้า เมื่อได้รับมอบไปจากพนักงานศุลกากรแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปจดทะเบียนยังนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานศุลกากร และให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนนั้นไว้ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม หรือเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนจะทำการเช่นว่านี้ได้แต่เฉพาะแก่อาวุธปืนที่มีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ และเมื่ออาวุธปืนนั้นมีเครื่องหมายถูกต้องตามใบอนุญาต

มาตรา ๓๔ ห้ามมิให้จำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนแก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ซื้อหรือมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

มาตรา ๓๕ ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือมีและจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น จะทำการเช่นนี้ได้แต่เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และเมื่อจะย้ายสถานที่ทำการจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียนท้องที่เสียก่อน

มาตรา ๓๖ ใบอนุญาตตามความในส่วนนี้ มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันออก

มาตรา ๓๗ ผู้รับใบอนุญาตคนใด ใบอนุญาตสิ้นอายุและไม่ได้ต่ออายุอีก ต้องจัดการจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนที่มีอยู่ หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรให้หมดภายในกำหนดหกเดือน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุในระหว่างเวลานั้น ถ้านายทะเบียนท้องที่เห็นสมควรเพื่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน จะเรียกมาเก็บรักษาเสียเอง หรือเข้าควบคุมการเก็บรักษาก็ได้ แต่ต้องให้เจ้าของได้รับความสะดวกตามสมควรในอันที่จะจัดการจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้น

เมื่อครบกำหนดหกเดือนแล้ว ถ้ายังจำหน่ายหรือส่งออกนอกราชอาณาจักรไม่หมด ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่เหลืออยู่แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเจ็ดวัน

เมื่อได้รับมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามวรรคสองแล้ว ให้นายทะเบียนจัดการขายทอดตลาดอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนนั้นภายหลังที่ได้ประกาศขายทอดตลาดและแจ้งให้เจ้าของทราบแล้วตามสมควร ได้เงินสุทธิเท่าใดให้ส่งมอบแก่เจ้าของ

หมวด ๒

วัดถูระเบิด

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ใด ทำ ชื่อ มี ใช้ สังก นำเข้า ค้า หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งวัดถูระเบิด เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๓๙ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้ แก่บุคคลที่ ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๐ โดยอนุมัติของรัฐมนตรี นายทะเบียนท้องที่อาจกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาวัดถูระเบิดได้ตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๔๑ ในการทำ สังก นำเข้า มี หรือค้าซึ่งวัดถูระเบิดให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๔ สิ่งเทียมอาวุธปืน

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ใดสั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

มาตรา ๕๓ ในการสั่ง นำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้นำมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๔ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในหมวดนี้ มีอายุใช้ได้หนึ่งปีนับแต่วันออก

หมวด ๕ เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๕๕^{๑๐} ประเภท ชนิด และขนาดของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๖ รัฐมนตรีมีอำนาจห้ามมิให้ออกใบอนุญาตอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนเฉพาะบางชนิดในบางท้องที่ หรือทั่วราชอาณาจักรตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๗ ในคราวมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งห้ามหรือจำกัดการออกใบอนุญาตทุกประเภทหรือบางประเภทในช่วงระยะเวลาที่กำหนดหรือจะออกคำสั่งโดยประกาศหรือแจ้งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดแก่เจ้าพนักงานเพื่อเก็บรักษาไว้ หรือจะสั่งให้จำหน่ายเสียก็ได้ ในกรณีที่สั่งให้จำหน่ายให้นำมาตรา ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม และถ้าไม่อาจปฏิบัติตามดังกล่าวแล้ว จะสั่งให้จำหน่ายแก่ทางราชการในราคาอันสมควรก็ได้

คำสั่งนี้จะกำหนดให้ใช้บังคับในบางท้องที่หรือทั่วราชอาณาจักรก็ได้

มาตรา ๕๘ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้ออนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดให้แก่ผู้ที่มีได้รับใบอนุญาต

^{๑๐}มาตรา ๕๕ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๖๐ เมื่อผู้รับใบอนุญาตได้รับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งได้ส่งเข้ามาตามใบอนุญาตให้ส่งฉบับใดไปพ้นจากอารักขาของเจ้าพนักงาน ศุลกากรแล้ว แม้ว่าผู้รับใบอนุญาตจะมีได้ส่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนเช่นว่านี้เข้ามาครบตามที่อนุญาตไว้ในใบอนุญาตก็ดี ใบอนุญาตฉบับนั้น เป็นอันใช้ส่งไม่ได้อีกต่อไป

มาตรา ๖๑ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ส่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่มีผู้รับใบอนุญาตให้ส่ง ให้ตกเป็นของแผ่นดิน แต่ถ้าภายใน สี่เดือนนับแต่วันที่ของเข้ามาถึง ผู้ส่งได้ยื่นคำร้องขอส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร รัฐมนตรี ว่าการ กระทรวงการคลังจะส่งอนุญาตก็ได้ เมื่อเป็นที่พอใจว่าผู้ส่งไม่มีส่วนในการกระทำผิดกฎหมาย

มาตรา ๖๒ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใดย้ายถิ่นที่อยู่ ให้แจ้งการย้าย แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในสิบห้าวันนับแต่วันย้ายและถ้าย้ายไปอยู่ต่างท้องที่ให้แจ้งการย้ายแก่นายทะเบียน ท้องที่ใหม่ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ย้ายไปถึงอีกด้วย

มาตรา ๖๓ ถ้านายทะเบียนท้องที่ปฏิเสธการออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตอาจอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการ ปฏิเสธเป็นหนังสือคำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์นั้น ต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขอใบอนุญาต

ในกรณีที่มีการอุทธรณ์ ระยะเวลาที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้เพื่อการปฏิบัติตาม คำสั่งของนายทะเบียนท้องที่ให้ส่งกลับออกนอกราชอาณาจักรซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามมาตรา ๖๗ หรือให้จัดการจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดตามมาตรา ๖๔ ให้นับแต่วันที่ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรีและเมื่อได้ยื่นอุทธรณ์ ต่อรัฐมนตรีแล้ว การปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนท้องที่นั้นให้พักไว้จนถึงวันที่ผู้ยื่นคำขอ ใบอนุญาตได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของรัฐมนตรี

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๖๔ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตตาย ให้ผู้ซึ่งมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด หรือใบอนุญาตของผู้ตายตกอยู่ในความครอบครองแจ้งการตายต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่ หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต หรือนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับใบอนุญาตตายภายใน กำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบการตายของผู้รับใบอนุญาต

นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้เก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดของผู้รับ ใบอนุญาตที่ตายไว้อย่างไร และ ณ ที่ใดก็ได้ตามควรแก่กรณี และถ้ามีข้อโต้เถียงถึงเรื่องสิทธิ ของทายาท ก็ให้เก็บรักษาไว้จนกว่าข้อโต้เถียงนั้นถึงที่สุด

ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย หรือถ้ามีข้อโต้แย้งถึงเรื่องสิทธิของทายาทนับแต่วันที่ข้อโต้แย้งนั้นถึงที่สุด ผู้จัดการมรดกหรือทายาทในกรณีที่ไม่ผู้จัดการมรดกอาจขอใบอนุญาตใหม่ได้ เมื่อนายทะเบียนได้ออกใบอนุญาตให้แล้ว ให้มอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนั้นแก่ผู้รับใบอนุญาตใหม่ ถ้าไม่ออกใบอนุญาตให้ใหม่ก็ให้ แจงความให้ผู้ขอทราบ และสั่งให้จัดการจำหน่ายสิ่งเหล่านั้นภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันรับคำสั่ง มิฉะนั้นให้นายทะเบียนท้องที่มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสิ่งเหล่านั้น ได้เงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ส่งมอบแก่ผู้มีสิทธิ

มาตรา ๖๕ ผู้รับใบอนุญาตคนใดตกเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ ให้แจ้งพฤติการณ์นั้น และส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตให้แก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า และให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบให้ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแลแล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา ๖๖ ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย เมื่อได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้ว ให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตแก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ให้ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์ หรือผู้ควบคุมดูแล แล้วแต่กรณี มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

มาตรา ๖๗ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ซึ่งส่งมอบไว้ตามมาตรา ๖๕ หรือมาตรา ๖๖ นั้น ให้ผู้ส่งมอบจัดการโอนเสียภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งมอบ ถ้าโอนได้ให้นายทะเบียนท้องที่มอบแก่ผู้รับโอนไป แต่ถ้าโอนไม่ได้ให้นายทะเบียนจัดการขายทอดตลาดภายหลังที่ได้ประกาศและแจ้งให้ผู้ส่งมอบทราบแล้วตามสมควร ได้เงินสุทธิเท่าใดให้มอบแก่ผู้มีสิทธิ

มาตรา ๖๘ เมื่อมีพฤติการณ์อันสมควรสงสัยว่าผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) หรือ (๙) นายทะเบียนท้องที่มีอำนาจเรียกประกันหรือทัณฑ์บนจากผู้นั้นได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้วหาประกันให้เป็นที่เชื่อถือไม่ได้ หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ และให้นำมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๙ เมื่อใบอนุญาตสูญหายเป็นอันตราย หรือลบเลือนอ่านไม่ออก ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่ามิเหตุผลเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้ออกใบแทนให้ตามเงื่อนไขของใบอนุญาตเดิม แต่ถ้าใบอนุญาตที่สูญหายได้คืนในภายหลัง ก็ส่งใบแทนนั้นแก่นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ไดคืน

มาตรา ๗๐ ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดผ่านราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับหนังสืออนุญาตจากรัฐมนตรี หรือเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อการนี้

ผู้นำหนังสืออนุญาตให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดผ่านราชอาณาจักร จะนำสิ่งเช่นนั้นผ่านราชอาณาจักรได้เฉพาะแต่ทางด่านศุลกากร ซึ่งรัฐมนตรีกำหนดไว้และต้องแจ้งความตามแบบพิมพ์ของกรมศุลกากรแก่พนักงานศุลกากร

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับแจ้งความตามวรรคก่อนแล้ว ให้แจ้งเรื่องให้นายทะเบียนท้องที่ทราบ ถ้านายทะเบียนท้องที่เห็นเป็นการจำเป็นเพื่อความปลอดภัยของประชาชนจะจัดการควบคุมอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดในระหว่างที่อยู่ในราชอาณาจักรก็ได้ และผู้รับหนังสืออนุญาตเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการนั้น

มาตรา ๗๑ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจำกัดจำนวนร้านค้า และกำหนดจำนวนชนิด และขนาดอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน สำหรับการค้าตามที่เห็นสมควร

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๗๒^{๑๒} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงกรณีเกี่ยวกับส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง หรือเป็นกรณีมีเครื่องกระสุนปืนผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงการมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้ตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

^{๑๒}มาตรา ๗๒ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นการทำเครื่องกระสุนปืนที่ทำด้วยดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท^{๑๓}

มาตรา ๗๒ ทวิ^{๑๔} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้นั้นฝ่าฝืนมาตรา ๔ ทวิ วรรคสองด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓^{๑๕} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๗๓ ทวิ^{๑๖} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๗๔^{๑๗} ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๑ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๓๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

มาตรา ๗๕^{๑๘} ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงสองหมื่นบาท

มาตรา ๗๖^{๑๙} ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดไว้สำหรับวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๑ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท

^{๑๓}มาตรา ๗๒ วรรคสี่ เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๑๔}มาตรา ๗๒ ทวิ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๑๕}มาตรา ๗๓ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๑๖}มาตรา ๗๓ ทวิ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๑๗}มาตรา ๗๔ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๑๘}มาตรา ๗๕ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๑๙}มาตรา ๗๖ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

มาตรา ๗๗^{๒๐} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๒ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนายทะเบียน
ท้องที่ตามมาตรา ๕๑ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๘^{๒๑} ผู้ใดทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ชื่อ มี ใช้ ล้าง หรือนำเข้า
ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตาม
มาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดค้า หรือจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนด
ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออก
ตามมาตรา ๕๕ ในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๓๑๓
มาตรา ๓๓๗ มาตรา ๓๓๙ หรือมาตรา ๓๔๐ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต

การกระทำความผิดตามวรรคสองหรือวรรคสาม ถ้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิดนั้น โดยสภาพมีอำนาจไม่ร้ายแรงต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๗๙^{๒๒} ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งซึ่งออกตามความในมาตรา ๕๗
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๘๐^{๒๓} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๓ หรือฝ่าฝืนเงื่อนไข
ตาม มาตรา ๔๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าร้อยบาทถึงห้าพันบาท

มาตรา ๘๑^{๒๔} ผู้ใดฝ่าฝืนเงื่อนไขตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๒๔
มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๒^{๒๕} ผู้ใดล้างอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๓๐
ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๑๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๘๓^{๒๖} ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๑ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๖๙
ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

^{๒๐}มาตรา ๗๗ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๒๑}มาตรา ๗๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม
อาวุธปืน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๓๐

^{๒๒}มาตรา ๗๙ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๒๓}มาตรา ๘๐ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๒๔}มาตรา ๘๑ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๒๕}มาตรา ๘๒ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๒๖}มาตรา ๘๓ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่ง
เทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๔๕^{๒๓} ผู้ใดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติเกี่ยวกับดอกไม้เพลิง ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๗ วรรคสอง หรือฝ่าฝืนเงื่อนไข ตามมาตรา ๒๗ หรือมาตรา ๒๙ ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๔๔ หรือมาตรา ๔๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๕^{๒๔} ผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติเกี่ยวกับสิ่งเทียมอาวุธปืน ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา ๓๐ หรือมาตรา ๓๗ วรรคสอง ซึ่งได้นำมาใช้บังคับโดยอนุโลมตามมาตรา ๕๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๖ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ไม่ว่าจะชนิดหรือขนาดใด ซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ดังกล่าวแล้วมาขอรับอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนท้องที่ ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้ และมีให้นำบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕๕ มาใช้บังคับ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๔๗ บรรดาใบอนุญาตที่ออกให้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิงก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่า ใบอนุญาต นั้น ๆ ล้มอายุ แต่ถ้าผู้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนคนใด จะขอรับใบอนุญาตตาม พระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุก็ให้ทำได้

มาตรา ๔๘ ในการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตาม พระราชบัญญัตินี้ให้แก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิงอยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ (๔) มาใช้บังคับสำหรับอาวุธปืนตามใบอนุญาตเดิมนั้น

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเรือตรี ถ. อารังนาวาสวัสดิ์

^{๒๓}มาตรา ๔๔ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๒๔}มาตรา ๔๕ แก้ไขโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

อัตราค่าธรรมเนียมในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

ลำดับที่	ประเภท	บาท
นายกรัฐมนตรี		
๑. ^{๒๙}	ใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ ๕๐,๐๐๐
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ ๕,๐๐๐
๒. ^{๓๐}	ใบอนุญาตให้ค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	
	ก. ครั้งแรก	ฉบับละ ๑๕,๐๐๐
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ ๑,๕๐๐
๓.	ใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ ๒๕๐
๔.	ใบอนุญาตให้ทำดินปืนมีควันสำหรับการค้า	ฉบับละ ๒๐๐
๕.	ใบอนุญาตให้ทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง	ฉบับละ ๕
๖. ^{๓๑}	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนดังต่อไปนี้	
	ก. ปืนยาวประจูปาก ปืนอัดลม	ฉบับละ ๒๐๐
	ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับละ ๑,๐๐๐
๗. ^{๓๒}	ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	ฉบับละ ๑,๐๐๐
๘.	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน	กระบอกละ ๓๐
๙. ^{๓๓}	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งส่วนหนึ่งส่วนใดของ อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ ๒๐

^{๒๙}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๑ แก้อไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

^{๓๐}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๒ แก้อไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

^{๓๑}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๖ แก้อไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๓๒}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๗ แก้อไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓

^{๓๓}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๙ แก้อไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

๑๐.	ใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืน นอกจาก กระสุนอัดลมจำนวนไม่เกินหนึ่งพันนัด ถ้าจำนวนเกินกว่าหนึ่งพันนัดให้เรียกเก็บเพิ่มอีก ร้อยละหรือเศษของร้อย	ฉบับละ	๒๐
๑๑.	ใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืนอัดลม ร้อยละหรือเศษของร้อย		๑
๑๒.	ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน	กระบอกละ	๑๐
๑๓.	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนนอกจากกระสุนอัดลม ร้อยละ หรือเศษของร้อย		๒
๑๔.	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนอัดลมร้อยละหรือเศษของร้อย		๑
๑๕.	ใบอนุญาตให้ซื้อส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ	๕
๑๖.	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ที่นำเข้ามาชั่วคราว	ฉบับละ	๑๐
๑๗. ^{๓๔}	ใบอนุญาตให้ทำวัตถุระเบิด ก. ครั้งแรก	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ	๖,๐๐๐
๑๘. ^{๓๕}	ใบอนุญาตให้ค้าวัตถุระเบิด ก. ครั้งแรก	ฉบับละ	๑๕,๐๐๐
	ข. ต่ออายุปีต่อไป	ฉบับละ	๑,๕๐๐
๑๙. ^{๓๖}	ใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าซึ่งวัตถุระเบิดรวมทั้งเครื่อง เครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบหรือ เครื่องอุปกรณ์อย่างเดียว ถ้าจำนวนวัตถุระเบิดมีน้ำหนักเกินกว่า ๕๐ ปอนด์ ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกในอัตรา ๕๐ ปอนด์ หรือ เศษของ ๕๐ ปอนด์	ฉบับละ	๒๐๐
			๑๐

^{๓๔}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๑๗ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

^{๓๕}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๑๘ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

^{๓๖}อัตราค่าธรรมเนียมลำดับที่ ๑๙ แก้ไขโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

๒๐.	ใบอนุญาตให้มีหรือซื้อวัตถุระเบิดรวมทั้งเครื่องประกอบและ เครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบและเครื่องอุปกรณ์ อย่างเดียวเพื่อใช้ทำการระเบิดในกิจการต่าง ๆ	ฉบับละ	๒๐๐
๒๑.	ใบอนุญาตให้สั่ง นำเข้า ทำ ค้า หรือมีวัตถุระเบิด เพื่อใช้ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ทุกจำนวนน้ำหนัก หนึ่งร้อยกรัมหรือเศษของร้อยกรัม		๑๐
๒๒.	ใบอนุญาตให้นำ สั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งดอกไม้เพลิง	ฉบับละ	๑๐
๒๓.	ใบแทนใบอนุญาตดังต่อไปนี้		
	ก. ใบแทนใบอนุญาตให้ทำ ค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด	ฉบับละ	๒๐
	ข. ใบแทนใบอนุญาตให้ประกอบซ่อมแซม หรือ เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน	ฉบับละ	๑๕
	ค. ใบแทนใบอนุญาตอื่น ๆ	ฉบับละ	๑๐
๒๔.	ใบอนุญาตให้สั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน	ฉบับละ	๑๐
๒๕.	สำเนาใบอนุญาตต่าง ๆ	ฉบับละ	๑๐

**พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑^{๓๗}**

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน ซึ่งได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง พ.ศ. ๒๕๓๗ มาแล้ว แต่ใบอนุญาตได้สิ้นอายุลงก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้นำมาขอรับใบอนุญาตใหม่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณี ที่ใบอนุญาตสิ้นอายุภายหลังวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ก็ให้นำมาขอรับใบอนุญาตใหม่ภายในกำหนด เก้าสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ

ผู้มีอาวุธปืนซึ่งได้ปฏิบัติการตามความในวรรคก่อนเป็นอันไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย

มาตรา ๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติการตามความในมาตรา ๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าสิบบาท

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

**พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
(ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑^{๓๘}**

มาตรา ๙ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดไม่ว่าชนิดหรือขนาดใดซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิด ดังกล่าวแล้วมาขอรับอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัตินี้ต่อนายทะเบียนท้องที่ ภายในกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๑๐ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดสำหรับใช้เฉพาะแต่ในการ สงครามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดดังกล่าวมามอบให้กับนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนด ๙๐ วัน นับแต่วันที่กฎกระทรวงใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะได้กำหนดราคาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นำมา ส่งมอบ ชดใช้ให้ในราคาที่สมควร

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ เฉพาะความในลำดับที่ ๑, ๒, ๖, ๗, ๙, ๑๗, ๑๘ และ ๑๙ และให้ใช้ความในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

^{๓๗} รก. ๒๕๔๑/๕/๓๐/๒๗ มกราคม ๒๕๔๑

^{๓๘} รก. ๒๕๐๑/๓๒/๔๔๙/๑๖ กันยายน ๒๕๐๑

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เนื่องจากในขณะนี้ไม่มีกฎหมายกำหนดไว้โดยชัดเจนว่าอย่างไรเรียกว่าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดใช้เฉพาะแต่ในการสงคราม จึงจำเป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้เพื่อให้มีความหมายชัดเจน กับให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดว่าสิ่งใดเป็นอาวุธที่ใช้ในการสงคราม ซึ่งถือได้ว่าเป็นอาวุธร้ายแรงอันประชาชนไม่ควรจะมีไว้ในครอบครอง

๒. เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด โดยมีขอบด้วยกฎหมาย นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดังกล่าวมาขอรับอนุญาตเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยเฉพาะในเรื่องให้นำมาจดทะเบียน รัฐบาลได้เคยเปิดโอกาสให้นำมาจดทะเบียนได้มาก่อนแล้ว แต่ก็ยังปรากฏว่ามีผู้ละเลยไม่ปฏิบัติตามอยู่อีกเป็นจำนวนมาก และโดยที่อัตราตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ยังไม่เป็นการเหมาะสม จึงสมควรกำหนดโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

๓. อัตราค่าธรรมเนียมซึ่งได้กำหนดไว้เดิมนั้น เป็นอัตราต่ำอยู่ ยังไม่เป็นการเหมาะสม เมื่อได้คำนึงถึงค่าของเงินในปัจจุบัน

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๐^{๓๙}

มาตรา ๕ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดไม่ว่าชนิดหรือขนาดใดที่ทำจากภายนอกราชอาณาจักรโดยโรงงานที่ได้รับอนุญาต หรือปืนแก๊ปที่มีคุณภาพใช้ได้โดยปลอดภัย ซึ่งยังมิได้รับอนุญาตโดยขอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดหรือปืนแก๊ปดังกล่าวแล้วมาขอรับอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขในการออกใบอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๖ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดไม่ว่าชนิดหรือขนาดใด ซึ่งยังมิได้รับอนุญาตโดยขอบด้วยกฎหมายและไม่อาจอนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ดังกล่าวมามอบให้นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๗ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดสำหรับใช้เฉพาะแต่ในการสงครามตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดดังกล่าวมามอบให้นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะได้กำหนดราคาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดที่นำมาส่งมอบขอใช้ให้ในราคาที่สมควร

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีผู้ผลิตอาวุธปืนจำหน่าย และมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นจำนวนมาก ทำให้การปราบปรามอาวุธปืนเถื่อนไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย รัฐบาลจึงเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นำเอาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดดังกล่าวมาขอรับอนุญาตเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายภายในระยะเวลาที่กำหนดกรณีทำนองเดียวกันนี้ รัฐบาลได้เคยเปิดโอกาสให้กระทำมาแล้ว และโดยที่อัตราโทษที่ใช้ลงโทษแก่ผู้กระทำผิดยังไม่เหมาะสมสมควรแก้ไขเพิ่มเติมโทษให้เหมาะสมอีกด้วย จึงได้ตราพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้น

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗^{๕๐}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อให้ศาลใช้ดุลพินิจในการพิพากษาคดีเกี่ยวกับบทลงโทษผู้มีเครื่องกระสุนปืนเพียงเล็กน้อยให้ได้รับโทษโดยความเป็นธรรม

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๐^{๕๑}

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดไม่ว่าชนิดหรือขนาดใดที่ทำจากภายนอกราชอาณาจักรโดยโรงงานที่ได้รับอนุญาต หรือที่ทำภายในราชอาณาจักร ที่มีคุณภาพใช้ได้โดยปลอดภัย ซึ่งยังไม่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดดังกล่าวแล้วมาขอรับอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

^{๕๐} รก. ๒๕๑๗/๑๐๙/๒๒พ/๒๖ มิถุนายน ๒๕๑๗

^{๕๑} รก. ๒๕๑๔/๑๗๔/1พ/๒๙ สิงหาคม ๒๕๑๔

เพื่อการนี้ รัฐมนตรีจะกำหนดชนิด ขนาดของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิด และกำหนดเงื่อนไขในการอนุญาตตามที่เห็นสมควรก็ได้

มาตรา ๔ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิด ไม่ว่าจะชนิดหรือขนาดใด ซึ่งยังไม่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย และไม่อาจอนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าวมามอบให้นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

มาตรา ๕ ผู้ใดมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนหรือวัตถุระเบิดสำหรับใช้เฉพาะแต่ในการสงคราม ตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดดังกล่าวมามอบให้นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

เพื่อการนี้ ให้รัฐมนตรีกำหนดราคาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดที่นำมาส่งมอบและخذใช้ให้ในราคาที่สมควร ภายในเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ส่งมอบ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันนี้มีผู้ผลิตอาวุธปืนจำหน่ายและมีอาวุธปืนไว้ในความครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นจำนวนมากทำให้การปราบปรามอาวุธปืนเถื่อนไม่ได้ผลตามความมุ่งหมาย และมีการใช้อาวุธปืนเถื่อนในการโจรกรรมทั่วไป จึงควรเปิดโอกาสให้บุคคลที่มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดโดยมิชอบด้วยกฎหมาย นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดดังกล่าวมาขอรับอนุญาต เพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย ภายในระยะเวลาที่กำหนด กรณีทำนองเดียวกันนี้รัฐบาลได้เคย เปิดโอกาสให้กระทำมาแล้ว จึงได้ตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙^{๔๒}

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒^{๔๓}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๑๐ ให้หน่วยราชการ

^{๔๒} รก. ๒๕๑๙/๑๓๔/๖๑พ/๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙

^{๔๓} รก. ๒๕๒๒/๒๔/๑๓พ/๑ มีนาคม ๑๕๒๒

และรัฐวิสาหกิจสามารถมีและใช้อาวุธปืนได้เพื่อป้องกันทรัพย์สินอันใช้เพื่อประโยชน์สาธารณะ และเป็นการลดภาระหน้าที่ของราชการตำรวจหรือทหาร และได้เปลี่ยนแปลงอัตราโทษตามกฎหมายเดิมให้สูงเพิ่มขึ้น การแก้ไขเพิ่มเติมในครั้งนี้มีรายละเอียดต่าง ๆ ที่ไม่รัดกุมเพียงพอทำให้ไม่สามารถออกกฎหมายกระทรวงกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับชนิด ขนาด จำนวน การมีและใช้การเก็บรักษา การพาดิตตัว การซ่อมแซม ฯลฯ และการอื่นอันจำเป็นเกี่ยวกับอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เพื่อที่จะให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจบางประเภทสามารถมีและใช้ได้ ซึ่งอาจทำให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจต่างๆ มีและใช้อาวุธปืนโดยไม่มีมาตรการควบคุมที่เหมาะสมและนอกจากนั้น ในขณะนี้รัฐบาลได้ขยายโครงการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการช่วยเหลือราชการของทหารและตำรวจมากขึ้น เพื่อการป้องกันและรักษาความมั่นคงของประเทศและความสงบเรียบร้อยของประชาชนให้ปลอดภัยจากภัยต่าง ๆ ที่กำลังคุกคามอยู่สมควรให้ประชาชนผู้ให้ความร่วมมือแก่ทางราชการดังกล่าวสามารถมีและใช้อาวุธบางประเภทและอาจพาดิตตัวได้ตามความเหมาะสม โดยไม่จำเป็นต้องอยู่ใน กฎเกณฑ์ที่ใช้บังคับสำหรับประชาชนทั่วไป อนึ่งการแก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินดังกล่าวได้กำหนดโทษอาญาแก่การกระทำบางอย่างไว้สูงเกินความจำเป็น สมควรแก้ไขเสียใหม่ให้เหมาะสมแก่ความร้ายแรงแห่งการกระทำ ความผิด และโดยที่การกำหนดหลักการให้กำหนดประเภทของอาวุธว่าอาวุธใดเป็นของสำหรับใช้เฉพาะในการสงครามนั้นไม่สะดวกแก่ทางปฏิบัติ เพราะอาวุธต่าง ๆ มีมากมายหลายประเภทเกินกว่าที่จะกำหนดให้ครบถ้วนได้ สมควรเปลี่ยนแปลงหลักการใหม่โดยให้กำหนดแต่เฉพาะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดที่เอกชนมีได้แทนการกำหนดอาวุธให้เป็นอาวุธที่ใช้เฉพาะในราชการสงคราม และในประการสุดท้าย โดยที่กิจการอันเกี่ยวกับอาวุธที่เอกชนไม่อาจมีหรือกระทำได้ ตลอดจนการให้กระทรวง ทบวง กรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ มีและใช้อาวุธปืนได้นั้น เป็นกรณีที่มีความสำคัญต่อความมั่นคงของประเทศ ดังนั้นสมควรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม เข้ามามีส่วนในการควบคุมกิจการดังกล่าวโดยเป็นรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายนี้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐^{๔๔}

มาตรา ๔ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด นอกจากที่กำหนดไว้ใน กฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๕๕ ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนหรือวัตถุระเบิดดังกล่าวมามอบให้นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ซึ่งบังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

^{๔๔} รก. ๒๕๓๐/๑๔๑/๒๒พ/๒๔ กรกฎาคม ๒๕๓๐

ความในวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดที่ถูกจับกุมและอยู่ในระหว่างการสอบสวนหรือระหว่างที่คดียังไม่ถึงที่สุด ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นำส่งมอบตามวรรคหนึ่ง ทางราชการไม่จำเป็นต้องชดใช้ราคา

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันมีการนำอาวุธที่ใช้เฉพาะในการสงครามหรืออาวุธที่กฎหมายไม่อนุญาตให้มีและใช้ มาใช้ในการประกอบอาชญากรรมเพิ่มขึ้นเป็นลำดับซึ่งอาวุธดังกล่าวมีประสิทธิภาพในการทำลายสูง ก่อให้เกิดความหวาดกลัวแก่ประชาชน ประกอบกับกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันกำหนดโทษผู้มีและใช้อาวุธดังกล่าวไว้ต่ำ ดังนั้นเพื่อปราบปรามผู้ครอบครองอาวุธเหล่านี้ให้สิ้นไป สมควรเปลี่ยนแปลงบทกำหนดโทษเสียใหม่และยกเว้นโทษให้แก่ผู้มีอาวุธดังกล่าวที่นำอาวุธนั้น ๆ มามอบให้แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในเวลาที่กำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๔๓^{๔๕}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ทำให้อัตราราคาธรรมเนียมไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรแก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมดังกล่าวให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(สำเนา)

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
หรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๓๕

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

เป็นปีที่ ๔๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเว้นความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ต้องห้ามการออกใบอนุญาตตามกฎหมายดังกล่าว มามอบให้แก่ทางราชการ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๓๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนอกจากประเภทชนิดและขนาดที่กำหนดไว้ ในกฎกระทรวงออกตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าว มามอบให้นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้นั้นนำได้รับยกเว้นจากความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ถูกจับกุมก่อนวันที่ พระราชบัญญัติใช้บังคับและอยู่ในระหว่างการสอบสวน หรือระหว่างที่คดียังไม่ถึงที่สุด

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่นำมาส่งมอบตามวรรคหนึ่ง ทางราชการ ไม่จำเป็นต้องชดใช้ราคาและให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

อานันท์ ปันยารชุน

นายกรัฐมนตรี

(ประกาศราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๙ ตอนที่ ๑๑ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕)

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในปัจจุบันมีผู้ครอบครอง อาวุธปืนที่มีประสิทธิภาพในการทำลายสูงที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต และมีการนำอาวุธ ดังกล่าวไปใช้ในทางผิดกฎหมาย ดังนั้น เพื่อประโยชน์แก่การป้องกันและระงับการประกอบ อาชญากรรมสมควรเรียกเก็บอาวุธที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตให้ตกเป็นของแผ่นดิน โดยกำหนด ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้มีอาวุธดังกล่าวไว้ในครอบครองและได้นำอาวุธนั้น ๆ มามอบให้ แก่นายทะเบียนท้องที่ภายในระยะเวลาที่กำหนด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำเนาถูกต้อง

ดารา การุณยวนิช

(นายดารา การุณยวนิช)

ผู้อำนวยการกองการทะเบียน

(สำเนา)

พระราชบัญญัติ

ยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด
ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๖

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

เป็นปีที่ ๕๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม ของ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเว้นความผิดทางอาญาให้แก่ผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้ใบอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาต มามอบให้แก่ทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือที่กฎหมายห้ามออกใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ถ้าได้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดดังกล่าว มามอบให้แก่ นายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ผู้นั้นได้รับยกเว้น จากความผิดทางอาญา ตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

การส่งมอบและการรับมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในประกาศกระทรวง

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน และกฎหมายว่าด้วยการควบคุม ยุทธภัณฑ์ที่ถูกจับกุมหรือตกเป็นผู้ต้องหา ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและอยู่ระหว่างการสอบสวน หรือระหว่างคดียังไม่ถึงที่สุด

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ที่นำมาส่งมอบตามวรรคหนึ่งทางราชการ ไม่จำต้องชดใช้ราคาและให้ตกเป็นของแผ่นดิน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกประกาศกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

สำเนาถูกต้อง

Na. S.

(นายสาริต อนันตสมบุรณ์)

นิติกร ๘ ว สำนักงานนิติธรรม

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยุทธภัณฑ์

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖

บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“ยุทธภัณฑ์” หมายความว่า อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวะ สารรังสี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่อาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามได้ ทั้งนี้ตามที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษตามาตรา ๗

“สั่งเข้ามา” หมายความว่า สั่งเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยุทธภัณฑ์

“นำเข้ามา” หมายความว่า นำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งยุทธภัณฑ์

“ผลิต” หมายความว่า ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ผสม แปรสภาพ
ปรุงแต่งหรือแบ่งบรรจุซึ่งยุทธภัณฑ์

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งยุทธภัณฑ์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการควบคุมยุทธภัณฑ์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้าย
พระราชบัญญัตินี้ และยกเว้นค่าธรรมเนียมกำหนดกิจการอื่นและออกประกาศ เพื่อปฏิบัติการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ในส่วนที่เกี่ยวกับการศุลกากรให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

กฎกระทรวงและประกาศนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(๑) ยุทธภัณฑ์ของราชการทหารหรือตำรวจ

(๒) ยุทธภัณฑ์ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือสภากาชาดไทย
ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ยุทธภัณฑ์ประจำอากาศยานหรือเรือเดินทะเล ตามปกติที่ได้แสดงและให้พนักงาน
ศุลกากร ตรวจสอบตามกฎหมายแล้ว

(๔) ยุทธภัณฑ์ประจำยานพาหนะที่ใช้เพื่อการรบของต่างประเทศ ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักร
โดยทางราชการ

(๕) อาวุธซึ่งผู้ได้รับใบอนุญาตตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗
ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙ มีไว้ในครอบครองโดยได้รับอนุญาตตามคำสั่งของคณะปฏิรูปการ
ปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๓๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษากำหนดว่า อาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีวะ สารรังสีหรือ
เครื่องมือเครื่องใช้ที่อาจนำไปใช้ในการรบหรือการสงครามได้ชนิดใดเป็นยุทธภัณฑ์

หมวด ๒ คณะกรรมการควบคุมยุทธภัณฑ์

มาตรา ๘ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการควบคุมยุทธภัณฑ์” ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นประธานกรรมการ เจ้ากรมเสมียนตรา เจ้ากรมพระธรรมนูญ เจ้ากรมการอุตสาหกรรมทหาร เจ้ากรมส่งกำลังบำรุงทหาร เจ้ากรมสรรพาวุธทหารบก เจ้ากรมสรรพาวุธทหารเรือ เจ้ากรมสรรพาวุธทหารอากาศ เจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารบก เจ้ากรมวิทยาศาสตร์ทหารเรือ ผู้บัญชาการศูนย์วิทยาศาสตร์และพัฒนาระบบอาวุธกองทัพบก ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกระทรวงอุตสาหกรรม ผู้แทนกระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและการพลังงาน กับผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินสามคนเป็นกรรมการและผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนกลาโหมเป็นกรรมการ และเลขานุการ

มาตรา ๙ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๐ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก หรือ
- (๓) รัฐมนตรีให้ออก

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นเป็นกรรมการแทนได้

ในกรณีที่มีการแต่งตั้งกรรมการในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งแทน ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา ๑๑ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่

(๑) ให้คำวินิจฉัยชี้ขาดแก่ส่วนราชการ องค์การของรัฐวิสาหกิจว่าอาวุธ เครื่องอุปกรณ์ของอาวุธ สารเคมี สารชีววะ สารรังสี หรือเครื่องมือเครื่องใช้ใดเป็นยุทธภัณฑ์หรือไม่

(๒) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีในการประกาศกำหนดยุทธภัณฑ์ตามมาตรา ๗

(๓) เสนอแนะให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงกลาโหมในเรื่องที่เกี่ยวกับการควบคุมยุทธภัณฑ์

(๔) พิจารณากลับกรองการขออนุญาตและเสนอแนะแก่ปลัดกระทรวงกลาโหมในการอนุญาตตามมาตรา ๑๕ ตามที่ได้รับมอบหมาย

(๕) เสนอแนะหรือให้คำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในเรื่องการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๑๓ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายได้

ให้นำมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของคณะกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อกับเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณา มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

การส่งหนังสือเรียกให้นำไปส่งในเวลากลางวันระหว่างพระอาทิตย์ขึ้น และพระอาทิตย์ตก หรือส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักทำราชการของผู้รับ

หมวด ๓

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต

มาตรา ๑๕ ห้ามมิให้ผู้ใดสั่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีซึ่งยุทธภัณฑ์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากปลัดกระทรวงกลาโหม

การอนุญาตตามวรรคหนึ่งจะกำหนดเงื่อนไขไว้ในใบอนุญาตก็ได้

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(๑) บุคคลซึ่งเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตราใดมาตราหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา ๑๐๗ ถึงมาตรา ๑๒๙ มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๙ มาตรา ๒๐๙ ถึงมาตรา ๒๑๖ มาตรา ๒๔๔ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๓๓๕ ถึงมาตรา ๓๓๗ มาตรา ๓๓๙ ถึงมาตรา ๓๔๐ ตี

(ข) มาตรา ๒๙๕ ถึงมาตรา ๒๙๘ และพ้นโทษยังไม่เกินห้าปีนับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำด้วยความจำเป็น หรือเพื่อเป็นการป้องกันโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยบันดาลโทษ

(๒) บุคคลซึ่งเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกสำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ หรือพระราชบัญญัตินี้

(๓) บุคคลซึ่งเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนไปจากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(๕) บุคคลซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือเป็นคนวิกลจริต

(๖) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

(๗) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง หรือ

(๘) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

มาตรา ๑๗ ประเภทของใบอนุญาตมีดังนี้

(๑) ใบอนุญาตสั่งเข้ามา

(๒) ใบอนุญาตนำเข้า

(๓) ใบอนุญาตผลิต

(๔) ใบอนุญาตมี

ใบอนุญาตสั่งเข้ามาให้คุ้มกันถึงผู้นำเข้ามาซึ่งยุทธภัณฑ์ตามใบอนุญาตสั่งเข้ามาด้วย

มาตรา ๑๘ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๗ ให้คุ้มกันถึงลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตด้วย และให้ถือว่าการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้รับใบอนุญาตที่ได้รับการคุ้มกันเป็นการกระทำของผู้รับใบอนุญาต เว้นแต่ผู้รับใบอนุญาตจะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำดังกล่าวเป็นการสุจริตที่ตนจะล่วงรู้หรือควบคุมได้

มาตรา ๑๙ ผู้รับใบอนุญาตสั่งเข้ามาหรือผู้รับใบอนุญาตผลิตต้องแจ้งสถานที่เก็บให้ปลัดกระทรวงกลาโหมพิจารณาก่อน ถ้าปลัดกระทรวงกลาโหมเห็นว่าสถานที่นั้นไม่เหมาะสมในการเก็บยุทธภัณฑ์ จะสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตนำยุทธภัณฑ์ไปเก็บไว้ ณ สถานที่อื่นใดภายในเวลาที่กำหนดก็ได้

มาตรา ๒๐ เมื่อรัฐมนตรีประกาศกำหนดยุทธภัณฑ์ตามมาตรา ๗ แล้วให้ผู้สั่งเข้ามา ผู้นำเข้ามา ผู้ผลิต หรือผู้มีซึ่งยุทธภัณฑ์อยู่ในวันที่ประกาศ ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวัน นับแต่วันประกาศ

มาตรา ๒๑ ผู้นำเข้ามาซึ่งยุทธภัณฑ์ที่เป็นของสำหรับใช้ส่วนตัวโดยปกติของผู้นำเข้ามา หรือเป็นของตัวอย่างเท่าที่จำเป็น ต้องแจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบยุทธภัณฑ์แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านแรกที่มาถึงจากนอกราชอาณาจักร ถ้านำเข้ามาทางท้องที่ที่ไม่มีด่านศุลกากรให้ผู้นำเข้ามา แจ้งเป็นหนังสือและส่งมอบยุทธภัณฑ์แก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านที่ใกล้เคียงโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ เว้นแต่ผู้นั้นได้รับใบอนุญาตนำเข้ามาหรือใบอนุญาตมีตามมาตรา ๑๕ และได้แสดงใบอนุญาตกับ ให้พนักงานศุลกากรตรวจตามกฎหมายแล้ว

เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับหนังสือแจ้งและรับมอบยุทธภัณฑ์ไว้แล้วให้แจ้งเป็นหนังสือ ไปยังปลัดกระทรวงกลาโหม

มาตรา ๒๒ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งมอบยุทธภัณฑ์แก่พนักงานศุลกากร ตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง ให้ผู้นำเข้ามายื่นคำขอรับใบอนุญาตนำเข้ามาและใบอนุญาตมีต่อ ปลัดกระทรวงกลาโหม

ถ้าปลัดกระทรวงกลาโหมไม่อนุญาต ให้แจ้งคำสั่งนั้นเป็นหนังสือให้ผู้นำเข้ามาทราบและ ให้ผู้นำเข้ามาส่งยุทธภัณฑ์นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นำเข้ามา ได้รับแจ้งคำสั่ง ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งคำสั่งให้ผู้นำเข้ามาทราบได้ ให้ปลัดกระทรวงกลาโหม โฆษณาคำสั่งนั้นทางหนังสือพิมพ์หรือปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ยื่นคำขอรับใบอนุญาต เป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าผู้นำเข้ามาได้แจ้งคำสั่งนั้นแล้ว

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่ผู้นำเข้ามามีได้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ ส่งมอบยุทธภัณฑ์แก่พนักงานศุลกากรตามมาตรา ๒๒ วรรคหนึ่ง หรือมิได้ส่งยุทธภัณฑ์กลับออกไป นอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือเมื่อได้รับใบอนุญาตนำ เข้ามาแล้วไม่มารับยุทธภัณฑ์นั้นไปจากพนักงานศุลกากรจนพ้นกำหนดอายุใบอนุญาตให้ยุทธภัณฑ์นั้น ตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๒๔ ผู้รับใบอนุญาตผลิตและผู้รับใบอนุญาตมีต้องจัดให้มีบัญชีรับจ่ายยุทธภัณฑ์ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง บัญชีดังกล่าวให้เก็บรักษาไว้และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงาน เจ้าหน้าที่ได้ตลอดเวลา

มาตรา ๒๕ ยานพาหนะใดที่เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อผ่านไปนอกราชอาณาจักร ถ้ามียุทธภัณฑ์อยู่ในยานพาหนะนั้น เจ้าของ หรือผู้ครอบครองยุทธภัณฑ์ หรือผู้ควบคุมยานพาหนะ ตามลำดับคนใดคนหนึ่งแล้วแต่กรณี ต้องแจ้งแก่พนักงานศุลกากร ณ ด่านแรกที่มาถึงจาก นอกราชอาณาจักร เพื่อควบคุมหรือเก็บรักษายุทธภัณฑ์ไว้จนกว่ายานพาหนะนั้นจะออกไปจากราช อาณาจักร

ในกรณีที่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองยุทธภัณฑ์ หรือผู้ควบคุมยานพาหนะ ไม่มารับยุทธภัณฑ์คืนไปเมื่อยานพาหนะนั้นออกนอกราชอาณาจักร ให้ยุทธภัณฑ์นั้นตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้ได้ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่มิให้กำหนดเกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตหรือวันที่ได้รับใบอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุเมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วจะประกอบกิจการต่อไปก็ได้ จนกว่าปลัดกระทรวงกลาโหมจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ปลัดกระทรวงกลาโหมไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือออกใบอนุญาตให้ไม่เต็มตามจำนวนยุทธภัณฑ์ที่ขออนุญาตไว้ ผู้ขออนุญาต หรือผู้ขอต่ออายุ ใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือจากปลัดกระทรวงกลาโหมแจ้งการไม่ออกใบอนุญาต ไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือออกใบอนุญาตให้ไม่เต็มตามจำนวนยุทธภัณฑ์ที่ขออนุญาตไว้

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีมีการอุทธรณ์การขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ รัฐมนตรีจะสั่งอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อน เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์ก็ได้

มาตรา ๒๘ ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบถึงการสูญหาย ลบเลือน หรือชำรุดนั้น การขอรับใบแทนใบอนุญาต และการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๙ เพื่อประโยชน์ในการระงับหรือป้องกันอันตรายซึ่งอาจเกิดขึ้นแก่บุคคล สัตว์ พืช หรือทรัพย์สินอื่น หรือเพื่อคุ้มครองอนามัยของบุคคล ถ้าสถานที่ผลิตยุทธภัณฑ์ สถานที่เก็บยุทธภัณฑ์ เครื่องจักรกลหรือเครื่องมือเครื่องใช้ ในสถานที่นั้นอยู่ในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ ปลัดกระทรวงกลาโหมจะสั่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตปรับปรุงแก้ไขหรือซ่อมแซมสถานที่ เครื่องจักรกล หรือเครื่องมือเครื่องใช้ในสถานที่ดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดก็ได้ และปลัดกระทรวงกลาโหมมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้หยุดประกอบกิจการทั้งหมดหรือแต่บางส่วน เป็นการชั่วคราวในระหว่างเวลาดังกล่าวได้

หมวด ๔ พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๓๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ผลิตยุทธภัณฑ์ระหว่างเวลาทำการ เข้าไปในสถานที่เก็บยุทธภัณฑ์ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือเข้าไปในยานพาหนะที่บรรจุยุทธภัณฑ์ ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบสถานที่ ยุทธภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับยุทธภัณฑ์นั้น

(๒) นำยุทธภัณฑ์หรือสิ่งอื่นที่ผลิตจากยุทธภัณฑ์ในปริมาณเท่าที่จำเป็นไปเป็นตัวอย่างเพื่อตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุสงสัย

(๓) ตรวจค้น กัก ยึด หรืออายัดยุทธภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสาร หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับยุทธภัณฑ์นั้น ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) สั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือวัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องต้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๓๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๒ ยุทธภัณฑ์ ภาชนะบรรจุ สมุดบัญชี เอกสาร และสิ่งอื่นใดที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๓๐ (๓) ถ้าปลัดกระทรวงกลาโหมพิจารณาแล้วเห็นว่ามิใช่เป็นสิ่งที่ต้องริบตามมาตรา ๓๔ หรือพนักงานอัยการหรืออัยการทหารสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีให้พนักงานเจ้าหน้าที่คืนสิ่งที่ยึดไว้ นั้นให้แก่ผู้ควรได้รับคืนหรือถอนการอายัดโดยมิชักช้า

ถ้าสิ่งที่ยึดไว้ นั้นเป็นของเสียหาย หรือเป็นของที่ใกล้จะหมดอายุการใช้งานตามที่กำหนดไว้ หรือถ้าการเก็บไว้ นั้นจะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหายหรือค่าใช้จ่ายจะเกินส่วนกับค่าแห่งของนั้น ปลัดกระทรวงกลาโหมมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นได้ตามที่เห็นสมควร เงินที่ขายได้นั้น เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายทั้งปวงออกแล้ว ให้ถือไว้แทนสิ่งที่ยึดไว้

ในการคืนสิ่งที่ยึดไว้ให้แก่ผู้ควรได้รับคืนตามวรรคหนึ่งหรือเงินที่ถือไว้แทนสิ่งที่ยึดไว้ตามวรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ควรได้รับคืนให้มารับสิ่งที่ยึดไว้หรือเงินที่ถือไว้แทนสิ่งที่ยึดคืนไปโดยเร็ว ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่โฆษณาทางหนังสือพิมพ์หรือโดยปิดประกาศในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ยื่นคำขอรับอนุญาตเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน

หากผู้ควรได้รับคืนไม่มาขอรับสิ่งที่ยึดไว้หรือเงินที่ถือไว้แทนสิ่งที่ยึดไว้คืนไปภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่แจ้งเป็นหนังสือ หรือวันที่โฆษณาทางหนังสือพิมพ์ หรือวันที่ปิดประกาศในที่เปิดเผยแล้วแต่กรณีตามวรรคสาม ให้สิ่งที่ยึดไว้หรือเงินที่ถือไว้แทนสิ่งที่ยึดไว้ นั้นตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๓๓ สิ่งที่ยึดไว้ตามมาตรา ๓๐ (๓) เมื่อได้ทำการตรวจพิสูจน์เป็นที่แน่นอนว่ามีสภาพหรือแปรสภาพอันอาจก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน ปลัดกระทรวงกลาโหม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือความจำเป็นเพื่อป้องกันอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สิน อันเนื่องมาจาก สิ่งที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง ปลัดกระทรวงกลาโหมมีอำนาจสั่งทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้โดยไม่ต้องมีคำแนะนำของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๔ ยุทธภัณฑ์ที่ส่งเข้ามา นำเข้ามา ผลิต หรือมีโดยฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น ไม่ว่าจะมิผู้ถูกลงโทษตามคำพิพากษาหรือไม่

มาตรา ๓๕ ยุทธภัณฑ์ที่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวนได้ยึดไว้ ถ้าในขณะที่ยึดไม่ปรากฏว่าผู้ใดเป็นผู้ส่งเข้ามา ผู้นำเข้ามา ผู้ผลิตหรือผู้มี และไม่มีผู้ใดมาแสดงตนเป็นผู้ส่งเข้ามา ผู้นำเข้ามา ผู้ผลิตหรือผู้มี เพื่อขอรับคืนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ยึดไว้ ให้ยุทธภัณฑ์นั้นตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตให้ส่งเข้ามาไม่ไปขอรับยุทธภัณฑ์ที่ส่งเข้ามาจากกรมศุลกากรภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ยุทธภัณฑ์นั้นเข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ควบคุมหรือตัวแทนผู้ควบคุมยานพาหนะที่นำยุทธภัณฑ์เข้ามาให้ส่งยุทธภัณฑ์นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ หากผู้รับใบอนุญาตหรือผู้ควบคุม หรือตัวแทนผู้ควบคุมยานพาหนะที่นำเข้ามาไม่ปฏิบัติตามที่พนักงานศุลกากรแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ยุทธภัณฑ์นั้นตกเป็นของรัฐ

มาตรา ๓๗ ยุทธภัณฑ์ที่ริบหรือตกเป็นของรัฐตามพระราชบัญญัตินี้ให้ส่งมอบให้กระทรวงกลาโหมเพื่อจัดการตามที่เห็นสมควร

มาตรา ๓๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๕

การเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๙ เพื่อความมั่นคงแห่งรัฐ หรือเพื่อความสงบเรียบร้อย หรือประโยชน์สุขของประชาชน หรือในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อกำหนด ซึ่งสั่งหรือกำหนดโทษโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะเพิกถอนใบอนุญาตซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้เสียเมื่อใดก็ได้

มาตรา ๔๐ ผู้ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาตจะต้องส่งยุทธภัณฑ์นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรหรือจำหน่าย หรือจัดการด้วยประการใด ๆ ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายจะสั่งเป็นหนังสือภายในเวลาที่กำหนดไว้ เมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วถ้าผู้ถูกล้างเพิกถอนใบอนุญาตนั้นยังมีได้ปฏิบัติตามที่สั่ง ให้ยุทธภัณฑ์นั้นตกเป็นของรัฐ

หมวด ๖

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๑ ผู้ใดไม่มาให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสารหรือวัตถุใด ๆ ตามที่คณะกรรมการสั่งตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง หรือตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่สั่งตามมาตรา ๓๐ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือนหรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดในใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่แจ้งสถานที่เก็บยุทธภัณฑ์ตามมาตรา ๑๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๕ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามที่ปลัดกระทรวงกลาโหมสั่งตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๙ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๗ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๔๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่งต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการตาม มาตรา ๓๐ (๑) (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ

มาตรา ๕๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๔๒ และการกระทำความผิดนั้นเป็นส่วนของ แผนการเพื่อเป็นกบฏตามประมวลกฎหมายอาญา ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๕๑ ใบอนุญาตให้สิ่งเข้ามาหรือใบอนุญาตมีไว้ในครอบครองตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ซึ่งใช้อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่า จะสิ้นอายุ และถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะรับใบอนุญาตต่อไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต ตามพระราชบัญญัตินี้ก่อนใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ

มาตรา ๕๒ ให้บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศซึ่งได้ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ว่าด้วยการควบคุมยุทธภัณฑ์ ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้จนกว่าจะได้มีกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับแทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตีนสุลลานนท์

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอ	ฉบับละ	๒๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตส่งเข้ามา	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตนำเข้า	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตผลิต	ฉบับละ	๑๐,๐๐๐ บาท
(๕) ใบอนุญาตมี	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๖) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ	๕๐ บาท
(๗) การต่ออายุใบอนุญาตครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตประเภทนั้น		

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้วสภาพการณ์ของบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมากทำให้บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัยสมควรปรับปรุงเสียใหม่ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(ร.จ. เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๕๔ หน้า ๑ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๓๐)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๕๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล

ข้อ ๑ บุคคลผู้ใดประสงค์จะทำ ชื่อ มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ตามมาตรา ๗ หรืออาวุธปืนไว้เพื่อเก็บตามมาตรา ๑๑ หรือมีและใช้ชั่วคราวซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนตามมาตรา ๑๔ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑ ท้ายกฎนี้ ต่อนายทะเบียนท้องที่

ในการออกใบอนุญาตให้สั่ง หรือนำเข้าสำหรับจังหวัดพระนคร และจังหวัดธนบุรี ให้นายทะเบียนท้องที่พิจารณาเสนอความเห็นและขออนุมัติต่อนายทะเบียนใหญ่ ในจังหวัดอื่น ให้นายทะเบียนท้องที่พิจารณาเสนอความเห็นและขออนุมัติต่อนายทะเบียนประจำจังหวัด

ความในวรรคสองข้อ ๑ นี้ เคยถูกยกเลิกและใช้ความใหม่แทนโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ครั้งหนึ่ง และต่อมาถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๔๖)

ใบอนุญาตให้ทำ ให้ออกตามแบบ ป. ๕ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้า ให้ออกตามแบบ ป. ๒ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้ชื่อ ให้ออกตามแบบ ป. ๓ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ ใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนชั่วคราว ให้ออกตามแบบ ป. ๔ ท้ายกฎนี้

ข้อ ๒ บุคคลใดประสงค์จะขออนุญาตมีอาวุธปืนติดตัว ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑ ท้ายกฎนี้ ต่อเจ้าพนักงานผู้ออกแบบใบอนุญาตตามมาตรา ๒๒ ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวให้ออก ตามแบบ ป. ๑๒ ท้ายกฎนี้

ข้อ ๓ เครื่องหมายประจำอาวุธปืน ตามมาตรา ๑๐ ให้ทำไว้ที่ส่วนสำคัญของอาวุธปืน เป็นตัวอักษรย่อนามจังหวัดและตัวเลขทะเบียนอาวุธปืน

อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

ข้อ ๔ บุคคลใดประสงค์จะทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ สั่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑ ท้ายกฎนี้ต่อนายทะเบียนท้องที่

ในการออกใบอนุญาตให้สั่ง หรือนำเข้า ให้นำความในข้อ ๑ วรรค ๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ความในวรรคสองของข้อ ๔ นี้ ฎกยกเลิกแล้วโดยกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๖

ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือจำหน่าย ให้ออกตามแบบ ป. ๕ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้สั่ง หรือนำเข้า ให้ออกตามแบบ ป. ๒ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้มี ให้ออกตามแบบ ป. ๓ ท้ายกฎนี้

ข้อ ๕ การทำเครื่องหมายประจำอาวุธปืนตามมาตรา ๓๒ ให้นำความในข้อ ๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๖ ให้ผู้รับใบอนุญาต ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ สั่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ทำบัญชีแสดงรายการละเอียดประจำสถานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต และให้ทำบัญชีประจำเดือนส่งนายทะเบียนท้องที่ตามแบบท้ายกฎนี้ คือ

แบบ ป. ๖ สำหรับรายการละเอียดของอาวุธปืน ซึ่งได้ทำ สั่ง นำเข้ามา มี หรือจำหน่าย ประจำสถานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต

แบบ ป. ๗ สำหรับรายการละเอียดของเครื่องกระสุนปืน ซึ่งได้ทำ สั่ง นำเข้า มี หรือจำหน่าย ประจำสถานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต

แบบ ป. ๘ สำหรับรายการยอดอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ประจำเดือนส่งนายทะเบียนท้องที่ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

แบบ ป. ๙ สำหรับรายละเอียดของอาวุธปืนซึ่งได้ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ประจำสถานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต

แบบ ป. ๑๐ สำหรับรายการยอดอาวุธปืนประจำเดือน ซึ่งได้ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ส่งนายทะเบียนท้องที่ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

วัตถุระเบิด

ข้อ ๗ บุคคลใดประสงค์จะทำ ซื้อ มี ใช้ สั่ง นำเข้า ค้า หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งวัตถุระเบิด ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑๑ ท้ายกฎนี้ ต่อนายทะเบียนท้องที่

ใบอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้า ให้ออกตามแบบ ป. ๒ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้ทำ ซื้อ มี ใช้ ค้า หรือจำหน่าย ให้ออกตามแบบ ป. ๕ ท้ายกฎนี้

ข้อ ๘ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๗ ทำบัญชีแสดงรายการละเอียดประจำสถานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต และให้ทำบัญชีประจำเดือนส่งนายทะเบียนท้องที่ตามแบบท้ายกฎนี้ คือ

แบบ ป. ๑๓ สำหรับรายการละเอียดวัตถุประสงค์ซึ่งได้ทำ ชื่อ มี ใช้ สั่ง นำเข้า ค่า หรือจำหน่ายประจำสถานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต

แบบ ป. ๑๔ สำหรับรายการละเอียดยอดวัตถุประสงค์ประจำเดือนส่งนายทะเบียนท้องที่ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป

ดอกไม้เพลิง

ข้อ ๙ บุคคลใดประสงค์จะทำ สั่ง นำเข้า หรือค้า ซึ่งดอกไม้เพลิง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป.๑ ท้ายกฎนี้ ต่อนายทะเบียนท้องที่

ใบอนุญาตให้สั่งให้นำเข้า ให้ออกตามแบบ ป.๒ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้ทำ หรือค้า ให้ออกตามแบบ ป.๕ ท้ายกฎนี้

สิ่งเทียมอาวุธปืน

ข้อ ๑๐ บุคคลใดประสงค์จะสั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป.๑ ท้ายกฎนี้ ต่อนายทะเบียนท้องที่

ใบอนุญาตให้สั่ง หรือนำเข้า ให้ออกตามแบบ ป.๒ ท้ายกฎนี้

ใบอนุญาตให้ค้า ให้ออกตามแบบ ป. ๕ ท้ายกฎนี้

การแจ้งการย้ายถิ่นที่อยู่

ข้อ ๑๑ การแจ้งการย้ายถิ่นที่อยู่ตามมาตรา ๖๒ ให้ใช้แบบ ป.๑ ท้ายกฎนี้ เมื่อได้รับการแจ้งการย้ายถิ่นที่อยู่ตามวรรคก่อน ให้นายทะเบียนท้องที่บันทึกลงไว้ในใบอนุญาตประจำปีให้ไว้เป็นหลักฐาน

อัตราค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๒ อัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ให้เรียกเก็บตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายกฎนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๙๐

ท. กันทาธรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ลำดับที่	ประเภท	บาท	สต
๘	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ฉบับละ ความในลำดับที่ ๘ เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความในอัตราค่าธรรมเนียมใหม่นี้แทนโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๑)	๒๐"	-
๙	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืน นอกจากกระสุนอัดลมจำนวนไม่เกินหนึ่งพันนัด ฉบับละ ถ้าจำนวนเกินกว่าหนึ่งพันนัดให้เรียกเก็บเพิ่มอีกร้อยละ หรือเศษของร้อย	๒๐ ๒	- -
๑๐	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืนอัดลมร้อยละ หรือเศษของร้อย	-	๕๐
๑๑	ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน กระบอกละ	๕	
๑๒	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืน นอกจากกระสุนอัดลมร้อยละ หรือเศษของร้อย	๑	
๑๓	ใบอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนอัดลมร้อยละหรือเศษของร้อย	-	๒๕
๑๔	ใบอนุญาตให้ซื้อส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ฉบับละ	๕	-
๑๕	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ที่นำเข้ามาชั่วคราว ฉบับละ	๑๐	-
๑๖	ใบอนุญาตให้ทำวัตถุระเบิด ก. ครั้งแรก ฉบับละ ข. ต่ออายุปีต่อไป ฉบับละ	๕๐,๐๐๐ ๖,๐๐๐"	- -
๑๗	ใบอนุญาตให้ค้าวัตถุระเบิด ก. ครั้งแรก ฉบับละ ข. ต่ออายุปีต่อไป ฉบับละ	๑๕,๐๐๐ ๑,๕๐๐"	- -
๑๘	ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งวัตถุระเบิด รวมทั้งเครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบ หรือเครื่องอุปกรณ์อย่างเดียว ฉบับละ	๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภท	บาท	สต
	ถ้าจำนวนวัตต์ระเบิดมีน้ำหนักเกินกว่า ๕๐ ปอนด์ ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกในอัตรา ๕๐ ปอนด์ หรือเศษของ ๕๐ ปอนด์		
๑๙	ความในลำดับที่ ๑๖, ๑๗, ๑๘ เดิมถูกยกเลิกและใช้ความในอัตราค่าธรรมเนียมใหม่นี้แทนโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ.๒๕๐๑) ใบอนุญาตให้มีหรือซื้อวัตต์ระเบิด รวมทั้งเครื่องประกอบ และเครื่องอุปกรณ์ หรือเฉพาะเครื่องประกอบและเครื่อง อุปกรณ์อย่างเดียวเพื่อใช้ทำการระเบิดในกิจการต่างๆ ฉบับละ	๑๐"	-
"๒๐	ก. ใบอนุญาตให้สัง นําเข้า ทำ ค้า หรือมีวัตต์ระเบิด เพื่อใช้ในทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ทุกจำนวนน้ำหนัก หนึ่งร้อยกรัมหรือเศษของร้อยกรัม ข. ใบอนุญาตให้สัง นําเข้า ทำ ค้า หรือวัตต์ระเบิด เพื่อใช้ในการทำเครื่องยนต์เดิน หรือในการดับเพลิง ฉบับละ	๒๐๐	-
๒๑	ความในลำดับที่ ๒๐ เดิมถูกยกเลิกและใช้อัตรา ค่าธรรมเนียมใหม่แทนโดยข้อ ๓ แห่งกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๙๖ ใบอนุญาตให้ทำ สัง นําเข้า หรือค้าซึ่งดอกไม้เพลิง ฉบับละ	๕"	-
๒๒	ใบแทนใบอนุญาต ดังต่อไปนี้ ก. ใบแทนใบอนุญาตให้ทำ ค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตต์ระเบิด ฉบับละ ข. ใบแทนใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม หรือ เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ฉบับละ ค. ใบแทนใบอนุญาตอื่นๆ ฉบับละ	๑๐	-
๒๓	ใบอนุญาตให้สัง นําเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน ฉบับละ	๒๐	-
๒๔	สำเนาใบอนุญาตต่างๆ ฉบับละ	๑๐	-
		๕	-

เรื่อง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ภูมิลำเนาบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ประจำ.....

ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์.....

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....

ผู้ขออนุญาต

**ใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืน
เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน**

ใบอนุญาตที่	
สถานที่ออกใบอนุญาต	
วัน เดือน ปี ที่ออก	
วัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ	
ชื่อ อายุ ผู้รับใบอนุญาต	
เชื้อชาติ สัญชาติ	
ภูมิลำเนาบ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด	
ชนิด ขนาด จำนวนที่ได้รับอนุญาต ให้ส่ง หรือนำเข้า	
ส่งหรือนำเข้าจาก	
ค่าธรรมเนียม	

.....
นายทะเบียนท้องที่

ประทับตราประจำตำแหน่ง

(แบบนี้มี ๓ ตอน)

ใบอนุญาต
ให้ซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล
ให้มีอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

ใบอนุญาตที่	
สถานที่ออกใบอนุญาต	
วัน เดือน ปี ที่ออก	
วัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ	
ชื่อ อายุ ผู้รับใบอนุญาต	
เชื้อชาติ สัญชาติ	
ภูมิลำเนาบ้าน เลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด	
ชนิด ขนาด จำนวน ที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อ หรือมี	
จาก	
ค่าธรรมเนียม	

.....
นายทะเบียนท้องที่
ประทับตราประจำตำแหน่ง

คำเตือน

๑. ใบอนุญาตนี้มีอายุใช้ได้หกเดือน นับแต่วันออก
๒. ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับอนุญาต
๓. ใบอนุญาตนี้มี ๓ ตอน ๆ ๑ เป็นต้นชั่วคราว ตอน ๒ สำหรับส่งให้นายทะเบียนต่างท้องที่ที่ผู้รับอนุญาตจะไปทำการซื้อ หรือรับโอน ตอนที่ ๓ สำหรับมอบให้ผู้รับอนุญาต
๔. การส่งใบอนุญาตตอน ๒ ไปยังนายทะเบียนต่างท้องที่ตามข้อ ๓ ข้างบนนี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์อย่ามอบให้ผู้รับใบอนุญาตนำไปด้วยตนเอง หากจะผ่อนผันมอบไปก็ให้นายทะเบียนมีหนังสือกำกับการผ่อนผันไปด้วย

ใบอนุญาต
ให้มีและใช้อาวุธปืน
ให้มีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บ
ให้มีและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนชั่วคราว

ใบอนุญาตเลขที่	
สถานที่ออกใบอนุญาต	
วัน เดือน ปี ที่ออก	
วัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ	
ชื่อ อายุ ผู้รับใบอนุญาต	
เชื้อชาติ สัญชาติ	
ภูมิลำเนาบ้าน	
เลขที่ หมู่ที่ ตำบล	
อำเภอ จังหวัด	
ชนิด ขนาด อาวุธปืน	
เลขหมายประจำปืน และชื่อผู้ทำปืน	
เครื่องหมายทะเบียน	
ได้มาโดยซื้อ สั่ง นำเข้า หรือมี	
โดยซื้อหรือรับโอน จากใคร ที่ใด	
ค่าธรรมเนียม	

.....
นายทะเบียนท้องถิ่น

ประทับตราประจำตำแหน่ง

วิธีการขอใบอนุญาต

๑. ข้อความข้างบน การกรอกใบอนุญาต (แบบนี้มี ๒ ตอน) สำหรับการใดให้ลงรายการนั้นไว้ นอกจากนี้ให้ขีดฆ่าเสีย
๒. ช่องวัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ ให้ลงตามกฎหมาย หรือคำเตือนหลังใบอนุญาตข้อ ๑ แล้วแต่กรณี

คำเตือน

๑. ใบอนุญาตนี้มีอายุดังต่อไปนี้
 - ก. ถ้าออกให้สำหรับให้มีและใช้อาวุธปืนประจำ มีอายุใช้ได้ตลอดเวลาที่เป็นเจ้าของอาวุธปืน
 - ข. ถ้าออกให้สำหรับให้มีและใช้อาวุธปืนที่นำติดตัวเข้ามาชั่วคราว มีอายุใช้ได้ไม่เกินหกเดือน นับแต่วันออก
 - ค. ถ้าออกให้สำหรับมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บมีอายุตลอดเวลาที่ผู้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนนั้นไว้เพื่อเก็บ
๒. ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับใบอนุญาต และห้ามมิให้อื่นใช้อาวุธปืนให้แก่ผู้ที่มีได้รับใบอนุญาต
๓. ถ้าผู้รับใบอนุญาตจะย้ายภูมิลำเนาถิ่นที่อยู่ ต้องแจ้งการย้ายนั้นต่อนายทะเบียนท้องที่เดิมและนายทะเบียนท้องที่ซึ่งย้ายไปอยู่ในสิบห้าวัน นับแต่วันย้ายออกไป และวันที่ย้ายไปถึง
๔. ถ้าใบอนุญาตสูญหาย ถ้าผู้ร้ายลักไป เป็นอันตรายหรือหลบเลือนอ่านไม่ออก ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแทนต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบเหตุนั้น
๕. ถ้าอาวุธปืนที่ได้รับอนุญาต ถูกทำลาย หรือสูญหายด้วยเหตุใด ๆ ให้แจ้งเหตุนั้นพร้อมด้วยหลักฐานและส่งมอบใบอนุญาตนี้ต่อพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจ หรือต่อนายทะเบียนท้องที่ซึ่งตนอยู่ หรือที่เกิดเหตุภายในสิบห้าวัน นับแต่วันทราบเหตุ
๖. ถ้าผู้รับใบอนุญาตตกเป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ต้องแจ้งพฤติการณ์นั้น และส่งมอบอาวุธปืนพร้อมกับใบอนุญาตนี้แก่นายทะเบียนท้องที่โดยมิชักช้า

ใบอนุญาต

ให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือจำหน่ายอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ให้ทำ ชื้อ มี ใช้ สั่ง นำเข้า คำ หรือจำหน่ายด้วยประการใดๆ ซึ่งวัตถุประสงค์ ให้ทำ สั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งดอกไม้เพลิง ให้สั่ง นำเข้า หรือค้าซึ่งสิ่งเทียมอาวุธปืน

ใบอนุญาตที่	
สถานที่ออกใบอนุญาต	
วัน เดือน ปี ที่ออก	
วัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ	
ชื่อ อายุ ผู้รับใบอนุญาต	
เชื้อชาติ สัญชาติ	
ภูมิลำเนา บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด	
สถานที่ทำการตั้งอยู่ที่บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตำบล อำเภอ จังหวัด	
ค่าธรรมเนียม	

นายทะเบียนท้องถิ่น

ประทับตราประจำตำแหน่ง

วิธีการออกใบอนุญาต

๑. ข้อความข้างบนรายการใดที่ไม่อนุญาตให้ขีดฆ่าออก คงไว้แต่รายการที่อนุญาต
๒. ช่อง วัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ ให้ลงตามที่กำหนดไว้ตามกฎหมาย หรือคำเตือนหลังใบอนุญาต ข้อ ๑

คำเตือน

๑. ใบอนุญาตนี้มีอายุใช้ได้ ๑ ปี นับแต่วันออก เว้นแต่กรณีที่ยกให้เพื่อทำดินปืนมีควันสำหรับใช้เอง มีอายุตลอดเวลาที่ผู้นั้นมีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนนั้นอยู่
๒. ใบอนุญาตนี้ใช้ได้เฉพาะตัวผู้รับอนุญาต
๓. ใบอนุญาตนี้ใช้ได้แต่เฉพาะสำหรับกิจการที่อนุญาตประเภทเดียว และให้ทำการได้เฉพาะภายในสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตเท่านั้น
๔. ผู้รับใบอนุญาตทำการค้า หรือทำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด จะขายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ให้ได้แต่ผู้ที่ได้นำใบอนุญาตให้ซื้อ หรือมีมาแสดงเท่านั้น
๕. ผู้รับใบอนุญาต ทำการประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน จะรับทำการประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะได้แต่เฉพาะอาวุธปืนที่มีใบอนุญาตและมีเครื่องหมายตรงกับใบอนุญาตเท่านั้น
๖. ผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดสถานที่เก็บรักษา วัตถุที่รับอนุญาตนั้น ให้เป็นที่ปลอดภัยตามที่นายทะเบียนท้องที่จะกำหนดให้
๗. ผู้รับใบอนุญาตจะต้องทำการค้าหรือจำหน่ายได้แต่ภายในเวลา ๐๖.๐๐ น. ถึงเวลา ๑๘.๐๐ น. เท่านั้น

บัญชีสำหรับลงรายการละเอียดของอาวุธปืน ซึ่งได้ทำ ลัง นำเข้า มีหรือจำหน่าย
 ประจำสถานที่ทำการค้าของ.....ผู้รับใบอนุญาต

เลขหมาย ใบอนุญาต	รายการรับ							รายการจำหน่าย			หมายเหตุ	
	วัน เดือน ปี ที่รับเข้าร้าน	ทำ ลัง นำเข้า และมีโดยชื่อ หรือรับโอน จากผู้ใด ที่ได้	เลข ลำดับ	เครื่อง หมาย ทะเบียน	เลข หมาย ประจำ อาวุธปืน	ชนิด อาวุธปืน	จำหน่าย ให้ใคร วัน เดือน ปี	ใบอนุญาต ชื่อเลขที่ วัน เดือน ปี	ภูมิลำเนาผู้ซื้อ ตำบล อำเภอ จังหวัด			

บัญชีสำหรับลงรายการละเอียดของเครื่องกระสุน ซึ่งได้ทำ ล้าง นำเข้า มีหรือจำหน่าย
 ประจำสถานที่ทำการค้าของ.....ผู้รับใบอนุญาต

เลขหมาย ใบอนุญาต	รายการรับและจำหน่าย		ขนาด										หมายเหตุ		
	วัน เดือน ปี ที่ทำ รับเข้า หรือจำหน่าย	ทำ ล้าง นำเข้า ชื่อและ จำหน่าย ให้แก่ผู้ใด	ผู้มีอำนาจผู้ซื้อ	ชนิด กระสุนเป็น	ขนาด	ขนาด	ขนาด	ขนาด	ขนาด	ขนาด	ขนาด	ขนาด		ขนาด	ขนาด
			ตำบล อำเภอ จังหวัด												

ลงชื่อ.....ผู้รับใบอนุญาต

บัญชีสำหรับลงรายการยอดอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
ของ.....ผู้รับใบอนุญาต
ประจำเดือน.....พ.ศ.....

ชนิดอาวุธปืน หรือเครื่อง กระสุนปืน	จำนวน		เครื่อง หมาย ทะเบียน	ชื่อผู้ซื้อ และเลขหมาย ใบอนุญาต	คงเหลือยกไป เดือนหน้า		หมายเหตุ
	คงมีอยู่ในร้าน	ที่จำหน่ายไป			ชนิด	จำนวน	

บัญชีสำหรับลงรายการละเอียดของอาวุธปืน ซึ่งได้ประกอบ
 ซอมแซม เปลี่ยนลักษณะ ประจำสถานที่ทำการ
 ของ.....ผู้รับใบอนุญาต

วัน เดือน ปี ที่รับทำการ	ชื่อและที่อยู่ เจ้าของอาวุธปืน	ชนิดอาวุธปืน	เลขหมาย ใบอนุญาต ประจำปี	วัน เดือน ปี ที่ส่งคืนเจ้าของ	หมายเหตุ

บัญชีสำหรับลงรายการยอดอาวุธปืน ซึ่งได้ประกอบ ซ่อมแซม
เปลี่ยนลักษณะของ.....ผู้รับใบอนุญาต
ประจำเดือน.....พ.ศ.....

ชื่อเจ้าของ อาวุธปืน	ชนิดอาวุธปืน ที่ซ่อม	เลขหมาย ใบอนุญาต ประจำปี	เครื่องหมายทะเบียน และเครื่องหมาย ประจำอาวุธปืน	จำนวน	หมายเหตุ

ลงชื่อ.....ผู้รับใบอนุญาต

เรื่องขออนุญาต.....วัดถูระเบิด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี

เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ภูมิลำเนาบ้านเลขที่.....หมู่ที่.....

ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

ทำคำขอรับใบอนุญาตนี้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ประจำ.....ดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขออนุญาต.....

วัดถูระเบิดตามชนิดและจำนวนดังต่อไปนี้ คือ	}	ถูระเบิด.....นัด
		สายชะนวน.....เมตร
		แก๊ป.....ดอก

จาก.....เพื่อ.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ออกใบอนุญาต

ฉบับที่.....

.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

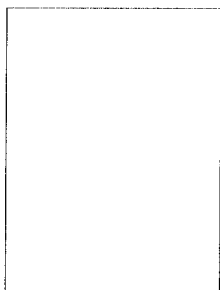
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
 วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ออกใบอนุญาตฉบับนี้
 ให้แก่.....มีอาวุธปืนชนิด.....

ขนาด.....เลขหมายประจำปืน.....เครื่องหมายทะเบียน.....

ติดตัวเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน ในเขตจังหวัด.....

นับแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....
ผู้อนุญาต

ประทับตราประจำตำแหน่ง

ที่ปิดรูปถ่ายผู้รับใบอนุญาต
 ลายเซ็นชื่อผู้รับใบอนุญาต

.....

รายการออกใบอนุญาตประจำปี

วัน เดือน ปี ที่ออกใบอนุญาต	วัน เดือน ปี ที่สิ้นอายุ	ลายมือชื่อผู้อนุญาต

บัญชีรายการละเอียดยอดวัดถูกระเบิดประจำเดือน.....พ.ศ.....
 ชื่อผู้รับใบอนุญาต.....ใช้ที่ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....
 ใบอนุญาต.....ลงวันที่.....พ.ศ.....สำหรับใช้ในการ.....

วัน	รายการรับ			รายการจ่าย			หมายเหตุ
	วัดถูกระเบิด นัด	ชนวน เมตร	แก๊ป ดอก	วัดถูกระเบิด นัด	ชนวน เมตร	แก๊ป ดอก	
เหลือจาก เดือนก่อน วันที่ ๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							
๑๑							
๑๒							
๑๓							
๑๔							
๑๕							
๑๖							
๑๗							
๑๘							
๑๙							
๒๐							
๒๑							
๒๒							

วัน	รายการรับ			รายการจ่าย			หมายเหตุ
	วัดถูระเบิด นัด	ชนวน เมตร	เก็บ ดอก	วัดถูระเบิด นัด	ชนวน เมตร	เก็บ ดอก	
๒๓							
๒๔							
๒๕							
๒๖							
๒๗							
๒๘							
๒๙							
๓๐							
๓๑							
รวมรับ				ลงชื่อ.....ผู้รับใบอนุญาต วันที่.....พ.ศ.....			
รวมจ่าย							
คงเหลือ							

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๐)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้เพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒ แห่งกฎกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๐ ในบัญชีท้ายกฎเลขลำดับที่ ๕ ลงไว้ดังต่อไปนี้

“๕ ทวิ ใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืนของกระทรวง ทบวง กรม ฉบับละ ๑ บาท”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

ช.ม. สีนาดโยธารักษ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๖๔ ร.จ. ๗๗๙ ตอนที่ ๖๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐)

ได้นำความที่ให้เพิ่มไปลงไว้ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวง พ.ศ. ๒๕๕๐ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยแล้ว

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ส่วนของอาวุธปืนซึ่งจะกล่าวต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็น “อาวุธปืน” ตามความในมาตรา ๔ (๑) คือ

- (๑) ลำกล้อง
- (๒) เครื่องลูกเลื่อน หรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลูกเลื่อน
- (๓) เครื่องลั่นไก หรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลั่นไก
- (๔) เครื่องส่งกระสุน ของกระสุน หรือส่วนประกอบสำคัญของสิ่งเหล่านี้

ข้อ ๒ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับให้ทำ หรือส่ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน สำหรับอาวุธปืน ดังต่อไปนี้ เพื่อการค้าหรือเพื่อใช้ส่วนตัว คือ

- (๑) ปืนกลทุกชนิด และทุกขนาด
- (๒) ปืนเล็กสั้นแบบ ๔๗ ใช้กระสุนหัวป้านขนาด ๔ มม.
- (๓) ปืนเล็กสั้นแบบ ๔๗/๖๖ ใช้กระสุนหัวแหลมขนาด ๔ มม.
- (๔) ปืนเล็กยาวแบบ ๔๕ และครูใช้กระสุนหัวป้านขนาด ๔ มม.
- (๕) ปืนเล็กยาวแบบ ๔๕/๔๖ ใช้กระสุนหัวแหลมขนาด ๔ มม.
- (๖) ปืนเล็กยาวแบบ ๖๖ ใช้กระสุนหัวแหลมขนาด ๔ มม.
- (๗) ปืนเล็กยาวแบบ ๔๓ ใช้กระสุนหัวแหลมขนาด ๖.๕ มม.
- (๘) ปืนยิงเร็วหรือปืนซึ่งมีเครื่องกลไกที่บรรจุกระสุนเองให้สามารถยิงซ้ำได้ทุกขนาด รวมทั้งขนาดปืนพกซึ่งมีความยาวของลำกล้องตั้งแต่ ๑๖๐ มม. ขึ้นไปเว้นแต่ปืนชนิดลำกล้องไม่มีเกลียวซึ่งใช้ยิงสัตว์
- (๙) ปืนชนิดใดที่ใช้กระสุนอย่างเดียวกันได้กับปืนที่กล่าวไว้ ตั้งแต่หมายเลข (๒) ถึง (๘)
- (๑๐) ปืนทุกชนิดที่สามารถส่งกระสุน ซึ่งเป็นวัตถุเคมีชนิดเป็นพิษหรืออาจให้เกิดอันตรายรวมทั้งเชื้อโรค หรือเชื้อเพลิง

(๑๑) ที่มีเครื่องบังคับเสียงให้เบาผิดปกติ

“(๑๒) ของกระสุนที่สามารถบรรจุกระสุนได้เกินสิบนัด เว้นแต่ของกระสุนที่ใช้กับปืนลูกกรด
ขนาด .๒๒”

ความใน (๑๒) เดิม ถูกยกเลิกและใช้ความใหม่นี้แทนโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๒)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๙๑

เลียง ไชยกาล

ลงนามแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(๖๕ ร.จ. ๔๓๒ ตอนที่ ๔๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๙๑)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๙๖)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๙๖ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๗๐ ตอนที่ ๔๖
หน้า ๔๑๑ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๙๖ มีความสำคัญในกฎกระทรวงฉบับนี้คือ

๑. ให้ยกเลิกความในวรรค ๒ ของข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๙๐) ซึ่งได้แก้ไข
เพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๙๒)

๒. ให้ยกเลิกความในวรรค ๒ ของข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๙๐)

๓. ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๒ ในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๙๐)
และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้นำความที่ใช้อยู่ใหม่ไปลงพิมพ์แทนข้อความเดิมแล้ว จึงไม่พิมพ์ซ้ำไว้อีก

กฎกระทรวง

(พ.ศ. ๒๕๐๓)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เมื่อผู้รับใบอนุญาตให้ส่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ได้นำใบอนุญาตมาแสดงต่ออธิบดีกรมศุลกากร หรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีกรมศุลกากรมอบหมายเพื่อการนี้ ตามความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้วให้พนักงาน ศุลกากร สลักรายการรับการแสดง โดยลงชื่อ วัน เดือน ปี ที่รับไว้ตามแบบที่อธิบดีกรมศุลกากร ได้กำหนดเป็นหลักฐานในใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒ การที่พนักงานศุลกากรได้สลักรายการรับการแสดงนั้น ย่อมเป็นพยานหลักฐานว่าผู้รับใบอนุญาตได้นำใบอนุญาตไปแสดงต่อกรมศุลกากรตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้ว และผู้รับใบอนุญาตมีสิทธิที่จะส่งของดังระบุไว้ในใบอนุญาตนั้นได้

ข้อ ๓ ใบขนสินค้าขาเข้าซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้น ต้องทำตามแบบใบแนบ ๒ แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติศุลกากร แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๒ และต้องมีคู่ฉบับเพิ่มขึ้นอีก ๑ ฉบับ จากที่กรมศุลกากรได้กำหนดตามปกติกับมีใบอนุญาตซึ่งพนักงาน ศุลกากรได้สลักรายการรับการแสดงไว้ตามข้อ ๑ เรียบร้อยแล้วแนบมาด้วย

ข้อ ๔ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้น ให้ส่งเป็นหีบห่อต่างหาก โดยไม่มีสินค้าอย่างใดบรรจุมาในหีบห่อนั้น ๆ

หีบห่อนั้นก่อนที่จะนำมาให้พนักงานศุลกากรตรวจ ต้องทาสีหรือเขียนภายนอกด้วยเส้นสีแดงขนาดกว้างไม่น้อยกว่าสามเซนติเมตร ติดต่อกันเป็นเส้นเดียวกันตลอดโดยรอบกลางหีบห่อ

ข้อ ๕ ผู้ควบคุมยานพาหนะที่นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เข้ามาหรือตัวแทน ต้องทำเรื่องราวพิเศษยื่นต่อกรมศุลกากรเพื่อขออนุญาต ขนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้นออกจาก ยานพาหนะตามแบบใบแนบ ๑ ทำยกฎกระทรวงนี้ พร้อมกับบัญชีสินค้าสำหรับยานพาหนะ

ข้อ ๖ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ขนออกจาก ยานพาหนะตามข้อ ๕ จะต้องนำเข้าเก็บไว้ในความอารักขาของกรมศุลกากรทั้งหมดในโรงพักสินค้า หรือที่ล้อมอันมั่นคงในทันทีตามมาตรา ๖ (๕) แห่งพระราชบัญญัติศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๙

ถ้าหากหีบห่อยังมีได้มีเครื่องหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ ให้ผู้นำเข้า หรือเจ้าของโรงพัก สินค้าจัดทำเครื่องหมายบนหีบห่อนั้นเสียทันทีในขณะที่นำเข้าเก็บไว้

ข้อ ๗ เมื่อผู้นำเข้าไม่ยื่นเรื่องราวพิเศษขออนุญาตตามข้อ ๕ อธิบดีกรมศุลกากร หรือพนักงานผู้ทำการแทนจะไม่อนุญาตให้ขนออกก็ได้

อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งอธิบดี กรมศุลกากรหรือพนักงานผู้ทำการแทนมิได้อนุญาตให้ขนออกตามความในข้อนี้ หากมีต้องถูกยึดไว้ ก็ให้นำกลับออกไปโดยยานพาหนะเดิม ถ้านำเข้ามาโดยทางรถไฟหรือทางอากาศยานก็ให้นำกลับ ออกไปโดยทางเดียวกัน

ข้อ ๘ เว้นแต่เจ้าพนักงานศุลกากรจะได้รับใบขนบริบูรณ์ไว้แล้ว ผู้ส่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน จะต้องยื่นใบอนุญาตซึ่งพนักงาน ศุลกากรได้สลักลายรายการรับการแสดงเรียบร้อยแล้วต่อพนักงานศุลกากรภายในสิบวันนับแต่วันที่ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้นได้เข้ามาถึง

ข้อ ๙ ในกรณีส่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน เข้ามาโดยทางไปรษณีย์ ผู้ส่งจะต้องยื่นใบอนุญาตตามข้อ ๑ ต่อพนักงานศุลกากรในขณะเดียวกับ ที่ยื่นใบขนสินค้านั้น และไม่ว่าจะมีการยื่นใบขนสินค้าแล้วหรือไม่ ผู้ส่งต้องยื่นใบอนุญาต ซึ่งพนักงาน ศุลกากรได้สลักรายการรับการแสดงเรียบร้อยแล้วต่อพนักงานศุลกากรภายในระยะเวลา ดังต่อไปนี้

(๑) หนึ่งเดือนนับแต่วันได้รับคำบอกกล่าวจากพนักงานว่า อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนได้เข้ามาถึง หรือ

(๒) สองเดือนนับแต่วันที่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืนได้เข้ามาถึง

ทั้งนี้ แล้วแต่ระยะเวลาใดจะสั้นกว่ากัน

ข้อ ๑๐ ถ้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง หรือสิ่งเทียมอาวุธปืน ที่ส่งมอบไว้ต่อพนักงานศุลกากรมิได้คืนแก่ผู้นำเข้าเมื่อผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรหรือ มิได้ส่งมอบแก่ผู้นั้นเมื่อผู้นั้นได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้นมิได้ถูกยึด ก็ให้พนักงานศุลกากรสั่งให้ผู้นำเข้ามาส่งกลับออกไปภายในหนึ่งเดือน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่ง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๓

สุนทร หงส์ลดารมภ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๗๗ ร.จ. ๙๐ ตอนที่ ๑๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๐๓)

ใบแบบ ๑

ข้าพเจ้าขออนุญาตเป็นพิเศษเพื่อขนออกจากยานพาหนะและเก็บไว้ในอารักขาของพนักงาน
 คูณการ ณ โรงเก็บสินค้าอันได้รับอนุญาตที่.....
 ซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ดังต่อไปนี้
 ทียบท้อ.....
 เครื่องหมายและเลขหมาย.....
 ผู้รับตราส่ง.....
 ลายมือชื่อผู้ควบคุมยานพาหนะหรือตัวแทน.....
 ชื่อยานพาหนะที่นำเข้าไป.....
 วันรายงาน.....

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีพระราชบัญญัติอาวุธปืน
 เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๙๐ ขึ้นใช้ และเพื่อให้การปฏิบัติ
 เกี่ยวกับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิงที่จะนำเข้ามาในราชอาณาจักร
 ได้เป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จึงเห็นสมควรออกกฎกระทรวงฉบับนี้ขึ้นไว้ใช้ในการปฏิบัติงาน
 ให้มีการควบคุมให้การนำเข้าโดยถูกต้องและเหมาะสม

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๐๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

ข้อ ๒ อาวุธปืนที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๒๔ ต้องเป็นอาวุธปืน ชนิด และขนาด ดังต่อไปนี้

- (๑) อาวุธปืนชนิดลำกล้องมีเกลียวที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่เกิน ๑๑.๔๕ มม.
- (๒) อาวุธปืนชนิดลำกล้องไม่มีเกลียว ดังต่อไปนี้
 - (ก) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่ถึง ๒๐ มม.
 - (ข) ปืนบรรจุปาก ปืนลูกซอง และปืนพลุสัญญาณ
- (๓) อาวุธปืนชนิดที่เครื่องกลไก สำหรับบรรจุกระสุนเองให้สามารถยิงซ้ำได้ดังต่อไปนี้
 - (ก) ขนาดความยาวของลำกล้องไม่ถึง ๑๖๐ มม.
 - (ข) ปืนลูกซอง
 - (ค) ปืนลูกกรตขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่เกิน ๕.๖ มม.
- (๔) อาวุธปืนชนิดไม่มีเครื่องบังคับเสียงให้เบาผิดปกติ
- (๕) อาวุธปืนชนิดที่ไม่ใช้กระสุนเป็นที่บรรจุวัตถุเคมีที่มีทำให้เกิดอันตราย หรือเป็นพิษ หรือไม่ใช่เครื่องกระสุนปืนที่บรรจุเชื้อโรค เชื้อเพลิง หรือวัตถุกัมมันตภาพรังสี

ข้อ ๓ เครื่องกระสุนปืนที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ตามมาตรา ๗ หรือมาตรา ๒๔ ต้องเป็นเครื่องกระสุนปืนที่ใช้กับอาวุธปืนตามข้อ ๒ ที่ได้รับอนุญาตแต่ต้องไม่เป็นเครื่องกระสุนปืนชนิดเจาะเกราะหรือชนิดกระสุนเพลิง

ข้อ ๔ วัตถุประสงค์ที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ตามมาตรา ๓๔ ต้องเป็นวัตถุประสงค์ประเภท ชนิด และขนาดที่ใช้เฉพาะในกิจการก่อสร้างหรือกิจการอุตสาหกรรม และได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เล็ก แนวมาลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

พลเอก ป. ดิถสุลานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุประสงค์ ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ บัญญัติว่า ประเภท ชนิด และขนาดของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุประสงค์ ที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ ตามมาตรา ๗ มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๓๔ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น
วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๔๙๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๓) แห่งพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๔๔ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในลำดับที่ ๕ และลำดับที่ ๖ แห่งบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้ายกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น วัตถูระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความในบัญชีอัตราค่าธรรมเนียมท้าย กฎกระทรวงนี้แทน

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕

ร้อยตำรวจเอก

(ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

อัตราค่าธรรมเนียม

ลำดับที่	ประเภท	บาท
๕	ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ดังต่อไปนี้	
	ก. ปืนยาวประจุกปาก ปืนอัดลม	ฉบับละ ๑๐๐
	ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับละ ๕๐๐
๖	ใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว	ฉบับละ ๑,๐๐๐"

กฎกระทรวง

การมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน
ของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ และการมอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการ

พ.ศ. ๒๕๕๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง และมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติ บางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัย อำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๓๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

(๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

ข้อ ๒ ให้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดตามข้อ ๔ ของหน่วยราชการ ดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

- (๑) กรมประชาสัมพันธ์
- (๒) สำนักข่าวกรองแห่งชาติ
- (๓) กรมศุลกากร
- (๔) กรมสรรพสามิต
- (๕) กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ
- (๖) กรมชลประทาน
- (๗) กรมประมง
- (๘) กรมปศุสัตว์
- (๙) กรมส่งเสริมสหกรณ์
- (๑๐) กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี
- (๑๑) กรมทางหลวง

- (๑๒) กรมทางหลวงชนบท
- (๑๓) สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร
- (๑๔) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- (๑๕) กรมป่าไม้
- (๑๖) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช
- (๑๗) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย
- (๑๘) กรมการปกครอง
- (๑๙) กรมป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัย
- (๒๐) กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ
- (๒๑) กรมราชทัณฑ์
- (๒๒) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์
- (๒๓) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
- (๒๔) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
- (๒๕) สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
- (๒๖) กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่
- (๒๗) กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร
- (๒๘) สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
- (๒๙) สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
- (๓๐) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- (๓๑) สำนักงานศาลยุติธรรม

ข้อ ๓ ให้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามข้อ ๕ ของรัฐวิสาหกิจดังต่อไปนี้ ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

- (๑) การทำเรือแห่งประเทศไทย
- (๒) การประปานครหลวง
- (๓) การประปาส่วนภูมิภาค
- (๔) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย
- (๕) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค
- (๖) การรถไฟฟ้ามวลชนแห่งประเทศไทย
- (๗) บริษัท กสท. โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)

- (๘) บริษัท ทำอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน)
- (๙) บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)
- (๑๐) บริษัท ไพรินิย์ไทย จำกัด
- (๑๑) บริษัท อสมท. จำกัด (มหาชน)
- (๑๒) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย
- (๑๓) สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง
- (๑๔) องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้

ข้อ ๔ ภายใต้บังคับข้อ ๖ ให้หน่วยราชการตามข้อ ๒ มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดได้ตามชนิดและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) อาวุธปืนเล็กสั้น
- (๒) อาวุธปืนเล็กสั้นกึ่งอัตโนมัติ
- (๓) อาวุธเล็กสั้นอัตโนมัติ
- (๔) อาวุธปืนเล็กยาว
- (๕) อาวุธปืนเล็กยาวกึ่งอัตโนมัติ
- (๖) อาวุธปืนเล็กยาวอัตโนมัติ
- (๗) อาวุธปืนกลมือ
- (๘) อาวุธปืนกลเบา
- (๙) เครื่องยิงลูกระเบิด
- (๑๐) เครื่องยิงลูกดอกไฟฟ้าแรงสูง
- (๑๑) ลูกระเบิด
- (๑๒) วัตถุระเบิด
- (๑๓) เครื่องกระสุนปืนสำหรับใช้กับอาวุธปืนซึ่งระบุไว้ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) และ (๑๐)

(๑๔) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้บุคคลมีและใช้ได้ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาวุธปืนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) และ (๑๐) ต้องไม่เป็นชนิด และขนาดที่มีอำนาจร้ายแรงเกินอาวุธปืนของทางราชการทหารหรือตำรวจที่ขึ้นบัญชีประจำการไว้

ลูกระเบิดตาม (๑๑) วัตถุระเบิดตาม (๑๒) และเครื่องกระสุนปืนตาม (๑๓) ต้องไม่เป็น ชนิดและขนาดที่มีอำนาจร้ายแรงเกินลูกระเบิด วัตถุระเบิด หรือเครื่องกระสุนปืนตาม (๑๓) ต้องไม่เป็นชนิดและขนาดที่มีอำนาจร้ายแรงเกินลูกระเบิด วัตถุระเบิด หรือเครื่องกระสุนปืน ของทางราชการทหารหรือตำรวจที่มีและใช้ในราชการ

ข้อ ๕ ภายใต้บังคับข้อ ๖ ให้รัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนได้ตามชนิดและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) อาวุธปืนเล็กสั้น
- (๒) อาวุธปืนเล็กสั้นกึ่งอัตโนมัติ
- (๓) อาวุธปืนเล็กสั้นอัตโนมัติ
- (๔) อาวุธปืนเล็กยาว
- (๕) อาวุธปืนเล็กยาวกึ่งอัตโนมัติ
- (๖) อาวุธปืนเล็กยาวอัตโนมัติ
- (๗) อาวุธปืนกลมือ
- (๘) เครื่องยิงลูกดอกไฟฟ้าแรงสูง
- (๙) เครื่องกระสุนปืนสำหรับใช้กับอาวุธปืนซึ่งระบุไว้ตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘)

(๑๐) อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนที่นายทะเบียนออกใบอนุญาตให้บุคคลมีและใช้ได้ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาวุธปืนตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) และ (๘) ต้องไม่เป็นชนิดและขนาดที่มีอานุภาพร้ายแรงเกินอาวุธปืนของทางราชการทหารหรือตำรวจที่ขึ้นบัญชีประจำการไว้

เครื่องกระสุนปืนตาม (๙) ต้องไม่เป็นชนิดและขนาดที่มีอานุภาพร้ายแรงเกินเครื่องกระสุนปืนของทางราชการทหารหรือตำรวจที่มีและใช้ในราชการ

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งประกอบด้วย ปลัดกระทรวงกลาโหมเป็นประธาน กรรมการ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการ ผู้แทนกองบัญชาการกองทัพไทย ผู้แทนกองทัพบก ผู้แทนกองทัพเรือ ผู้แทนกองทัพอากาศ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนสำนักงานสภามความมั่นคงแห่งชาติ และผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยร่วมกันแต่งตั้งอีกไม่เกินห้าคน เป็นกรรมการ

ให้ประธานกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิด ขนาด และจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดตามข้อ ๔ และอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนตามข้อ ๕ ที่จะให้แต่ละหน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ มีและใช้ได้

(๒) กำหนดหรือให้ความเห็นชอบเขตพื้นที่และภารกิจในการใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓

(๓) ออกระเบียบเพื่อให้หน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ ปฏิบัติ หรือให้ความเห็นชอบระเบียบเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดของ หน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓

(๔) ตรวจสอบการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ตลอดจนการ ปฏิบัติตามกฎหมายของหน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ ทั้งนี้ คณะกรรมการ อาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการซึ่งคณะกรรมการได้แต่งตั้งขึ้นปฏิบัติหน้าที่แทนหรือช่วยเหลือได้

ข้อ ๓ ผู้ใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดตามกฎหมายนี้ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(ก) คุณสมบัติ

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์

(๓) เป็นข้าราชการหรือลูกจ้างประจำหรือพนักงานราชการของหน่วยราชการ หรือเป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำของรัฐวิสาหกิจนั้น

(๔) ได้รับการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนั้น ๆ จาก ทางราชการทหารหรือตำรวจมาแล้ว

(๕) เป็นผู้เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรง เป็นประมุขด้วยความบริสุทธิ์ใจ

(ข) ลักษณะต้องห้าม

(๑) เป็นบุคคลที่มีร่างกายพิการ ทูพลภาพ วิกลจริต จิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ หรือติดยาเสพติดให้โทษ

(๒) เป็นผู้ที่มีชื่อเสียงในทางทุจริต เสื่อมเสียในทางศีลธรรม หรือมีพฤติกรรมเป็นภัย ต่อสังคม

ความใน (๓) ของ (ก) ไม่ใช่บังคับแก่ประชาชนซึ่งได้รับมอบหมายให้มีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดจากทางราชการเพื่อช่วยเหลือราชการของทหารหรือตำรวจ ทั้งนี้ ตามโครงการที่คณะกรรมการข้อ ๖ เห็นชอบ

ข้อ ๔ ให้หน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อทำ เครื่องหมายและทำบัญชีก่อนนำไปใช้

(๒) จัดทำบัญชีประจำการสำหรับการขึ้นบัญชี การเบิกจ่าย และการจำหน่ายบัญชี เพื่อควบคุมชนิด ขนาด และจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามแบบที่กำหนด ทำกฎกระทรวงนี้ พร้อมทั้งส่งสำเนาบัญชีให้กระทรวงมหาดไทยและคณะกรรมการตามข้อ ๖ ภายในสามสิบวันนับแต่วันขึ้นบัญชีประจำการหรือจำหน่ายออกจากบัญชีประจำการ ทั้งนี้ การปฏิบัติ ดังกล่าวให้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงรายการทุกครั้งด้วย

(๓) จัดให้มีสถานที่เก็บรักษาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดที่มั่นคงแข็งแรง และปลอดภัย รวมทั้งจัดให้มีระบบการรักษาความปลอดภัยด้วย

(๔) วางระเบียบเกี่ยวกับการใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามข้อ ๖

ข้อ ๙ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ หรือพนักงานราชการที่ใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดของหน่วยราชการตามข้อ ๒ หรือพนักงานหรือลูกจ้างประจำที่ใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนของรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ ที่จะพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ออกไปนอกบริเวณที่ตั้งของหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ในกรณีที่มีใช้เหตุฉุกเฉินต้องมีหนังสือ อนุญาตที่หัวหน้าหน่วยราชการหรือหัวหน้ารัฐวิสาหกิจหรือผู้ซึ่งหัวหน้าหน่วยราชการหรือหัวหน้า รัฐวิสาหกิจนั้นมอบหมายออกให้ติดตัวไปด้วย ทั้งนี้ หนังสืออนุญาตดังกล่าวให้เป็นไปตามแบบ ที่กำหนดท้ายกฎกระทรวงนี้

การพาอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนออกนอกบริเวณที่ตั้งของรัฐวิสาหกิจตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เฉพาะกรณีเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามภารกิจที่คณะกรรมการตามข้อ ๖ กำหนดหรือเห็นชอบ เว้นแต่กรณีเพื่อการฝึกอบรมหรือเพื่อการซ้อมบำรุง

การพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดสำหรับประชาชนในระหว่าง การช่วยเหลือราชการตามข้อ ๗ วรรคสอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบที่กำหนดในข้อ ๖ (๓)

ข้อ ๑๐ หน่วยราชการตามข้อ ๒ และรัฐวิสาหกิจตามข้อ ๓ ต้องให้ความสะดวกแก่ คณะกรรมการตามข้อ ๖ หรือผู้ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวมอบหมายในการตรวจสอบเกี่ยวกับการ ปฏิบัติตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๓

พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(เอกสารแนบท้าย)

๑. แบบหนังสืออนุญาตพาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดออกไปนอกบริเวณที่ตั้งของหน่วยราชการ
๒. แบบหนังสืออนุญาตพาอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนออกไปนอกบริเวณที่ตั้งของรัฐวิสาหกิจ
๓. บัญชีประจำการอาวุธปืน
๔. บัญชีประจำการเครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิด

(ดูข้อมูลจากภาพกฎหมาย)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการกำหนดหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจในการมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด รวมทั้งกำหนดประเภทของอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ที่ให้หน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจมีและใช้ได้โดยไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ตลอดจนเพิ่มเติมให้พนักงานราชการใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดของหน่วยราชการได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๕๐)
ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐^๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๔๙๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ บุคคลใดประสงค์จะทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ล้าง นำเข้า มี หรือจำหน่ายซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ หรือจำหน่าย ให้ออกตามแบบ ป. ๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้า ให้ออกตามแบบ ป. ๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ใบอนุญาตให้มี ให้ออกตามแบบ ป. ๓ ท้ายกฎกระทรวงนี้”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ ข้อ ๔/๒ ข้อ ๔/๓ ข้อ ๔/๔ ข้อ ๔/๕ ข้อ ๔/๖ ข้อ ๔/๗ ข้อ ๔/๘ ข้อ ๔/๙ ข้อ ๔/๑๐ ข้อ ๔/๑๑ และข้อ ๔/๑๒ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

“ข้อ ๔/๑ ผู้ขอรับใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี และจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้าด้วยในคราวเดียวกัน พร้อมด้วยเอกสารตามที่กำหนดในข้อ ๔/๒

ข้อ ๔/๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๔/๑ ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ โดยให้ยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่โรงงานตั้งอยู่พร้อมด้วยเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(ข) รูปถ่ายของผู้ขอรับใบอนุญาตขนาด ๓.๕ นิ้ว จำนวน ๓ รูป

(ค) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ง) สำเนาใบทะเบียนการค้าหรือทะเบียนพาณิชย์

(จ) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(ฉ) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งโรงงาน และสถานที่เก็บรักษาอาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน พร้อมหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อการนี้

(ช) แบบพิมพ์หรือพิมพ์เขียวแสดงรายละเอียด ส่วนประกอบ และคุณลักษณะของอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนที่จะผลิตพร้อมด้วยหนังสือรับรองคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(ซ) เอกสารอื่นตามที่นายทะเบียนท้องที่กำหนด

(๒) กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล

(ก) สำเนาเอกสารแสดงฐานะนิติบุคคลที่ออกโดยองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(ข) หนังสือมอบอำนาจให้ทำการแทนนิติบุคคล

(ค) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แทนนิติบุคคลผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ

(ง) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้แทนนิติบุคคลผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ

(จ) สำเนาใบทะเบียนการค้าหรือทะเบียนพาณิชย์

(ฉ) สำเนาใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(ช) แผนที่แสดงสถานที่ตั้งโรงงานและสถานที่เก็บรักษาอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนพร้อมหนังสือแสดงกรรมสิทธิ์หรือหนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่เพื่อการนี้

(ซ) แบบพิมพ์หรือพิมพ์เขียวแสดงรายละเอียด ส่วนประกอบ และคุณลักษณะของอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนที่จะผลิตพร้อมด้วยหนังสือรับรองคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์จากองค์กรของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(ณ) เอกสารอื่นตามที่นายทะเบียนท้องที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นบุคคลธรรมดา ให้แนบต้นฉบับเอกสารตาม (๑) (ก) (ค) (ง) และ (จ) มาด้วย และในกรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล ให้แนบต้นฉบับเอกสารตาม (๒) (ก) (ค) (ง) (จ) และ (ฉ) มาด้วย ทั้งนี้ เพื่อการตรวจสอบกับสำเนา พร้อมทั้งให้ผู้ขอรับใบอนุญาตระบุไว้ในคำขอตามแบบ ป. ๑ ว่า จะขออนุญาตทำอาคารป็นหรือเครื่องกระสุนปืนในแต่ละปีจำนวนเท่าใด และเวลาทำการของโรงงาน

ข้อ ๔/๓ เมื่อรับคำขอรับใบอนุญาตตามข้อ ๔/๑ แล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของคำขอรับใบอนุญาต เอกสารประกอบคำขอรับใบอนุญาต คุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต และโรงงานทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน และให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นมาชุดหนึ่งเพื่อพิจารณาถ่วงดุลเรื่อง และทำความเข้าใจเสนอต่อนายทะเบียนท้องที่โดยเร็ว

เมื่อได้รับความเห็นตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการดังต่อไปนี้
ทั้งนี้รายละเอียดในการดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด

(๑) กรณีที่นายทะเบียนท้องที่เห็นว่าควรออกใบอนุญาต

(ก) ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ส่งเรื่องพร้อมทำความเข้าใจเสนอรัฐมนตรีผ่านปลัดกระทรวงมหาดไทยเพื่อขออนุมัติ

(ข) ในเขตจังหวัดอื่น ให้ส่งเรื่องพร้อมทำความเข้าใจเสนอรัฐมนตรีผ่านผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขออนุมัติ

(๒) กรณีที่นายทะเบียนท้องที่เห็นว่าไม่สามารถออกใบอนุญาตได้ เนื่องจากผู้ขอรับใบอนุญาตขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนด ให้แจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบเป็นหนังสือ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓

(๓) กรณีที่ผู้ขอรับใบอนุญาตมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กฎหมายกำหนดแต่นายทะเบียนท้องที่เห็นว่าไม่ควรออกใบอนุญาตให้ด้วยเหตุผลอื่นใด เช่น มีหลักฐานอันควรเชื่อว่าผู้ขอรับใบอนุญาตมีพฤติกรรมที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยหรือความมั่นคงของประเทศให้ทำความเข้าใจเสนอรัฐมนตรี โดยนำความใน (๑) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔/๔ เมื่อรัฐมนตรีได้รับเรื่องตามข้อ ๔/๓ และพิจารณาเสร็จแล้วให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นควรออกใบอนุญาต ให้กระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติแก่นายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนท้องที่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบเป็นหนังสือภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งและออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตโดยเร็ว

(๒) ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นควรออกใบอนุญาต ให้กระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการพิจารณาอนุมัติแก่นายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนท้องที่แจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบเป็นหนังสือ และแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓

ข้อ ๔/๕ ในการพิจารณาอนุมัติเพื่อออกใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้าตามมาตรา ๒๕ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ให้ช่วยพิจารณากลับกรองเรื่อง และทำความเข้าใจก็ได้

ข้อ ๔/๖ การต่ออายุใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้าให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตที่ประสงค์จะต่ออายุใบอนุญาตยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑ ล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันแต่ไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวัน ก่อนที่ใบอนุญาตฉบับเดิมจะสิ้นอายุ หากผู้ได้รับใบอนุญาตรายใดละเลยไม่ขอต่ออายุใบอนุญาตภายในระยะเวลาที่กำหนดให้นายทะเบียนท้องที่มีคำสั่งระงับการอนุญาตให้สั่งซื้อส่วนประกอบที่ใช้ทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนตามใบอนุญาตฉบับเดิมไว้ชั่วคราว เว้นแต่จะได้รับคำสั่งชี้แจงที่ชัดเจนซึ่งมีเหตุผลอันสมควรจากผู้ได้รับใบอนุญาตว่าสามารถนำส่วนประกอบที่ขออนุญาตนั้นไปทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนให้แล้วเสร็จได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตฉบับเดิม

(๒) ในกรณีที่ได้ยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้วให้ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการไปพลางก่อนจนกว่าจะได้รับคำสั่งไม่อนุมัติของรัฐมนตรีในการพิจารณาคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาต ให้นำความในข้อ ๔/๓ และข้อ ๔/๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๔/๗ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้าแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ทำการตามที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

ข้อ ๔/๘ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้าทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนอกเวลาทำการของโรงงานตามที่ได้แจ้งไว้ต่อนายทะเบียนท้องที่ และห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงเวลาทำการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

ข้อ ๔/๙ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ทำการขนย้ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ โดยยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ตามแบบ ป. ๑

ข้อ ๔/๑๐ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้าจำหน่ายหรือโอนอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนให้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้ทำ มี และจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรี

ข้อ ๔/๑๑ ให้นายทะเบียนท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบสถานที่ทำการหรือสถานที่เก็บรักษาอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนของผู้ได้รับใบอนุญาตในเวลาทำการของสถานที่ทำการ

(๒) ตรวจสอบเอกสารหรือหลักฐานต่าง ๆ ของผู้ได้รับใบอนุญาต

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา

(๔) ตรวจสอบการขนย้ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนให้เป็นไปตามเงื่อนไขในใบอนุญาตให้ขนย้าย

ข้อ ๔/๑๒ เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะมี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนสำหรับการค้า ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต ให้รัฐมนตรีหรือนายทะเบียนท้องถิ่นมีคำสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่มีการดำเนินการตามที่สั่ง ให้มีคำสั่งให้หยุดประกอบการเป็นการชั่วคราวหรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๐

พลเอก สุรยุทธ์ จุลานนท์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๙๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียม อาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๙๐ ได้กำหนดให้บุคคลที่ประสงค์จะทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ ล้าง นำเข้า มี หรือจำหน่ายซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ยื่นคำขอรับใบอนุญาต แต่ไม่ได้กำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอรับใบอนุญาตและการ ออกใบอนุญาตไว้ เพื่อให้กฎกระทรวงดังกล่าวมีรายละเอียดเกี่ยวกับการขอรับใบอนุญาตและการ ออกใบอนุญาตครบถ้วน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๕๒)

ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๒ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๔ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความใน (๑๒) ของข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑๒) ของกระสุนที่สามารถบรรจุกระสุนได้เกินยี่สิบนัด เว้นแต่ของกระสุนที่ใช้กับปืนลูกกรดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่เกิน ๕.๖ มม.”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น ข้อ ๓ และข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

“ข้อ ๓ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตเพื่อการค้าสำหรับให้เปลี่ยนลักษณะของกระสุนให้สามารถบรรจุกระสุนต่างไปจากต้นแบบของผู้ผลิตของกระสุน

ข้อ ๔ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับให้ส่งหรือนำเข้าเพื่อการค้าหรือเพื่อใช้ส่วนตัวซึ่งของกระสุนที่เปลี่ยนลักษณะให้สามารถบรรจุกระสุนต่างไปจากต้นแบบของผู้ผลิตของกระสุน”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๑๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตสำหรับให้ทำหรือสั่งหรือนำเข้า ซึ่งของกระสุนที่สามารถบรรจุกระสุนได้เกินสิบนัด เว้นแต่ของกระสุนที่ใช้กับปืนลูกกรด ขนาด .๒๒ ทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติเนื่องจากวิวัฒนาการของการผลิตของกระสุนในปัจจุบันได้มีการผลิตของกระสุนที่สามารถบรรจุกระสุนได้เกินสิบนัด อีกทั้งยังมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะเพื่อการค้าซึ่งของกระสุนให้สามารถบรรจุกระสุนต่างไปจากต้นแบบของผู้ผลิต รวมทั้งมีการสั่งหรือนำเข้าเพื่อการค้าหรือเพื่อใช้ส่วนตัวซึ่งของกระสุนดังกล่าว สมควรแก้ไขหลักเกณฑ์ในเรื่องนี้ ให้สามารถใช้อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาการขอรับใบอนุญาต
ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

โดยที่ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาการขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๓๒ มีขั้นตอนการปฏิบัติราชการมากเกินไปจนเกิดความจำเป็นเมื่อคำนึงถึงความสะดวกของประชาชนและผลประโยชน์ของรัฐสมควรแก้ไขระเบียบดังกล่าวให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๙ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงวางระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาการขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณา การขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยขั้นตอนและระยะเวลาพิจารณาการขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ พ.ศ. ๒๕๓๒

ข้อ ๔ การขอรับใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ตามระเบียบนี้ได้แก่

(๑) การขอต่ออายุใบอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และขอรับใบอนุญาตมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

(๒) การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน

(๓) การขอต่ออายุใบอนุญาตค้าวัตถุระเบิด

(๔) การขอรับใบอนุญาตซื้อ มี ใช้ สั่งหรือนำเข้าวัตถุระเบิด

(๕) การขอรับใบอนุญาตทำ สิ่ง นำเข้าดอกไม้เพลิง (ชนิดประทัดไฟ)

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ส่วนที่ ๑

อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

ข้อ ๖ การขอต่ออายุใบอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และขอรับใบอนุญาตมีอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า (ผู้ขออนุญาตจะต้องขอพร้อมกับการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตจำหน่ายอาวุธปืนฯ) ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) ใบอนุญาต (แบบ ป.๕) และ (แบบ ป.๓)

(๒) สำเนาใบทะเบียนพาณิชย์ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ซึ่งมีสถานที่ตั้งทำการตรงกับสถานที่ทำการในใบอนุญาต (แบบ ป. ๕)

(๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๔) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๕) สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ (กรณีที่ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตฯ ใช้สถานที่ทำการของบุคคลอื่น)

(๖) บัญชีสำหรับลงรายการยอดอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป. ๔) ประจำปี (ในรอบปีใบอนุญาต)

ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑

(๑) นายทะเบียนท้องที่รับและตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ ตรวจสอบสถานที่และคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตโดยให้ผู้ขอรับรองในบันทึกคำให้การว่าผู้ขอมีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หากปรากฏภายหลังว่าผู้ขอมีคุณสมบัติต้องห้าม นายทะเบียนท้องที่จะเพิกถอนใบอนุญาตทันที เมื่อนายทะเบียนท้องที่เห็นว่าควรจะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอก็ให้รวบรวมหลักฐานดังกล่าวพร้อมความเห็นเสนอจังหวัดหรือกรมตำรวจ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสิบวันทำการนับแต่วันรับคำขอ

(๒) กรณีเห็นว่าไม่ควรจะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอ ก็ให้ปฏิเสธการออกใบอนุญาต โดยแจ้งการปฏิเสธดังกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ขอทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับแต่วันรับคำขอ

ขั้นตอนที่ ๒

(๑) จังหวัดหรือกรมตำรวจตรวจสอบความถูกต้องและทำความเข้าใจกับผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจ หรือทักท้วงนายทะเบียนท้องที่ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสิบวันทำการ นับแต่วันรับเรื่อง

(๒) เมื่อนายทะเบียนท้องที่ได้รับการทักท้วงตาม (๑) ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จพร้อมทั้งส่งเรื่องให้จังหวัดหรือกรมตำรวจ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสิบวันทำการนับแต่วันได้รับเรื่องการทักท้วง

(๓) จังหวัดหรือกรมตำรวจแจ้งผลการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัดหรืออธิบดีกรมตำรวจให้นายทะเบียนท้องที่ทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับจากวันรับเรื่องจากผู้ว่าราชการจังหวัด

ขั้นตอนที่ ๓ นายทะเบียนท้องที่แจ้งผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับแต่วันรับเรื่องจากจังหวัดหรือกรมตำรวจ

ข้อ ๗ การขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาคารป็น ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต พร้อมด้วยหลักฐานเช่นเดียวกับข้อ ๖ (๑) ถึง (๖) และมีขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๖

ส่วนที่ ๒

วัตถุประสงค์

ข้อ ๘ การขอต่ออายุใบอนุญาตคำวัตถุประสงค์ ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๓) สำเนาหลักฐานการจดทะเบียนพาณิชย์ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

(๔) สำเนาทะเบียนบ้านและหนังสือยินยอมให้ใช้สถานที่ (กรณีที่ผู้ยื่นคำขออนุญาตใช้สถานที่ทำการของบุคคลอื่น)

(๕) สถานที่เก็บวัตถุประสงค์หรือหนังสือรับรองการฝากเก็บรักษาวัตถุประสงค์จากผู้รับฝาก (กรณีฝากเก็บ) หรือบันทึกรับรองว่าเมื่อได้รับอนุญาตแล้วจะจัดสร้างสถานที่เก็บวัตถุประสงค์ตามเงื่อนไขที่กำหนดในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๘๓๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๘ และต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนท้องที่ที่จัดสร้างสถานที่เก็บวัตถุประสงค์ว่าสถานที่นั้นมีความเหมาะสม

ขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑

(๑) นายทะเบียนท้องที่รับและตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ ตรวจสอบสถานที่และคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตโดยให้ผู้ขอรับรองในบันทึกคำให้การว่าผู้ขอมีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากปรากฏภายหลังว่าผู้ขอมีคุณสมบัติต้องห้ามนายทะเบียนท้องที่จะเพิกถอนใบอนุญาตทันที เมื่อนายทะเบียนท้องที่เห็นว่าควรจะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอก็ให้รวบรวมหลักฐานดังกล่าวพร้อมความเห็นเสนอจังหวัดหรือกรมตำรวจ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสิบวันทำการนับแต่วันรับคำขอ อนึ่ง หากผู้ขอได้ก่อสร้างสถานที่เก็บวัตถุระเบิดเสร็จแล้ว นายทะเบียนท้องที่ต้องแนบบันทึกการตรวจสอบสถานที่เก็บวัตถุระเบิดประกอบเรื่องขออนุญาตด้วย

(๒) กรณีเห็นว่าไม่ควรจะออกใบอนุญาตให้ผู้ขอ ก็ให้ปฏิเสธการออกใบอนุญาตโดยแจ้งการปฏิเสธดังกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้ขอทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับแต่วันรับคำขอ

ขั้นตอนที่ ๒

(๑) จังหวัดหรือกรมตำรวจตรวจสอบความถูกต้องและส่งเรื่องราวพร้อมความเห็นเสนอกระทรวงมหาดไทย หรือทักท้วงนายทะเบียนท้องที่ที่ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสิบวันทำการนับแต่วันรับเรื่องจากนายทะเบียนท้องที่

(๒) เมื่อนายทะเบียนท้องที่ได้รับการทักท้วงตาม (๑) ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จพร้อมทั้งส่งเรื่องให้จังหวัดหรือกรมตำรวจใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสิบวันทำการนับแต่วันได้รับเรื่องการทักท้วง

ขั้นตอนที่ ๓

(๑) สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยตรวจสอบความถูกต้องและทำความเห็นเสนอปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือทักท้วงจังหวัด หรือกรมตำรวจใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับแต่วันรับเรื่องจากจังหวัดหรือกรมตำรวจ

(๒) กระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการพิจารณาของปลัดกระทรวงมหาดไทยให้จังหวัดหรือกรมตำรวจทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินสองวันทำการนับจากวันรับเรื่องจากปลัดกระทรวงมหาดไทย

ขั้นตอนที่ ๔ จังหวัดหรือกรมตำรวจแจ้งผลให้นายทะเบียนท้องที่ทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับแต่วันรับเรื่องจากกระทรวงมหาดไทย

ขั้นตอนที่ ๕ นายทะเบียนท้องที่แจ้งผลให้ผู้ขออนุญาตทราบ ใช้เวลาดำเนินการไม่เกินห้าวันทำการนับแต่วันรับเรื่องจากจังหวัดหรือกรมตำรวจ

*ส่วนการขอรับใบอนุญาตดังกล่าวใน ๑๔ จังหวัดภาคใต้ ให้เพิ่มเติมขั้นตอนที่ ๑ (๑) เป็นดังนี้ (๑) นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบความถูกต้องของคำขอ ตรวจสอบสถานที่และคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตโดยบันทึกสอบปากคำและพิมพ์ลายนิ้วมือ (กรณีขออนุญาตใหม่) สำหรับการขอรับความเห็นชอบจากกองทัพภาคที่ ๔ ให้จังหวัดส่งเรื่องราวของผู้ขอไปขอความเห็นชอบจากกองทัพภาคที่ ๔ ทั้งนี้โดยไม่ต้องรอผลการพิจารณา

ข้อ ๙ การขอรับใบอนุญาตซื้อ มี ใช้วัตถุระเบิด ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่จะดำเนินกิจการพร้อมด้วยหลักฐานตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๕) และหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (กรณีผู้ขอเป็นนิติบุคคล)

(๒) หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าผู้ขอมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิด เช่น ใบอนุญาตให้ระเบิดและย่อยหิน ประทานบัตร หรือใบอนุญาตค้าวัตถุระเบิด ฯลฯ

(๓) ใบอนุญาตแบบ ป. ๕ พร้อมด้วยหลักฐานการซื้อวัตถุระเบิดและบัญชีรายการละเอียดยอดวัตถุระเบิดตามแบบ ป. ๑๓ ป. ๑๔ ในรอบปีอนุญาต (กรณีผู้ขอเคยได้รับใบอนุญาตมาก่อน)

ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๘

ข้อ ๑๐ การขอรับใบอนุญาตสั่ง นำเข้าวัตถุระเบิด ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่จะดำเนินกิจการพร้อมด้วยหลักฐานเช่นเดียวกับข้อ ๙ และใบอนุญาตแบบ ป. ๒ พร้อมด้วยหลักฐานพร้อมด้วยหลักฐานการสั่ง หรือนำเข้า และบัญชีรายการละเอียดยอดวัตถุระเบิดตามแบบ ป. ๑๓ ป. ๑๔ ในรอบปีอนุญาต (กรณีเคยได้รับอนุญาตมาแล้ว)

ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๘

ส่วนที่ ๓

ดอกไม้เพลิง (ชนิดประทัดไฟ)

ข้อ ๑๑ การขอรับใบอนุญาตทำ สั่ง นำเข้าดอกไม้เพลิง (ชนิดประทัดไฟ) ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่จะดำเนินกิจการพร้อมด้วยหลักฐานต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๒) สำเนาทะเบียนบ้าน

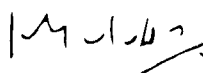
(๓) สำเนาหลักฐานการจดทะเบียนพาณิชย์ หรือสำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล (กรณีผู้ขอได้รับใบอนุญาตค้าดอกไม้เพลิง)

(๔) ใบอนุญาตค้าดอกไม้เพลิง แบบ ป. ๕ (กรณีผู้ขอได้รับใบอนุญาตดอกไม้เพลิง)
ขั้นตอนและระยะเวลาในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง มีขั้นตอนและระยะเวลาดำเนินการ
เช่นเดียวกับข้อ ๘

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ให้ปลัดกระทรวง
มหาดไทยเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลตำรวจเอก

(เอก สารสิน)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย
ว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง
พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพกพาอาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๙ ให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบทบัญญัติของพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๘ ทวิ วรรคสาม ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยบัญญัติให้เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ทหาร และตำรวจ ซึ่งอยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่สามารถพาอาวุธปืนติดตัวได้โดยไม่ต้องขออนุญาต จากเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต จึงต้องปรับปรุงระเบียบว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครองผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยไว้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพกพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๑๙

ข้อ ๔ พนักงานฝ่ายปกครอง หมายความว่า ถึง พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๒ (๑๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เฉพาะในส่วน of ฝ่ายปกครอง พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เฉพาะในส่วน of ฝ่ายปกครอง และให้หมายความรวมถึง พนักงานฝ่ายปกครองอื่น

กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน สมาชิกอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อพป.) สมาชิกไทยอาสาป้องกันชาติ (ทสปช.) ซึ่งได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่โดย

(๑) เป็นผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และอยู่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

(๒) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของกระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน และกรมการปกครอง ซึ่งอยู่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่เพื่อการป้องกันประเทศ หรือรักษาความสงบเรียบร้อย ของประชาชน หรือรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(๓) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้อาวุธปืน ในราชการทหาร ตำรวจ หรือราชการของกระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน และกรมการปกครองที่มอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการทหาร และตำรวจ หรือราชการของกระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน และกรมการปกครอง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ พนักงานฝ่ายปกครอง จะพาอาวุธปืนซึ่งได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนหรือได้รับมอบให้มี และใช้อาวุธปืนโดยชอบด้วยกฎหมาย ติดตัวในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ได้ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนภายในเขตท้องที่ของตน

(๒) เป็นผู้มีหน้าที่ร่วมกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ หรือทหาร ในกรณีฉุกเฉินที่จำเป็นต้องทำการปราบปรามผู้กระทำความผิด

(๓) เป็นผู้มีหน้าที่ที่ได้รับคำสั่งให้ไปรักษาเหตุการณ์เพื่อป้องกันและปราบปรามเหตุร้ายตามคำสั่ง ของผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

(๔) เป็นผู้มีหน้าที่จำเป็นต้องติดตามสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิดทางอาญานอกเขตท้องที่ของตนเมื่อมีเหตุจำเป็นและเร่งด่วนตามสมควรแก่พฤติการณ์

(๕) เป็นผู้มีหน้าที่ต้องออกไปปฏิบัติราชการนอกเขตท้องที่ของตน โดยได้รับคำสั่งเป็นลายลักษณ์อักษรจากปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี และในการปฏิบัติหน้าที่ความจำเป็นต้องพาอาวุธปืนติดตัว

ข้อ ๖ การพาและใช้อาวุธปืนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) อาวุธปืนยาวให้พาไปด้วยความระมัดระวัง อย่าให้เป็นที่หวาดเสียวแก่ประชาชน

(๒) อาวุธปืนสั้น

ก. ในกรณีแต่งเครื่องแบบ ให้พาไปด้วยความเหมาะสมเรียบร้อย โดยใส่ซองปืนหรือใส่กระเป๋าถือ

ข. ในกรณีไม่ได้แต่งเครื่องแบบ ให้พาโดยมิดชิด

(๓) ในการพาและใช้อาวุธปืนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตาม (๑) หรือ (๒) เพื่อเป็นการแสดงตนว่าเป็นพนักงานฝ่ายปกครองผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน พนักงานฝ่ายปกครองผู้นั้นจะยื่นคำขอหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครองต่อผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งการแล้วแต่กรณีก็ได้

การพาและใช้อาวุธปืนตาม (๑) หรือ (๒) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองในแต่ละครั้ง นอกจากมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ให้นำคำสั่งเพื่อให้อำนาจปฏิบัติหน้าที่ติดตัวไปด้วยเพื่อเป็นหลักฐานยืนยันการปฏิบัติหน้าที่

การพาและใช้อาวุธปืนตาม (๓) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานฝ่ายปกครองในแต่ละครั้ง นอกจากมีบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐและคำสั่งให้อำนาจปฏิบัติหน้าที่แล้วจะต้องนำหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครองติดตัวไปด้วย เพื่อแสดงตนว่าเป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

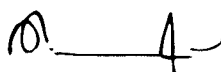
ข้อ ๓ พนักงานฝ่ายปกครองที่มีความประสงค์ขอพาและใช้อาวุธปืนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ให้ยื่นขอหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครองตามแบบท้ายระเบียบนี้ และมีเอกสารประกอบการยื่นคำขอ ดังนี้

- (๑) รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้วครึ่ง จำนวน ๒ รูป โดยถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน
- (๒) สำเนาใบอนุญาตให้มีแล้วใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔)
- (๓) สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

ข้อ ๔ หนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครองให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้ โดยใช้ประกอบกับคำสั่งที่ระบุให้พนักงานฝ่ายปกครองผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และหนังสือรับรองดังกล่าวมีอายุการใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศในคำสั่งจนถึงวันสิ้นสุดที่ระบุในคำสั่งหรือวันสุดท้ายของการดำรงตำแหน่งนั้นแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รักษาการ และมีอำนาจตีความ หรือวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืน

ด้านหน้า

๙ ซม.

๖ ซม.

ที่	<p style="text-align: center;">หนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืน ของพนักงานฝ่ายปกครอง หนังสือรับรองฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า</p> <p style="text-align: center;">นาย/นาง/น.ส.....</p> <p>สามารถพาและใช้อาวุธปืนติดตัวได้ตาม มาตรา ๘ ทวิ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๓๐</p> <p style="text-align: center;">(ลงชื่อ) ผู้ออกหนังสือรับรอง (.....)</p> <p style="text-align: center;">ตำแหน่ง.....</p> <p style="text-align: center;">วัน.....เดือน.....พ.ศ.....</p>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; width: fit-content; margin: 0 auto;"> <p>รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้วครึ่ง</p> </div>
-----	--	--

ด้านหลัง

อาวุธปืนที่อนุญาตให้พาและใช้ มีดังนี้

๑. อาวุธปืนชนิด.....ขนาด.....เลขหมายประจำปืน.....
เครื่องหมายทะเบียน.....ใบอนุญาตให้มและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔)
เลขที่.....ลงวันที่.....อาวุธปืนของทางราชการหมายเลข.....
หน่วยงานเจ้าของอาวุธปืน.....พร้อมกระสุน.....นัด

๒. อาวุธปืนชนิด.....ขนาด.....เลขหมายประจำปืน.....
เครื่องหมายทะเบียน.....ใบอนุญาตให้มและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔)
เลขที่.....ลงวันที่.....อาวุธปืนของทางราชการหมายเลข.....
หน่วยงานเจ้าของอาวุธปืน.....พร้อมกระสุน.....นัด

**คำขอมิหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืน
ของพนักงานฝ่ายปกครอง**

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน.....

๑. ข้าพเจ้า.....ตำแหน่ง.....

ที่อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

สังกัดแผนก/งาน..... ฝ่าย/ส่วน..... กอง/สำนัก/จังหวัด.....

มีความประสงค์ขอพาและใช้อาวุธปืน ดังนี้

๑.๑ อาวุธปืนชนิด..... ขนาด..... หมายเลขประจำปืน.....

เครื่องหมายทะเบียน..... ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เลขที่.....

ลงวันที่..... อาวุธปืนของทางราชการหมายเลข..... หน่วยงาน

เจ้าของอาวุธปืน..... พร้อมกระสุน..... นัด

๑.๒ อาวุธปืนชนิด..... ขนาด..... หมายเลขประจำปืน.....

เครื่องหมายทะเบียน..... ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เลขที่.....

ลงวันที่..... อาวุธปืนของทางราชการหมายเลข..... หน่วยงาน

เจ้าของอาวุธปืน..... พร้อมกระสุน..... นัด

เพื่อปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ตามคำสั่ง.....

ตั้งแต่วันที่..... ถึงวันที่.....

๒. ข้าพเจ้าได้ยื่นหลักฐานประกอบคำร้อง ดังนี้

๒.๑ รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้วครึ่ง จำนวน ๒ รูป ถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน

๒.๒ สำเนาใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) โดยมีรายการภูมิสำเนา ตรง
กับรายการที่อยู่ในสำเนาทะเบียนบ้าน

๒.๓ สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

 ข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อื่น ๆ โปรดระบุ.....

๒.๔ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

๒.๕ สำเนาทะเบียนบ้าน

๒.๖ สำเนาคำสั่งที่ให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

ความเห็นเจ้าหน้าที่.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)

ความเห็นผู้อนุมัติ.....
.....
.....

(ลงชื่อ).....ผู้อนุมัติ
(.....)

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับการควบคุมและตรวจสอบที่รัดกุมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้การพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครองสังกัดกระทรวงมหาดไทย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ พนักงานฝ่ายปกครอง หมายความว่า พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามมาตรา ๒ (๑๖) และพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามมาตรา ๒ (๑๗) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เฉพาะในส่วนของการกระทรวงมหาดไทย และให้หมายความรวมถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แพทย์ประจำตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน สารวัตรกำนัน ด้วย”

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔/๑ ข้อ ๔/๒ และข้อ ๔/๓ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖

“ข้อ ๔/๑ ผู้ปฏิบัติหน้าที่ หรือผู้ช่วยเหลือราชการในการป้องกันประเทศ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือรักษาทริภุชสีนอันสำคัญของรัฐ หมายความว่า

(๑) ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย

(๒) ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของกรมการปกครอง สมาชิกกองอาสารักษาดินแดน และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่ในกองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน

(๓) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้อาวุธปืนจากหน่วยราชการที่มอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการ

ข้อ ๔/๒ พนักงานฝ่ายปกครองตามข้อ ๔ และผู้ปฏิบัติหน้าที่ตามข้อ ๔/๑ ต้องมีการปฏิบัติหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งตามที่ได้รับมอบหมายเป็นลายลักษณ์อักษรจากปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมการปกครอง ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี โดย

(๑) เป็นเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และอยู่ระหว่างปฏิบัติหน้าที่

(๒) เป็นข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างของสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย หรือกรมการปกครอง ซึ่งอยู่ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่เพื่อการป้องกันประเทศ หรือรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือรักษาทรัพย์สินอันสำคัญของรัฐ

(๓) ประชาชนผู้ได้รับมอบให้มีและใช้อาวุธปืนใช้ในราชการทหาร ตำรวจ หรือในราชการของกระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน กรมการปกครอง ที่มอบให้ประชาชนมีและใช้เพื่อช่วยเหลือราชการทหาร ตำรวจ หรือกระทรวงมหาดไทย กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดน และกรมการปกครอง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔/๓ ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ มีอำนาจออกหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนได้ตามระเบียบนี้

(๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย สำหรับบุคคลตามข้อ ๔ และข้อ ๔/๑ (๑) ในเขตกรุงเทพมหานครและทั่วราชอาณาจักร

(๒) อธิบดีกรมการปกครอง สำหรับบุคคลตามข้อ ๔ และข้อ ๔/๑ (๒) ในเขตกรุงเทพมหานครและทั่วราชอาณาจักร

(๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับบุคคลตามข้อ ๔ และข้อ ๔/๑ เฉพาะในเขตจังหวัด

(๔) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ สำหรับบุคคลตามข้อ ๔ และข้อ ๔/๑ เฉพาะในเขตอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๗ ผู้ที่มีความประสงค์ขอพาและใช้อาวุธปืนเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ให้ยื่นคำขอมิหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนตามแบบทำยระเบียบนี้ และให้มีเอกสารประกอบการยื่นคำขอ ดังต่อไปนี้

(๑) รูปถ่ายขนาด ๑ นิ้วครึ่ง จำนวน ๒ รูป (ถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน)

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

(๓) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน

(๔) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๕) สำเนาใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) หรือสำเนาหนังสือแสดงหลักฐานการเป็นอาวุธปืนของทางราชการ

(๖) สำเนาคำสั่งที่มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จากผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนตามข้อ ๔/๒”

ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๘ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๘ หนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนให้เป็นไปตามแบบทำยระเบียบนี้และให้มีอายุสี่ปี นับแต่วันออกหนังสือรับรอง หรือกรณีผู้ได้รับหนังสือรับรองพ้นจากหน้าที่ที่ได้รับสิทธิในการพาและใช้อาวุธปืนตามระเบียบนี้ก็ให้ใบอนุญาตสิ้นสุด และส่งมอบแก่ผู้ออกหนังสือรับรองด้วย”

ข้อ ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๘/๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖

“ข้อ ๘/๑ สำหรับหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนที่ออกตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ใช้ได้ต่อไปจนถึงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๒ หรือหากผู้ได้รับหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนดังกล่าวพ้นจากหน้าที่ที่ได้รับสิทธิในการพาและใช้อาวุธปืนตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๖ ก็ให้หนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนดังกล่าวสิ้นสุดลง”

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๑

พลตำรวจเอก โกวิท วัฒนะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำขอมีหนังสือรับรองการพาและใช้อาวุธปืนของพนักงานฝ่ายปกครอง

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เรียน.....

ด้วยข้าพเจ้า.....หมายเลขประจำตัวประชาชน.....

ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ฝ่าย/ส่วน.....กอง / สำนัก / จังหวัด.....

อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ซอย.....

ถนน.....ตำบล / แขวง.....

อำเภอ / เขต.....จังหวัด.....โทร.....

มีความประสงค์ขอพาและใช้อาวุธปืนชนิด.....ขนาด.....

หมายเลขประจำปืน.....เครื่องหมายทะเบียน.....

ตามใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เลขที่.....ลงวันที่.....

อำเภอ.....จังหวัด.....

หรืออาวุธของทางราชการหมายเลข.....หน่วยงาน.....

พร้อมกระสุน จำนวน.....นัด

เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่ง.....

ตั้งแต่วันที่.....ถึง.....

ข้าพเจ้าได้ยื่นหลักฐานประกอบคำขอ ดังต่อไปนี้

๑. รูปถ่าย ขนาด ๑ นิ้วครึ่ง จำนวน ๒ รูป (ถ่ายมาไม่เกิน ๖ เดือน)

๒. สำเนาบัตรประชาชน

๓. บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ

๔. สำเนาทะเบียนบ้าน

๕. สำเนาใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) หรือสำเนาหนังสือแสดงหลักฐาน

การเป็นอาวุธปืนของทางราชการ

๖. สำเนาคำสั่งที่ให้ปฏิบัติหน้าที่จากผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจออกหนังสือรับรองการพา
และใช้อาวุธปืนตามข้อ ๔/๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ).....ผู้ยื่นคำขอ

(.....)

***คำสั่งที่ ๖๗๔/๒๕๕๐**

เรื่อง ระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกคำสั่งวางระเบียบเพื่อปฏิบัติการดังต่อไปนี้

ระเบียบที่ต้องปฏิบัติเฉพาะกาล

ข้อ ๑ ระเบียบหรือคำสั่งฉบับใดที่มีอยู่ ถ้าไม่ขัดแย้งกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ และคำสั่งฉบับนี้ให้คงถือปฏิบัติต่อไปได้อีกโดยอนุโลมส่วนที่ขัดแย้งให้ยกเลิกเสียทั้งสิ้น

ข้อ ๒ แบบพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งคงมีอยู่ขณะนี้ให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความสำคัญให้เข้ารูปกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้วอนุโลมใช้ต่อไปได้จนกว่าจะได้จัดพิมพ์แบบใหม่ขึ้นใช้

ข้อ ๓ การออกใบอนุญาตอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น ให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการดังต่อไปนี้ โดยด่วนที่สุด คือ

(๑) ให้ออกประกาศให้ประชาชนทราบว่ามีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด ไม่ว่าชนิดหรือขนาดใด ซึ่งยังไม่ได้รับใบอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมายหรือได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายมาแล้ว แต่ใบอนุญาตสิ้นอายุถ้ายื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อปฏิบัติการให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อนายทะเบียนท้องที่ภายในกำหนด วันที่ ๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) เมื่อผู้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด มาขอรับใบอนุญาตตามความใน (๑) ให้นายทะเบียนท้องที่รีบพิจารณาออกใบอนุญาตรับขึ้นทะเบียน แล้วมอบคืนให้แก่ผู้นำมาขอรับใบอนุญาตนั้นไปเสียทันที

การสอบสวนพิจารณาเรื่องนี้ให้รีบทำโดยด่วน ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นผู้มีคุณสมบัติ ไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๓๕ แล้วแต่กรณี ก็ให้รีบออกใบอนุญาตให้ไป ถ้าเป็นผู้ต้องห้ามก็ให้ชี้แจงให้ผู้ขอรับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดนั้นไว้ แล้วให้จัดการโอนเสียภายในกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ส่งมอบนั้น หากผู้ขอรับใบอนุญาต มิได้จัดการโอนเสียตามที่กำหนดนี้ให้จัดการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ ต่อไป (ขายทอดตลาด ได้เงินสุทธิเท่าใดมอบให้แก่เจ้าของ)

*คำสั่งที่ ๖๗๔/๒๕๕๐ นี้ ได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมไปหลายครั้ง โปรดดูคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗๕๙/๒๕๕๔ ที่ ๗๐๐/๒๕๕๖. ที่ ๑๒๕๓/๒๕๕๘. ที่ ๖๔๒/๒๕๖๐. ที่ ๒๗๐/๒๕๖๓ ที่ ๖๑๖/๒๕๖๓ และที่ ๔๐๐/๒๕๖๓

(๓) เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามที่กล่าวใน (๑) แล้ว ถ้ามีเหตุจำเป็นซึ่งจะพิจารณา ออกใบอนุญาตให้ไม่ทันภายในวันที่ ๘ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้เลื่อนการพิจารณา ออกใบอนุญาตต่อไปได้ตามสมควร และให้ถือว่าผู้ที่นำมาขอรับใบอนุญาตนั้นได้ปฏิบัติถูกต้อง ตามมาตรา ๘๖ แล้ว

(๔) การพิจารณาคุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาต โดยเฉพาะในเรื่องความประพฤติ และหลักทรัพย์นั้นไม่ควรเข้มงวดกวดขันจนเกินไปนัก ให้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาแต่พอเหมาะพอควร แก่ฐานะของผู้รับใบอนุญาตเป็นราย ๆ ไป

(๕) ในระหว่างที่ออกประกาศให้ขอรับใบอนุญาตตามความในข้อนี้ ถ้าปรากฏว่าผู้ใด มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ไว้ในครอบครองโดยยังมีได้รับใบอนุญาตและยังมีได้ยื่น คำขอรับใบอนุญาต ยังไม่ควรถือว่ามีความผิดให้งดการดำเนินคดีไว้แล้วแจ้งให้ผู้นั้นรีบยื่นคำร้องขอ ใบอนุญาตเสียให้ถูกต้อง ตามกฎหมายภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้วใน (๑) นั้น

(๖) เมื่อพ้นกำหนดวันที่ ๘ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ แล้ว ให้นายทะเบียนท้องที่รับทำ บัญชีสถิติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ที่มีผู้นำมาขอรับใบอนุญาตเสนอตามลำดับ ไปยังกระทรวงมหาดไทยตามตัวอย่างบัญชีที่แนบท้ายคำสั่งนี้

ข้อ ๔ บรรดาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ซึ่งได้รับใบอนุญาตถูกต้องแล้วตาม พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ แต่ใบอนุญาตให้สิ้นสุดอายุลงถ้าได้นำมาขอรับใบอนุญาตใหม่ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวในข้อ ๓ อนุ ๑ ให้ถือว่ายังไม่มีผิดให้ออกใบอนุญาตให้ใหม่ได้ แต่เมื่อพ้นกำหนดนี้แล้วถ้าปรากฏว่ารายใดยังมีได้นำมาขอรับใบอนุญาต จึงให้ถือว่ามีความผิด ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๕๐

อนึ่งโดยเฉพาะผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนมาแล้วตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ แต่ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ ถ้าเจ้าของอาวุธปืนมีความประสงค์จะขอรับใบอนุญาต อย่างใหม่ใช้ได้ตลอดไป เพื่อตัดกังวลที่จะต้องมาติดต่อขอรับใบอนุญาตอีกในเมื่อใบอนุญาตสิ้นอายุ ลงก็ให้ออกใบอนุญาตให้ใหม่ตามขอ

***ข้อ ๕, ข้อ ๖**

ข้อ ๗ อาวุธปืนที่ร้านค้าได้รับอนุญาตให้สั่งหรือนำเข้าตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติ อาวุธปืนนั้น ไม่ต้องออกใบอนุญาตประจำอาวุธปืนให้อีกแต่อย่างใด เพียงแต่รับจดทะเบียน และทำเครื่องหมายให้เท่านั้น

***ข้อ ๘, ข้อ ๙**

*ข้อ ๕ และข้อ ๖ ยกเลิกโดยคำสั่งที่ ๑๐๙/๒๕๓๕

*ข้อ ๘ และข้อ ๙ ยกเลิกโดยคำสั่งที่ ๑๐๙/๒๕๓๕

การออกใบอนุญาตให้ทำ ค้า ดอกไม้เพลิง

ข้อ ๑๐ การออกใบอนุญาตให้ทำ ค้า ดอกไม้เพลิงนั้น ต้องพิจารณาถึงฐานะและคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตตามสมควร โดยอนุโลมเช่นเดียวกับการขออนุญาตตั้งร้านค้าอาวรุปีน โดยเฉพาะสถานที่ซึ่งจะตั้งทำการ ต้องให้เห็นว่าเป็นการปลอดภัยจากอัคคีภัยแล้วจึงออกใบอนุญาต เช่น ต้องตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้านหรือย่านชุมชน หากเกิดการระเบิดเพลิงไหม้ขึ้นจะไม่ลุกลามไปยังที่อื่นเป็นต้น

วัดระเบิด

การออกใบอนุญาตวัดระเบิด

ข้อ ๑๑ การออกใบอนุญาตมีวัดระเบิดเพื่อการค้าและใช้ส่วนตัว หรือการจะซื้อหรือสั่งเข้ามาให้ทำคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ ป. ๑๑ ท้ายกฎกระทรวง รวงพร้อมด้วยหนังสือรับรองการมีและการใช้วัดระเบิด ๓ ฉบับ หรือ ๓ ชุด ดังที่ปฏิบัติมาแล้ว (เฉพาะในพระนครและธนบุรี ๒ ชุด) ถ้าเป็นการขอเพื่อใช้ทำการระเบิดในที่ต่าง ๆ ให้แนบแผนผังแสดงสถานที่ที่จะทำการระเบิดนั้นด้วย ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ให้นายทะเบียนท้องที่เสนอตามลำดับจนถึงกระทรวงมหาดไทย เมื่อได้รับคำสั่งอนุมัติแล้วจึงให้ออกใบอนุญาต

การสอบสวนพิจารณาในเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติตามกฎหมายก็ดี เกี่ยวกับหลักทรัพย์ก็ดี ให้นำความข้อ ๙ มาใช้โดยอนุโลม นอกจากนี้ให้คงใช้ระเบียบเดิมซึ่งได้ปฏิบัติอยู่แล้วในขณะนี้ไปพลางก่อน

การออกใบอนุญาตอาวรุปีนส่วนบุคคล

การพิจารณาออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๒ การพิจารณาออกใบอนุญาตให้บุคคลมีอาวรุปีนนั้น นอกจากจะพิจารณาตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวรุปีนฯ แล้ว ให้พิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ด้วย คือ

- (๑) ผู้ขออนุญาตมีอายุเท่าใด เป็นหัวหน้าครอบครัวหรืออาศัยผู้ใดอยู่
- (๒) บ้านอยู่ในที่เปลี่ยวหรือไม่ และในบ้านนั้นมีผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวรุปีนอย่างไรอยู่บ้างแล้วหรือไม่
- (๓) บ้านที่อยู่เป็นของผู้ขอรับใบอนุญาตเอง หรือเช่าเขาอยู่
- (๔) ความประพฤติตามปกติเป็นอย่างไร
- (๕) เคยต้องโทษอาญาอย่างใดมาบ้างแล้วหรือไม่
- (๖) เกี่ยวข้องกับพวกคนพาลหรือพวกนักเลงหรือไม่

(๗) มีหลักทรัพย์สมบัติอะไรบ้าง ประมาณราคามากน้อยเท่าใด

(๘) ประกอบอาชีพทางใด

(๙) การขอมีอาวุธปืน เพื่อประโยชน์อย่างใด

(๑๐) มีหน้าที่เกี่ยวกับการต้องรักษาเงิน หรือทรัพย์สินสมบัติเป็นพิเศษอย่างใด

(๑๑) เคยถูกผู้ร้ายประทุษร้ายต่อทรัพย์สินและร่างกาย หรือถูกขู่เข็ญว่าจะทำร้ายอย่างใดบ้างหรือไม่

(๑๒) เป็นคนมีสติไม่ปกติเป็นบางครั้งคราวหรือไม่

(๑๓) เป็นคนมีนิสัยฉุนเฉียวหรือเกะกะระรานเพื่อนบ้านใกล้เคียง หรือผู้อื่นบ้างหรือไม่

(๑๔) เคยได้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนมาแล้วหรือเปล่า ถ้าเคยมีแล้วเหตุใดจึงขออนุญาตอีก

(๑๕) เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ใกล้ชิด เช่น สารวัตรตำรวจนครบาล ผู้บังคับกองตำรวจภูธร หัวหน้าสถานีตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่

(๑๖) ถ้าเป็นบุคคลต่างดาวต้องสอบให้ทราบว่

ก. มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศไทยนานเท่าใด

ข. พูดภาษาไทยได้หรือไม่

ค. มีครอบครัวเป็นคนต่างดาว หรือคนไทย อยู่ในประเทศไทยหรือไม่

(๑๗) ถ้าเป็นการขอรับมรดก ต้องสอบให้ได้ความว่ามีทายาทคนใดคัดค้านการขอรับโอนบ้างหรือไม่ หากมีการคัดค้านก็ให้ระงับการออกใบอนุญาตไว้จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

ข้อ ๑๓ ชนิดและจำนวนอาวุธปืนที่จะอนุญาตให้พิจารณาถึงฐานะและความจำเป็นของผู้ขออนุญาตเป็นราย ๆ ไป โดยระลึกว่าการอนุญาตให้เอกชนมีอาวุธปืนนั้น เป็นการพิจารณาอนุญาตตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๙ ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ว่ามีไว้เพื่อป้องกันตัว หรือทรัพย์สิน ในการกีฬา หรือการยิงสัตว์ ซึ่งควรระลึกถึงหลักสำคัญดังนี้

ก. การมีเพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินต้องเป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวกับการปราบปราม เช่น ข้าราชการ ผู้มีหน้าที่ออกตรวจจับกุมโจรผู้ร้าย หรือถ้าเป็นเอกชนก็ต้องเป็นผู้มีทรัพย์สินมากพอควรที่จะต้องมีอาวุธปืนไว้เพื่อป้องกันตัวหรือทรัพย์สินสมบัติเป็นต้นทั้งนี้ ให้ใช้ดุลยพินิจพิจารณาตามสมควรแก่ฐานะของผู้ขอเป็นราย ๆ ไป

ข. การมีเพื่อกีฬา หรือยิงสัตว์ ก็ต้องเป็นนักกีฬาล่าสัตว์ และมีโอกาสที่จะนำอาวุธปืนไปใช้ในการล่าสัตว์ ซึ่งส่วนมากต้องเป็นผู้มีฐานะดี หรือมีเงินนั้นก็ต้องเป็นพรานชาวป่าอยู่แล้วตามปกติและหากการขออนุญาตโดยมีความมุ่งหมายดังกล่าวนี้ก็ควรอนุญาตปืนยาว

ข้อ ๑๔ การพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับกระสุนปืน ต้องสอบให้ทราบว่ามีผู้ขออนุญาตมีอาวุธปืนซึ่งใช้กับกระสุนปืนที่ขออนุญาตหรือไม่ หากไม่มีก็ออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ ส่วนอัตราที่จะอนุญาตให้ถือตามอัตราสูงดังต่อไปนี้

(๑) กระสุนโดดปืนยาวทุกชนิด อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาได้ไม่เกินคราวละ และชนิดละ ๑๐๐ นัด

การซื้อในราชอาณาจักรไม่เกินคราวละ และชนิดละ ๕๐ นัด

(๒) กระสุนปืนพกทุกชนิด ถ้าเป็นการขอส่งหรือนำเข้าให้อนุญาตคราวละ และชนิดละ ไม่เกิน ๕๐ นัด ถ้าเป็นการขอซื้อภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตคราวละ และชนิดละ ๒๕ นัด

(๓) กระสุนลูกของชนิดต่าง ๆ แบ่งเป็น ๔ ขนาดตามรายการในบัญชีเทียบขนาดกระสุนปืน ของชาติต่างๆ ดังต่อไปนี้

ขนาดที่ ๑ ให้อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินคราวละ และชนิดละ ๕๐ นัด

ขนาดที่ ๒ ให้อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินคราวละ และชนิดละ ๑๐๐ นัด

ขนาดที่ ๓ ให้อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินคราวละ และชนิดละ ๕๐๐ นัด

ขนาดที่ ๔ ให้อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินคราวละ และชนิดละ ๒,๐๐๐ นัด

แต่ทั้งนี้ ถ้าขอรวมกันคราวเดียวให้อนุญาตไม่เกิน ๒,๐๐๐ นัด จำนวนที่กำหนดนี้เป็น อัตราขั้นสูงที่จะอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศ

ส่วนการขออนุญาตซื้อภายในประเทศให้ลดลงเสียกึ่งหนึ่ง หรือน้อยกว่าแล้วแต่จะเห็นสมควร

(๔) กระสุนอัดลมทั้งขอซื้อและสั่ง ไม่เกินครั้งละและชนิดละ ๑,๐๐๐ นัด

(๕) กระสุนลูกกรดให้พิจารณาอนุญาตเช่นเดียวกับกระสุนลูกของ

การอนุญาตกระสุนตามความในข้อนี้ได้กำหนดอัตราไว้เพื่อเป็นระดับเดียวกัน ในการขออนุญาต โดยปกติ แต่ถ้ามีกรณีพิเศษซึ่งจะต้องผ่อนผันอนุญาต เช่นในกรณีที่คนต่างด้าว หรือข้าราชการสถานทูตอันมีความสัมพันธ์ไมตรีต่อประเทศไทยนำติดตัวเข้ามา ก็ให้ผ่อนผันได้ เป็นกรณีหรือเป็นเฉพาะเรื่องเฉพาะรายไปได้ แต่ต้องรายงานเหตุที่ผ่อนผันนั้นให้กระทรวงทราบ และแจ้งให้กรมศุลกากรทราบไว้ด้วย

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่นายทะเบียนประจำจังหวัดอนุมัติให้ออกใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้า ตามกฎกระทรวงมหาดไทย ข้อ ๑ วรรค ๒ และข้อ ๔ วรรค ๒ นั้น ให้รายงานรายการ สิ่งที่ส่งอนุมัตินั้นไปยังกระทรวงมหาดไทยโดยละเอียด

ข้อ ๑๖ ในกรณีที่ขออนุญาตเพื่อให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน เพื่อรักษาทรัพย์สิน ตามมาตรา ๑๔ ให้นายทะเบียนท้องที่ขอรับอนุมัติต่ออธิบดีกรมตำรวจ หรือข้าหลวงประจำจังหวัด ทุกเรื่อง ทุกราย เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจึงให้ออกหนังสืออนุญาตให้ตามแบบท้ายคำสั่งนี้

ส่วนในกรณีขอนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดผ่านราชอาณาจักรตามมาตรา ๗๐ ให้นายทะเบียนท้องที่เสนออธิบดีกรมตำรวจ หรือข้าหลวงประจำจังหวัดเป็นผู้ออกหนังสืออนุญาต ให้ตามแบบท้ายคำสั่งนี้

การมอบฉันทะ

ข้อ ๑๓ ในกรณีการขอรับโอนก็ดี การขอซื้อก็ดี ถ้าผู้รับใบอนุญาตจะมอบฉันทะให้ผู้ใดไปทำการแทน ให้นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาตพิจารณาถึงฐานะและคุณสมบัติของผู้รับมอบฉันทะว่ามีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามการมีอาวุธปืนตามกฎหมาย และเป็นที่น่าไว้วางใจแล้วจึงอนุญาต และเมื่ออนุญาตให้หมายเหตุลงไว้ในใบอนุญาตนั้นด้วย หรือจะแจ้งเป็นหนังสือไปให้นายทะเบียนท้องที่ที่จะซื้อหรือรับโอนทราบก็ได้

การแจ้งย้ายถิ่นที่อยู่ และการแจ้งอาวุธปืนหาย

ข้อ ๑๔ โดยที่พระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มิได้มีบทบัญญัติต่ออายุใบอนุญาตประจำปีไว้ ซึ่งเมื่อออกใบอนุญาตไปแล้ว นายทะเบียนไม่มีเวลาที่จะติดต่อกับเจ้าของอาวุธปืนว่าอาวุธปืนนั้นยังคงมีอยู่ตามทะเบียนหรือไม่ ฉะนั้นเพื่อรักษาทะเบียนให้เป็นที่แน่นอน ให้ถือว่าการแจ้งย้ายถิ่นที่อยู่และการแจ้งหายเป็นเรื่องสำคัญส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนที่รับจดทะเบียนแล้ว หากปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนรายใดมิได้ปฏิบัติตามกฎหมายในเรื่องนี้แล้วก็ให้ส่งเรื่องให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีไปตามกรณีให้เห็นสมควรทุกเรื่องทุกราย เช่นเดียวกับเรื่องการเปรียบเทียบปรับผู้มีใบอนุญาตขาดต่ออายุดังที่ปฏิบัติมาแล้ว และโดยเฉพาะเรื่องที่ย้ายต่างท้องที่ให้นายทะเบียนท้องที่เดิม กับท้องที่ใหม่แจ้งให้ทราบต่อกันโดยด่วนทุกเรื่องทุกราย

นอกจากนี้ ถ้ามีกรณีสงสัยอย่างใดให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้รับใบอนุญาตนำอาวุธปืนพร้อมด้วยใบอนุญาตมาทำการตรวจสอบได้ตามควรแก่กรณี

การทำเครื่องหมายอาวุธปืน

ข้อ ๑๙ ในการทำเครื่องหมายอาวุธปืนนั้น โดยเฉพาะเครื่องหมายให้คงถือตามระเบียบที่ปฏิบัติอยู่แล้ว คือ ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ใช้เครื่องหมาย กท. ล. เลขต่อตามลำดับที่ท่าหรือรับจดทะเบียนให้ก่อนและหลัง ในจังหวัดอื่น ๆ ใช้อักษรย่อตามจังหวัดนำหน้า มีเลขหมายลำดับอำเภอทับเลขหมายที่ตอกให้ตามลำดับ

เครื่องมือที่จะใช้สำหรับการนี้ให้ใช้เหล็กตอกที่ทางการทำจ่ายให้โดยเฉพาะเพื่อได้เป็นระเบียบเดียวกันและเป็นการสะดวกแก่การตรวจสอบว่าเป็นของปลอมหรือไม่ด้วย

ข้อ ๒๐ ถ้ามีผู้นำอาวุธปืนซึ่งได้อนุญาตให้สั่ง หรือนำเข้ามาขอรับใบอนุญาตประจำปี และถ้าอาวุธปืนนั้นยังไม่มีเครื่องหมายมาก่อนให้นายทะเบียนทำเครื่องหมายให้พร้อมกับการออกใบอนุญาตประจำปีนั้นทันที จะออกแต่ใบอนุญาตแล้วไม่ทำเครื่องหมายให้ไม่ได้

ข้อ ๒๑ ถ้ามีผู้นำอาวุธปืนที่เครื่องหมายเดิมขำรุดมาขอให้ทำใหม่ให้ตรวจสอบกับทะเบียนและใบอนุญาต เมื่อเชื่อได้ว่าเป็นอาวุธปืนกระบอกเดียวกันก็ให้ตอกเครื่องหมายใหม่ให้ตามขอ

ในกรณีดังกล่าวนี้ ถ้าอาวุธปืนคงทะเบียนอยู่ในท้องที่นั้นมาแต่เดิมให้ตอกตามเครื่องหมายเดิม ถ้าอาวุธปืนที่ย้ายมาจากท้องที่อื่นให้ตอกเครื่องหมายท้องที่ที่มาอยู่ใหม่แล้วแจ้งให้ท้องที่เดิมทราบ

ทั้งนี้ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้ถือเป็นทางปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กระทรวงมหาดไทย

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐

(ลงชื่อ) **สุนทรพิพิธ**

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หนังสืออนุญาตพิเศษ

ฉบับที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยอนุมัติของเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งตามมาตรา ๑๔ ตามประกาศลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....นายทะเบียนท้องที่..... ออกหนังสืออนุญาตพิเศษฉบับนี้ให้แก่.....มีและใช้อาวุธปืน ชนิด.....ขนาด.....เลขหมายประจำอาวุธปืน..... เครื่องหมายนายทะเบียน.....ซึ่งได้ จดทะเบียนออกใบอนุญาตไว้ในนามของ.....เพื่อใช้สำหรับ รักษาทรัพย์สินของ.....ที่..... ตำบล.....หมู่ที่.....อำเภอ..... จังหวัด.....ได้ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงนาม).....

นายทะเบียนผู้ออกใบอนุญาต
ประทับตราประจำตำแหน่ง

**หนังสืออนุญาต
ให้นำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ผ่านราชอาณาจักร**

ฉบับที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

โดยอนุมัติรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๗๐ ตามประกาศ
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ออกหนังสืออนุญาตฉบับนี้
ให้แก่.....
.....นำ.....

ผ่านราชอาณาจักร จาก.....
โดยทาง.....
ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ถึงวันที่.....
เดือน.....พ.ศ.....

.....
เจ้าพนักงานผู้ออกหนังสืออนุญาต
ประทับตราประจำตำแหน่ง

คำสั่งที่ ๗๕๙/๒๕๕๔
เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๖๗๔/๒๕๕๐
เรื่อง ระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน
วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ออกคำสั่งวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้แล้วตามคำสั่งที่ ๖๗๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ นั้น เพื่อให้การพิจารณา ออกใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนได้เป็นไปโดยรอบคอบรัดกุมยิ่งขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงได้ออกคำสั่งวางระเบียบเพิ่มเติมเพื่อปฏิบัติการ ขึ้นไว้ต่อไปนี้

การพิจารณาออกใบอนุญาตอาวุธปืน

ข้อ ๑ เรื่องการขออนุญาตมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนของบุคคลนั้นก่อนจะพิจารณาออกใบอนุญาตให้ ต้องทำการสอบสวนพิจารณาตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๗๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ข้อ ๑๒-๑๓-๑๔ ให้ครบถ้วนก่อนทุกราย

***ข้อ ๒** เพื่อให้นายทะเบียนท้องที่ผู้ออกใบอนุญาตได้พิจารณากลับกรองที่จะอนุญาตให้บุคคลที่ดีมีอาวุธปืน ให้พนักงานผู้ทำการสอบสวนตามข้อ ๑ ปฏิบัติการดังนี้

ก. ในท้องที่จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้สารวัตรตำรวจนครบาลท้องที่ทำการสอบสวนแล้วรายงานเสนอผ่านตามลำดับจนถึงรองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามเพื่อพิจารณาแล้วจึงส่งสำนวนนั้นไปยังนายทะเบียนท้องที่จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรีดำเนินการต่อไป

ข. ในท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้คณะกรรมการอำเภอท้องที่ ผู้ทำการสอบสวนรายงานเสนอข้าหลวงประจำจังหวัด ให้ข้าหลวงประจำจังหวัดลงความเห็นเสนอไปยังข้าหลวงตรวจการภาคในเขตปกครองเพื่อพิจารณา แล้วส่งสำนวนนั้นกลับคืนยังนายทะเบียนท้องที่ประจำอำเภอดำเนินการต่อไป

***ข้อ ๓** ในกรณีพิเศษซึ่งไม่ต้องมีการสอบสวนดังกล่าวในข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้นายทะเบียนท้องที่ ใช้ดุลยพินิจพิจารณาออกใบอนุญาตไปก่อนได้ แล้วเสนอให้รองอธิบดีกรมตำรวจฝ่ายปราบปรามหรือข้าหลวงตรวจการภาคทราบ แล้วแต่กรณี

(เฉพาะข้อ ๒ และข้อ ๓ ยกเลิกแล้วโดยคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗๕๔/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๐๑)

ข้อ ๔ การพิจารณาออกใบอนุญาตสำหรับเครื่องกระสุนปืนของบุคคลนั้น ต้องสอบให้ทราบ ว่าผู้ขออนุญาตมีอาวุธปืนซึ่งใช้กับกระสุนปืนที่ขออนุญาตหรือไม่ หากไม่มีห้ามออกใบอนุญาต ให้ถ้ามีและจะอนุญาตก็ต้องสอบว่ามีเหตุผลและความจำเป็นเพียงใดสำหรับอัตราที่จะอนุญาต ให้ถือ ตามกำหนดและอัตราอย่างสูงดังต่อไปนี้

(๑) กระสุนโดดปืนยาวทุกชนิด อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาได้แต่ไม่เกินปีละ ๑๐๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๕๐ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

ถ้าขอซื้อภายในราชอาณาจักรให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ ๖๐ นัด แต่การอนุญาตนี้ให้อนุญาต ได้ไม่เกินคราวละ ๑๕ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

(๒) กระสุนปืนพกทุกชนิด อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาได้ไม่เกินปีละ ๕๐ นัด แต่การส่ง หรือนำเข้ามานี้จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๕ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

ถ้าขอซื้อภายในราชอาณาจักร ให้อนุญาตได้ไม่เกินปีละ ๓๖ นัด แต่การขออนุญาตนี้ ให้อนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๑๒ นัด สำหรับกระสุนปืนชนิดหนึ่ง ๆ

(๓) กระสุนปืนลูกของชนิดต่าง ๆ แบ่งเป็น ๔ ขนาด ตามรายการในบัญชีเทียบขนาด กระสุนปืนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

ขนาดที่ ๑ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๑๐๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้ จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๕ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกของชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ ๒ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๒๐๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้ จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๕๐ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกของชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ ๓ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๓๐๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้ จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๗๕ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกของชนิดหนึ่ง ๆ

ขนาดที่ ๔ อนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าไม่เกินปีละ ๔๐๐ นัด แต่การส่งหรือนำเข้ามานี้ จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๑๐๐ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกของชนิดหนึ่ง ๆ

แต่ทั้งนี้ถ้าขอรวมกันคราวเดียวทุกขนาด ให้อนุญาตไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ นัด แต่การอนุญาตนี้ จะอนุญาตได้ไม่เกินคราวละ ๒๕๐ นัด สำหรับกระสุนปืนลูกของชนิดหนึ่ง ๆ

จำนวนที่กำหนดนี้เป็นอัตราอย่างสูงที่จะอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าต่างประเทศ

ส่วนการขอซื้อภายในราชอาณาจักร ให้อนุญาตไม่เกินปีละ ๕๐๐ นัด แต่ในการอนุญาต ครั้งหนึ่ง ๆ ต้องไม่เกิน ๒๕ นัด

(๔) กระสุนอัดลมอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้ามาหรือซื้อภายในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน คราวละ ๑,๐๐๐ นัด สำหรับกระสุนปืนอัดลมชนิดหนึ่ง ๆ

(๕) กระสุนลูกกรวดทุกชนิด ให้อนุญาตให้ส่งได้ไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ นัด ถ้าเป็นการขอซื้อ ในราชอาณาจักรให้อนุญาตไม่เกินคราวละ ๒๐๐ นัด แต่ต้องไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ นัด

การอนุญาตกระสุนปืนตามคำสั่งนี้ได้กำหนดอัตราขึ้นไว้เพื่อให้เป็นระดับเดียวกันในการอนุญาต ตามปกติ แต่ถ้ามีกรณีซึ่งจะต้องผ่อนผันการอนุญาตเช่นในกรณีที่คนต่างด้าว หรือข้าราชการสถานทูต

อันมีสัมพันธไมตรีต่อประเทศไทยนำติดตัวเข้ามา ก็ให้พิจารณาผ่อนผันได้เป็นพิเศษเฉพาะเรื่องเฉพาะราย
ไปแล้วแจ้งให้กรมศุลกากรทราบ ถ้าเป็นกรณีขอซื้อภายในราชอาณาจักรเมื่อได้ผ่อนผันไปแล้วให้
รายงานเหตุที่ผ่อนผันให้กระทรวงทราบ

การควบคุมตรวจตรา

ข้อ ๕ เพื่อให้การควบคุมตรวจตราอาวุธปืน ซึ่งได้ออกใบอนุญาตไปแล้วให้รัดกุมยิ่งขึ้น
เพื่อได้ทราบว่าท้องที่แห่งหนึ่ง ๆ มีผู้ใดบ้างที่มีอาวุธปืนอย่างใดเท่าใดให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจ
และนายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่แต่ละแห่งร่วมมือกันปฏิบัติการดังต่อไปนี้

(๑) ในท้องที่จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้สารวัตรตำรวจนครบาลส่งเจ้าพนักงาน
ไปคัดทะเบียนอาวุธปืนในเขตท้องที่ของตนยังแผนกอาวุธปืน กองทะเบียนกองสอบสวนกลาง เท่าที่มีอยู่
ให้เสร็จสิ้นภายใน ๓ เดือน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งนี้

แบบทะเบียนอาวุธปืน ซึ่งจะใช้ประจำที่สถานีตำรวจนั้น ให้จัดทำตรเป็นรายตัวบุคคลขึ้นใช้
เช่นเดียวกับที่แผนกอาวุธปืนจังหวัดพระนครและธนบุรีใช้อยู่เวลานี้ และเมื่อได้คัดหรือจัดทำเรียบร้อยแล้ว
แล้วให้เก็บรักษาไว้ เมื่อมีการโอน สูญหาย หรือการย้าย ให้ตรวจแก้ไขให้ตรงกับความเป็นจริงเสมอไป

(๒) ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ผู้บังคับกองหรือหัวหน้าสถานีตำรวจ
ภูธรอำเภอหรือกิ่งอำเภอ ส่งเจ้าพนักงานไปคัดทะเบียนอาวุธปืนในเขตท้องที่ของตน ณ ที่ว่าการอำเภอท้องที่
และปฏิบัติการดังกล่าวในข้อ ๑ โดยครบถ้วน เว้นแต่การเก็บรักษาทะเบียนหรือบัตรผู้มีอาวุธปืนนั้น
ให้แยกเก็บรักษาไว้เป็นตำบล ๆ

(๓) อาวุธปืนซึ่งรับขึ้นทะเบียนใหม่ภายหลังแต่วันครบ ๓ เดือน ดังกล่าวในข้อ (๑) (๒) แล้ว
หรืออาวุธปืนที่มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างใด ให้นายทะเบียนอาวุธปืนท้องที่ทุกแห่งแจ้งการรับขึ้นทะเบียน
ตลอดถึงการเปลี่ยนแปลงแก้ไขให้สถานีตำรวจท้องที่ทราบเพื่อจัดการแก้ไขทะเบียนให้ตรงกัน

ข้อ ๖ ถ้าเจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่มีความสงสัยในพฤติการณ์
ในทางที่ไม่ดีของผู้รับอนุญาต ให้เรียกอาวุธปืนหรือกระสุนปืนมาตรวจสอบเป็นราย ๆ ไป

ในการตรวจสอบถ้ามีกรณีสงสัยพฤติการณ์ไม่น่าไว้วางใจในคุณสมบัติและหลักฐานของ
ผู้รับอนุญาต ก็ให้เสนอนายทะเบียนประจำท้องที่เพื่อเรียกประกันพันต้น หรือพิจารณาเพิกถอน
ใบอนุญาตตามกฎหมายเป็นราย ๆ ไป

ทั้งนี้ ให้ถือเป็นทางปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กระทรวงมหาดไทย

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๔๙๔

(ลงชื่อ) พลตรี บ. เทพหัสดิน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งที่ ๔๓๖/๒๕๖๔
เรื่อง อนุญาตให้นายทะเบียนท้องถิ่นกำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาต
ว่าด้วยการเก็บรักษาวัตถุระเบิด

เพื่อให้การมีและใช้วัตถุระเบิดได้เป็นไปเพื่อความปลอดภัยจากการระเบิดและให้วัตถุระเบิดที่ได้รับอนุญาตได้ตกอยู่ในความควบคุมของกฎหมายอย่างเคร่งครัด รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงอนุมัติให้นายทะเบียนท้องถิ่นที่กำหนดเงื่อนไข การมีและใช้วัตถุระเบิด และการเก็บรักษาวัตถุระเบิดดังต่อไปนี้

การสร้างสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิด

ข้อ ๑ เงื่อนไขในการสร้างสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิด กำหนดให้ผู้รับอนุญาต จัดสร้างขึ้นไว้ตามที่ได้กำหนด ดังต่อไปนี้

(๑) ตัวอาคารต้องก่อเป็นตึกเสริมคอนกรีต ๒ ชั้น สำหรับใช้เก็บดินระเบิด ๑ ชั้น สำหรับเก็บสายชนวนและแก๊ป ๑ ชั้น ทั้ง ๒ ชั้นนี้ให้มีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และให้อยู่ในระยะ ห่างจากย่านชุมชน หรือห่างจากอาคารบ้านเรือนคนอาศัยไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร แต่ละหลังต้องมี

(ก) ประตูเข้าออก ๑ ช่อง

(ข) มีช่องระบายอากาศเป็นลูกกรงเหล็ก หรือตาข่ายเหล็กติดกับพื้นเพดาน ตามสมควรทั้ง ๔ ด้าน

(ค) พื้นภายในตัวอาคารต้องลาดวัตถุอ่อน เช่น พอกยาง เพื่อป้องกันการเสียดสีของ วัตถุระเบิดที่อาจมีอันตรายได้

(ง) หลังคาอาคาร ต้องทำให้มีส่วนของหลังคาเปิดออกไปได้โดยเร็วในเมื่อมีอุบัติเหตุ เกิดระเบิดขึ้น

(๒) ภายนอกตัวอาคาร ต้องพูนดินหนาไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร สูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เป็นคันล้อมผนังโดยรอบ และให้ทำรั้วล้อมห่างจากอาคารไม่น้อยกว่า ๓ เมตร มีประตูเข้าออกได้เพียง ๑ ช่อง

(๓) ภายในบริเวณรั้ว ต้องปลูกต้นไม้ให้มีเงากำบังแดด เพื่อป้องกันมิให้เกิดความร้อน เกินสมควร

การเก็บรักษาวัตถุระเบิด

ข้อ ๒ เจื่อนไซในการเก็บรักษาวัตถุระเบิด ให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้มีคนเฝ้ารักษาอยู่ประจำสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง

(๒) ต้องห้ามมิให้ผู้ใดนำเชื้อเพลิงเข้าไปในบริเวณสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดอย่างเด็ดขาด

(๓) ถ้ามีสิ่งใดอันอาจเป็นเชื้อเพลิงตั้งอยู่ใกล้ชิด หรือเกิดขึ้นใหม่ต้องจัดการชำระให้สะอาดเรียบร้อยทันที

(๔) ต้องไม่ยอมให้บุคคลผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตลอดถึงสัตว์พาหนะเข้าไปใกล้บริเวณสถานที่เก็บรักษาในระยะใกล้กว่า ๕ เมตร (ห้าเมตร)

(๕) ที่ประตูสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดแต่ละหลังต้องใส่กุญแจชนิดอย่างดีที่แข็งแรงอย่างน้อย ๒ กุญแจ ๆ หนึ่งมีขนาดโตไม่ต่ำกว่า ๕ ซม. และประทับตราครั้งที่กุญแจทุกดอกโดยให้คณะกรรมการ ซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องแต่งตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงให้มีหน้าที่ควบคุมการเก็บรักษาการรับจ่าย และนำออกใช้ซึ่งวัตถุระเบิดเป็นผู้ประทับตราต่อหน้ายามหรือคนเฝ้ารักษาประจำลูกกุญแจสำหรับไขแม่กุญแจแต่ละแม่ ต้องแยกให้กรรมการคนละคนเก็บรักษาไว้การเปิดปิดสถานที่เก็บให้กรรมการทุกคนมาร่วมทำการเปิดปิดต่อหน้ายามผู้เฝ้ารักษาทุกครั้ง

(๖) ในคราวที่มีเหตุจำเป็นหรือเวลาที่อยู่ในสถานการณ์คับขัน ซึ่งทางราชการได้มีคำสั่งให้ควบคุมรักษาวัตถุระเบิดเป็นพิเศษ เช่น ต้องให้ผู้รับอนุญาตจ้างตำรวจหรือบุคคลอื่น หรือระดมกำลังคนงานอยู่เวรยามเฝ้ารักษาในเวลาค่าคืนเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันการก่อวินาศกรรมหรือนำวัตถุระเบิดไปใช้ในการร้าย ผู้รับอนุญาตต้องยอมปฏิบัติตาม

ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

กระทรวงมหาดไทย

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๔๙๔

(ลงชื่อ) พลเรือโท สุนาวิณวิวัฒน์

(หลวงสุนาวิณวิวัฒน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

(แบบตัวอย่างกำหนดเงื่อนไข)
เรื่อง กำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตมีและใช้และการเก็บรักษาวัตถุระเบิด
ของนายทะเบียนท้องที่จังหวัด.....

อาศัยคำสั่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ ๔๓๖/๒๕๙๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๙๘ อนุมัติให้นายทะเบียนท้องที่กำหนดเงื่อนไขการมีและใช้และการเก็บรักษาวัตถุระเบิดลงในใบอนุญาตเพื่อควบคุมการมีและใช้และการเก็บรักษาวัตถุระเบิดที่ได้รับอนุญาตให้ตกอยู่ในความควบคุมของกฎหมายอย่างเคร่งครัด นายทะเบียนท้องที่จังหวัด.....
จึงได้กำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตให้มีและใช้วัตถุระเบิดฉบับที่.....
 ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ดังต่อไปนี้ :-

การสร้างสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิด

ข้อ ๑ เงื่อนไขในการสร้างสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดให้กำหนดให้ผู้รับอนุญาตจัดสร้างขึ้นไว้ตามที่ได้กำหนด ดังต่อไปนี้

๑. ตัวอาคารต้องก่อเป็นตึกเสริมคอนกรีต ๒ หลัง สำหรับใช้เก็บดินระเบิด ๑ หลัง สำหรับเก็บสายชนวนและแก๊ป ๑ หลัง ทั้ง ๒ หลังนี้มีระยะห่างกันไม่น้อยกว่า ๕ เมตร และให้อยู่ในระยะห่างจากชุมชน หรือห่างจากอาคารบ้านเรือนคนอาศัยไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร แต่ละหลังต้องมี

(ก) ประตูเข้าออก ๑ ช่อง

(ข) มีช่องระบายอากาศเป็นลูกกรงเหล็ก หรือตาข่ายเหล็กติดกับพื้นเพดานตามสมควร ทั้ง ๔ ด้าน

(ค) พื้นภายในตัวอาคารต้องลาดวัตถุอ่อน เช่น ปอกยางเพื่อป้องกันการเสียดสีของวัตถุระเบิดที่อาจมีอันตรายได้

(ง) หลังคาอาคาร ต้องทำให้มีส่วนของหลังคาเปิดออกได้โดยเร็วในเมื่อมีอุบัติเหตุเกิดระเบิดขึ้น

๒. ภายนอกตัวอาคาร ต้องพูนดินหนาไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร สูงไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร เป็นคันล้อมผนังโดยรอบ และให้ทำรั้วล้อมห่างจากอาคารไม่น้อยกว่า ๓ เมตร มีประตูเข้าออกได้เพียง ๑ ช่อง

๓. ภายในบริเวณรั้ว ต้องปลูกต้นไม้ให้มีเงาบังแดด เพื่อป้องกันมิให้เกิดความร้อนเกินสมควร

การเก็บรักษาวัตถุระเบิด

ข้อ ๒ เงื่อนไขในการเก็บรักษาวัตถุระเบิด ให้ผู้รับอนุญาตปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑. ต้องจัดให้มีคนเฝ้ารักษาอยู่ประจำสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดตลอดเวลา ๒๔ ชั่วโมง
๒. ต้องห้ามมิให้ผู้ใดนำเชื้อเพลิงเข้าไปในบริเวณสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดอย่างเด็ดขาด
๓. ถ้ามีสิ่งใดอันอาจเป็นเชื้อเพลิงตั้งอยู่ใกล้ชิด หรือเกิดขึ้นใหม่ ต้องจัดการชำระให้สะอาดเรียบร้อยทันที

๔. ต้องไม่ยอมให้บุคคลผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องตลอดถึงสัตว์พาหนะเข้าไปใกล้บริเวณสถานที่เก็บรักษาในระยะเวลาใกล้กว่า ๕ เมตร (ห้าเมตร)

๕. ที่ประตูสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดแต่ละหลังต้องใส่กุญแจชนิดอย่างดีที่แข็งแรงอย่างน้อย ๒ กุญแจ ๆ หนึ่งมีขนาดโตไม่ต่ำกว่า ๕ ซม. และประทับตราครั้งที่กุญแจทุกดอก โดยให้คณะกรรมการซึ่งผู้รับอนุญาตจะต้องแต่งตั้งขึ้นตามกฎหมายกระทรวงให้มีหน้าที่ควบคุมการเก็บรักษา การรับจ่าย และนำออกใช้ซึ่งวัตถุระเบิดเป็นผู้ประทับตราต่อนายยามหรือคนเฝ้ารักษาประจำ ลูกกุญแจสำหรับไขแม่กุญแจแต่ละแม่ต้องแยกให้กรรมการคนละคนเก็บรักษาไว้ การเปิดปิดสถานที่เก็บให้กรรมการทุกคนมาร่วมทำการเปิดปิดต่อหน้ายามผู้เฝ้ารักษาทุกครั้ง

๖. ในคราวที่มีเหตุจำเป็น หรือเวลาที่อยู่ในสถานการณ์คับขันซึ่งทางราชการได้มีคำสั่งให้ควบคุมรักษาวัตถุระเบิดเป็นพิเศษ เช่นต้องให้ผู้รับอนุญาตจ้างตำรวจ หรือบุคคลอื่น หรือระดมกำลังคนงานอยู่เวรยามเฝ้ารักษาในเวลาจำเป็นเป็นพิเศษ เพื่อป้องกันการก่อวินาศกรรมหรือนำวัตถุระเบิดไปใช้ในการร้าย ผู้รับอนุญาตต้องยอมปฏิบัติตาม

ทั้งนี้ ให้ผู้รับอนุญาตมีและใช้วัตถุระเบิดปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนดนี้โดยเคร่งครัด

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงนาม).....

นายทะเบียนท้องที่จังหวัด.....

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๒๓๗๐/๒๕๑๓

เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งที่ ๖๓๔/๒๕๙๐ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕๔๔๕/๒๕๐๐

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๓๔/๒๕๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๙๐ วางระเบียบการจำกัดจำนวนร้านประกอบซ่อมแซมอาวุธปืน และหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ ๑๕๔๔๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๐ ให้พิจารณาถึงสถิติคดีอุกฉกรรจ์แต่ละท้องที่ในจังหวัดที่ผู้ร้องขออนุญาตตั้งร้านซ่อมแซมอาวุธปืนเสียก่อนว่า ได้มีเพิ่มขึ้นหรือลดน้อยลงเพียงใดไว้เป็นทางปฏิบัติแล้วนั้น

บัดนี้ กระทรวงมหาดไทยเห็นเป็นการสมควรที่จะให้เอกชนตั้งร้านประกอบซ่อมแซมอาวุธปืนได้โดยไม่จำกัดจำนวน เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนที่มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองเมื่อเกิดชำรุดเสียหาย ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่ง พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๙๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย มาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑ และมาตรา ๗๑ แห่ง พ.ร.บ. อาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๕๙๐ จึงให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๓๔/๒๕๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๙๐ เฉพาะข้อ ๕ (๓) (๔) ก และ ข กับ หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕๔๔๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๐๐ ซึ่งให้พิจารณาเกี่ยวกับสถิติคดีอุกฉกรรจ์นั้น เสียด้วยแต่ปรากฏว่าในบางท้องที่ผู้ขออนุญาตตั้งร้านซ่อมแซมอาวุธปืนรายเดียวขออนุญาตตั้งร้านซ่อมแซมหลายร้าน หรือขอตั้งกันขึ้นในสถานที่ซึ่งเจ้าหน้าที่ดูแลได้ไม่ทั่วถึง อาจทำให้ร้านซ่อมแซมอาวุธปืนมีจำนวนมากเกินความต้องการ หรือไม่ปลอดภัย จึงวางระเบียบและเงื่อนไขไว้ดังต่อไปนี้

ร้านประกอบซ่อมแซมเปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน

- ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ผู้ขออนุญาตรายหนึ่งขออนุญาตตั้งร้านได้ไม่เกิน ๒ ร้าน
 - ในจังหวัดอื่น (เว้นจังหวัดพระนคร-ธนบุรี) ผู้ขออนุญาตรายหนึ่งขออนุญาตตั้งร้านได้ไม่เกิน ๑ ร้าน
 - สถานที่ตั้งร้านไม่ห่างไกล และอยู่ในที่ปลอดภัย ซึ่งเจ้าหน้าที่อาจไปตรวจดูแลได้
- ทั้งนี้ ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่นี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๑๓

(ลงชื่อ) พลเอก ป. จารุเสถียร

(ประภาส จารุเสถียร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๓๖๗/๒๕๕๔

เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาดอกไม้เพลิง

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๐ ได้วางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการพิจารณาอนุญาตให้ทำ ดอกไม้เพลิง ไว้แล้วนั้น เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินทั้งของผู้ประกอบการค้าดอกไม้เพลิงและของบุคคลอื่นอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๖ และมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ จึงให้นายทะเบียนท้องที่กำหนดเงื่อนไขใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาดอกไม้เพลิง ดังนี้

๑. ให้ร้านค้าดอกไม้เพลิงมีดอกไม้เพลิงไว้เพื่อเก็บและจำหน่ายในร้านค้า มีน้ำหนักรวมของดินปืนและหรือสารระเบิด โดยไม่รวมวัสดุห่อหุ้มต้องไม่เกิน ๕๐ กิโลกรัม
 ๒. ร้านค้าต้องมีที่เก็บเป็นส่วนโดยมีชั้นเก็บเป็นชั้น ๆ แต่ละชั้นมีช่องให้อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี ห้ามวางดอกไม้เพลิงทับหรือซ้อนกันจำนวนมาก
 ๓. ร้านค้าต้องไม่วางดอกไม้เพลิงปะปนกับสินค้าอื่นโดยเฉพาะสินค้าที่ง่ายต่อการติดไฟ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิด ก๊าซ ไม้ขีดไฟ เป็นต้น
 ๔. ร้านค้าต้องจัดให้มีอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีประสิทธิภาพและให้มีจำนวนตามที่นายทะเบียนกำหนด
 ๕. ร้านค้าต้องจัดทำบัญชีเป็นรายเดือนให้ปรากฏแหล่งที่มาของดอกไม้เพลิง ปริมาณดอกไม้เพลิงและยอดคงเหลือ เพื่อให้นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบภายในทุกวันที่สิบห้าของเดือน
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔

ร้อยตำรวจเอก

(ประชัย เปี่ยมบูรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕

เรื่อง จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลสั่ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนบางชนิด

โดยที่ปรากฏว่าอาวุธปืนสั้นที่บุคคลมีไว้โดยชอบด้วยกฎหมาย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างแพร่หลาย ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ฉะนั้น เพื่อจำกัดอาวุธปืนดังกล่าวมิให้เพิ่มจำนวนมากขึ้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงมีคำสั่งให้จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนสั้น หากบุคคลใดจะสั่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสั้นแล้วจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรี

ในการขอสั่งอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนดังกล่าวต้องให้ผู้รับใบอนุญาตทำการค้าอาวุธปืนเป็นผู้สั่งหรือนำเข้าแทนเท่านั้น และร้านค้าอาวุธปืนที่เป็นตัวแทนผู้สั่งจะต้องถือจำนวนอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่มีตามใบอนุญาตให้ทำการค้าอาวุธปืนนั้นนับรวมเข้ากับจำนวนโควตาของร้านนั้นด้วย

สำหรับอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬาตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องถือปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แต่การขออนุญาตจะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรีเช่นเดียวกัน ยกเว้นอาวุธปืนชนิดอัดลม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลง

สั่ง ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอก **อิสระพงศ์ หนุณภักดี**

(อิสระพงศ์ หนุณภักดี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๒๖๐/๒๕๓๕

เรื่อง กำหนดชนิดประเภทอาวุธปืนสั้นที่ใช้ในการกีฬา

ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ เรื่อง จำกัดการออกใบอนุญาตให้บุคคลสัง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืนบางชนิด โดยยกเว้นอาวุธปืนสั้นเพื่อใช้ในการกีฬาตามที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดนั้น

เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตให้สัง นำเข้าอาวุธปืนเพื่อใช้ในการกีฬาเป็นมาตรฐานเดียวกัน กระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดชนิดและประเภทอาวุธปืนสั้นเพื่อใช้ในการกีฬา ดังนี้

๑. ชนิดลูกไม่ (รีวอลเวอร์) ขนาด .๓๒ และ .๓๘ ต้องมีลำกล้องยาว ๖ นิ้ว
๒. ชนิดกึ่งอัตโนมัติ (เซมิ-ออโต้)

๒.๑ ขนาด .๓๒ ต้องใช้เครื่องกระสุนชนิดหัวตัด (วัดคัตเตอร์) และระยะห่างจากยอดศูนย์หน้าถึงบ่าศูนย์หลังไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร

๒.๒ ขนาด .๒๒ ต้องมีระยะห่างจากศูนย์หน้าถึงบ่าศูนย์หลังไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร

๓. ปืนสั้นยิงซ้ำ ขนาด .๒๒ บรรจุกระสุนครั้งละ ๑ นัด และต้องมีระยะห่างจากศูนย์หน้า ถึงบ่าศูนย์หลังไม่น้อยกว่า ๑๘ เซนติเมตร

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลเอก อิศระพงศ์ หนูนภักดิ์

(อิสระพงศ์ หนูนภักดิ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๒๔๙/๒๕๕๒

เรื่อง การออกใบอนุญาตร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนและกำหนดจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า

ด้วยกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรที่จะวางระเบียบการจำกัดจำนวนร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนและจำกัดจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน สำหรับการค้าเสียใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๙/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

ข้อ ๒ การเพิ่มร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน ให้ขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อนออกใบอนุญาต

ข้อ ๓ ร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนแต่ละใบอนุญาตให้มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน สำหรับการค้าหมุนเวียนทดแทนได้ ตามชนิด ขนาด และจำนวน ดังต่อไปนี้

ก. อาวุธปืน

- อาวุธปืนยาวทุกชนิด ทุกขนาด ไม่เกินใบอนุญาตละ ๕๐ กระบอก
- อาวุธปืนสั้นทุกชนิด ทุกขนาด ไม่เกินใบอนุญาตละ ๓๐ กระบอก

ข. เครื่องกระสุนปืน

- กระสุนปืนลูกโดดทุกชนิด ทุกขนาด ไม่เกินใบอนุญาตละ ๒,๐๐๐ นัด
- กระสุนปืนลูกซองทุกชนิด ทุกขนาด ไม่เกินใบอนุญาตละ ๗,๕๐๐ นัด
- กระสุนปืนลูกกรวดทุกชนิด ทุกขนาด ไม่เกินใบอนุญาตละ ๑๐,๐๐๐ นัด
- กระสุนปืนลูกอัดลมทุกชนิด ทุกขนาด ไม่เกินใบอนุญาตละ ๓๐,๐๐๐ นัด

ในการสั่ง นำเข้า หรือซื้ออาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า ให้สั่งนำเข้า หรือซื้อได้ หนึ่งครั้งหรือหลายครั้ง แต่รวมจำนวนในรอบปีอายุใบอนุญาตแต่ละฉบับแล้วต้องไม่เกินชนิด ขนาด และจำนวนดังกล่าวข้างต้น

ข้อ ๔ การพิจารณาออกใบอนุญาตให้บุคคลทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวูรป็น เครื่องกระสุนปืน ให้ถือตามแนวปฏิบัติดังนี้

(๑) ผู้ขออนุญาตต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติ อาวูรป็น เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวูรป็น พ.ศ. ๒๕๙๐ มีความประพฤติเป็นที่ไว้วางใจให้ทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวูรป็น เครื่องกระสุนปืนได้และให้เจ้าพนักงานพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบว่าเคยมีประวัติอย่างใดมาก่อนหรือไม่

(๒) ผู้ขออนุญาตต้องเป็นผู้มีหลักทรัพย์เป็นหลักฐานพอที่จะตั้งร้านค้า เพื่อทำการค้า จำหน่ายประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวูรป็น เครื่องกระสุนปืนได้ โดยให้สอบสวนให้แน่ชัดว่า ผู้ขออนุญาตมีทรัพย์สินเท่าใด หรือหลักทรัพย์อย่างไร ราคาเท่าไร เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาต แต่ผู้เดียวหรือมีกรรมสิทธิ์ร่วมกับบุคคลอื่น

(๓) สถานที่ทำการค้าต้องเป็นที่มั่นคงแข็งแรง เหมาะสม และตั้งอยู่ในย่านการค้าสะดวก แก่การควบคุมตรวจตราของนายทะเบียนท้องที่และเจ้าพนักงาน

(๔) บุคคลเดียวกัน หรือบุคคลกับนิติบุคคลที่มีผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกัน หรือนิติบุคคล กับนิติบุคคลที่มีผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกัน ซึ่งเคยได้รับอนุญาตให้ทำการค้า จำหน่ายอาวูรป็น และเครื่องกระสุนปืนอยู่ในสถานที่ทำการค้าเดียวกันอยู่ก่อนคำสั่งนี้ จะได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้า และจำหน่ายอาวูรป็น และเครื่องกระสุนปืนในสถานที่ทำการค้าเดียวกันได้รวมทั้งสิ้นไม่เกิน ห้าใบอนุญาต เฉพาะสถานที่ทำการค้าที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร และไม่เกิน หนึ่งใบอนุญาตสำหรับในจังหวัดอื่น

(๕) ให้ทำการสืบสวนสอบสวนผู้ขออนุญาต แล้วส่งสำเนาทั้งหมดพร้อมด้วยคำขอรับ อนุญาตไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อประกอบการพิจารณาทุกคราวที่มีการขออนุญาต

ให้กรมการปกครองแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติ หลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และพิจารณาความเหมาะสม ในการเพิ่มร้านค้าอาวูรป็น เครื่องกระสุนปืน และร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวูรป็น เพื่อเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๕ การต่อใบอนุญาตให้ทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ อาวูรป็น เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ให้ถือตามแนวปฏิบัติดังนี้

(๑) บุคคลที่ได้รับอนุญาตอยู่แล้ว และประสงค์จะดำเนินการตามใบอนุญาตในปีต่อไป ให้ยื่นคำร้องขอต่ออายุล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และไม่เกินเก้าสิบวัน ก่อนที่ใบอนุญาตฉบับเดิม จะสิ้นอายุ ยกเว้นมีเหตุจำเป็นพิเศษอันมีอาจดำเนินการได้

(๒) ในกรณีที่ไต่ยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้วให้นายทะเบียนท้องที่พิจารณาให้เสร็จก่อนใบอนุญาตฉบับเดิมจะสิ้นอายุ หากการพิจารณาของนายทะเบียนไม่เสร็จและใบอนุญาตฉบับเดิมได้สิ้นอายุก่อนการอนุญาตให้ต่ออายุ ให้ระงับการออกใบอนุญาตสั่งซื้อ การซ่อม หรือรับโอนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนและวัตถุระเบิดไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ ไม่ห้ามการจำหน่ายสิ่งที่มีอยู่แล้วตามใบอนุญาตฉบับเดิม และให้ควบคุมให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้วแต่กรณี

(๓) บุคคลที่ได้รับอนุญาตรายใดปล่อยให้ใบอนุญาตสิ้นอายุ ให้ระงับการต่ออายุใบอนุญาตเสียทุกราย และให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการตามความในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้วแต่กรณี

(๔) ในกรณีที่บุคคลขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อดำเนินการในปีต่อไป หากนายทะเบียนท้องที่พิจารณาเห็นว่าบุคคลนั้นๆ ประพฤติตนไม่ดีหรือมีพฤติกรรมระหว่างผู้ประกอบการค้าด้วยกันในทำนองผูกขาดการค้า ซึ่งไม่เหมาะสมให้ทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ให้พิจารณาเสนอพร้อมด้วยหลักฐานเพื่อระงับการต่ออายุใบอนุญาตนั้นๆ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ผู้มีใบอนุญาตให้ทำการค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ให้คงถือใบอนุญาตได้เพียงรายละเอียดหนึ่งใบอนุญาต

ข้อ ๗ ใบอนุญาตที่ออกก่อนคำสั่งฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้มีผลต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย
ที่ ๔๒๑/๒๕๕๒
เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒
ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒^๑

ด้วยเป็นการสมควรให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง การออกใบอนุญาตร้านค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน และกำหนดจำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า บางข้อเสียใหม่ เพื่อไม่ให้กระทบถึงสิทธิของบุคคลที่มีอยู่ก่อน คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ มีผลใช้บังคับและเพิ่มสิทธิในบางประการให้เสมอภาค และเท่าเทียมกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงออกคำสั่งไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของข้อ ๖ ของคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ดังต่อไปนี้

“ทั้งนี้ สถานที่ทำการค้าอาวุธปืน อาจอนุญาตให้ตั้งอยู่ในสถานที่เดียวกันก็ได้รวมทั้งสิ้น ไม่เกินห้าใบอนุญาต เฉพาะในกรุงเทพมหานคร และไม่เกินหนึ่งใบอนุญาต สำหรับในจังหวัดอื่น และให้นำความดังกล่าวใช้บังคับกับร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืนโดยอนุโลม”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๗ ของคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ และให้ใช้ความใหม่ ดังต่อไปนี้

“สิทธิใดที่มีอยู่ก่อนคำสั่งฉบับนี้มีผลใช้บังคับ ให้สิทธินั้นดำรงต่อไป”

ข้อ ๓ ความในวรรคสองของข้อ ๖ ของคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๒๘๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งเพิ่มเติมโดยคำสั่งฉบับนี้ ให้ใช้บังคับกับการอนุญาตก่อนวันที่คำสั่งฉบับนี้มีผลใช้บังคับด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

ชวรัตน์ ชาญวีรกูล

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๒๓๗๐/๒๕๕๓

เรื่อง การห้ามมิให้อนุญาตสั่ง นำเข้า และอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืนยาวที่มีอนุภาพร้ายแรง

ด้วยปรากฏว่าขณะนี้ได้มีบุคคลผู้ก่อความไม่สงบเรียบร้อยได้นำอาวุธปืนยาวที่มีอนุภาพร้ายแรงที่มีสมรรถนะการทำลายสูงมาก สามารถยิงได้ในระยะไกลๆ ระยะหวังผลตั้งแต่ ๔๐๐ เมตร ถึง ๑,๓๐๐ เมตร มาใช้ก่อความไม่สงบจนเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตหลายราย และมีกระแสข่าวแพร่หลายว่าจะมีการลอบสังหารผู้นำทางการเมือง และบุคคลเป้าหมายหลายราย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า มีความจำเป็น เพื่อเป็นการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนมิให้ถูกคุกคามด้วยอาวุธปืนยาวดังกล่าว จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๕๗ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มีคำสั่งดังต่อไปนี้

๑. ห้ามมิให้นายทะเบียนท้องที่อำเภอ และนายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานคร ขนาด .๓๐-๐๖ ออกใบอนุญาตการสั่งนำเข้าอาวุธปืนยาว ขนาด .๒๒๓ ขนาด .๓๐๘ และขนาด .๓๓๘ หรือขนาดที่เทียบเท่าและมีชื่อเรียกที่แตกต่างออกไปให้แก่ร้านค้าอาวุธปืน และบุคคลทั่วไป เป็นเวลา ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

๒. ห้ามมิให้นายทะเบียนท้องที่อำเภอและนายทะเบียนท้องที่กรุงเทพมหานครออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนขนาดตามข้อ ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๔

สั่ง ณ วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓

(นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ ๑๕/๒๕๔๘

เรื่อง การมอบอำนาจให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย และผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปด้วยความรวดเร็วและบังเกิดผลดีรวมทั้งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงให้ยกเลิกคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๖๒/๒๕๓๕ เรื่อง การมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมตำรวจ และผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕ และอาศัย อำนาจตามความในมาตรา ๓๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงมอบอำนาจให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ปฏิบัติราชการแทน คือ

๑. ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้อนุมัติให้นายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตให้ซื้อ มี ใช้ สั่ง นำเข้า คำ หรือจำหน่ายด้วยประการใด ๆ ซึ่งวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ในเขตกรุงเทพมหานครให้ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้อนุมัติให้นายทะเบียนท้องที่ต่ออายุใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน สำหรับการค้า ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. ในเขตจังหวัดอื่นให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อนุมัติให้นายทะเบียนท้องที่ต่ออายุใบอนุญาตให้ทำ ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะ มี หรือจำหน่ายอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน สำหรับการค้า ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

(นายโกศล พลกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศกระทรวงมหาดไทยไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน เจ้าพนักงานและเจ้าหน้าที่อื่น ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๒๔

ข้อ ๒ ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นนายทะเบียน

(๑) อธิบดีกรมการปกครอง	ในเขตกรุงเทพมหานคร
(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด	ในเขตจังหวัดอื่น
(๓) นายอำเภอ	ในเขตอำเภอ
(๔) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ	ในเขตกิ่งอำเภอ

ข้อ ๓ ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกหนังสืออนุญาตพิเศษตามมาตรา ๑๔

(๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ในเขตกรุงเทพมหานคร
(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด	ในเขตจังหวัดอื่น

ข้อ ๔ ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจออกหนังสืออนุญาตตามมาตรา ๗๐

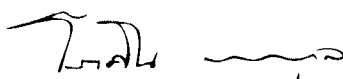
(๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย	ในเขตกรุงเทพมหานคร
(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด	ในเขตจังหวัดอื่น

ข้อ ๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้เป็นเจ้าของที่ตรวจสอบ จำนวนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ในร้านค้าและร้านประกอบซ่อม

- (๑) อธิบดีกรมการปกครอง หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองแต่งตั้ง ในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๒) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น
- (๓) นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอและปลัดอำเภอ แห่งท้องที่ ในเขตอำเภอ หรือเขตกิ่งอำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายโภคิน พลกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานออกหนังสืออนุญาตให้ย้ายวัดถูกระเบิด
ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูกระเบิด
ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูกระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูกระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๒๒) และ มาตรา ๔๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูกระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกประกาศ กระทรวงมหาดไทย ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานออกหนังสืออนุญาตให้ย้ายวัดถูกระเบิด ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัดถูกระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๓๕

ข้อ ๒ ให้แต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานออกหนังสืออนุญาตให้ย้ายวัดถูกระเบิด

- (๑) ปลัดกระทรวงมหาดไทย สำหรับการย้ายวัดถูกระเบิดระหว่างจังหวัด
- (๒) อธิบดีกรมการปกครอง ในเขตกรุงเทพมหานคร
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น
- (๔) นายอำเภอ ในเขตอำเภอ
- (๕) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ ในเขตกิ่งอำเภอ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายโกศล พลกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ประกาศกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย

กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงแรงงาน และกระทรวงอุตสาหกรรม

เรื่อง หลักเกณฑ์การควบคุมและการกำกับ ดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง

พ.ศ. ๒๕๔๗

เนื่องจากการควบคุมและการกำกับ ดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ได้แก่กฎหมายว่าด้วยควบคุมยุทธภัณฑ์ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงกลาโหม กฎหมายว่าด้วยเครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงแรงงานและกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกระทรวงอุตสาหกรรม

เพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและหรือการกำกับ ดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ให้สามารถดำเนินได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วนทุกกฎหมาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การควบคุมและการกำกับ ดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในประกาศนี้

“การควบคุมและการกำกับ ดูแล” หมายความว่า การพิจารณาอนุญาต และหรือการกำกับดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

“การผลิต” หมายความว่า ทำ ผสม ปรง หรือแปรสภาพ และให้หมายความรวมถึงเปลี่ยนแปลงรูปร่างบรรจุ หรือรวมบรรจุด้วย

“การครอบครอง” หมายความว่า การมีไว้ในครอบครองไม่ว่าเพื่อตนเองหรือผู้อื่น และไม่จำเป็นการมีไว้เพื่อการขาย เพื่อขนส่ง เพื่อใช้หรือเพื่อการอื่นใด ซึ่งวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง และ ดอกไม้เพลิง

“ดอกไม้เพลิง” หมายความว่า วัสดุที่เมื่อเผาไหม้แล้วก่อให้เกิดแสง เสียง เช่น พลุ ประทัดไฟ ประทัดลมและวัตถุอื่นใด อันมีสภาพคล้ายคลึงกัน

“การค้า” หมายความว่า การซื้อขาย การจำหน่าย การแลกเปลี่ยน การนำเข้า การส่งออก ซึ่งดอกไม้เพลิงและวัตถุที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง

“การขนส่ง” หมายความว่า การเคลื่อนย้ายซึ่งดอกไม้เพลิงหรือวัตถุที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงจากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่ง

“หน่วยงาน” หมายความว่า หน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมและหรือการกำกับดูแลตามกฎหมายว่าด้วยควบคุมยุทธภัณฑ์ กฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข กฎหมายว่าด้วยคุ้มครองแรงงาน และกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และให้หมายความรวมถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย

ข้อ ๒ หน่วยงานใดที่ได้รับคำขออนุญาตการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและหรือวัตถุที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง หรือพบว่ามีการลักลอบในการผลิต การค้าการครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ต้องแจ้งให้ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ เพื่อประสานความร่วมมือในการควบคุมและการกำกับ ดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง

ข้อ ๓ การควบคุมและการกำกับ ดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์แนบท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

พลเอก **สัมพันธ์ บุญญานันท์**
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

โกสิน พลกุล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

สุदारัตน์ เกยุราพันธุ์
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

อุไรวรรณ เทียนทอง
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

พงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

**หลักเกณฑ์การควบคุมและกำกับดูแลการผลิต การค้า การครอบครอง การขนส่ง
ดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
แนบท้ายประกาศกระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข
กระทรวงแรงงาน และกระทรวงอุตสาหกรรม**

พ.ศ. ๒๕๕๗

- ข้อ ๑** หลักเกณฑ์การควบคุมและการกำกับดูแลการผลิตดอกไม้เพลิง
- ๑.๑ อาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้
- (๑) ตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีเนื้อที่เพียงพอที่จะประกอบกิจการ โดยไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายเหตุรำคาญหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น
 - (๒) ไม่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหรือใกล้กับสาธารณสถาน ได้แก่ โรงเรียนหรือสถานบันการศึกษา โรงมหรสพ วัดหรือศาสนสถาน โรงพยาบาล โบราณสถานสถานที่ทำการของหน่วยงานของรัฐ และอาคารอื่นๆ
 - (๓) อยู่ห่างจากอาคารอื่น ๆ โดยมีระยะห่างตามตารางที่ ๑ และห่างจากแนวรั้วหรือแนวเขตที่ดินอย่างน้อย ๒๐ เมตร โดยรอบ
 - (๔) ต้องเป็นอาคารเอกเทศ ชั้นเดียว ไม่มีห้องใต้ดินและชั้นลอย
 - (๕) ต้องติดตั้งสายล่อฟ้าที่มีประสิทธิภาพ
 - (๖) สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ มีความมั่นคง แข็งแรง และป้องกันไฟที่เกิดจากภายนอกและการลุกลามของไฟภายในได้
 - (๗) พื้นอาคารต้องเป็นวัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดประกายไฟ ราบเรียบ ไม่ขรุขระ ไม่ลื่นไม่มีรอยแตกร้าว ทำความสะอาดได้ง่าย รวมทั้งมีลักษณะที่ไม่ดูดซับของเหลวและไม่เก็บกักสารเคมีที่อาจหกรั่วไหลและน้ำหรือสารเคมีที่ใช้ในการดับเพลิง
 - (๘) พื้นอาคารต้องเป็นผิวเรียบและเคลือบด้วยวัสดุที่นำไฟฟ้า (Conductive Material)
 - (๙) มีประตูชนิดผลักเปิดจากด้านในขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร สูงไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ประตู อยู่ห่างกันพอสมควร
 - (๑๐) มีทางออกฉุกเฉินที่เปิดออกได้ง่ายและเพียงพอหรือมีอย่างน้อย ๒ ทิศทาง นอกเหนือจากทางเข้าออกปกติ และทำเครื่องหมายให้เห็นชัดเจน
 - (๑๑) หลังคาอาคารต้องออกแบบให้สามารถระบายแรงอัดที่เกิดจากการระเบิด
 - (๑๒) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยให้มีพื้นที่ประตู หน้าต่าง และช่องลมรวมกัน โดยไม่นับที่ติดต่อรหว่างห้องไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๑๐ ส่วนของพื้นที่ของห้อง

- (๑๓) ต้องมีป้ายข้อความหรือสัญลักษณ์ เช่น “ห้ามสูบบุหรี่” “ห้ามทำให้เกิดประกายไฟ” ฯลฯ ติดไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ชัดเจน
- (๑๔) ในระยะ ๑๕ เมตร รอบอาคารต้องปราศจากวัชพืชและวัสดุที่ติดไฟได้
- (๑๕) ท่อหรือรางเพื่อระบายน้ำในอาคารและน้ำฝนต้องเป็นท่อหรือรางปิดมิดชิด
- (๑๖) ห้ามมีการพักอาศัยภายในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง โดยเด็ดขาด

ตารางที่ ๑ ระยะห่างระหว่างอาคารผลิตดอกไม้เพลิงกับอาคารอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับดอกไม้เพลิง

น้ำหนักดอกไม้เพลิง (กิโลกรัม)	ระยะห่างระหว่างอาคารผลิตดอกไม้เพลิงชนิดพิเศษ* (Special Fireworks) กับอาคารอื่น ๆ โดยไม่มีสิ่งขวางกั้น (เมตร)	ระยะห่างระหว่างอาคารผลิตดอกไม้เพลิงชนิดพิเศษ* (Special Fireworks) กับอาคารอื่น ๆ โดยมีสิ่งขวางกั้น (เมตร)	ระยะห่างระหว่างอาคารผลิตดอกไม้เพลิงชนิดทั่วไป** (Common Fireworks) กับอาคารอื่น ๆ (เมตร)
๐-๔๕	๓๕	๑๗	๑๑
๔๕-๙๑	๔๒	๒๑	๑๑
๙๑-๑๓๖	๔๗	๒๓	๑๑
๑๓๖-๑๘๑	๕๒	๒๖	๑๑
๑๘๑-๒๒๗	๕๕	๒๘	๑๑
๒๒๗-๔๕๔	ไม่อนุญาต	ไม่อนุญาต	๑๑
๔๕๔-๙๐๗	ไม่อนุญาต	ไม่อนุญาต	๑๑
๙๐๗-๑๓๖๑	ไม่อนุญาต	ไม่อนุญาต	๑๑
๑๓๖๑-๑๘๑๑	ไม่อนุญาต	ไม่อนุญาต	๑๘
มากกว่า ๑๘๑๔	ไม่อนุญาต	ไม่อนุญาต	๒๐

* ดอกไม้เพลิงชนิดพิเศษ(Special Fireworks) หมายถึง ดอกไม้เพลิงขนาดใหญ่ ออกแบบให้เกิดแสงหรือเสียงโดยการเผาไหม้อย่างรุนแรงหรือการระเบิด รวมถึงประทัดที่มีส่วนผสมเป็นวัตถุระเบิดมากกว่า ๑๓๐ มิลลิกรัม หรือพลุแตกอากาศ (Aerial Shells) ที่มีส่วนผสมสารเคมีที่เผาไหม้แล้วทำให้เกิดแสงหรือเสียงเกินกว่า ๔๐ กรัม หรือดอกไม้เพลิงอื่นที่มีวัตถุระเบิดมากกว่าดอกไม้เพลิงชนิดทั่วไป

** ดอกไม้เพลิงชนิดทั่วไป(Common Fireworks) หมายถึง ดอกไม้เพลิงขนาดเล็กซึ่งจะให้แสงเมื่อเกิดการเผาไหม้หรือดอกไม้เพลิงขนาดเล็กที่ก่อให้เกิดเสียง เช่น เกิดเสียงหวีด ถ้าเป็นดอกไม้เพลิงที่เล่นบนพื้นดินมีส่วนผสมที่เป็นวัตถุระเบิดไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัม ดอกไม้เพลิงที่เล่นในอากาศมีส่วนผสมที่เป็นวัตถุระเบิดไม่เกิน ๕๐ มิลลิกรัม ดอกไม้เพลิงที่เล่นในอากาศมีส่วนผสมที่เป็นวัตถุระเบิดไม่เกิน ๑๓๐ มิลลิกรัม

๑.๒ เครื่องจักรอุปกรณ์และระบบไฟฟ้า

- (๑) เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้าที่ติดตั้งต้องเป็นชนิดทนการระเบิดและป้องกันการเกิดประกายไฟได้เท่านั้น และต้องได้รับการตรวจสอบรับรองจากวิศวกรไฟฟ้าเป็นประจำทุกปี
- (๒) เครื่องจักรและอุปกรณ์ไฟฟ้าต้องมีการต่อสายดินและต่อฝาก (Grounding and Bonding)
- (๓) ห้ามติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าที่อาจทำให้เกิดประกายไฟ เช่น สะพานไฟ สวิตช์ตัดตอนอัตโนมัติ สวิตช์ปิด-เปิด โดยเด็ดขาด
- (๔) ระบบส่องสว่างควรใช้แสงสว่างธรรมชาติหรือแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าเท่านั้น และต้องเป็นชนิดทนการระเบิดและป้องกันการเกิดประกายไฟเท่านั้น
- (๕) แผงวงจรไฟฟ้าต้องมีการต่อลงดิน (Grounding) โดยสายดิน หลักสายดิน และวิธีการต่อให้เป็นไปตามมาตรฐานการติดตั้งทางไฟฟ้าสำหรับประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ รวมทั้งต้องติดตั้งสายล่อฟ้าที่มีประสิทธิภาพ
- (๖) ระบบไฟฟ้า การเดินสายไฟฟ้า และการติดตั้งเครื่องยนต์ไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้า อุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าอื่น ต้องเป็นไปตามหลักวิชาการที่ยอมรับกันโดยมีคำรับรองของผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๗) ห้ามใช้เตาไฟ เบลวไฟ หรือเครื่องทำความร้อน หากมีความจำเป็นต้องใช้ความร้อน ให้ใช้ความร้อน หรือไอน้ำ หรือลมร้อน

๑.๓ กระบวนการผลิตดอกไม้เพลิง

ผู้ผลิตดอกไม้เพลิงต้องควบคุมกำกับดูแลและตรวจสอบการผลิตดอกไม้เพลิง ดังนี้

- (๑) ขั้นตอนหรือกรรมวิธีการผลิตต้องไม่ก่อให้เกิดเปลวไฟ ประกายไฟ ความร้อน
- (๒) ในกรณีที่มีการชั่งวัตถุดิบให้ใช้แผ่นกระดาษที่สะอาดวางบนภาชนะที่ใช้ในการชั่งก่อนเมื่อชั่งและเทวัตถุดิบออกแล้ว ให้ทิ้งแผ่นกระดาษที่ใช้แล้วนั้นลงในถังน้ำที่ได้เตรียมไว้ แล้วจึงดำเนินการชั่งส่วนผสมอื่นๆ ต่อไป
- (๓) ในกรณีที่มีวัตถุดิบตกลงบนโต๊ะ หรือพื้นที่ที่ใช้ปฏิบัติงาน หรืออุปกรณ์ เครื่องมือ ในระหว่างการชั่งให้รีบทำความสะอาดทันที
- (๔) ห้ามเปิดฝาภาชนะบรรจุวัตถุดิบทิ้งไว้ และเมื่อเสร็จภาระกิจแล้วให้ปิดฝาภาชนะบรรจุวัตถุดิบให้มิดชิดและนำไปจัดเก็บในที่ที่เหมาะสม โดยทันที
- (๕) การผสมวัตถุดิบในการผลิตดอกไม้เพลิงต้องผสมทีละครั้ง ครั้งละปริมาณน้อย ๆ
- (๖) การผสมวัตถุดิบในการผลิตดอกไม้เพลิงต้องทำในที่ที่มีการระบายอากาศเหมาะสม และภาชนะที่ใช้ผสมไม่ทำมาจากวัสดุที่เป็นโลหะ

- (๗) ห้ามบด โม่ หรือป่นวัตถุดิบพร้อมกันในภาชนะเดียวกัน และต้องทำความสะอาดอุปกรณ์ เครื่องมือทุกครั้งก่อนใช้บด โม่หรือป่นวัตถุดิบที่เป็นส่วนผสมอื่น ๆ
- (๘) ห้ามอัด ตอก หรือกระทุ้งส่วนผสมวัตถุดิบในการผลิตดอกไม้เพลิงในภาชนะรูปทรงกระบอก
- (๙) ห้ามเก็บวัตถุดิบไว้ในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง โดยเด็ดขาด ยกเว้นนำมาใช้เพื่อการผลิต
- (๑๐) ต้องเก็บวัตถุดิบบางส่วนที่ผสมแล้วหรือที่เป็นกึ่งสำเร็จรูปของดอกไม้เพลิงในถังหรือภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และนำมาใช้เพื่อการผลิตดอกไม้เพลิงได้ไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม
- (๑๑) อนุญาตให้เก็บสะสมดอกไม้เพลิงไว้ในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงได้ไม่เกิน ๑๐๐ กิโลกรัม
- (๑๒) ต้องจัดให้มีและใช้ระบบขจัดฝุ่นละอองที่มีขนาดและประสิทธิภาพเพียงพอ ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้ปฏิบัติงานในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง
- (๑๓) ต้องจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในการผลิตดอกไม้เพลิง ได้สวมใส่ตลอดเวลาในการปฏิบัติงาน ตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ และต้องดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา
- (๑๔) ต้องจัดให้มีการอบรม แนะนำชี้แจงผู้ปฏิบัติงานในการผลิตดอกไม้เพลิงให้เข้าใจถึงเหตุอันตรายอันอาจเกิดขึ้นได้ของงานต่าง ๆ ที่ตนปฏิบัติอยู่ ตลอดจนอธิบายให้รู้ถึงวิธีระมัดระวังป้องกันอันตรายและสามารถใช้มาตรการการแก้ไขอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานได้ในทันที
- (๑๕) ต้องจัดให้มีชุดปฐมพยาบาล พร้อมทั้งคำแนะนำวิธีการปฐมพยาบาลไว้ในอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๖) ห้ามกระทำการใด ๆ หรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดประกายไฟหรือความร้อน เช่น การปรุงอาหาร การจุดธูปเทียน การเจาะ การเชื่อมและประสานโลหะหรือสิ่งอื่นใด เป็นต้น ต้องอยู่ห่างจากอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงอย่างน้อย ๑๕ เมตร โดยรอบ

- (๑๓) ห้ามใช้เครื่องรับส่งสัญญาณหรืออุปกรณ์อื่นใดที่ทำให้เกิดประกายไฟภายในอาคารสถานที่หรือบริเวณที่ใช้ผลิตดอกไม้เพลิง
- (๑๔) ห้ามผู้ปฏิบัติงานรับประทานอาหารและเครื่องดื่มในบริเวณที่ปฏิบัติงาน
- (๑๕) ห้ามผู้ที่ไม่มีหน้าที่โดยตรงหรือผู้ซึ่งไม่เข้าใจดีถึงเหตุอันตรายของการปฏิบัติงานทำงานโดยเด็ดขาด

๑.๔ การป้องกันการระเบิดและเกิดเพลิงไหม้

ผู้ผลิตดอกไม้เพลิงต้องดำเนินการดังนี้

- (๑) ห้ามสูบบุหรี่ในอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง โดยเด็ดขาด ต้องจัดหาที่สูบบุหรี่ไว้โดยเฉพาะในบริเวณสำนักงาน บ้านพัก หรือสถานที่ที่ไม่มีดอกไม้เพลิงและวัตถุติดไฟในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๒) ห้ามผู้ปฏิบัติงานที่มีอาการมึนเมาจากแอลกอฮอล์หรือยาที่ทำให้หึ่งง่วงนอนเข้าไปในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๓) ต้องจัดชุดทำงานให้ผู้ปฏิบัติงานเปลี่ยนก่อนเข้าทำงาน และต้องทำความสะอาดชุดทำงานทุกครั้งหลังเลิกงาน และห้ามผู้ปฏิบัติงานสวมชุดทำงานออกนอกอาคารสถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๔) ผู้ปฏิบัติงานที่เสื้อผ้าเป็นวัสดุติดไฟที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงที่เสี่ยงต่อการติดไฟ ห้ามเข้าไปในสถานที่ที่จัดไว้ให้สูบบุหรี่
- (๕) ต้องจัดเตรียมสถานที่ล้างทำความสะอาด และเปลี่ยนเสื้อผ้าให้แก่ผู้ปฏิบัติงานไว้ในที่เฉพาะ
- (๖) ต้องทำความสะอาดอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงให้ปราศจากฝุ่น และขยะ
- (๗) หากมีการหกรั่วไหลของวัตถุติดไฟต้องทำความสะอาดและเคลื่อนย้ายจากบริเวณที่หกทันที วัตถุติดไฟที่หกต้องใช้ทรายดูดซับและนำไปกำจัด โดยการฝังกลบเท่านั้น
- (๘) เศษผ้า เศษวัสดุที่ติดไฟง่าย และขยะที่เป็นกระดาษ ควรเก็บแยกจากขยะที่เป็นวัสดุ หรือส่วนประกอบของดอกไม้เพลิง โดยเก็บในภาชนะที่มีฝาปิดมิดชิด และมีป้ายบอกชัดเจน และต้องนำออกจากอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงทุกวันเพื่อนำไปกำจัดต่อไป

- (๙) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับพื้นฐาน จัดทำเอกสารความปลอดภัยในการทำงาน ให้คำแนะนำและฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานในการผลิตดอกไม้เพลิง ตลอดจนรับผิดชอบในการป้องกันและระงับอัคคีภัย
- (๑๐) ต้องจัดหาเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๕ กิโลกรัม อย่างน้อย ๒ เครื่องต่อพื้นที่ ๑๐๐ ตารางกิโลเมตร อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และติดตั้งในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย หยิบใช้สะดวก ไว้ในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการบันทึก การติดตั้ง การเติม หรือการเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ กับการตรวจสอบตามความจำเป็นและตามคำแนะนำของผู้ผลิต แต่การตรวจสอบนั้นต้องกระทำไม่น้อยกว่า ๖ เดือน ต่อครั้ง รวมทั้งต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมวิธีใช้เครื่องดับเพลิง และวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัยอย่างน้อยปีละครั้ง
- (๑๑) ต้องจัดทำแผนฉุกเฉินกรณีเกิดเพลิงไหม้ และจัดให้มีการซ้อมแผนฉุกเฉินอย่างน้อยปีละครั้ง

ข้อ ๒ หลักเกณฑ์การควบคุมและการกำกับดูแลการค้าดอกไม้เพลิง

ผู้ค้าต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) ห้ามเก็บสะสมดอกไม้เพลิงไว้ในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ค้า ดอกไม้เพลิงที่มีน้ำหนักรวมของดินปืนหรือสารระเบิดโดยไม่รวมวัสดุห่อหุ้มเกินกว่า ๕๐ กิโลกรัม
- (๒) ต้องจัดเก็บดอกไม้เพลิงให้เป็นสัดส่วน โดยมีชั้นเก็บเป็นชั้น ๆ แต่ละชั้น มีช่องให้อากาศสามารถถ่ายเทได้ดี ไม่ให้ถูกแสงแดดโดยตรง ห้ามวางดอกไม้เพลิงทับหรือซ้อนกันจำนวนมากเกินไปเพื่อป้องกันมิให้เกิดอันตรายได้
- (๓) ต้องไม่วางดอกไม้เพลิงปะปนกับสินค้าอื่น โดยเฉพาะสินค้าที่ง่ายต่อการติดไฟ เช่น น้ำมันเชื้อเพลิงทุกชนิด ก๊าซ ไม้ขีดไฟ เป็นต้น
- (๔) ต้องจัดทำแผ่นป้ายหรือสัญลักษณ์ “ห้ามสูบบุหรี่” และแผ่นป้ายคำเตือนถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นจากการประกอบกิจการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดประกายไฟหรือความร้อนหน้าอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใกล้เคียงกับสถานที่ค้าดอกไม้เพลิง
- (๕) ห้ามค้าดอกไม้เพลิงในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น
- (๖) ห้ามจำหน่ายดอกไม้เพลิงให้แก่เด็กที่มีอายุไม่เกิน ๑๐ ปี ผู้ที่อยู่ในอาการมึนเมา หรือเด็กอายุระหว่าง ๑๐-๑๕ ปี ที่ไม่มีผู้ปกครองมาด้วย
- (๗) ผู้ค้าหรือผู้ช่วยค้าดอกไม้เพลิงทุกคนต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์ และห้ามสูบบุหรี่ ดื่ม หรือเสพของมึนเมาในอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ค้าดอกไม้เพลิง

- (๘) ห้ามประกอบกิจการหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดประกายไฟหรือความร้อน เช่น การปรุงอาหาร การจุดธูปเทียน การเจาะ การเชื่อมและประสานโลหะหรือสิ่งอื่นใด เป็นต้นและห้ามจุดเทียนหรือเล่นดอกไม้เพลิงในอาคาร สถานที่หรือบริเวณที่ใช้ ค้าดอกไม้เพลิง
- (๙) ต้องจัดให้มีเอกสารคำแนะนำวิธีการจุดหรือเล่นที่ถูกต้อง ไว้แจกให้แก่ผู้ซื้อดอกไม้เพลิง
- (๑๐) ต้องจัดหาเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๕ กิโลกรัม อย่างน้อย ๒ เครื่องต่อพื้นที่ ๑๐๐ ตารางเมตร อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และติดตั้งในที่เปิดเผย เห็นได้ง่าย หยิบใช้สะดวก ไว้ในอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการบันทึก การติดตั้ง การเติม หรือการเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ กับการตรวจสอบตามความจำเป็นและตามข้อแนะนำของผู้ผลิต แต่การตรวจสอบนั้นต้องกระทำไม่น้อยกว่า ๖ เดือนต่อครั้ง รวมทั้งต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมวิธีใช้เครื่องดับเพลิง และวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัยอย่างน้อยปีละครั้ง
- (๑๑) ต้องจัดทำบัญชีรายเดือนให้ปรากฏแหล่งที่มาของดอกไม้เพลิง ปริมาณของ ดอกไม้เพลิง และยอดคงเหลือ เพื่อให้นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบภายในทุกวันที่ ๑๕ ของเดือน

ข้อ ๓ หลักเกณฑ์การควบคุมและกำกับการดูแลการครอบครองดอกไม้เพลิงและวัตถุดับที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง

๓.๑ อาคาร สถานที่เก็บรักษาวัตถุดับที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงซึ่งเป็นยุทธภัณฑ์ ต้องมีลักษณะดังนี้

- (๑) ไม่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหรือใกล้กับสาธารณสถาน ได้แก่ โรงเรียนหรือสถาบันการศึกษา โรงมหรสพ วัดหรือศาสนสถาน โรงพยาบาล โบราณสถาน สถานที่ทำการของหน่วยงานของรัฐ และอาคารอื่น ๆ
- (๒) ต้องตั้งอยู่ห่างไกลแหล่งชุมชน ตามปริมาณและระยะที่กระทรวงกลาโหมกำหนด ในตารางที่ ๒
- (๓) ต้องเป็นอาคารเอกเทศ ชั้นเดียว ไม่มีห้องใต้ดิน และชั้นลอย
- (๔) ก่อสร้างด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ เช่น คอนกรีตเสริมเหล็ก อิฐหรืออิฐบล็อก หลังคา ออกแบบให้มีการระบายควันและความร้อนได้

ตารางที่ ๒ การคำนวณปริมาณการเก็บรักษาโปดัสเซียมคลอไรด์และระยะห่างจากชุมชน

ประเภทของผู้ประกอบการ	น้ำหนักโปดัสเซียมคลอไรด์ ที่เก็บรักษา (กิโลกรัม)	ระยะห่างจากชุมชน (เมตร)
เกษตรกรรายย่อย และดอกไม้เพลิง	๕๐	๓๐
	๑๐๐	๔๐
	๕๐๐	๗๐
กลุ่มเกษตรกร	๑,๐๐๐	๑๘๐
	๓,๐๐๐	๒๔๐
	๕,๐๐๐	๓๐๐
	๑๐,๐๐๐	๓๖๐
ผู้นำเข้า	๑๕,๐๐๐	๒๐๐
	๒๐,๐๐๐	๒๒๐
	๒๕,๐๐๐	๒๓๐
	๓๐,๐๐๐	๒๕๐
	๔๐,๐๐๐	๒๘๐
	๖๐,๐๐๐	๓๖๐

หมายเหตุ “ชุมชน” ในที่นี้หมายถึง สถานที่หรืออาคารที่มีคนอยู่อาศัย ซึ่งอาจรวมถึง วัด โบสถ์ สถานที่ราชการ ร้านค้า โรงภาพยนตร์ หรืออื่น ๆ ที่มีลักษณะแบบเดียวกันนี้

- (๕) เป็นอาคารที่มีการระบายอากาศที่ดี
- (๖) ต้องห่างจากสารที่ไหม้ไฟได้ แหล่งกำเนิดประกายไฟและความร้อน
- (๗) ห้ามติดตั้งระบบไฟฟ้าในอาคาร สถานที่เก็บ
- (๘) ภาชนะบรรจุวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงซึ่งเป็นยุทธภัณฑ์ต้องมีฝาปิดมิดชิด
- (๙) ห้ามนำเชื้อเพลิงทุกประเภทเข้าใกล้อาคาร สถานที่เก็บ
- (๑๐) ลักษณะการเก็บให้เป็นไปตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด
- (๑๑) ให้ติดป้ายประกาศประจำอาคาร สถานที่เก็บ ให้เห็นได้ชัดเจนดังนี้

การเก็บรักษาโปดัสเซียมคลอเรท

(ปิดประกาศไว้ในสถานที่เก็บให้เห็นชัดเจน)

๑. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตาม พ.ร.บ. ความคุ้มครองกัญช พ.ศ. ๒๕๓๐ โดยเคร่งครัด หากไม่ปฏิบัติตามจะถูกดำเนินคดีตามที่กฎหมายกำหนด
๒. ห้ามขนย้ายโปดัสเซียมคลอเรทไปเก็บยังสถานที่อื่นที่ไม่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาต
๓. ห้ามเก็บรักษาโปดัสเซียมคลอเรทเกินปริมาณที่กำหนดไว้
๔. มีแผนการดับเพลิง ต้องเตรียมคนงาน อุปกรณ์ดับเพลิงไว้ให้พร้อมใช้งาน
๕. ห้ามผู้ไม่มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าไปใกล้หรือเข้าไปในสถานที่เก็บฯ
๖. บริเวณรอบ ๆ อาคารต้องปราศจากวัสดุที่ติดไฟได้
๗. อาคารที่ใช้ในการเก็บรักษา ฯ ให้เก็บโปดัสเซียมคลอเรทอย่างเดี่ยวเท่านั้น
๘. ต้องใส่กุญแจไว้ตลอดเวลา ยกเว้นเวลาที่เข้าไปปฏิบัติงานในอาคาร
๙. ห้ามสูบบุหรี่ภายในอาคารสถานที่เก็บ

๓.๒ อาคารสถานที่เก็บรักษาวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงที่ไม่ได้เป็นยุทธภัณฑ์ ต้องมีลักษณะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ทั่วไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๓.๓ อาคาร สถานที่เก็บรักษาดอกไม้เพลิง ต้องมีลักษณะดังนี้

- (๑) ตั้งอยู่ในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม มีเนื้อที่เพียงพอที่จะประกอบกิจการ โดยไม่อาจก่อให้เกิดอันตราย เหนือราคาหรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่น
- (๒) ไม่ตั้งอยู่ในย่านชุมชนหรือใกล้กับสาธารณสถาน ได้แก่ โรงเรียนหรือสถาน การศึกษา โรงมหรสพ วัดหรือศาสนสถาน โรงพยาบาล โบราณสถาน สถานที่ทำการของหน่วยงานของรัฐ และอาคารอื่น ๆ
- (๓) ต้องอยู่ห่างจากอาคารอื่น ๆ โดยมีระยะห่างตามตารางที่ ๓ และห่างจากแนวรั้ว หรือแนวเขตที่ดินอย่างน้อย ๒๐ เมตร โดยรอบ
- (๔) ต้องเป็นอาคารเอกเทศ ชั้นเดียว ต้องไม่มีห้องใต้ดิน และชั้นลอย
- (๕) ต้องติดตั้งสายล่อฟ้าที่มีประสิทธิภาพ
- (๖) อาคาร สถานที่เก็บดอกไม้เพลิงต้องแยกต่างหากจากอาคาร สถานที่ผลิตและค้าดอกไม้เพลิง และใช้เป็นสถานที่เก็บดอกไม้เพลิงเท่านั้น
- (๗) สร้างด้วยวัสดุที่ไม่ติดไฟ มีความมั่นคง แข็งแรง และป้องกันไฟที่เกิดจากภายนอก และการลุกลามของไฟภายในได้
- (๘) พื้นที่อาคารต้องเป็นวัสดุที่ไม่ก่อให้เกิดประกายไฟ ราบเรียบ ไม่ขรุขระ ไม่สั่น ไม่มีรอยแตกร้าว ทำความสะอาดได้ง่าย รวมทั้งมีลักษณะที่ไม่ดูดซับของเหลว และไม่เก็บกักสารเคมีที่อาจหกรั่วไหลและน้ำหรือสารเคมีที่ใช้ในการดับเพลิง

- (๙) พื้นอาคารต้องเป็นผิวเรียบและเคลือบด้วยวัสดุที่นำไฟฟ้า (Conductive Material)
- (๑๐) ต้องมีประตูชนิดผลักเปิดจากด้านในขนาดกว้างไม่น้อยกว่า ๑.๕๐ เมตร สูงไม่น้อยกว่า ๒.๐๐ เมตร จำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ประตู อยู่ห่างกันพอสมควร
- (๑๑) มีทางออกฉุกเฉินที่เปิดออกได้ง่ายและเพียงพอหรือมีอย่างน้อย ๒ ทิศทาง นอกเหนือจากทางเข้าออกปกติ และทำเครื่องหมายให้เห็นชัดเจน
- (๑๒) หลังคาอาคารต้องออกแบบให้สามารถระบายแรงอัดที่เกิดจากการระเบิดได้
- (๑๓) มีการระบายอากาศที่เหมาะสม โดยอุณหภูมิไม่เกิน ๓๐ องศาเซลเซียส
- (๑๔) ห้ามติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าที่อาจทำให้เกิดประกายไฟ เช่น สะพานไฟ สวิตช์ตัดตอนอัตโนมัติ สวิตช์ปิด - เปิด โดยเด็ดขาด
- (๑๕) ระบบส่องสว่างควรใช้แสงสว่างธรรมชาติหรือแสงสว่างจากระบบไฟฟ้าเท่านั้น และต้องเป็นชนิดที่ทนการระเบิดและป้องกันการเกิดประกายไฟเท่านั้น
- (๑๖) ระบบไฟฟ้า การเดินสายไฟฟ้า สวิตช์ไฟฟ้า และอุปกรณ์เครื่องไฟฟ้าอื่นต้องเป็นไปตามหลักวิชาการที่ยอมรับกัน โดยมีคำรับรองของผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม
- (๑๗) ต้องมีป้ายข้อความหรือสัญลักษณ์ เช่น “ห้ามสูบบุหรี่” “ห้ามทำให้เกิดประกายไฟ” ฯลฯ ติดไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ชัด
- (๑๘) ในระยะ ๑๕ เมตร รอบอาคารต้องปราศจากวัชพืชและวัสดุที่ติดไฟได้
- (๑๙) ท่อหรือรางเพื่อระบายน้ำในอาคารและน้ำฝนต้องเป็นท่อหรือรางปิดมิดชิด
- (๒๐) ห้ามมีการพักอาศัยภายในอาคาร สถานที่เก็บรักษาดอกไม้เพลิงโดยเด็ดขาด
- (๒๑) ห้ามกระทำการใด ๆ หรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดประกายไฟหรือความร้อน เช่น การปรุงอาหาร การจุดธูปเทียน การเจาะ การเชื่อมและประสานโลหะหรือสิ่งอื่นใด เป็นต้น ต้องอยู่ห่างจากอาคาร สถานที่เก็บดอกไม้เพลิง อย่างน้อย ๑๕ เมตร โดยรอบ
- (๒๒) ภาชนะที่บรรจุหรือหีบห่อดอกไม้เพลิงควรจัดวางเรียงเป็นชั้น ๆ อย่างเป็นระเบียบ เรียบร้อย และอยู่ในสภาพที่มั่นคงปลอดภัย
- (๒๓) ดอกไม้เพลิงที่ไม่ได้ถูกบรรจุเป็นหีบห่อ จะเก็บไว้ได้ชั่วคราวภายใน ๒๔ ชั่วโมง หลังจากนั้นต้องรีบบรรจุหีบห่อทันที
- (๒๔) ต้องจัดหาเครื่องดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้ง ขนาดบรรจุไม่น้อยกว่า ๕ กิโลกรัม อย่างน้อย ๒ เครื่องต่อพื้นที่ ๑๐๐ ตารางเมตร อยู่ในสภาพใช้งานได้ดี และติดตั้งในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย หยิบใช้สะดวก ไว้ในอาคาร สถานที่ หรือบริเวณที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ทั้งนี้ ต้องจัดให้มีการบันทึก การติดตั้ง การเติม หรือการเปลี่ยนเคมีภัณฑ์ กับการตรวจสอบตามความจำเป็นและตามข้อแนะนำของผู้ผลิต แต่การตรวจสอบนั้นต้องกระทำไม่น้อยกว่า ๖ เดือนต่อครั้ง รวมทั้งต้องจัดให้มีการฝึกซ้อมวิธีใช้เครื่องดับเพลิง และวิธีปฏิบัติเมื่อเกิดอัคคีภัยอย่างน้อยปีละครั้ง

ตารางที่ ๓ ระยะห่างระหว่างอาคารเก็บดอกไม้เพลิงชนิดทั่วไป (Common Fireworks) กับอาคารที่พักอาศัย ทางรถไฟ และทางสาธารณะ และอาคารที่เก็บผลิตภัณฑ์ดอกไม้เพลิงชนิดอื่น ๆ

น้ำหนักรวมของดอกไม้เพลิงชนิดทั่วไป (Common Fireworks) (กิโลกรัม)	ระยะห่างจากทางรถไฟ ทางสาธารณะ และอาคารเก็บอื่น ๆ	ระยะห่างจากอาคารพักอาศัย และอาคารเก็บวัตถุระเบิด (เมตร)
๐-๔๕	๗.๕	๑๕
๔๕-๙๑	๙	๑๘
๙๑-๑๘๑	๑๐.๕	๒๑
๑๘๑-๒๗๒	๑๒	๒๔
๒๗๒-๓๖๓	๑๓.๕	๒๗
๓๖๓-๔๕๔	๑๕	๓๐
๔๕๔-๙๑๐	๑๗.๕	๓๕
๙๑๐-๑๓๖๒	๑๘.๕	๓๗
๑๓๖๒-๑๘๑๐	๑๙.๕	๓๙
๑๘๑๐-๒๒๗๐	๒๐.๕	๔๑
๒๒๗๐-๒๗๒๔	๒๑	๔๒
๒๗๒๔-๓๖๓๐	๒๒	๔๔
๓๖๓๐-๔๕๔๐	๒๒.๕	๔๕
๔๕๔๐-๖๘๑๐	๒๔	๔๘
๖๘๑๐-๙๑๐๐	๒๕	๕๐
๙๑๐๐-๑๓๖๒	๒๖.๕	๕๓
๑๓๖๒๐-๑๘๑๐๐	๒๗	๕๔
๑๘๑๐๐-๒๒๗๐๐	๒๘	๕๖
๒๒๗๐๐-๒๗๒๔๐	๒๘.๕	๕๗
๒๗๒๔๐-๓๖๓๒๐	๒๙.๕	๕๙
๓๖๓๒๐-๔๕๔๐๐	๓๐.๕	๖๑
๔๕๔๐๐-๖๘๑๐๐	๓๒	๖๔
๖๘๑๐๐-๙๐๘๐๐	๓๒.๕	๖๕
๙๐๘๐๐-๑๑๓๕๐๐	๓๒.๕	๖๗

ข้อ ๔ หลักเกณฑ์การกำกับดูแลการขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ผู้ผลิต ผู้ค้า หรือครอบครองดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง ซึ่งทำการขนส่งต้องปฏิบัติดังนี้

- (๑) บรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการบรรจุดอกไม้เพลิงเพื่อการขนส่งต้องมีคุณภาพที่ดีทนทาน ต่อแรงกระเทือน และปิดมิดชิดขณะขนส่ง รวมทั้งติดฉลากแสดงประเภทผลิตภัณฑ์ ตามประกาศการขนส่งวัตถุอันตราย
- (๒) ห้ามบรรจุดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดในการผลิตดอกไม้เพลิงร่วมกับสิ่งอื่น
- (๓) จัดทำเอกสารกำกับการณ์ขนส่งวัตถุอันตราย โดยต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับ
 - ชื่อที่ถูกต้องตามที่กำหนดในบัญชีรายชื่อสินค้าอันตราย (ดอกไม้เพลิง)
 - หมายเลขสหประชาชาติ (UN Number)
 - ปริมาณรวมของสินค้าอันตราย (โดยปริมาตร มวล ชีตความสามารถในการระเบิด หรืออื่น ๆ)
 - ข้อมูลด้านการแก้ไขสถานการณ์ฉุกเฉิน
- (๔) จัดให้มียานพาหนะที่เหมาะสมและปลอดภัยในการขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๕) จัดให้มีป้ายแฉวนแสดงข้อความ “ดอกไม้เพลิง” เป็นอักษรสีแดงเห็นได้อย่างชัดเจน ติดไว้ด้านข้างยานพาหนะทั้งสองข้างและด้านท้ายยานพาหนะ
- (๖) บริเวณที่จอดยานพาหนะเพื่อการขนส่งต้องกว้างขวางเพียงพอที่จะไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอุปสรรคต่อการสัญจรของสาธารณชน
- (๗) รถที่ใช้บรรจุขนส่งดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงต้องอยู่ในสภาพที่ปลอดภัยต่อการขนส่งและต้องมีการตรวจสอบสภาพตามหลักเกณฑ์ของการขนส่งวัตถุอันตราย

ข้อ ๕ มาตรการความปลอดภัยในการปฏิบัติงาน

ผู้ผลิต ผู้ค้า หรือผู้ครอบครองดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิงต้องมี มาตรการความปลอดภัยในการปฏิบัติงานดังนี้

- (๑) ต้องมีความรู้และความเข้าใจถึงอันตราย วิธีการป้องกันและระงับอันตรายถึงจากดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๒) ต้องจัดให้มีการฝึกอบรมแก่ผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้และความเข้าใจถึงอันตรายวิธีการป้องกันและระงับอันตรายจากดอกไม้เพลิงและวัตถุระเบิดที่ใช้ในการผลิตดอกไม้เพลิง
- (๓) ห้ามผู้ที่ไม่ผ่านการฝึกอบรมเข้าทำงาน

- (๔) ต้องจัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลตามความจำเป็นและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงานนั้น ๆ และต้องดูแลรักษาเครื่องป้องกันอันตรายดังกล่าวให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยพร้อมที่จะใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพตลอดเวลา
- (๕) ต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับพื้นฐานประจำ เพื่อทำหน้าที่ในการควบคุมดูแลการทำงานให้เกิดความปลอดภัย โดย
- จัดทำขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ปลอดภัย
 - ให้คำแนะนำวิธีการปฏิบัติงานอย่างปลอดภัย
 - ฝึกอบรมผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้และความเข้าใจถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นและวิธีการป้องกันระดับอันตรายนั้น
 - จัดทำแผนฉุกเฉินและให้มีการซ้อมแผนฉุกเฉินอย่างน้อยปีละครั้ง
 - ตรวจสอบการปฏิบัติงาน และรายงานความปลอดภัย

ข้อ ๖ กรณีการขออนุญาตผลิตดอกไม้เพลิงเป็นครั้งคราวสำหรับเทศกาลตามประเพณีของท้องถิ่น นายทะเบียนท้องที่สามารถพิจารณาการอนุญาตตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวได้ตามความเหมาะสม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยโดยกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ขออนุญาตปฏิบัติได้

บันทึกข้อตกลงระหว่างกระทรวงกลาโหมกับกระทรวงมหาดไทย
เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับการอนุญาต ชื้อ มี ไร่ และย้ายวัดบูรณะ
เพื่อไปใช้ในการระเบิดและย่อยหินในท้องที่จังหวัดนราธิวาส
จังหวัดยะลา จังหวัดปัตตานี

เพื่อให้การอนุญาต ชื้อ มี ไร่ และย้ายวัดบูรณะ เพื่อใช้ในการระเบิดและย่อยหิน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ในท้องที่จังหวัดนราธิวาส จังหวัด ยะลา และจังหวัดปัตตานี เป็นไปด้วยความถูกต้อง รวดเร็ว และปลอดภัยต่อการควบคุม ดูแลรักษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย จึงได้กำหนดแนวทาง เพื่อถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. การขออนุญาต ชื้อ มี ไร่ และย้ายวัดบูรณะตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และการขออนุญาต มีซึ่งยุทธภัณฑ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้นายทะเบียนท้องที่หรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ที่ประสงค์จะใช้วัตถุระเบิดเป็นผู้รับคำขอตามกฎหมายดังกล่าว

เมื่อนายทะเบียนท้องที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่รับคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้วให้ ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตและเอกสารหลักฐานตามระเบียบและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งตรวจสอบสถานที่เก็บวัตถุระเบิด แล้วให้คณะกรรมการกลั่นกรองและตรวจสอบการมีและใช้ วัตถุระเบิดระดับจังหวัดพิจารณาเสนอความเห็น เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแจ้งให้หน่วยงาน ที่รับผิดชอบตามกฎหมายแต่ละฉบับพิจารณาคำขออนุญาตตามวรรคหนึ่งต่อไป

เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบรับเรื่องแล้วต้องพิจารณาให้เสร็จสิ้นโดยเร็ว

สำหรับกรณีการขออนุญาตมีซึ่งยุทธภัณฑ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ หากผู้ขออนุญาตไม่ประสงค์จะปฏิบัติตามบันทึกข้อตกลงนี้ ก็ให้ถือปฏิบัติตามขั้นตอนที่กฎหมาย กำหนดไว้

๒. การฝากเก็บวัตถุระเบิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ และพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ให้ฝากเก็บเงินที่คลังของหน่วยงานของทหารหรือตำรวจเท่านั้น

๓. กรณีการตรวจสอบการใช้วัตถุระเบิด ให้นายทะเบียนท้องที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตรวจสอบความถูกต้องและความปลอดภัยในการเก็บรักษา ณ สถานที่เก็บ รวมทั้งควบคุมการใช้ยุทธภัณฑ์และวัตถุระเบิดที่เบิกไปใช้ ณ สถานที่จริงอย่างเข้มงวดหรือตามความจำเป็นที่จะนำไปใช้ในแต่ละครั้ง

๔. การควบคุมการนำไปใช้ ณ สถานที่ใช้งานให้ถือปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง โดยเคร่งครัด

บันทึกข้อตกลงนี้ให้ถือปฏิบัติตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป

พลเอก

บุญรอด สมทัศน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม

(นายอารีย์ วงศ์อารยะ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

ส่วนที่ ๒

ขั้นตอนการปฏิบัติงานทะเบียนฮารุญี่ปุ่น
ความเป็นมาของกฎหมายฮารุญี่ปุ่นในประเทศไทย

ขั้นตอนการปฏิบัติงานทะเบียนอาวุธปืน

๑. การขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

๑. เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ
๒. ไม่เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการหรือทุพพลภาพ
๓. ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือวิกลจริต
๔. ประกอบสัมมาอาชีพ มีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่ขออนุญาต และมีชื่อในทะเบียนบ้าน ตามกฎหมายว่าด้วยทะเบียนราษฎรไม่น้อยกว่า ๖ เดือน
๕. ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน
๖. ไม่เคยต้องโทษจำคุกในฐานความผิดที่กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้
 - ๖.๑ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญาดังต่อไปนี้
 - (ก) มาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๙๓ ถึงมาตรา ๓๐๓
 - (ข) มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษ ถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นหรือเพื่อป้องกันหรือโดยถูกยั่วยุโทสะ
 - ๖.๒ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ หรือพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔
 - ๖.๓ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไปจากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน ๖.๑ และ ๖.๒ เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

เอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต

๑. บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนา
๒. ทะเบียนบ้าน พร้อมสำเนา
๓. บัตรประจำตัวเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือบัตรประจำตัวพนักงานองค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ พร้อมสำเนา
๔. หลักฐานการประกอบอาชีพ รายได้ และหลักทรัพย์ พร้อมสำเนา

๕. หลักฐานการเป็นนักกีฬาอาชีพที่รับรองโดยนายสนามยิงปืนหรือนายกสมาคมกีฬาอาชีพที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยกีฬานั้น ซึ่งระบุชนิด ขนาดและประเภทของอาวุธปืนที่ใช้ในการกีฬา และหลักฐานการเป็นสมาชิกสนามยิงปืนมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน กรณีที่ขออนุญาตเพื่อการศึกษา

๖. หลักฐานที่แสดงว่าผู้ขออนุญาตได้รับการฝึกอบรมวิธีใช้อาวุธปืนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๗. หนังสือรับรองความประพฤติ และเหตุผลความจำเป็นที่ขออนุญาต ที่ออกไว้ไม่เกิน ๖๐ วัน ดังนี้

๗.๑ ผู้ขออนุญาตเป็นทหาร หรือตำรวจ ผู้รับรองต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงยศตั้งแต่พันเอก นาวาเอก นาวาอากาศเอก หรือพันตำรวจเอกขึ้นไป

๗.๒ ผู้ขออนุญาตเป็นข้าราชการพลเรือน ผู้รับรองต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงมีตำแหน่งตั้งแต่ผู้อำนวยการกอง หรือเทียบเท่าขึ้นไปในส่วนกลาง และหัวหน้าส่วนราชการขึ้นไปในส่วนภูมิภาค

๗.๓ ผู้ขออนุญาตเป็นพนักงานองค์กรปกครองท้องถิ่น ผู้รับรองต้องเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรง มีตำแหน่งหัวหน้าหน่วยงาน หรือหัวหน้าคณะผู้บริหารองค์กรปกครองท้องถิ่น

๗.๔ ผู้ขออนุญาตเป็นลูกจ้างที่ปฏิบัติหน้าที่หรือความรับผิดชอบเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัยหรือความสงบเรียบร้อยภายในพื้นที่ส่วนบุคคล ผู้รับรองต้องเป็นเจ้าของกิจการหรือกรรมการผู้จัดการที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตามกฎหมายว่าด้วยกีฬานั้น

๗.๕ ผู้ขออนุญาตเป็นบุคคลทั่วไปที่ขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนในกรุงเทพมหานคร ผู้รับรองต้องเป็นข้าราชการพลเรือนระดับ ๖ หรือเทียบเท่าขึ้นไป ผู้ขออนุญาตมีภูมิลำเนาในจังหวัดอื่น ผู้รับรองต้องเป็นนายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ กำนัน หรือผู้ใหญ่บ้าน ผู้ปกครองท้องถิ่นที่ผู้ขออนุญาตมีภูมิลำเนา

๗.๖ ผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าของพนักงานที่รัฐบาลต่างประเทศที่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่ประจำประเทศไทย ผู้รับรองต้องเป็นเอกอัครราชทูตหรือกงสุลใหญ่ และหนังสือรับรองต้องแปลเป็นภาษาไทยที่รับรองความถูกต้องโดยกระทรวงการต่างประเทศของไทย

๑.๑ การขออนุญาตซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ ตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านพร้อมเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต คำขอจะต้องระบุว่าขออนุญาตซื้ออาวุธปืน ชนิด ขนาดใด พร้อมเครื่องกระสุนปืนจำนวนเท่าใด จะซื้อจากร้านค้าใดในท้องที่แห่งใด และเพื่อวัตถุประสงค์ใด

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานผู้ขออนุญาตเมื่อเห็นว่าครบถ้วนถูกต้อง ให้ผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐาน

๓. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ตามแบบ ปค. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้ามออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ และสอบสวนสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ ข้อ ๑๒ ในประเด็น ดังต่อไปนี้

๓.๑ บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาดังต่อไปนี้

ก. มาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๙๔ ถึงมาตรา ๓๐๓

ข. มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษ ถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นและเพื่อป้องกันหรือโดยยั่วยุทโธสะ

๓.๒ บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๗ มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ หรือ มาตรา ๓๔

๓.๓ บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีย้อนหลังขึ้นไปจากวันที่ยื่นคำขอสำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากบัญญัติไว้ในข้อ ๓.๑ และ ๓.๒ เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือผิดลหุโทษ

๓.๔ เป็นบุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะหรือไม่

๓.๕ เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้อาวุธปืนได้โดยพิการหรือทุพพลภาพวันแต่จะมีไว้เพื่อเก็บ

๓.๖ เป็นบุคคลซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบหรือไม่

๓.๗ เป็นบุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้หรือไม่

๓.๘ เป็นบุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่งหรือไม่

๓.๙ เป็นบุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือไม่

๓.๑๐ มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรและมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่ขออนุญาตไม่น้อยกว่า ๖ เดือนหรือไม่

๓.๑๑ ผู้ขออนุญาตมีอายุเท่าใด เป็นหัวหน้าครอบครัวหรือผู้อาศัยผู้ใดอยู่

๓.๑๒ บ้านอยู่ที่ใดเป็ลี่ยวหรือไม่ และในบ้านนั้นมีผู้ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืนอย่างใดอยู่บ้างแล้วหรือไม่

๓.๑๓ บ้านที่อยู่เป็นของผู้ขอรับใบอนุญาตเองหรือเช่าเขาอยู่

๓.๑๔ ความประพฤติตามปกติเป็นอย่างไร

- ๓.๑๕ เคยต้องโทษอาญาอย่างใดมาบ้างหรือไม่
- ๓.๑๖ เกี่ยวข้องกับพวกคนพาลหรือพวกนักเลงหรือไม่
- ๓.๑๗ มีหลักทรัพย์สมบัติอะไรบ้าง ประมาณราคามากน้อยเท่าใด
- ๓.๑๘ ประกอบอาชีพทางใด
- ๓.๑๙ การขอมืออาวุธปืนเพื่อประโยชน์อย่างใด
- ๓.๒๐ มีหน้าที่เกี่ยวกับการต้องรักษาเงิน หรือทรัพย์สินสมบัติเป็นพิเศษอย่างใดบ้างหรือไม่
- ๓.๒๑ เคยถูกผู้ร้ายประทุษร้ายต่อทรัพย์สินและร่างกาย หรือถูกขู่เข็ญว่าจะทำร้ายอย่างใด

บ้างหรือไม่

- ๓.๒๒ เป็นคนมีสติไม่ปกติเป็นบางครั้งบางคราวหรือไม่
- ๓.๒๓ เป็นคนมีนิสัยฉุนเฉียวหรือเกะกะระรานเพื่อนบ้านใกล้เคียงหรือผู้อื่นบ้างหรือไม่
- ๓.๒๔ เคยได้รับใบอนุญาตมีอาวุธปืนมาแล้วหรือเปล่า ถ้าเคยมีแล้ว เหตุใดจึงขออนุญาตอีก
- ๓.๒๕ เจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ใกล้ชิด เช่น สารวัตรตำรวจนครบาลผู้บังคับกองตำรวจภูธร หัวหน้าสถานีตำรวจ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เห็นสมควรอนุญาตหรือไม่
- ๓.๒๖ ถ้าเป็นบุคคลต่างด้าวต้องสอบให้ทราบว่าจะ
ก. มีภูมิลำเนาอยู่ในประเทศนานเท่าใด
ข. พูดภาษาไทยได้หรือไม่
ค. มีครอบครัวเป็นคนต่างด้าวหรือคนไทย อยู่ในประเทศไทยหรือไม่
- ๔. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ขออนุญาตตามข้อ ๗.๔-๗.๕ เพื่อตรวจสอบประวัติ

การกระทำความผิด

- ๕. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่องให้ผู้ขออนุญาตไว้เป็นหลักฐาน
ขั้นตอนการพิจารณา
- ๑. เจ้าหน้าที่จัดส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตไปยังกองทะเบียนประวัติอาชญากร
สำนักงานวิทยาการตำรวจ เพื่อตรวจสอบประวัติการต้องหาคดีอาญา
- ๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบจากฐานข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ว่าผู้ขออนุญาตเคยได้รับอนุญาต
ให้มีและใช้อาวุธปืนมาก่อนหรือไม่ อย่างไร
- ๓. เมื่อได้เอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ทำความเข้าใจเห็นเสนอนายทะเบียน
ท้องที่พิจารณา โดยต้องพิจารณาถึงฐานะเหตุผลความจำเป็นของผู้ขออนุญาตเป็นราย ๆ ไปและ
พึงตระหนักว่าการอนุญาตให้เอกชนมีอาวุธปืนเป็นการอนุญาตตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติ
อาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่กำหนดให้ออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับใช้ใน
การป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬา หรือยิงสัตว์ ซึ่งใบอนุญาตนั้นให้ออกสำหรับอาวุธ
ปืนแต่ละกระบอกโดยให้คำนึงถึงหลักสำคัญดังต่อไปนี้

๓.๑ การมีเพื่อป้องกันตัวและทรัพย์สิน ต้องเป็นผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการปราบปราม ป้องกันประเทศ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือเพื่อช่วยเหลือราชการของทหาร ตำรวจ หรือหน่วยราชการแล้วแต่กรณี หรือเป็นผู้มีทรัพย์สินพอสมควรแก่ฐานะรูปที่จะต้องมี อาวุธปืนไว้ป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน

๓.๒ การมีเพื่อการกีฬา ต้องมีหลักฐานครบถ้วน ว่าเป็นนักกีฬายิงปืนชนิดและขนาดที่ ขออนุญาต

๓.๓ การมีเพื่อยิงสัตว์ ต้องตระหนักว่าปัจจุบันไม่มีสัตว์ขนาดใหญ่ให้ยิงอีกแล้ว การยิงสัตว์จึงเป็นการยิงสัตว์ขนาดเล็กที่เป็นศัตรูของเกษตรกร หากการขออนุญาตโดยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อยิงสัตว์ควรอนุญาตปืนยาวชนิดและขนาดที่เหมาะสม เช่น ปืนลูกซอง ปืนลูกกรด ขนาด ๒๒

๓.๔ อาวุธปืนที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ ต้องเป็นชนิดขนาดและขนาด ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ดังต่อไปนี้

๓.๔.๑ อาวุธปืนชนิดลำกล้องมีเกลียวที่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่เกิน ๑๑.๔๔ มม.

๓.๔.๒ อาวุธปืนชนิดลำกล้องไม่มีเกลียว ดังต่อไปนี้

(ก) ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่ถึง ๒๐ มม.

(ข) ปืนบรรจุปาก ปืนลูกซอง และปืนพลัสสัญญาณ

๓.๔.๓ อาวุธปืนชนิดที่เครื่องกลไก สำหรับบรรจุกระสุนเองให้สามารถยิงซ้ำได้ ดังต่อไปนี้

(ก) ขนาดความยาวของลำกล้องไม่เกิน ๑๖๐ มม.

(ข) ปืนลูกซอง

(ค) ปืนลูกกรดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางปากลำกล้องไม่เกิน ๕.๖ มม.

๓.๔.๔ อาวุธปืนชนิดไม่มีเครื่องบังคับเสียงให้เบาผิดปกติ

๓.๔.๕ อาวุธปืนชนิดที่ไม่ใช้กระสุนเป็นที่บรรจุวัตถุเคมีที่ทำให้เกิดอันตราย หรือเป็นพิษหรือไม่ใช้เครื่องกระสุนปืนที่บรรจุเชื้อโรค เชื้อเพลิง หรือวัตถุกัมมันตภาพรังสี

๓.๕ เครื่องกระสุนปืนที่นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ต้องเป็นเครื่องกระสุน ที่ใช้กับอาวุธปืนตามข้อ ๓.๔ ที่ได้รับอนุญาตแต่ต้องไม่เป็นเครื่องกระสุนปืนชนิดเจาะเกาะหรือชนิด กระสุนเพลิง

๓.๖ การอนุญาตให้ซื้อกระสุนปืนให้ถือปฏิบัติตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๗๕๙/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๔๙๔ โดยต้องคำนึงถึงเหตุผลและความจำเป็นเพียงใดสำหรับอัตราที่อนุญาตให้ถือตามกำหนดและอัตราอย่างสูงดังต่อไปนี้

๓.๖.๑ กระสุนโดดปืนยาวทุกชนิด ไม่เกินปีละ ๖๐ นัด อนุญาตไม่เกินคราวละ ๑๕ นัด

๓.๖.๒ กระสุนพกทุกชนิด ไม่เกินปีละ ๓๖ นัด อนุญาตไม่เกินคราวละ ๑๒ นัด

๓.๖.๓ กระสุนปืนลูกซอง ไม่เกินปีละ ๕๐๐ นัด อนุญาตไม่เกินคราวละ ๒๕ นัด

๓.๖.๔ กระสุนปืนอัดลม ไม่เกินคราวละ ๑๐๐๐ นัด

๓.๖.๕ กระสุนปืนลูกกรด ไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ นัด อนุญาตไม่เกินคราวละ ๒๐๐ นัด

๓.๗ การกลั่นกรองอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ตามปกติควรมีไว้เพียง ๒ กระบอก คือ ปืนสั้น ๑ กระบอก และปืนยาว ๑ กระบอก แต่ในการอนุญาตมากนักน้อยเพียงใดแล้วแต่หลักฐานความจำเป็นของแต่ละบุคคล และควรเข้มงวดอย่าให้มีมากเกินไปจนความจำเป็นและซ้ำขนาดกัน โดยให้ประทับตราอย่างสีแดงถึงวัตถุประสงค์ที่อนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนในใบอนุญาต (แบบ ป. ๔) ให้ชัดเจนด้วยตราอย่างสีแดง เช่น อนุญาตให้มีไว้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน อนุญาตให้มีไว้เพื่อการกีฬา หรืออนุญาตให้มีไว้เพื่อยิงสัตว์

๓.๘ เจ้าหน้าที่แจ้งผลการพิจารณาของนายทะเบียนให้ผู้ขออนุญาตทราบหากนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตก็ให้ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๓) สำหรับซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ส่วนบุคคล พร้อมประทับตราประจำตำแหน่งและให้ผู้ขออนุญาตพิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือหรือเขียนชื่อตัว-ชื่อสกุลไว้ท้ายใบอนุญาตทั้ง ๓ ตอน โดยนายทะเบียนต้องลงนามรับรองกำกับไว้ด้วยทุกตอนมอบแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ ให้ผู้ขออนุญาตพร้อมทั้งเก็บค่าธรรมเนียม ๕ บาท ต่ออาวุธปืน ๑ กระบอก กระสุนปืนนอกจากกระสุนปืนอัดลมเก็บค่าธรรมเนียมอัตราร้อยละ ๑ บาท เศษของ ร้อยละให้เก็บเพิ่มอีก ๑ บาท กระสุนอัดลมร้อยละ ๒๕ สตางค์ และส่งแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๒ ไปยัง นายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่โดยไปรษณีย์ลงทะเบียน ไม่ควรให้ผู้ขออนุญาตถือไปเอง เว้นแต่เป็นกรณีจำเป็นจริง ๆ จึงอนุโลมได้แต่ต้องบันทึกและแจ้งการผ่อนผันไปให้นายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่ทราบด้วยทุกครั้ง (หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๕๗๐๓/๒๕๐๖ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๐๖ และแนะนำให้ผู้ขออนุญาตนำแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ พร้อมด้วยตอนที่ ๒ (กรณีผ่อนผันให้ถือไป) ไปซื้ออาวุธจากร้านค้าในท้องที่ที่กำหนดไว้ในคำขอ

๓.๙ ผู้ขออนุญาตนำแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ พร้อมด้วยตอนที่ ๒ (กรณีผ่อนผันให้ถือไป) ไปซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าในท้องที่ที่กำหนดไว้ในคำขอ เมื่อซื้ออาวุธปืนได้แล้วให้นำอาวุธพร้อมทั้งป. ๓ ตอนที่ ๓ ไปพบนายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่ นายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่ตรวจสอบแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ และตอนที่ ๒ ซึ่งนายทะเบียนท้องที่ที่ออก ป. ๓ ส่งมาให้ และอาวุธปืนหากถูกต้องให้ออกใบคู่มือประจำปืนให้กับผู้ขออนุญาต และเก็บแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ไว้เป็นหลักฐาน

๓.๑๐ ผู้ขออนุญาตนำอาวุธปืนพร้อมใบคู่มือประจำปืน ไปพบนายทะเบียนท้องที่ยื่นคำขอ ภายใน ๑๕ วัน

๓.๑๑ นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตรวจสอบอาวุธปืนและใบคู่มือประจำปืนหากถูกต้องตรงกันกับเงื่อนไขในแบบ ป. ๓ ก็ออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ถ้าผิดเงื่อนไขให้งดการออกใบอนุญาตและสั่งให้จำหน่ายแก่บุคคลอื่นต่อไป กรณีนำอาวุธปืนและใบคู่มือประจำปืนไปขอรับใบอนุญาต แบบ ป. ๔ เกินเงื่อนไขเวลาในใบคู่มือคือเกิน ๑๕ วัน ถ้าหากไม่ถูกจับกุมดำเนินคดีในระหว่างนั้น ก็อนุญาตให้ออกใบอนุญาตแบบ ป. ๔ ได้ (หนังสือกระทรวงมหาดไทย ๒๗๓๓๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗)

๓.๑๒ เก็บค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ดังนี้

ก. ปืนยาวประจุก ปืนอัดลม	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
ข. ปืนอื่น ๆ	ฉบับละ ๕๐๐ บาท

และยกเว้นแต่ค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ได้รับเหรียญชัยสมรภูมิ สำหรับการขอมิและใช้อาวุธปืนกระบอกแรก (หนังสือ ที่ มท ๐๓๑๓/ว ๒๕๔ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๐๙)

๓.๑๓ ถ้าอาวุธปืนที่นำมาขอรับใบอนุญาตแบบป. ๔ นั้น ยังไม่มีเครื่องหมายทะเบียนให้นายทะเบียนท้องที่ที่ทำการหมายให้ ซึ่งเครื่องหมายดังกล่าวมีลักษณะดังนี้ คือ อักษรย่อนาม จังหวัด ตามด้วยเลขลำดับอำเภอหรือกิ่งอำเภอของจังหวัดนั้น แล้วทับ (/) ด้วย เลขลำดับอาวุธปืนที่ทำการหมายโดยนายทะเบียนท้องที่นั้นมาแล้ว เช่น ชม ๐๑/๓๔๐๐๐๑

(คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๐ ข้อ ๑๙ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ ๐๓๐๒/ว ๓๕๑๔ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๓๖)

๓.๑๔ คัดรายการจากต้นขั้วใบอนุญาต แบบ ป. ๔ ลงในทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล

๓.๑๕ หากนายทะเบียนท้องที่พิจารณาไม่อนุญาต ให้เจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แก่ผู้ขออนุญาตว่าอาจยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่ากระทรวงมหาดไทย ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ได้รับแจ้งการปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนท้องที่เสนอคำอุทธรณ์นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขออนุญาต

๑.๒ การขอรับโอนอาวุธปืนจากหน่วยงานของราชการ

(หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๓/ว ๑๒๖ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๒๖)

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตมีชื่อขึ้นทะเบียนบ้านพร้อมด้วยหลักฐานเอกสารประกอบคำขออนุญาต คำขอจะต้องระบุว่า จะขออนุญาตรับโอนอาวุธปืน ชนิด ขนาดใด พร้อมด้วยเครื่องกระสุนปืนจำนวนเท่าใด จากหน่วยราชการใด อยู่ในท้องที่อำเภอ จังหวัดใด

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขออนุญาต เมื่อเห็นว่าครบถ้วนถูกต้อง ให้ผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐาน

๓. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ตามแบบ ปค. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้าม ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ และสอบสวนสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ ข้อ ๑๒ เช่นเดียวกับการขอซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน และเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า

๔. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่องให้ผู้ขออนุญาตไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบจากหลักฐานข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ว่าผู้ขออนุญาตเคยได้รับอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

๒. เจ้าหน้าที่ทำความเห็นเสนอนายทะเบียนพิจารณาโดยต้องคำนึงถึงหลักเกณฑ์ การพิจารณาเช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า

๓. เจ้าหน้าที่แจ้งผลการพิจารณาของนายทะเบียนให้ผู้ขออนุญาตทราบ หากนายทะเบียน มีคำสั่งอนุญาตก็ให้ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๓) สำหรับซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ส่วนบุคคล พร้อมประทับตราประจำตำแหน่งและให้ผู้ขออนุญาตพิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือหรือเขียนชื่อ ตัว - ชื่อสกุลไว้ท้ายใบอนุญาตทั้ง ๓ ตอน โดยนายทะเบียนต้องลงนามกำกับไว้ด้วยทุกตอน

มอบแบบ ป. ๓ ตอน ๓ ให้ผู้ขออนุญาตนำไป ส่วนตอนที่ ๒ ให้ส่งไปยังนายทะเบียนท้องที่ ที่หน่วยราชการนั้นตั้งอยู่โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ถ้าจะอนุโลมให้ผู้ขออนุญาตถือไปเองก็ต้อง บันทึกไว้เป็นหลักฐานในต้นขั้วใบอนุญาตดังกล่าว และลงนามรับรองแล้วแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ ที่หน่วยงานนั้นตั้งอยู่ได้ทราบด้วย

ผู้ขออนุญาตนำใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ ไปแสดง และขอรับโอนอาวุธปืนฯ จากหน่วยงานผู้โอน ให้หน่วยงานผู้โอนมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ที่หน่วยงานผู้โอน ตั้งอยู่ทราบด้วย ส่วนใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ นั้น ให้มอบคืนผู้รับโอนนำไปแสดงต่อนายทะเบียน ท้องที่นั้นต่อไป

เมื่อผู้ขออนุญาตได้รับมอบอาวุธปืนฯ ไปจากหน่วยงานที่โอนให้แล้ว ให้นำอาวุธปืนฯ ไปพบนายทะเบียนท้องที่ที่หน่วยงานผู้โอนนั้นตั้งอยู่เพื่อสลักหลังในใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ การสลักหลังจะกระทำต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ได้รับหนังสือแจ้งการโอนจากหน่วยงานผู้โอน และได้ตรวจสอบกับ แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๒ ว่าถูกต้องตรงกันแล้ว การสลักหลังให้มีใจความว่า ผู้รับโอน ได้รับโอนจากหน่วยงานงานใด แล้วลงชื่อผู้รับโอนและนายทะเบียนท้องที่พร้อมทั้งประทับตราประจำ ตำแหน่ง การสลักหลังไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมและให้ใช้ใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ นั้น เสมือนใบคู่มือประจำปี ส่วนใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๒ นั้น นายทะเบียนท้องที่ที่หน่วยงาน ของผู้โอนตั้งอยู่เก็บไว้เป็นหลักฐาน

๔. ผู้ขออนุญาตนำใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ และอาวุธปืนฯ ไปขอรับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) จากนายทะเบียนท้องที่ที่ยื่นคำขอภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับมอบใบอนุญาตแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ ซึ่งสลักหลังแล้ว

๕. นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต แบบ ป. ๓ ตรวจสอบอาวุธปืน และแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๓ ที่ได้สลักหลังแล้ว หากถูกต้องตรงกันกับเงื่อนไขในแบบ ป. ๓ ก็ออกใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ให้แก่ผู้ขออนุญาตและยกเว้นค่าธรรมเนียมให้แก่ผู้ได้รับเหรียญชัยสมรภูมิ สำหรับการขอมิและใช้อาวุธปืนกระบอกแรกเช่นเดียวกับกรณีซื้ออาวุธปืนจากร้านค้า

๖. หากอาวุธปืนนั้นยังไม่มีเครื่องหมายประจำอาวุธปืน (เครื่องหมายทะเบียน) ก็ให้นายทะเบียนท้องที่ผู้ออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ทำเครื่องหมายให้ทันทีโดยตอกเลขทะเบียน ต่อจากลำดับเลขทะเบียนของอาวุธปืนซึ่งได้ออกโดยนายทะเบียนท้องที่นั้นมาแล้ว

๗. เพิ่มรายการในทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล

๘. หากนายทะเบียนไม่อนุญาต ให้เจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แก่ผู้ขออนุญาตว่าอาจยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขออนุญาต

๑.๓ การขอรับโอนอาวุธปืนระหว่างบุคคล

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตรับโอนอาวุธปืนฯ ยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน พร้อมหลักฐานเอกสารประกอบคำขอต้องระบุว่า จะขออนุญาตรับโอน อาวุธปืนชนิด ขนาดใด พร้อมด้วยกระสุนจำนวนเท่าใด จากใคร อยู่ในท้องที่อำเภอใด จังหวัดใด

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขออนุญาต เมื่อเห็นว่าครบถ้วน ถูกต้อง ให้ผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐาน

๓. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ตามแบบ ป. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้ามออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ และสอบสวน สภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ ข้อ ๑๒ เช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า

๔. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ขออนุญาตเพื่อตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด

๕. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่องให้ผู้ขออนุญาตไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. การพิจารณาดำเนินการ เช่นเดียวกับการซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า และให้เจ้าหน้าที่แจ้งผลการพิจารณาของนายทะเบียนให้ผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ หากนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตก็ให้ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๓) สำหรับซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคลพร้อมประทับตราประจำตำแหน่งและให้ผู้ขออนุญาตพิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือหรือเขียนชื่อตัว - ชื่อสกุลไว้ท้ายใบอนุญาตทั้ง ๓ ตอน โดยนายทะเบียนต้องลงนามรับรองกำกับไว้ด้วยทุกตอน

เจ้าหน้าที่แจ้งผลการพิจารณาของนายทะเบียนให้ผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ หากนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตก็ให้ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป. ๓) สำหรับซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล พร้อมประทับตราประจำตำแหน่งและให้ผู้ขออนุญาตพิมพ์ลายนิ้วมือหรือเขียนชื่อตัว - ชื่อสกุลไว้ท้ายใบอนุญาตทั้ง ๓ ตอน โดยนายทะเบียนต้องลงนามรับรองกำกับไว้ด้วยทุกตอน

กรณีผู้โอนและผู้รับโอนอยู่ในท้องที่อำเภอเดียวกัน นายทะเบียนท้องที่ที่จะต้องตรวจสอบใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ของผู้โอนและอาวุธปืน เมื่อเห็นว่าถูกต้องให้สลักหลังใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ว่าผู้โอนได้โอนอาวุธปืนให้แก่ผู้รับโอนแล้วและลงลายมือชื่อต่อหน้านายทะเบียน นายทะเบียนลงนามกำกับพร้อมประทับตราประจำตำแหน่งการสลักหลัง ป. ๔ ไม่เสียค่าธรรมเนียมแล้วจึงออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนแบบ ป. ๔ ใหม่ ให้กับผู้รับโอนและกับใบอนุญาตการรับโอนแบบ ป. ๓ ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ และใบอนุญาต ให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ของผู้โอนไว้เป็นหลักฐานเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้มี และใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) จากผู้รับโอนตามระเบียบและแก้ไขทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบลให้เป็นปัจจุบัน

กรณีผู้โอนและผู้รับโอนอยู่ต่างท้องที่ นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้รับโอนยื่นคำขออนุญาตฯ ออกใบอนุญาตให้รับโอนอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป. ๓) ให้แล้วจะต้องมอบตอนที่ ๓ ให้ผู้ขออนุญาต ส่วนตอนที่ ๒ ให้ส่งไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้โอนมีภูมิลำเนาอยู่ โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ถ้าจะอนุโลมให้ผู้ขออนุญาตถือไปเองก็ต้องบันทึกไว้เป็นหลักฐานในต้นขั้วของใบอนุญาตดังกล่าว และแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้โอนมีภูมิลำเนาได้ทราบด้วย

๒. หากนายทะเบียนไม่อนุญาต ให้เจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แก่ผู้ขออนุญาตว่าอาจยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขออนุญาต

๑.๕ การขอรับโอนมรดก

การยื่นคำขอ

๑. ทายาทของเจ้าของมรดกหรือผู้รับพินัยกรรม ยื่นคำขอตามแบบ ป.๑ ขอรับโอนมรดก อาวุธปืนต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านพร้อมเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต คำขอจะต้องระบุว่า จะขอรับโอนมรดกอาวุธปืนชนิด ขนาดใด พร้อมด้วยกระสุนจำนวนรับโอนจากใครอยู่ในท้องที่ อำเภอ จังหวัดใด เพื่อวัตถุประสงค์ใด

๒. เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า หากไม่มีคำสั่งแต่งตั้งผู้จัดการมรดกหรือพินัยกรรม จะต้องสอบให้ได้ว่ามีทายาทใดคัดค้านการขอรับโอนหรือไม่ และถ้ามีข้อโต้แย้งถึงสิทธิของทายาท ก็ให้เก็บรักษาอาวุธปืนไว้จนกว่าข้อโต้แย้งนั้นถึงที่สุด

ขั้นตอนการพิจารณา

เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขอรับโอนระหว่างบุคคล

๒. การสั่งนำเข้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเพื่อใช้ส่วนตัว

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต และเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

เช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืนจากร้านค้า

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตสั่ง นำเข้า ซึ่งอาวุธปืนเครื่องกระสุนปืน ยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านพร้อมหลักฐานต่าง ๆ เช่นเดียวกับกรณีซื้ออาวุธปืนจากร้านค้า และกรอกข้อความในคำขอ แบบ ป. ๑ ให้มีสาระสำคัญว่าจะขออนุญาตสั่ง หรือนำเข้าอาวุธปืนชนิด ขนาดใด พร้อมด้วยเครื่องกระสุนปืนจำนวนเท่าใด จะสั่งหรือนำเข้าจากประเทศใด เพื่อวัตถุประสงค์อะไร

๒. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต เมื่อเห็นว่าครบถ้วน ถูกต้อง ให้ผู้ขออนุญาตลงลายชื่อรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐาน

๓. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ตามแบบ ปค. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ และพิจารณาถึงสภาพความเป็นอยู่และสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ ข้อ ๑๒ เช่นเดียวกับกรณีขอมิและใช้อาวุธปืนโดยทั่วไป

๔. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ขออนุญาตส่งกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตรวจสอบประวัติอาชญากรรม

๕. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่องให้ผู้ขออนุญาตใช้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า หากนายทะเบียนพิจารณาแล้วอนุญาตให้ออกใบอนุญาตให้ส่ง หรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน (แบบ ป.๒) แบบ ป. ๒ มี ๓ ตอน มอบตอนที่ ๓ ให้ผู้ขออนุญาตและส่ง ป. ๒ ตอนที่ ๒ ไปยังอธิบดีกรมศุลกากร และเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ดังนี้

๑.๑ ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งอาวุธปืน กระบอกละ ๓๐ บาท

๑.๒ ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน ฉบับละ ๒๐ บาท

๑.๓ ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืน นอกจากกระสุนปืนอัดลม จำนวนไม่เกินหนึ่งพันนัด ฉบับละ ๒๐ บาท ถ้าเกินกว่าหนึ่งพันนัด ให้เรียกเก็บเพิ่มอีกร้อยละ ๒ บาท เศษของร้อยให้ถือเป็นร้อย

๑.๔ ใบอนุญาตให้ส่งหรือนำเข้าซึ่งกระสุนปืนอัดลมร้อยละ ๕๐ สตางค์ เศษของร้อยให้ถือเป็นร้อย

๒. นายทะเบียนท้องที่ที่มีหนังสือแจ้งกระทรวงมหาดไทยให้ทราบถึงเลขที่ใบอนุญาตวันเดือน ปี ที่ออก ป. ๒ ชนิด ขนาด ประเทศที่ส่งหรือนำเข้า

๓. หากนายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตไปแล้ว ต่อมาผู้ขออนุญาตประสงค์จะเปลี่ยนชนิด ขนาด จำนวน ประเทศ และสถานที่ซื้อ ก็ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ (แบบ ป. ๑) ขอเปลี่ยนแปลงรายการต่อนายทะเบียนท้องที่ด้วยทุกราย นายทะเบียนท้องที่พิจารณาแล้วหากอนุญาตก็ต้องแจ้งกระทรวงมหาดไทยทราบด้วย

หมายเหตุ อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสันก่อนออกใบอนุญาตต้องขอความเห็นชอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อน ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

๔. หากนายทะเบียนไม่อนุญาต ให้เจ้าหน้าที่แจ้งผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือพร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แก่ผู้ขออนุญาตว่าอาจยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังคำขออนุญาต

๕. กรมศุลกากรจะมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ให้ผู้ขออนุญาตโดยจะออกใบมอบให้ผู้ขออนุญาต

๖. ผู้ขออนุญาตต้องนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน พร้อมใบมอบจากกรมศุลกากรไปแสดงต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่รับมอบไปจากพนักงานของกรมศุลกากร

๗. นายทะเบียนท้องที่จะต้องตรวจสอบใบมอบ และอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ดังกล่าว หากถูกต้องก็ออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (ป.๔) ให้แก่ผู้ขออนุญาต
๘. เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามปกติ
๙. เพิ่มรายการในทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล

๓. การขออนุญาตนำอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนเข้ามาในราชอาณาจักรส่วนตัวชั่วคราว และขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนชั่วคราว

ในการนำเข้าอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนให้ผู้นำเข้าแจ้งเป็นหนังสือ และส่งมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แก่พนักงานศุลกากร ณ ด้านแรกที่มาถึง เมื่อพนักงานศุลกากรได้รับหนังสือแจ้งและรับมอบอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนไว้แล้ว ให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ใกล้ที่สุด (มาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐)

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

ผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า

เอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

เช่นเดียวกับการขออนุญาตซื้ออาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนจากร้านค้า หากผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าของหน้าที่การทูตต้องมีหนังสือรับรองจากกระทรวงการต่างประเทศของไทยด้วย

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตมีถิ่นที่อยู่ คำขอต้องระบุว่า จะขออนุญาตนำเข้าอาวุธปืนประเภท ชนิด ขนาดใด พร้อมเครื่องกระสุนปืนจำนวนเท่าใดจากประเทศใด เพื่อวัตถุประสงค์อะไร

๒. เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตสั่ง นำเข้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเพื่อใช้ส่วนตัว

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตสั่ง นำเข้าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเพื่อใช้ส่วนตัว ถ้านายทะเบียนท้องที่พิจารณาแล้วอนุญาตก็ออกใบอนุญาตให้นำเข้าซึ่งอาวุธปืนฯ (แบบ ป. ๒) ให้มอบ ป. ๒ ตอนที่ ๓ ให้ผู้ขออนุญาต ส่งแบบ ป. ๒ ตอนที่ ๒ ไปยังอธิบดีกรมศุลกากร หรือนายทะเบียนท้องที่เก็บรักษาอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นอยู่ และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต ป. ๒ เช่นเดียวกับการสั่งนำเข้าซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนเพื่อใช้ส่วนตัว

หากพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้นายทะเบียนสั่งเป็นหนังสือให้ผู้นำเข้าส่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นกลับออกนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันและไม่เกินหกเดือนนับแต่วันที่ผู้นำเข้าได้รับคำสั่ง ในกรณีที่ไม่สามารถแจ้งนำเข้าทราบได้ให้นายทะเบียนโฆษณาคำสั่งนั้นทางหนังสือพิมพ์และปิดประกาศในที่เปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเมื่อพ้นกำหนดให้ถือว่าผู้นำเข้าได้ทราบคำสั่งนั้นแล้ว (มาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐)

๒. ถ้าผู้ขอได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ให้พนักงานของกรมศุลกากรหรือนายทะเบียนท้องที่ที่เก็บรักษาอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนนั้นอยู่ มอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนให้แก่ผู้ขออนุญาตพร้อมด้วยใบมอบ

๓. ให้ผู้ขออนุญาตนำเข้าอาวุธปืนและใบมอบไปยื่นคำขอรับใบอนุญาต ภายในกำหนดหกสิบวัน นับแต่วันที่รับแจ้งความการอนุญาตนั้นเป็นหนังสือ (วันที่ได้รับอนุญาตให้นำเข้าตามแบบ ป. ๒)

๔. นายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอ จะต้องตรวจใบมอบ อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนดังกล่าว หากถูกต้องก็ออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนชั่วคราว (แบบ ป. ๔) และเรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ ๑๐ บาท ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนชั่วคราว มีอายุการใช้ได้หกเดือนนับแต่วันออก

๕. เพิ่มรายการในทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล และรายงานกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสั้น ก่อนออกใบอนุญาตต้องขอความเห็นชอบรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยก่อน ตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๘/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

๔. การแจ้งย้ายอาวุธปืน

เอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

๑. ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป. ๔)
๒. อาวุธปืน
๓. ทะเบียนบ้าน พร้อมสำเนา
๔. บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนา

การแจ้งย้ายออก

๑. ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่อาวุธปืนขึ้นทะเบียนอยู่ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันย้ายออก พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่กำหนด

๒. นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบอาวุธปืน ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล หากหลักฐานถูกต้องให้บันทึกลงในใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) และประทับตราไว้เป็นหลักฐาน แล้วคืนใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอ

๓. จำหน่ายรายการในทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล และต้นขั้วใบอนุญาต

การแจ้งย้ายเข้า

๑. ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน ยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ย้ายเข้าไปอยู่ใหม่ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันย้ายเข้า พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่กำหนดและใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) ที่ได้บันทึกแจ้งย้ายออกจกนายทะเบียนท้องที่เดิมแล้ว

๒. นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบอาวุธปืน ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) และทะเบียนบ้าน หากหลักฐานถูกต้องให้บันทึกลงในใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) และประทับตราไว้เป็นหลักฐาน แล้วคืนใบอนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอ

๓. ลงรายการในทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล

๕. การออกใบแทนและคำขอคัดสำเนา

การออกใบแทน

เอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

๑. ใบอนุญาต หรือสำเนาใบอนุญาต

๒. บัตรประจำตัวประชาชน

๓. สำเนาใบแจ้งความที่ปรากฏ วัน เดือน ปี ที่สูญหาย

๔. อาวุธปืน (กรณีขอออกใบแทนใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน)

การขอคัดสำเนาใบอนุญาต

เอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

๑. บัตรประจำตัวประชาชน

๒. เอกสารแสดงการมีส่วนได้เสียกับผู้รับใบอนุญาต

ขั้นตอนการดำเนินการ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ แสดงความจำนงขอออกใบแทน หรือสำเนาใบอนุญาตแล้วแต่กรณี ถ้าใบอนุญาตเดิมชำรุดก็ให้แสดงส่วนที่เหลือ ถ้าหายต้องแสดงสำเนาใบแจ้งความให้ปรากฏ วัน เดือน ปี ที่หาย

๒. นายทะเบียนท้องที่ตรวจสอบหลักฐานกับต้นขั้วใบอนุญาตเดิมและทะเบียนอาวุธปืนประจำตำบล ถ้าเป็นอาวุธปืนที่ขึ้นทะเบียนไว้ที่อื่นให้ขอสำเนาดันขั้วมาประกอบ และเรียกอาวุธปืนมาตรวจสอบด้วยหากพิจารณาแล้วเห็นว่ามีเหตุผลเป็นที่เชื่อถือได้ก็ให้ออกใบแทนให้ตามเงื่อนไขของใบอนุญาตเดิม

๓. การออกใบแทน ให้ใช้แบบพิมพ์ปกติ แต่แยกเล่มเขียนด้วยหมึกสีแดงด้านบนของแบบพิมพ์ว่า “ใบแทน” และหมายเหตุไว้ในใบแทนนั้นด้วยว่า “ออกใบแทนตามใบอนุญาตฉบับเดิมที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....” การออกใบแทนจะต้องออกให้ตรงกับเงื่อนไขที่ลงในใบอนุญาตเดิม เช่น ชนิด ขนาด หมายเลข เครื่องหมายทะเบียนอาวุธปืน ชื่อผู้รับใบอนุญาต วันสิ้นอายุใบอนุญาต การลงชื่อตำแหน่งในแบบพิมพ์ ชื่อนายทะเบียนท้องที่นั้น เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนท้องที่ปัจจุบันที่ออกใบแทนเป็นผู้ลงชื่อ และประทับตราประจำตำแหน่ง

๔. กรณีผู้ขออนุญาตยื่นคำขอออกใบแทนใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) เนื่องจากใบอนุญาตเดิมสูญหายและทางอำเภอไม่สามารถจะออกใบแทนให้ได้ เพราะต้นขั้วใบอนุญาตและทะเบียนที่เก็บรักษาไว้สูญหาย เช่น กรณีที่ว่าการอำเภอถูกไฟไหม้ กรณีนี้กระทรวงมหาดไทยได้วางแนวทางปฏิบัติไว้ตามนัยหนังสือ ที่ มท ๐๓๑๓/ว ๒๔๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๑๓ ดังนี้

๔.๑ ให้ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอออกใบแทน (แบบ ป. ๔) มาตรวจสอบเพื่อที่จะได้ทราบว่า เป็นอาวุธปืนที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

๔.๒ สอบสวนผู้ขอและพยาน ๒ ปาก เพื่อยืนยันว่าปืนที่ขอใบแทนนั้นเป็นปืนของผู้ขอซึ่งได้ครอบครองมาถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ และได้มีการโอนหรือจดทะเบียนเครื่องหมายไว้ ณ ท้องที่ใดบ้าง ถ้าปรากฏว่าเป็นอาวุธปืนที่จดทะเบียนเครื่องหมายไว้ในท้องที่อื่นก็ให้ขอสำเนาแบบ ป. ๔ ไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ทำเครื่องหมายอาวุธปืนไว้เพื่อนำมาออกใบแทนให้แก่ผู้ขอ แต่ถ้าเป็นอาวุธปืนที่ออกใบอนุญาตให้ในท้องที่นั้นก็ให้นายทะเบียนสอบสวนรายละเอียดข้อเท็จจริงของอาวุธปืนดังกล่าว

๔.๓ เมื่อนายทะเบียนสอบสวนแล้วปรากฏว่าเป็นอาวุธปืนที่ผู้ร้องได้ครอบครองไว้ถูกต้องตามกฎหมายก็ให้นายทะเบียนออกใบแทน (แบบ ป. ๔) ให้โดยกรอรายการของอาวุธปืนในใบแทน และเมื่อออกใบแทนไปแล้วให้นายทะเบียนทำบัญชีต้นขั้วทะเบียนขึ้นใหม่เพื่อเป็นหลักฐานคราวต่อไป

๔.๔ ค่าธรรมเนียมการออกใบแทนและสำเนาใบอนุญาต ฉบับละ ๕ บาท

๖. ขั้นตอนการขออนุญาตให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนเพื่อรักษาทรัพย์สินของตน

บุคคลใดมีความประสงค์ให้ผู้อื่นมีและใช้อาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืน ที่ตนได้รับอนุญาตไว้สำหรับรักษาทรัพย์สินของตนซึ่งต้องใช้ให้ผู้อื่นดูแลหรือต้องสั่งนำเข้า หรือซื้ออาวุธปืน หรือเครื่องกระสุนปืนเพื่อความประสงค์นั้น อาจขอรับหนังสืออนุญาตพิเศษจากนายทะเบียนท้องที่บุคคลนั้นมีถิ่นที่อยู่หนังสืออนุญาตนี้นายทะเบียนจะออกให้ได้ต่อเมื่อได้รับอนุมัติจากเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งไว้

คุณสมบัติของผู้รับมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

ผู้รับมอบอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

เอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

ใช้เอกสารหลักฐานเช่นเดียวกับการขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน โดยต้องนำอาวุธปืนที่จะมอบให้ผู้อื่นใช้และใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) เพื่อตรวจสอบด้วย

การยื่นคำขอ

ผู้ประสงค์จะให้บุคคลอื่นมีและใช้อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน ที่ตนเองได้รับอนุญาตสำหรับรักษาทรัพย์สินของตนยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ตนมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านพร้อมใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป. ๔) และกรอกข้อความในคำขอ ป. ๑ ให้มีสาระสำคัญว่ามีความประสงค์ให้ผู้ใดมีและใช้อาวุธปืนชนิด ขนาดใด เลขหมายประจำอาวุธปืน เครื่องหมายทะเบียน เพื่อใช้สำหรับรักษาทรัพย์สินที่ใด ตั้งแต่วันที่เท่าใดถึงวันที่เท่าไร

ขั้นตอนการพิจารณา

เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน เมื่อนายทะเบียนท้องที่มีคำสั่งเป็นอย่างใด ให้ทำเรื่องพร้อมทั้งความเห็นเสนอขออนุมัติต่อเจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้แต่งตั้งไว้ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๘ เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนเจ้าพนักงาน และเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ ข้อ ๓ ซึ่งได้แก่

๑. ปลัดกระทรวงมหาดไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร
๒. ผู้ว่าราชการจังหวัด ในเขตจังหวัดอื่น

เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้นายทะเบียนท้องที่ออกหนังสืออนุญาตพิเศษ ตามแบบท้ายคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๕๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๙๐ ให้แก่ผู้ขออนุญาตและการออกหนังสือดังกล่าวไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียม

หากนายทะเบียนท้องที่พิจารณาแล้วไม่อนุมัติ ให้แจ้งผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือพร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แก่ผู้ขออนุญาตว่าอาจยื่นอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ภายในกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับการแจ้ง การปฏิเสธเป็นหนังสือ คำอุทธรณ์ให้ยื่นต่อนายทะเบียนท้องที่ และให้นายทะเบียนเสนอคำอุทธรณ์ นั้นต่อรัฐมนตรีโดยมิชักช้า คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้แจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ยื่นคำขออนุญาต

๗. การขอรับใบอนุญาตอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืนสำหรับการค้า

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

๑. เป็นบุคคลที่บรรลุนิติภาวะ
๒. ไม่เป็นบุคคลซึ่งไม่สามารถใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการหรือทุพพลภาพ
๓. ไม่เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ หรือเป็นคนวิกลจริต

๔. ประกอบสัมมาอาชีพ มีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่ขออนุญาต และมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรไม่น้อยกว่า ๖ เดือน และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่ขออนุญาต

๕. ไม่เป็นบุคคลที่มีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

๖. ไม่เคยต้องโทษจำคุกในฐานความผิดที่กฎหมายกำหนด ดังต่อไปนี้

๖.๑ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญาดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๕๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๙๓ ถึงมาตรา ๓๐๓

(ข) มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นหรือเพื่อป้องกันหรือโดยถูกยั่วยุโทษะ

๖.๒ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ หรือพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔

๖.๓ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไปจากวันยื่นคำขอสำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน ๖.๑ (ก) และ (ข) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๗. ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาลให้ปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป หรือจำคุกแม้แต่ครั้งเดียวฐานความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ และพ้นโทษครั้งสุดท้ายไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่วันยื่นคำขอใบอนุญาต

เอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต

๑. บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนา
๒. ทะเบียนบ้าน พร้อมสำเนา

๓. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ตั้งร้านค้า

๔. หนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่ตั้งทำการค้าออกให้โดยเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้มีอำนาจ

๕. ใบทะเบียนการค้า ทะเบียนพาณิชย์ หรือหนังสือบริคณห์สนธิ

๖. บัญชีสำหรับลงรายการยอดอาวูรป็นและเครื่องกระสุนป็น (แบบ ป. ๔) ของรอบปีที่ผ่านมา

หลักเกณฑ์การพิจารณาการออกใบอนุญาตทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซมเปลี่ยนแปลงลักษณะอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น

๑. ผู้ขออนุญาตต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวูรป็น ฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ มีความประพฤติเป็นที่ไว้วางใจให้ทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซมเปลี่ยนแปลงลักษณะอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็นได้ ให้เจ้าพนักงานพิมพ์ลายนิ้วมือตรวจสอบว่าเคยมีประวัติอย่างใดมาก่อนหรือไม่

๒. ผู้ขออนุญาตต้องเป็นผู้มีหลักทรัพย์เป็นหลักฐานพอที่จะตั้งร้านค้าเพื่อทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็นได้ โดยให้สอบสวนให้แน่ชัดว่าผู้ขออนุญาตมีทรัพย์เท่าใด หรือหลักทรัพย์อย่างใด ราคาเท่าใด เป็นกรรมสิทธิ์ของผู้ขออนุญาตแต่ผู้เดียว หรือมีกรรมสิทธิ์ร่วมกับบุคคลอื่น

๓. สถานที่ทำการค้าต้องเป็นที่มั่นคงแข็งแรง เหมาะสม และตั้งอยู่ในย่านการค้าสะดวกแก่การควบคุมตรวจตราของนายทะเบียนท้องที่และเจ้าพนักงาน

๔. บุคคลเดียวกัน หรือบุคคลกับนิติบุคคลที่มีผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกัน หรือนิติบุคคลกับนิติบุคคลที่มีผู้จัดการเป็นบุคคลเดียวกัน ซึ่งเคยได้รับอนุญาตให้ทำการค้า จำหน่ายอาวูรป็นและเครื่องกระสุนป็นอยู่ในสถานที่ทำการค้าเดียวกัน จะได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้าและจำหน่ายอาวูรป็นและเครื่องกระสุนป็นในสถานที่ทำการค้าเดียวกันได้รวมทั้งสิ้นไม่เกินห้าใบอนุญาต เฉพาะสถานที่ทำการค้าที่ตั้งอยู่ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร และไม่เกินหนึ่งใบอนุญาตสำหรับในจังหวัดอื่น

๕. ให้ทำการสืบสวนสอบสวนผู้ขออนุญาต แล้วส่งสำนวนทั้งหมดพร้อมด้วยคำขอรับอนุญาตไปยังกระทรวงมหาดไทย เพื่อประกอบการพิจารณาทุกคราวที่มีการขออนุญาต

๖. ผู้มีใบอนุญาตให้ทำการค้าอาวูรป็น เครื่องกระสุนป็น ให้คงถือใบอนุญาตได้เพียงรายละเอียดหนึ่งใบอนุญาต

หมายเหตุ ตามนัยคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๑๐๙/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ดำเนินกิจการพร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ คำขอจะต้องขออนุญาตมีอาวูรป็นและเครื่องกระสุนป็นสำหรับการค้าและขอใบอนุญาตให้จำหน่ายอาวูรป็นหรือเครื่องกระสุนป็นเพื่อการค้า

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขออนุญาต เมื่อเห็นว่าครบถ้วนถูกต้องให้ผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐาน

๓. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ตามแบบ ปค. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้ามออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ ในประเด็นดังต่อไปนี้

๓.๑ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๙๘ ถึงมาตรา ๓๐๓

(ข) มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปี นับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นและเพื่อป้องกันหรือโดยยั่วยุทโธสะ

๓.๒ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุก สำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ มาตรา ๗ มาตรา ๑๑ ถึงมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๓๔

๓.๓ ไม่เป็นบุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป ในระหว่างห้าปีนับย้อนหลังขึ้นไปจากวันที่ยื่นคำขอสำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากบัญญัติไว้ในข้อ ๓.๑ และ ๓.๒ เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือผิดลหุโทษ

๓.๔ ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาของศาล ให้ปรับตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปหรือจำคุก แม้แต่ครั้งเดียวฐานกระทำความผิดต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐

๔. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ขออนุญาต เพื่อตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด

๕. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่องให้ผู้ขออนุญาตไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. เจ้าหน้าที่จัดส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตไปกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานวิทยาการตำรวจ เพื่อตรวจสอบประวัติการต้องหาคดีอาญา

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบบัญชีตามแบบ ป. ๘ กับสมุดเทียบสิ่งอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนแล้วบันทึกการตรวจสอบเพื่อเสนอนายทะเบียนท้องที่

๓. นายทะเบียนออกตรวจสอบสถานที่แล้วทำความเห็นเสนอปลัดกระทรวงมหาดไทยพิจารณา

๔. กระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการพิจารณาให้นายทะเบียนท้องที่ทราบ หากพิจารณาอนุมัติให้นายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตให้จำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป. ๕) และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนสำหรับการค้า (แบบ ป. ๓)

หากพิจารณาแล้วไม่อนุมัติ นายทะเบียนท้องที่ที่จะต้องแจ้งผลให้ผู้ขออนุญาตทราบเป็นหนังสือ

๘. การขออนุญาตทำ ซ็อม มี ใช้ สั่ง นำเข้า ค่า หรือจำหน่ายด้วยประการใดๆ ซึ่งวัตถุระเบิด

เอกสารประกอบคำขออนุญาต

๑. บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนา
๒. ทะเบียนบ้าน พร้อมสำเนา
๓. ใบทะเบียนการค้า ทะเบียนพาณิชย์ หรือหนังสือบริคณห์สนธิ
๔. หลักฐานที่แสดงว่าผู้ขออนุญาตมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิด เช่น ใบอนุญาตให้ระเบิด

ย่อยหิน ประทานบัตร

๕. หนังสือรับรองการฝากเก็บรักษาวัตถุระเบิดจากผู้รับฝากที่มีสถานที่เก็บที่ถูกต้องตามกฎหมาย (กรณีฝากเก็บ)

๖. แผนที่แสดงสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิด
๗. ใบอนุญาต ตามแบบ ป.๕ (ถ้ามี)
๘. บัญชีรายการยอดวัตถุระเบิดประจำเดือน (แบบ ป. ๑๓, ๑๔)

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ

๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขออนุญาต เมื่อเห็นว่าครบถ้วนถูกต้องให้ผู้ขออนุญาตลงลายมือชื่อรับรองสำเนาถูกต้องเพื่อเป็นหลักฐาน

๓. เจ้าหน้าที่สอบสวนคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต ตามแบบ ปค. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้ามออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่ และความจำเป็นต้องมีและใช้วัตถุระเบิด สถานที่จัดเก็บวัตถุระเบิดถูกต้องตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๓๖/๒๔๙๔ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๔๙๔ หรือฝากเก็บวัตถุระเบิดไว้ที่ใด

๔. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาต เพื่อตรวจสอบประวัติการกระทำความผิด

๕. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่องให้ผู้ขออนุญาตไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. เจ้าหน้าที่จัดส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตไปกองทะเบียนประวัติอาชญากรรม สำนักงานวิทยาการตำรวจ เพื่อตรวจสอบประวัติการต้องหาคดีอาญา

๒. นายทะเบียนท้องที่ออกตรวจสถานที่เก็บวัตถุระเบิด

๓. นายทะเบียนท้องที่ทำความเห็นเสนอปลัดกระทรวงมหาดไทย โดยต้องมีความชัดเจนว่าผู้ขอรับใบอนุญาตไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ และความจำเป็นต้องมีและใช้วัตถุระเบิด ชนิด ขนาด และจำนวนเท่าใด มีสถานที่เก็บรักษาวัตถุระเบิดมีความมั่นคงแข็งแรงเป็นไปตามเงื่อนไขที่ราชกำหนดเห็นควรอนุญาตหรือไม่

๔. กระทรวงมหาดไทยแจ้งผลการพิจารณาให้นายทะเบียนท้องที่ทราบ หากพิจารณาอนุญาตให้นายทะเบียนท้องที่ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ยื่นคำขอ หากพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้นายทะเบียนท้องที่แจ้งผู้ขออนุญาตเป็นหนังสือ

หลักเกณฑ์การพิจารณาการต่ออายุใบอนุญาตให้ทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด

๑. บุคคลที่ได้รับอนุญาตอยู่แล้ว และประสงค์จะดำเนินการตามใบอนุญาตในปีต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบวัน และไม่เกินเก้าสิบวัน ก่อนที่ใบอนุญาตฉบับเดิมจะสิ้นอายุ

ในกรณีที่ผู้ได้รับอนุญาตอยู่แล้วรายใดยังมิได้จัดการขอต่ออายุใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ระงับการอนุญาตให้สั่งซื้อหรือรับโอนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดตามใบอนุญาตฉบับเดิมไว้ชั่วคราว

๒. ในกรณีที่ผู้ยื่นคำร้องขอต่ออายุใบอนุญาตภายในกำหนดระยะเวลาตามข้อ ๑. แล้ว และเรื่องยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของนายทะเบียน แต่ใบอนุญาตฉบับเดิมได้สิ้นสุดอายุเสียก่อนการอนุญาตให้ต่ออายุให้ระงับการออกใบอนุญาตสั่งซื้อ การซ่อม หรือรับโอนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิดไว้ชั่วคราว ทั้งนี้ไม่ห้ามการจำหน่ายสิ่งที่มีอยู่แล้วตามใบอนุญาตฉบับเดิม และให้ควบคุมให้เป็นไปตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้วแต่กรณี

๓. บุคคลที่ได้รับอนุญาตรายใดปล่อยให้ใบอนุญาตสิ้นสุดอายุให้ระงับการต่ออายุใบอนุญาตเสียทุกราย และให้นายทะเบียนท้องที่ดำเนินการตามความในมาตรา ๓๗ หรือมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้วแต่กรณี

๔. ในกรณีที่บุคคลขอต่ออายุใบอนุญาตเพื่อดำเนินการในปีต่อไป หากนายทะเบียนท้องที่พิจารณาเห็นว่า บุคคลนั้น ๆ ประพฤติตนไม่ดีงามหรือมีความสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการค้า ในทำนองผูกขาดการค้า และไม่เหมาะสมให้ทำการค้า จำหน่าย ประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ให้พิจารณาเสนอพร้อมด้วยหลักฐานเพื่อระงับการต่ออายุใบอนุญาตนั้น ๆ แล้วแต่กรณี

การยื่นคำขอ

ดำเนินการเช่นเดียวกับการขอใบอนุญาตให้ทำการค้าอาวุธปืน

ขั้นตอนการพิจารณา

เจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตทำการค้าอาวุธปืน

หมายเหตุ การขออนุญาตต่ออายุร้านประกอบ ซ่อมแซม เปลี่ยนลักษณะอาวุธปืน และต่ออายุร้านค้าวัตถุระเบิดปฏิบัติเหมือนขอต่ออายุใบอนุญาตให้จำหน่ายอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน แต่วัตถุระเบิดต้องมีการตรวจสอบสถานที่เก็บวัตถุระเบิดให้เป็นไปตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๓๖/๒๕๔๘ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๘ เรื่องอนุญาตให้นายทะเบียนท้องที่กำหนดเงื่อนไขลงในใบอนุญาตว่าด้วยการเก็บรักษาวัตถุระเบิด

๙. การขออนุญาตทำ สั่ง นำเข้า หรือค้าดอกไม้เพลิง

คุณสมบัติของผู้ขออนุญาต

ผู้ขออนุญาตต้องมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับผู้ขออนุญาตจำหน่ายอาวุธปืน

เอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต

๑. ใบอนุญาตเดิม (แบบ ป. ๒ หรือ ป. ๕)
๒. บัตรประจำตัวประชาชน พร้อมสำเนา
๓. ทะเบียนบ้าน พร้อมสำเนา
๔. สำเนาทะเบียนบ้านของสถานที่ตั้งทำการ
๕. หนังสืออนุญาตให้ใช้สถานที่ตั้งทำการค้าดอกไม้เพลิงโดยเจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้มีอำนาจ
๖. ใบทะเบียนการค้า ทะเบียนพาณิชย์ หรือหนังสือบริคณห์สนธิ

การยื่นคำขอ

๑. ผู้ขออนุญาตยื่นคำขอตามแบบ ป. ๑ ต่อนายทะเบียนท้องที่ที่จะดำเนินกิจการ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานประกอบคำขอ
๒. เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานของผู้ขออนุญาตตามแบบ ปค. ๑๔ ว่าเป็นผู้ต้องห้ามออกใบอนุญาต ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐ หรือไม่
๓. เจ้าหน้าที่พิมพ์ลายนิ้วมือเพื่อส่งตรวจประวัติการกระทำความผิด
๔. เจ้าหน้าที่ออกหลักฐานการรับเรื่อง

ขั้นตอนการพิจารณา

๑. เจ้าหน้าที่จัดส่งแบบพิมพ์ลายนิ้วมือของผู้ขออนุญาตไปกองทะเบียนประวัติอาชญากร สำนักงานวิทยาการตำรวจ เพื่อตรวจสอบประวัติการต้องหาคดีอาญา

๒. เมื่อได้เอกสารหลักฐานครบถ้วนแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ทำความเข้าใจผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นจนถึงนายทะเบียน ถ้าเป็นการขออนุญาตทำหรือค่านายทะเบียนต้องตรวจสอบที่ตั้งทำการต้องให้เห็นว่าเป็นการปลอดภัยจากอัคคีภัยแล้วจึงออกใบอนุญาต เช่น ต้องตั้งอยู่ห่างจากหมู่บ้าน หรือย่านชุมชน หากเกิดระเบิดหรืออัคคีภัยแล้วจะไม่ลุกลามไปที่อื่น

๓. เมื่อนายทะเบียนพิจารณาแล้วอนุญาตให้ออกใบอนุญาตให้ทำ ค้า ตามแบบ ป. ๕ หรือ อนุญาตให้ล้ง นำเข้า ตามแบบ ป. ๒ แต่ถ้าพิจารณาแล้วไม่อนุญาตให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ พ.ศ. ๒๔๙๐

หมายเหตุ ๑. การขออนุญาตทำ ล้ง นำเข้า หรือค้าดอกไม้เพลิงชนิดปะทัดไฟ ก่อนที่ นายทะเบียนท้องที่จะออกใบอนุญาตต้องขอความเห็นชอบจากกระทรวงมหาดไทย ตามนัยหนังสือ กระทรวงมหาดไทย ที่ ๔๘/๒๔๙๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๔๙๒

๒. การอนุญาตให้ทำดอกไม้เพลิงที่มีส่วนผสมของวัตถุเคมีที่มียุทธภัณฑ์ต้องห้าม ตามพระราชบัญญัติควบคุมยุทธภัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๓๐ เช่น โปรแตสเซียมคลอเรท ฟอสฟอรัสแดง หรือกำมะถันแดง ผู้ขอต้องได้รับใบอนุญาตให้มียุทธภัณฑ์ก่อน นายทะเบียน จึงจะพิจารณา ออกใบอนุญาตให้ได้

๑๐. การขออนุญาตล้ง นำเข้า หรือค้าสิ่งเทียมอาวุธปืน

ดำเนินการเช่นเดียวกับการขออนุญาตล้ง นำเข้า หรือค้าอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน

ความเป็นมาของกฎหมายอาวุธปืนในประเทศไทย

ความเป็นมา

เนื่องจากอาวุธปืนเป็นศาสตราวุธอันร้ายแรง สามารถที่จะทำอันตรายต่อชีวิตและร่างกายแก่บุคคลได้โดยง่าย หากอยู่ในความครอบครองของบุคคลและนำไปใช้ในทางมิชอบแล้ว ย่อมจะก่อให้เกิดเสียหายให้แก่ผู้อื่น และอาจทำให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายถึงชีวิตได้ ดังนั้น ความคิดที่จะออกกฎหมายควบคุมการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองของบุคคลจึงมีมานานแล้ว จะเห็นได้ว่า ในสมัยกรุงศรีอยุธยา พ.ศ. ๒๒๙๕ ได้มีการออก “กฎให้แก่ผู้รักษาเมืองผู้รั้งกรมการเมือง จ.ศ. ๑๑๔” กำหนดให้มีการทำตำหนิรูปพรรณปืนไว้ว่า

“.....ถ้าลูกบ้านนั้นมีปืนไว้สำหรับตัวใช้ ก็ให้เอาปืนนั้นมาช่วยบอกแก่ผู้ใหญ่ นายบ้าน และให้ผู้ใหญ่บ้านนั้นวัดชั่งยาว และกฎหมายเอารูปพรรณปืนนั้นไว้ ถ้าแลหาจากฤกษ์ได้ก็ให้เอาไปให้ผู้รักษาเมือง ผู้รั้งกรมการเมืองจากปืนนั้นลงไว้ในล่ำกัล้องปืนนั้นให้สำคัญตามกฎหมาย แล้วให้มอบปืนนั้นไว้ให้แก่เจ้าของให้เอาไว้สำหรับตัว....”

ต่อมาก็ได้มีข้อบังคับเกี่ยวกับอาวุธปืน เท่าที่ปรากฏส่วนใหญ่มักอยู่ในรูปของประกาศ กล่าวคือ ในปี จ.ศ. ๑๒๒๐ (พ.ศ. ๒๔๐๑) ได้มี “ประกาศตั้งผู้จับคนยิงปืนในแขวงกรุงเทพฯ โดยมีได้บอกปากเสียง” และในปี จ.ศ. ๑๒๒๐ นั้นเองก็ได้มี “ประกาศเรื่องยิงปืนให้ขออนุญาตก่อน”

ในปี จ.ศ. ๑๒๒๙ (พ.ศ. ๒๔๐๑) มี “ประกาศห้ามไม่ให้พนักงานผู้ยิงปืนพิธีตรุษทำอย่าง อ้ายนาก อ้ายแยม ปีเถาะนพศก” ในประกาศฉบับนี้มีความบัญญัติว่า อ้ายนากหลวงสุรินทรเดชและอ้ายแยมขุนจงใจยุทธ ทำความผิดให้ชดเคืองใต้ฝ่าละอองฯ ให้ลงพระราชอาญาจำไว้ ณ คุณถ้าพนักงานยิงปืนในพระราชพิธีตรุษ ณ วัน ๑๔ ๖ ๔ คำ ปีเถาะนพศก ถ้าผู้ที่ต้องเกณฑ์ยิงปืน กระทำความผิดให้ชดเคืองฝ่าละอองฯ เหมือนอย่างอ้ายนาก อ้ายแยม จะเอาตัวผู้นั้นทำโทษถึงประหารชีวิตพร้อมด้วยกันกับอ้ายนาก อ้ายแยมนั้น

ต่อมาไม่ปรากฏแน่ชัดว่าเป็นปีใดได้มี “ประกาศยิงปืนอาภูนา ฟังตะวันตก”

ในปี จ.ศ. ๑๒๓๖ (พ.ศ. ๒๔๑๗) มี “ประกาศเรื่องปืนแคตริงกัน” โดยกำหนดห้ามมิให้ซื้อขาย แลกเปลี่ยน หรือหาไว้ใช้สอยซึ่งปืนแคตริงกัน

ในปี จ.ศ. ๑๒๔๖ (พ.ศ. ๒๔๒๗) มี “ประกาศห้ามเครื่องศาสตราวุธ กระสุนดินดำ” โดยกำหนดห้ามมิให้นำเครื่องศาสตราวุธและกระสุนดินดำและเครื่องระเบิดต่างๆ เข้ามาในราชอาณาจักร และในปี จ.ศ. ๑๒๔๖ (พ.ศ. ๒๔๒๗) มี “ประกาศเจ้านครเชียงใหม่ ห้ามมิให้ราษฎรลักลอบซื้อเครื่องศาสตราวุธ กระสุนดินดำ”

ต่อมา ร.ศ. ๑๑๘ (พ.ศ. ๒๔๔๒) มี “ประกาศข้อบังคับสำหรับอาวุธต่าง ๆ กระสุนดินปืน ซึ่งมาจากต่างประเทศให้ใช้ไปพลางก่อน ร.ศ. ๑๑๘” โดยห้ามมิให้ผู้ใดบรรทุกเครื่องศาสตราวุธกระสุนดินดำเข้ามาในราชอาณาจักรสยาม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานฝ่ายสยามก่อน และให้ตราพระราชบัญญัติสำหรับเครื่องกระสุนปืนต่าง ๆ ซึ่งมาจากต่างประเทศและให้ใช้ไปพลางก่อนคือ ผู้ที่ฝ่าฝืนนำอาวุธต่าง ๆ เข้าโดยผิดกฎหมายที่กำหนดไว้มีโทษปรับหรือจำขัง หรือทั้งปรับทั้งจำและให้ริบเป็นของรัฐบาลสยาม

ในปี ร.ศ. ๑๑๘ (พ.ศ. ๒๔๔๒) อีกเช่นกันก็ได้มี “ประกาศห้ามมิให้ถืออาวุธปืนและยิงปืน และให้จุดใต้ตามเพลิงในเวลากลางคืนในมณฑลต่าง ๆ” แต่ประกาศฉบับนี้ก็ได้ออกยกเลิกไปในปี ร.ศ. ๑๒๘ (พ.ศ. ๒๔๕๒)

ในปี ร.ศ. ๑๒๕ (พ.ศ. ๒๔๔๙) ก็ได้มี “ประกาศข้อบังคับสำหรับการที่จะนำปืนและปัดตันกระสุนดินดำเข้ามาในมณฑลภูเก็ต” ซึ่งเป็นการให้อำนาจข้าหลวงเทศาภิบาล และผู้ว่าราชการเมืองในมณฑลภูเก็ต ออกใบอนุญาตให้นำปืนเข้ามาในเมืองได้ตามข้อบังคับที่กำหนดไว้

ในปี ร.ศ. ๑๓๑ (พ.ศ. ๒๔๕๕) จึงได้มี “พระราชบัญญัติอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑” พระราชบัญญัติฉบับนี้ห้ามมิให้ผู้ใดทำ หรือซ่อมแซม หรือค้าขาย หรือมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนในราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตจากรัฐบาลและห้ามมิให้สังเฆาะในราชอาณาจักร หรือซึ่งอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากรัฐบาล ส่วนอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่ใช้ในการสงครามห้ามมิให้ออกใบอนุญาตในการการนำเข้า ทำ ซื่อขาย ซ่อมแซม เป็นอันขาด แต่เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนรัตนโกสินทรศก ๑๓๑ (พ.ศ. ๒๔๕๕) นั้น ให้ใช้บังคับเฉพาะกรุงเทพฯ (ตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ร.ศ. ๑๓๑ เป็นต้นไป) และได้กำหนดว่า ถ้าจะใช้บังคับในมณฑลอื่นจะประกาศในราชกิจจานุเบกษา จนกระทั่งวันที่ ๗ สิงหาคม ร.ศ. ๑๓๒ (พ.ศ. ๒๔๕๖) จึงมี “ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑” กำหนดให้ใช้บังคับใน ๑๗ มณฑล ตั้งแต่ ๑ พฤศจิกายน ร.ศ. ๑๓๒ (พ.ศ. ๒๔๕๖) เป็นต้นไป

หลังจากได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ แล้ว ก็ได้มีประกาศและกฎเสนาบดีต่าง ๆ ที่ออกตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ และในปี พ.ศ. ๒๔๕๔ ก็ได้มี “ประกาศแก้ไขเปลี่ยนแปลงพระราชบัญญัติอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน รัตนโกสินทรศก ๑๓๑” โดยกำหนด คำว่าอาวุธปืน เสียใหม่ ให้หมายความว่าอาวุธปืนทุกชนิดรวมทั้งปืนที่ใช้ยิงได้โดยวิธีอัตโนมัติ หรือเครื่องกลอย่างใด ๆ และตลอดถึงส่วนใดของอาวุธปืน ๆ ด้วย แต่ไม่กินความถึงปืนสำหรับเด็กเล่น

จนถึงปี ๒๔๗๗ จึงได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗” บทบัญญัติของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) ห้ามมิให้บุคคลใดมีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนบางชนิด เช่น อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนที่ใช้ในการสงคราม

(๒) กำหนดการอนุญาตให้บุคคลผู้มีได้ออกร้านค้าอาวุธปืน หรือผู้ทำมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนได้โดยการได้รับอนุญาตก่อน

(๓) มีการอนุญาตให้ผู้ออกร้านค้าอาวุธปืน หรือผู้สั่งทำ ช่อม และค้าอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืนได้โดยการได้รับอนุญาตก่อน

(๔) วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง ห้ามมิให้ผู้ใดทำ สั่งนำเข้า ค้า หรือมี เว้นแต่จะได้รับอนุญาตก่อน

(๕) ถ้าผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ต้องระวางโทษจำคุก ปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗ นั้น ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวม ๕ ครั้งโดย

๑. “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗” ซึ่งเป็นการแก้ไขบทเฉพาะกาลโดยกำหนดให้มีผู้มีอาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน โดยไม่ได้รับอนุญาตไปขอรับใบอนุญาตได้

๒. “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง และแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๓)” เป็นการแก้ไขคุณสมบัติของผู้ที่จะขอใบอนุญาตมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

๓. “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๔) พุทธศักราช ๒๔๗๗” โดยกำหนดยกเว้นไม่ให้บังคับอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง ซึ่งเจ้าพนักงานได้รับมาจากรัฐบาลเพื่อทำการตามหน้าที่หรือรัฐบาลสั่งเข้ามา นำเข้ามาส่งออกไป ทำขึ้นได้มา ขาย หรือจำหน่ายโดยวิธีอื่น แต่อาวุธปืนของกระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาล นอกจากกระทรวงกลาโหมและกรมตำรวจให้รัฐมนตรีผู้มีหน้าที่รักษาการมีอำนาจจำกัด ชนิดและจำนวนได้ และไม่บังคับถึงอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด หรือดอกไม้เพลิงในเรือเดินทะเล ซึ่งเป็นของประจำเรือที่มีได้ตามปกติ

๔. “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๕) พุทธศักราช ๒๔๘๔” โดยกำหนดให้มีการแก้ไขวันที่และเดือนเท่านั้น

๕. “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง (ฉบับที่ ๖) พุทธศักราช ๒๔๘๗” ซึ่งอนุญาตให้ผู้ที่มิมีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน โดยไม่มีใบอนุญาตถ้ายื่นขอใบอนุญาตตามกำหนดผู้นั้นไม่ต้องรับโทษ

และในที่สุดก็ได้ประกาศใช้ “พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐” ใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๐ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมรวม ๙ ครั้ง โดย

๑. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๙๑

๒. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๐๑

๓. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๐๑

๔. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๗

๕. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๑๘

๖. คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๑๒ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

๗. คำสั่งของคณะกรรมการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๙

๘. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๒๒

๙. พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

นายสุกิจ	เจริญรัตนกุล	อธิบดีกรมการปกครอง
นายสถาพร	ศิริภักดี	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายอภิชาติ	เทียวพาณิชย์	รองอธิบดีกรมการปกครอง
นายบุญส่ง	เดชะมณีสถิตย์	รองอธิบดีกรมการปกครอง

ผู้จัดทำ

นายกิตติ	หออรรณภาพร	ผู้อำนวยการส่วนรักษาความสงบเรียบร้อย ๑
นายอนุชา	อินทสร	หัวหน้ากลุ่มอาวุธปืนและวัตถุระเบิด ๑
นายทศพล	เพื่อนอุดม	หัวหน้ากลุ่มอาวุธปืนและวัตถุระเบิด ๒
นางสาวเดือนฉาย	หงษ์ทอง	นิติกรชำนาญการ
นายปรีชา	เบี้ยมุกดา	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นายอนุชา	สุริยจันทร์	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นายวิชาญ	น้อยโต	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นายประเสริฐ	สุวรรณมณีนรัตน์	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
ร.ต.ต. สิงห์คำ	คำยอด	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นายจรูญฤทธิ์	สุวรรณรัตน์	เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
นางสาวภาวิณี	พลนิกรกิจ	นิติกรชำนาญการ
นายบุญเยี่ยม	เอี่ยมอำพร	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นายธাত্রี	วงษ์รักไทย	เจ้าหน้าที่ปกครองชำนาญงาน

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย